

NELJAPÄEV, 25. SEPTEMBER 2008

ISTUNGI JUHATAJA: MAREK SIWIEC

Asepresident

1. Osaistungjärgu avamine

(Istung algas kell 10.00.)

2. Iga-aastane arutelu vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala valdkonnas saavutatud edusammude üle (ELi lepingu artiklid 2 ja 39) (esitatud resolutsiooni ettepanekud) (vt protokoll)

3. Assigneeringute ümberpaigutamine (vt protokoll)

4. Sotsiaalpakett (teine osa: piiriülene tervishoid) (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on nõukogu ja komisjoni avaldused sotsiaalpaketi (teine osa: piiriülene tervishoid) kohta.

Roselyne Bachelot-Narquin, nõukogu eesistuja. – (FR) Lugupeetud juhataja, volinik Vassiliou, härra Bowis, kaasraportöörid, arvamuse koostajad, daamid ja härrad, ma tänan Euroopa Parlamenti, et ta oli nõus lükkama edasi meie töökohtumise, mis oli algul planeeritud selle kuu algusesse.

Nagu te teate, peab Prantsusmaa eesistujariigina õigusaktide teemalist konsulteerimist ja dialoogi väga tähtsaks. Pidasin oluliseks vahetada nõukogu 8. ja 9. septembri mitteametlikul kohtumisel Angers's kõigepealt oma ministritest kolleegidega mõtteid, enne kui ma tulen teile tutvustama loomulikult mitte ainult Prantsusmaa, vaid 27 tervishoiuministrit koosneva nõukogu seisukohta.

See esimene mõttevahetus, nagu ka nõukogu tervishoiu töörühma esialgne töö ei lase mul vastata kõigile teie küsimustele, mis puudutavad seda väga keerulist ja mitmekülgset teemat, kuid ma olen kindel, et tänasel istungil on tervishoiuvolinikul võimalik tutvustada Euroopa Komisjoni tähtsamaid otsuseid ja mina saan jagada teiega nõukogu esimesi muljeid.

Nõukogu toetab piiriülest tervishoidu ja patsiendi õigusi käsitleva direktiivi vastuvõtmist. Oleks kujuteldamatu jätta kõikide selle valdkonna otsuste tegemine üksnes Euroopa Ühenduste Kohtu hooleks. Jagan oma kolleegide seisukohta, et seda ei tuleks võtta kui kriitikat kohtu ega selle otsuste sisu kohta, sest kohtu töö toob patsientidele tihti palju kasu. Sellegipoolest oleks soovitav, et tervishoiupoliitika kujundaksid Euroopas välja kaks kaasseadusandjat, s.t teie ja meie, poliitilise dialoogi ja demokraatliku protsessi käigus. Meie ühine eesmärk peaks olema sellise õigusliku raamistiku loomine, mis võiks aidata tagada õiguskindlust.

Teiseks, Angers's tunnustasid 27 riigi delegatsioonid viimaste kuude jooksul tehtud tööd ja olid ühel meelel selles, et eelnenud konsultatsioonide käigus oli nende arvamust kuulda võetud. Nõukogu mitteametlikul kohtumisel tänati volinik Vassilioud selle eest soojalt. Sloveenia eesistumisel teavitati teid kindlasti sellest, et nõukogu on väga kõhkleval seisukohal teksti esialgse versiooni suhtes, mida tutvustati tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogule (EPSCO) 19. detsembril 2007. Sellele versioonile andsid oma toetuse vaid üksikud riigid. Tegelikult oli sellele samasugune suur vastuseis ka siin, Euroopa Parlamendis, nagu parlamendiliikmed mulle Prantsusmaal eesistumisel Strasbourgis, Brüsselis ja Pariisis toimunud ettevalmistavate konsultatsioonide käigus kinnitasid. Ei ole kahtlust, et poliitiline dialoog, mille volinik Vassiliou algatas kohe pärast ametisse astumist, aitas rajada läbirääkimiste jaoks kindla aluse, ja nõukogu tunneb selle üle heameelt.

Kolmandaks, mis puudutab ajakava, siis jõudis volinike kolleegiumi 2. juuli ettepanek meieni liiga hilja, et jõuaksime võtta esimese lugemise plaani meie eesistumisel jooksul, kuid me jätkame nõukogus läbirääkimistega senikaua, kuni võimalik, ja alustame samal ajal poliitilist dialoogi Euroopa Parlamendiga. Lisaks on kõnealust direktiivi juba mitmel korral käsitletud rahvatervise küsimustega tegelev töörühm. Töörühm koguneb taas homme, et jätkata teksti läbivaatamist artiklite kaupa. Nii selles valdkonnas kui ka meie teistes poliitilistes eelisküsimustes on Prantsusmaal kanda eesistujakolmikulis oma roll tihedas koostöös

Tšehhi ja Rootsi. Lubage mul meelde tuletada, et Euroopa tervishoiu teema on olnud patsientidele raviteenuse pakkumisel meie ühise, 18 kuud kestva programmi tähtsaim osa.

Neljandaks, seoses direktiivi eelnõu reguleerimisalaga olen suhelnud mitme siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni kuuluva parlamendisaadikuga, kui nad viimati mais Pariisis olid, ja tean, et paljud teist kahetsevad otsust piirduda selles tekstis üksnes patsientide liikuvusega ja jätta käsitlemata tervishoiutöötajate liikuvus. Kuna ma olin ise Evelyn Gebhardti raporti hääletusele panemise ajal parlamendiliige ja lahkusin parlamendist vaid mõni päev enne Bernadette Vergnaud' raporti arutelu, mõistan väga hästi selle kahetsustunde põhjusi. Kui jätta tervishoiuteenused siseturuteenuste direktiivist välja, tekib nn hall ala, mida praegune, üksnes patsientide liikuvust hõlmava direktiivi ettepanek täielikult ei kata. Võiks isegi öelda, et direktiivi ettepaneku puhul ei ole tegemist mitte niivõrd eesmärgiga jätta tervishoiuteenused teenuste direktiivi reguleerimisalast välja, kuivõrd sooviga võtta üle Euroopa Kohtu praktika ja kohandada seda ning sellest tulenevalt mõnede parlamendiliikmete nõudega võtta vastu tervishoiuteenuseid hõlmav konkreetne valdkondlik õigusakt. Tervishoiuministrid selle teema üle ei arutlenud. Samas on see kõik seotud ka ajakavaga ning Euroopa Komisjoni otsust võib seletada vajadusega reageerida võimalikult kiiresti olemasolevatele probleemidele patsientide liikuvuse valdkonnas, mis on juba praegu väga laiaulatuslik. On selge, et enne järgmise aasta juunis toimuvaid valimisi ei oleks mitte mingil juhul jõutud vastu võtta laiapäohjalisemat direktiivi, mis hõlmanuks ka tervishoiutöötajate liikuvust.

Viiendaks – mis puutub teksti sisusse, siis ei ole me veel kõiki kavandatud sätteid käsitlenud. Siiski saab eesistujariik praeguses etapis öelda, et nõukogu arvates on haiglaraviks vajaliku eeloa andmine Euroopa Liidu liikmesriikide jaoks väga suure tähtsusega. Seda võib pidada isegi tervishoiuministrite põhiliseks mureküsimuseks. 9. septembril Angers's korraldatud selleteemalisel töölõunal pooldasid sõna võtnud ministrid pürgimist patsientide erinevate liikumisõiguste parema tasakaalu poole ning liikmesriikide regulatiiv- ja kavandamispädevuse säilitamist kõigi ühiseks hüvanguks.

Kõnesolev tekst väljendab seda paremat tasakaalu eelkõige seeläbi, et taastatud on vajadus haiglaravi eeloa järele. Siin ei seata küsimärgi alla Euroopa Ühenduste Kohtu praktikat, kus täpsustatakse asutamislepingus sätestatud vaba liikumise põhimõtete kohaldamist tervishoiuvaldkonnas, vaid väljendatakse vajadust võtta positiivsesse õigusse üle tasakaal, mille kohus on oma praktikas vaba liikumise põhimõtte ja liikmesriikide regulatiivse suutlikkuse vahel saavutanud. Tegelikult eristatakse kohtupraktikas haiglavälist abi, mille puhul ei saa kindlustussüsteemi raames eelluba nõuda, ning haiglaravi, mille puhul näib eeloa nõue olevat tarvilik ja mõistlik meede.

Tösisete eelarvet piiravate tegurite – vananemine, tehniline areng – ajal peab liikmesriikidel olema võimalik kontrollida täiel määral tervishoiuteenuseid, eelkõige haiglaravi kavandamist. Nagu Euroopa Ühenduste Kohus on ise tunnistanud, on üks sellise planeerimise eesmärgi tagada liikmesriigi territooriumil piisav ja püsiv juurdepääs kvaliteetsete haiglaraviteenuste tasakaalustatud valikule. Samuti on tegemist osaga püüdest kontrollida kulusid ja vältida võimaluse korral inimressursside, rahaliste ja tehniliste vahendite raiskamist.

Samuti soovin juhtida tähelepanu sellele, et eeloa nõue tagab piiriülese ravi osutamise võimaluse kohe, kui see on meditsiiniliselt põhjendatud. Tegelikult on seda põhimõtet tunnustatud juba sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise määruses: loa andmisest ei või keelduda, kui samaväärne ravi ei ole mõistliku aja jooksul kättesaadav. Samuti ei tohi unustada, et eeloa nõue on ka patsiente kaitsev meede, sest sellega tagatakse teises liikmesriigis osutatud ravi hüvitamine.

Ja lõpetuseks, isegi kui me jääme selle juurde, mida peame Euroopa Kohtu praktika järgi õigeks tõlgenduseks, pakuks direktiiv ikkagi suurt lisaväärtust, sest see selgitaks patsientide õigusi, annaks neile vajalikku teavet ja tagaks, et kõnesolevat kohtupraktikat tõlgendatakse ühtselt ning seega ka kohaldatakse kõikehõlmavalt ja järjepidevalt kõikides Euroopa Liidu liikmesriikides.

Täna teid tähelepanu eest. Arutelu lõpus võtan ma uuesti sõna, et vastata teie küsimustele.

Androulla Vassiliou, komisjoni liige. – Härra juhataja, mul on olnud juba võimalus arutleda põhjalikult selle ettepaneku üle erinevate sidusrühmade ja otsustusprotsessis osalejatega. Võib-olla mäletate, et tutvustasin ettepanekut keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjonile pärast seda, kui kolleegium oli selle vastu võtnud, ja sain viljaka mõttevahetuse osaliseks. Samuti avanes mul hiljutisel Angers's toimunud nõukogu mitteametlikul tervishoiuteemalisel kohtumisel võimalus vahetada arvamusi liikmesriikide parlamentidega ja loomulikult ka liikmesriikide endiga. Mul hea meel tänase arutelu üle ning ma ootan seda siin täiskogu istungil koos teiega, austatud parlamendiliikmed. Kasutan juhust tänada proua Bachelot-Narquini toetuse eest ja mulle antud võimaluse eest seda teemat ministritega põhjalikult arutada.

Tahaksin tutvustada patsiendi õigusi puudutava ettepaneku konteksti. Pärast Euroopa Kohtu arvukaid arutelusid asutamislepingus sätestatud Euroopa kodanike võõrandamatu õiguse üle saada tervishoiuteenust vabalt valitud liikmesriigis, ning pärast Euroopa Ülemkogu ja Euroopa Parlamendi konkreetset nõuet tutvustada selle õiguse reguleerimise ettepanekut kohe siis, kui tervishoiusätted olid põhjendatult teenuste direktiivi ettepanekust välja jäetud, võttis komisjon 2. juulil vastu ettepaneku patsiendi õiguste kohta piiriülese tervishoiu.

Kahtlemata on tegemist käesoleva komisjoni koosseisu kõige olulisema tervishoiuteemalise algatusega. Selle eesmärk on tagada patsientidele olenemata nende elukohast paremad võimalused ja juurdepääs tervishoiuteenustele, võttes samal ajal täielikult arvesse riikide vastutust tervishoiuteenuste korraldamisel.

Ettepanekul on kolm põhieesmärki: esiteks – selgitada tingimusi, mille alusel on patsiendil õigus taotleda piiriüleseid tervishoiuteenuseid, saada nende eest hüvitist ja kasutada seda võimalust, kui see on tema konkreetsetes olukorras parim lahendus; teiseks – tagada kvaliteetsed ja ohutud piiriüleised tervishoiuteenused kõikjal Euroopas; ning kolmandaks – soodustada Euroopa tasandil koostööd tervishoiusüsteemide vahel.

Nagu ma ütlesin, põhineb see Euroopa Kohtu praktilal. See ettepanek on ühelt poolt täielikult kooskõlas asutamislepinguga ning teiselt poolt liikmesriikide pädevusega tervishoiu- ja raviteenuste korraldamise ja osutamise vallas.

Ettepanek on üles ehitatud kolme põhivaldkonna toel.

Esiteks selgitatakse ja kinnitatakse selles uuesti kõikide Euroopa Liidu tervishoiusüsteemide ühiseid põhimõtteid: universaalsust, võrdsust, kvaliteetse ravi kättesaadavust ja solidaarsust. Ettepanekus rõhutatakse üldist printsiipi, millele tugineb ka asutamisleping ja Euroopa Kohus ning mille kohaselt vastutab liikmesriik, kelle territooriumil tervishoiuteenust osutatakse, täielikult eeskirjade kehtestamise ja ülalnimetatud ühiste põhimõtete järgimise tagamise eest.

Et aidata liikmesriikidel sellest printsiibist paremini aru saada, oleme teinud ettepaneku selgitada paremini liikmesriigi territooriumil teiste liikmesriikide patsientidele osutatava raviteenuse kvaliteedi- ja ohutusnõuetega seotud eesmärgid.

Samuti oleme lisanud sätte, mis järgi tuleb teiste liikmesriikide patsiente kohelda samamoodi kui raviteenust osutava liikmesriigi kodanikele.

Teiseks on direktiivis selgitatud patsientide õigusi kasutada tervishoiuteenuseid mõnes teises liikmesriigis ja nende õigustega seotud tingimusi. Näiteks piirialade elanikel võib olla lihtsam saada tervishoiuteenust teispool piiri, selle asemel et sõita maha pikk tee oma riigi lähimasse tervishoiuasutusse.

Piiriülene tervishoiuteenus kujutab endast ilmselget lisaväärtust ka nende inimeste jaoks, kes soovivad väga spetsiifilist ravi, mida suudab Euroopas pakkuda üksnes väike hulk arste. Selline olukord võib näiteks tekkida harvaesinevate haiguste puhul.

Tegelikkuses aga ei ole enamik patsiente lihtsalt teadlikud sellest, et neil on õigus saada mõnes teises Euroopa Liidu riigis tervishoiuteenust ja hüvitist selle teenuse kasutamise eest. Ja isegi kui nad ongi sellest õigusest teadlikud, ei ole asjakohased eeskirjad ja kord kaugeltki mitte selged. Just seda me püüamegi uue direktiiviga selgitada: kõik patsiendid peavad saama piiriüleste tervishoiuteenuste kasutamisel ühesugust selget teavet ja samad tagatised.

Praktikas tähendab see seda, et kui raviteenus kuulub riiklikku tervishoiusüsteemi, on patsientidel lubatud saada seda ravi välismaal ning nõuda selle eest hüvitist summas, mis vastab sama või samalaadse ravi maksumusele kodumaal.

Kõnealuses direktiivis selgitame ka seda, et teatud täpsustatud asjaoludel on liikmesriikidel õigus kehtestada välismaal eelloa alusel saadud haiglaravi eest tasutavatele hüvitistele või maksetele piiranguid juhul, kui on selge või isegi tõenäoline oht, et see kahjustab riiklikku tervishoiusüsteemi.

Lisaks täpsustatakse direktiivis haiglaravi ja haiglavälise ravi mõisteid ning seeläbi lihtsustatakse piiriülestele tervishoiuteenustele juurdepääsu korda ja tingimusi.

Seoses sellega sooviksin rõhutada, et oleme jätnud alles võimaluse laiendada haiglaravi mõistet mõnede sellistele tervishoiuteenustele, mis ei eelda ilmtingimata hospitaliseerimist, kuid mis on oma olemuselt kulukad või nõuavad teenuse kvaliteetseks osutamiseks spetsiaalset infrastruktuuri.

Kolmandaks kehtestatakse direktiiviga Euroopa uus koostööraamistik valdkondades, mis on meie arvates tuleviku seisukohast suure tähtsusega ja kus me peame Euroopa Liidu tasandil koostööd tegema, et enda ees seisvate ülesannetega paremini toime tulla. Selleks tuleb järgida põhimõtteid, mida ma eespool mainisin, tehes sujuvat ja tõhustatud koostööd, järgides ühtseid tehnilisi suuniseid ja püüeldes järjekindlalt parima tava poole.

Selle raamistiku abil saab Euroopa tasandil arendada tulevikus täiustatud koostööd näiteks Euroopa tugikeskuste võrgustike vallas, et ühendada kogemusi, teadmisi ja ravioskusi nii meditsiiniliste rakendusuringutes kui ka diagnoosimisel ja ravis. Eelkõige on see väga oluline harvaesinevate haiguste, uute raviviiside pakkumise ja uue tervishoiutehnoloogia kiire leviku tõttu.

Teine valdkond on tervishoiutehnoloogia hindamine, mille käigus teevad liikmesriikide parimad asjatundjad Euroopa tasandil kindlaks kõige tõhusamad ravimeetodid ja tutvustavad neid, et nende kasutamist propageerida. Tõepoolest, uute ravimeetodite, nende kõrgete kulude ja olemasolevate ressursside piiratud tõttu peame olema veendunud, et neid uusi meetodeid valitakse ja kasutatakse kõige tõhusamal moel.

Kolmandaks valdkonnaks on e-tervishoid – on saabunud aeg hakata edendama kõigil tasanditel koostalitlusvõimet tagavaid tehnilisi nõudeid ja muuta vähemalt e-tervishoid tuleviku tervishoiuteenuste lahutamatuks osaks.

Neljandaks on tekkinud vajadus, et Euroopa Liidu tasandil käsitletakse laiemalt piiriülese tervishoiuga seotud terviseandmete kogumist, et jälgida paremini kavandatud meetmete mõju ja tõhustada meie epidemioloogilist seiret.

Lõpetuseks tuleb öelda, et kõikides liikmesriikides on lihtsustunud retseptide tunnustamine. Siiski peame meeles pidama, et teistes liikmesriikides väljastatud retseptid hüvitatakse patsiendi päritoluriigis ainult siis, kui ravim on heaks kiidetud ja vastab päritoluriigi hüvitusnõuetele.

Lubage veel selgitada, et see algatus ei hõlma tervishoiusüsteemide ühtlustamist. Samuti ei ole selle eesmärk muuta tervishoiuteenuste haldamisega seotud ülesandeid. Liikmesriigid peavad ise otsustama, kuidas oma tervishoiusüsteemi korraldada, milliseid soodustusi oma kodanikele pakkuda ning millist ravi ja ravimeid hüvitada. Nii see ka jääb.

Soovime selle õigusakti eelnõuga pakkuda patsientidele nii praegu kui ka tulevikus võimalusi ja teavet, kuidas saada kõige ohutumat, kvaliteetsemat ja sobivat ravi, ükskõik kus Euroopas seda ka ei pakutaks. Tervishoiusüsteemide tihedam koostöö suurendab ka solidaarsust ja tervishoiuteenuste paremat kättesaadavust.

Esitatud õigusakti eesmärk on sillutada tõesti teed parematele tervishoiuteenustele kõikjal Euroopas.

Nagu proua Bachelot-Narquin ütles, on direktiiv juba nõukogus arutamisel, ja ma loodan, et ka parlamendis sujub mõttevahetus lususalt ning kannab lõpuks vilja.

(Aplaus)

John Bowis, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – Härra juhataja, meie kõigi meeles mõlgub küsimus: mida teeb Euroopa minu heaks? Vastus on, et Euroopa pakub patsientidele üht uut võimalust. See on hea uudis; me tuleb vaid veenduda selle toimimises ja teha selle nimel koostööd – nii kolme institutsiooni vahel kui ka loomulikult parlamendi sees. Samas tuleb meil rääkida ka kohtuotsustest. Me ei kõnele siin tühjast puhtast lehest, s.t me ei alusta nullist. Me peame neid otsuseid arvesse võtma.

Need kohtuotsused tähendavad tavainimese jaoks seda, et kui raviga viivitatakse liiga kaua, on tal õigus minna teise liikmesriiki, saada seal ravi ja lasta endale arve koju saata – seda juhul, kui raviteenuse hind on samaväärne ja ravi on üldjuhul kättesaadav. See kõik on arusaadav. Kui ma esitlesin parlamendile patsientide liikuvust käsitleva raportit, sai sellele osaks suur heakskiit. Leidsime, et eelkõige peab asi olema poliitikute, mitte juristide otsustada.

(FR) Proua Bachelot-Narquin, Jean Giraudoux'd tsiteerides „ei ole ükski poeet kunagi tõlgendanud loodust nii vabalt, kui jurist tõlgendab tõde“.

Just seepärast soovimegi, et teemat tõlgendaksid just poliitikud, mitte juristid. Just seetõttu tahame õiguskindlust, et kõik – nii valitsused, tervishoiuteenistused, patsiendid kui ka arstid – teaksid, millised on nende võimalused. Ja just sel põhjusel peame selle patsientide ja tervishoiuteenuste kasuks tööle panema. See peab olema meie kodumaa tervishoiuteenistuse juhtide jaoks võimalus, mitte õudusunenägu.

Niisi on meil tekkinud küsimused. Need on sellised küsimused, millele patsientidel on õigus saada vastuseid: Kas ma vastan tingimustele? Kui jah, siis kuidas edasi toimida? Millist liiki arstlikku kontrolli saan ma läbida riigis, kuhu ma võin sõita, ja kes on minu arst? Millised on valikuvõimalused? Mis on konfidentsiaalsuskohustus? Ja mis juhtub, kui midagi läheb valesti?

Kõigile nendele küsimustele peame vastuse leidma. Sellele lisaks on teemasid, mida peame isekeskis arutama; mõned neist on juba käsitlust leidnud.

Esiteks, eelluba. Mul on tunne, et haiglaravi puhul on eelluba asjakohane. Euroopa Kohus ei öelnud, et see on iseenesest vale; kohus väitis, et vale on selle andmisest keeldumine teatud asjaoludel, ja seetõttu peame seda küsimust väga hoolikalt käsitlema.

Samuti tuleb meil vaadelda retseptide teemat. Jah, ma mõistan, et elukohariigil peab olema võimalik otsustada, millist ravi määrata, kuid kui teises liikmesriigis osutatud raviteenuse osana määratakse mingi ravikuur ja koju minnes saab patsient teada, et ta ei saa seda kuuri lõpule viia, siis millisesse olukorda see teda asetab? Just sedalaadi küsimustele peame andma vastuse.

Omaette teemaks on hüvitamine. Patsient ei taha minna ravile, taskud sularaha täis. Tuleb luua mingi võimalus lasta arve näiteks mingi arvelduskeskuse kaudu koju saata.

Kuid kõnealuse meetme sihtrühmaks on patsiendid, mitte tervishoiuteenused, millest me räägime teine kord. Praegu on tähelepanu keskpunktis patsiendid, mitte juristid, ja sealjuures kõik patsiendid, mitte vaid mõned üksikud.

Dagmar Roth-Behrendt, fraktsiooni PSE nimel. – (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad, me räägime täna ettepanekust, kus tähelepanu keskmes on tõesti Euroopa Liidu inimesed – nimelt patsiendid. Olen väga tänulik volinikule sissejuhatuse eest, kuid soovin väljendada oma tänu ka härra Kyprianoule selle keerulisel ajal tehtud eeltöö eest.

Miks ma nimetan seda „keeruliseks ajaks”? Aga sellepärast, et paljudel juhtudel on liikmesriigid nagu viimased Euroopa Liitu allesjäänud fossiilid, kes ei suuda oma kivistunud olekus mõista, et just inimene kõige tähtsam, ning usuvad, et maailm tiirleb ümber nende ja nende süsteemide. See on vale. Keskmes on patsiendid ja kuna nad on haiged ja põdurad, on nad meie ühiskonna nõrgim lüli.

Kui me räägime täna patsientide liikuvusest, teades, et see on tegelikult siseturul kehtiv õigus, mida peaks järelikult olema kohaldatud juba enam kui 20 aastat, siis peaksime mõtlema, kas see arutelu toimub ikka õigel ajal ja kas liikmesriigid on jõudnud ajaga sammu pidada. Minu arvates ei ole! Kui täna näitab Eurobarometri uuring, et 30 % Euroopa Liidus elavatest inimestest ei ole teadlikud oma õigusest saada ravi väljaspool kodumaad, siis tähendab see, et kõik liikmesriigid on olnud valel teel. Nad ei ole inimesi nende õigustest teavitanud; nad ei ole neile rääkinud, mida neil on õigus teha ja millised valikuvõimalused patsientidel on.

Jah, ma jagan härra Bowise, teiste siinolijate ja ka voliniku seisukohta, et liikmesriigid peaksid kindlasti säilitama oma autonoomsed tervishoiusüsteemid. Meil ei ole mingit soovi nendesse sekkuda, kuid me tahame olla veendunud, et patsientidel on vabadus liikuda.

Liikmesriikide autonoomia osas nõustun samuti sellega, et eelkõige haiglaravi korral peab olema võimalik asju planeerida. Sel põhjusel peab loa andmine olema üks meie arutelude põhiteema. Härra Bowis juba rõhutas seda.

Võrgustikud ja teabepunktid peavad tagama, et patsiendid teavad, mis on neile lubatud, kuid et nad teavad ka seda, kust saab parimat ravi – kas Saksamaalt või Küprosel –, et neil oleks võimalik terveks saada.

Kui meil õnnestub parandada tervishoiu kvaliteeti ja tervishoiuteenuste kättesaadavust kodule lähedal, on see kahtlemata suurepärane saavutus ja keegi ei pea enam kaugemalt abi otsima. Seda me ju tegelikult tahamegi.

Jules Maaten, fraktsiooni ALDE nimel. – (NL) Härra juhataja, volinik Vassiliou, minister Bachelot-Narquin, eelmisel nädalal osalesin ma üritusel, mille korraldas minu Taani kolleeg Karen Riis-Jørgensen fraktsioonist ALDE ja kus tutvustati patsiendiõiguste veebilehte, mis oli kõigis Euroopa keeltes.

Sellest üritusest võttis osa üks naine Taanist, kes poleks peaaegu pruukinudki seal olla. Tollel naisel oli diagnoositud rinnavähk, kuid Taani tervishoiusüsteem ei aidanud teda, sest tal oli vale arv kasvajaid. Kui tal oleks olnud viis kasvajat, oleks teda ravitud, kuid kuna tal oli seitse, ei vastanud ta kriteeriumitele. Ta pidi

kuidagiviisi vabanema kahest kasvajast, alles siis oleks ta abi saanud. Lühidalt öeldes oli see lõputu võitlus. Lõpuks leidis ta abi Saksamaalt. Ta sai hakkama – ta laenas sõpradelt ja perelt raha ning läks Saksamaale, kus teda aidati. Tema teised kasvajad on nüüdseks kadunud. Ta on terve, vähemalt sel määral, kui üldse saab öelda, et oled vähist paranenud.

On ebainimlik lasta inimesel niimoodi võidelda süsteemi vastu ajal, mil ta on haigem ja nõrgem kui kunagi varem. See on näide sellest, kuidas süsteem asetatakse patsiendist kõrgemale. Minu arvates on see täiesti vastuvõetamatu! Taanlased küll lõpuks maksid suurema osa ravi eest ja kõik sai korda. Kuid see, mida see naine pidi läbi tegema, ei olnud erand; seda juhtub liigagi tihti.

Seega on Euroopa Komisjoni ettepanek suur samm edasi selliste patsientide aitamise nimel ning minu fraktsioon toetab seda ettepanekut väga innukalt. Me peame ka tagama, et see arutelu ei muutuks ideoloogiliseks vaidluseks. See ei ole lihtsalt üks järjekordne tervishoiuteenuseid käsitlev direktiiv. Küsimus ei ole selles, kuidas reformida tervishoiusüsteemi Euroopa Liidus. Samuti ei ole teemaks see, kas tervishoiu valdkonnas peaks eksisteerima vaba turg või mitte. Minu meelest ei ole siin käsitle all ka mitte subsidiaarsus. Me ei küsi, kas tähtsamad on liikmesriigid või hoopiski Euroopa Liit. Ei, küsimus on hoopis selles, kas patsient võib lõpuks või mitte. Vaid see on tegelikult tähtis. Me peame kindlasti rääkima ka kõigist nendest teistest asjadest, võib-olla ka vaidlema nende üle jõuliselt valimiskampaania ajal, kuid minu ja mu fraktsiooni hinnangul ei ole need täna meie mureküsimused.

Me ei püüa tervishoiusfääri ühtlustada – praegu ei ole selleks õige aeg ja võib-olla ei ole see üleüldse võimalik. Kuid me peame õppima kasutama Euroopa Liidu pakutavaid võimalusi ning meie tulu toovat mastaabisäästu, et anda õiget eriarsti abi nendele inimestele, kes kannatavad harvaesinevate haigusseisundite käes. See võimalus on loomulikult olemas olnud juba aastaid, kuid nüüd saame seda tõeliselt kasutama hakata ja me peamegi seda tegema.

Lõpetuseks: eelmisel nädalal toimus Euroopa Parlamendis ka Dagmar Roth-Behrendti korraldatud kohtumine, kus patsiendiorganisatsioon *European Patient Forum* tutvustas oma manifesti. Mul on heameel näha patsiente häälekalt oma toetust avaldades, sest me vajame just patsientide panust. Oleme nüüd valmis vastu võtma demokraatliku otsuse, järgides juristide juhtnööre. Kuid otsuse teevad nüüd õiged inimesed – nimelt rahva valitud esindajad.

Ryszard Czarnecki, *fraktsiooni UEN nimel*. – (PL) Härra juhataja, on kahju, et meil ei olnud võimalust käsitleda seda konkreetset küsimust eelmise istungjärgu ajal, mil arutasime kaht eelmist õigusakti ettepanekut. Kuid nagu öeldakse, parem hilja kui mitte kunagi. Meil on hea meel näha, et komisjoni ettepanekud liiguvad tõepoolest kursil, mida Euroopa Parlament on taotlenud – kursil, millele parlament on julgustanud komisjoni selles küsimuses minema.

Kui Euroopa tahab tõepoolest olla piirideta Euroopa, siis peab see ennekõike avalduma tervishoiu valdkonnas. Tervishoiuteenuste tagamine meie liikmesriikide elanikele näitab, et oleme Euroopa maksumaksjate ja valijate heaks tõepoolest midagi ära teinud. Lõppude lõpuks ei ole tavaline poolakas, ungarlane, küproslane, inglase ja itaallane huvitatud mitte niivõrd Lissaboni lepingust, kui võrd sellest, kas tal on võimalik saada välismaal puhates ravi või isegi võtta ette spetsiaalne reis, et kasutada mõne erihaigla eeliseid.

Viimaks – ma usun, et täna arutatavad meetmed võivad tõepoolest tõhustada tervishoiuteenuste osutamist välismaalastele ning suurendada samal ajal Euroopa Liidu autoriteeti, mida on viimasel ajal raputanud ideoloogilised vaidlused ja püüd kehtestada tarbetuid institutsioonilisi lahendusi Euroopa Liidu kodanike jaoks.

Jean Lambert, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – Härra juhataja, mul on väga hea meel avalduse üle, mille nõukogu on teinud kõnealuse direktiivi, selle piiride ja konteksti kohta. Euroopa Parlamendi raportöörina, kes vastutab sotsiaalkindlustuse kooskõlastamise ajakohastamise eest, ja parlamendi raportöörina, kes vastutab rakendusmääruse eest, on mul selle teema vastu väga konkreetne huvi, sest huvitiste teemalised küsimused – kuidas neid makstakse, millist teavet antakse, milline on tasumise kiirus ja viis jne – kuuluvad kõik selle konkreetse määruse reguleerimisalasse. Arvan, et kui me räägime näiteks Euroopa Liidus, väljaspool oma kodumaad puhkavate inimeste tervishoiuteenustest, peame meeles pidama, et sedalaadi teemad kuuluvad Euroopa ravikindlustuskaardi ja sotsiaalkindlustuse kooskõlastamise juurde. See on selge.

Kõnealuse direktiivi eesmärk on tõstatada mõned teemad, mida ei pruugi olla käsitletud selles konkreetses määruses, kuid ma arvan, et peame olema ettevaatlikud piiri tõmbamisega käsitletud ja käsitlemata küsimuste vahele. Eeloa küsimus on loomulikult olnud väga oluline. Minu arvates peame selgelt välja ütleva, et me ei räägi siin ilmtingimata patsientide absoluutsest õigusest Euroopa Liidus liikuda ja ravi saada nende riiklikust

süsteemist makstavate hüvitiste toel. See on piiratud õigus ja ma leian, et me peame seda arusaadavalt väljendama.

Samuti peame selgelt väljendama, et – nii nagu mina aru saan – kavatsetakse selle direktiivi raames tasuda riikliku süsteemi kaudu kättesaadava ravi eest, mitte uue või teistsuguse ravi eest, seega piirab see taas õigust, millest me selle konkreetse direktiivi tähenduses räägime.

Ei ole kahtlust, et eellubade andmist on vaja paremini korraldada ning et nii patsiendid kui ka vastavad ametiasutused peavad mõistma, mis on eelluba ja kuidas sellega vastavalt ravivajadusele kiiresti toimida. Euroopa Kohtu kehtestatud kriteeriumiks ongi just ravivajadus. Ametiasutused peavad seega kaaluma eelkõige ravivajadust, mitte lähenema alati kulupõhiselt.

Selles direktiivis on palju rõõmustavat; olulised on ka parimat tava, kvaliteeti, õiguskindlust ja vastutust puudutavad küsimused. Nagu John Bowis juba märkis, peame tegema edusamme näiteks sellistes valdkondades nagu ravi jätkamine või retseptid, mis ei pruugi mõnes liikmesriigis sealse riikliku süsteemi tõttu siduvad olla. Kuid me peame olema ka ettevaatlikud – nii määruse nr 883 rakendusmääruse korral kui ka praegusel juhul ei tohiks me sattuda olukorda, kus aitame teenida kasumit patsientidel, kes kasutavad erinevaid süsteeme omakasupüüdlikult ära. Ma ei arva, et tervishoiusüsteemid sellest üldse mingit kasu saavad.

Ma tahan oma fraktsiooni nimel selgesõnaliselt öelda, et piiriüleste tervishoiuteenuste mahu suurendamine ei ole iseenesest eesmärk. Proua Roth-Behrendt rääkis, et enamik patsiente soovib saada ravi kodus ja see peaks olema kvaliteetne ja kiire – seega, nagu ma ütlesin, ei ole eesmärk mahtu suurendada. On esitatud palju väited selle kohta, milline mõju on püüdel laiendada piiriüleste tervishoiuteenuste, ja me peaksime neisse ettevaatlikult suhtuma – minu rõõmuks on see ka arutus kajastunud.

On neid, kes väidavad, et see toob kaasa konkurentsi ja tõstab riiklikke standardeid, ning et me peaksimegi turu avama, soodustamaks piiriülest ravi ja suurendamaks selle mahtu. Euroopa Parlament on aga väljendanud väga selgelt oma seisukohta: tervis ei ole selline teenus nagu autokindlustus. Sellel on väga eriline roll ja selle kasutajad ei ole lihtsalt tarbijad, vaid inimesed, kes on hädas ja võib-olla haavatavad.

Paljud piiriüleste tervishoiuteenuste laiendamise pooldajad kinnitavad meile, et teenusemaht on üksnes 2–3 %. Ma tahan teada, millised on prognoosid ja kuidas see mõjutab 98 % inimestest, kes ei lähe teise riiki ega soovi seda praegu teha.

Roberto Musacchio, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, mul on kahju, et ei saa jagada oma parlamendiliikmetest kolleegide optimismi, sest olen veendunud, et kõnealune direktiiv toob kasu pigem ettevõtlusele kui tervishoiule – tegemist on omalaadse *Bolkesteini* direktiiviga, ainult et see hõlmab tervishoidu.

Euroopa jaoks peab olema ülitähtis iga kodaniku õigus parimale võimalikule ravile oma kodumaal; vastasel juhul hakkab puutumatult püha õigus saada kõikjal ravi varjutama tõsiasja, et ravi ei ole kodus kättesaadav – sellist olukorda ei saa paigutada subsidiaarsusküsimuste hulka. Samuti varjab see tervishoiuteenustega äritsejate huve, pakkudes suurt tööpõldu kindlustusseltsidele, suurendades kodanike kulusid ja Euroopa tasandi tervishoiukulutusi.

Direktiiviga on minu hinnangul vales suunas liigutud, sest selles ei pöörata tähelepanu ühtlustamisele ega Euroopa tagatava teenuse universaalsele iseloomule; samuti ei tugine see arusaamale, et tervishoiuteenuse saamise õiguse peab tagama avalik sektor ja see ei tohi muutuda sõltuvaks inimeste võimest liituda erakindlustussüsteemiga. Ametiühingud on põhjendatult väga mures ja meie koos nendega.

Derek Roland Clark, *fraktsiooni IND/DEM nimel.* – Härra juhataja, kõnealuses sotsiaalpaketi, mis puudutab reisimist haiglavälise arstiabi saamiseks väljaspool kodumaad, on keskseks jooneks elukohariigi poolne rahastamine, kuid vaid sellises ulatuses, mis selle teenuse eest oleks tulnud kodumaal tasuda. Seega on soodsam minna riiki, kus ravi on odavam, kui see on vähegi kvaliteetsem. Terviseturistid peavad teadma, milline on erinevus ravi saamise kohas tekkivate kulude ja elukohariigi hüvitatavate summade vahel. Jah, reisikulude eest maksab lõpuks elukohariik, kuid vaid ettenähtud summade piires, ning terviseturist peab ise leidma puudujääva ravisumma ja tõenäoliselt tasuma hüvitamispiiri ületavad reisikulud. Kõige vaesemad ei saa seda endale lubada ja peavad leppima väiksema ravikvaliteediga. Rikkad saavad seda võimalust kasutada, kuid teevad tõenäoliselt niikuinii otsuse erateenuste kasuks. Mis puutub ootenimekirjadesse, siis kehvale ja kallile tervishoiuteenustele puhul ei valmista terviseturistid riigile peavalu, kuid kui need on odavad, aga kvaliteetsed, võivad ootenimekirjad venida varsti väga pikaks. Tulemuseks on seega kahetasandiline tervishoiusüsteem. Kas seda nimetataksegi soovimatuks tagajärjeks?

Luca Romagnoli (NI) – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, sajast Euroopa kodanikust neli lähevad välismaale ravi saama; minu arvates on terviseturism siiski riigi puudujääkide ja teenuste puudumise tunnus. Itaalia tervishoiusüsteem kulutab igal aastal umbes 40 miljonit eurot itaallastele, kes sõidavad ravi eesmärgil teistesse riikidesse, ning see arv ei sisalda tõenäoliselt erakindlustusega kaetud inimesi.

Mis on selle põhjus? Kahtlemata väga pikad teenuste ootenimekirjad. Itaalias näiteks ootavad inimesed eesnäärmeoperatsiooni 300 päeva ja kompuutertomograafiat väga sageli kuu või kauem. Teine põhjus on see, et sellised teenused nagu hambaravi ja ilukirurgia on Itaalias tasulised, kuid teistes riikides mitte. Kolmas põhjus – ja ma palun kõigil tähele panna – on see, et inimesed lähevad välismaale ravimeetodite pärast, mis on nende enda riigis täielikult või osaliselt keelatud (näiteks kunstlik viljastamine) või täiesti ebaseaduslikud (näiteks inimorganite ostmine) – selle kurvaks näiteks on India, kuigi samavõrd kurbi näiteid võis vabalt esineda ka teistes riikides enne nende liitumist Euroopa Liiduga.

Kokkuvõttes kasutavad inimesed terviseturismi sellepärast, et turul on hea kvaliteediga odavamad teenused; minu arvates on paljudel juhtudel siiski vaja tõhustada Euroopa Liidu poolset järelevalvet, mis annaks tarbijate jaoks garantii ja tagaks konkurentsi võrdsel alustel. Teenuseid osutatakse sotsiaalses kontekstis, milles on ühinenud avalik ja erasektor – ka nendes riikides, mis hiljuti liitusid, ja proua Vassiliou, seetõttu soovitaksin ma lisaks teie tähelepanu all olevatele põhimõtetele kontrollida hoolikalt kooskõla olemasolevate õigusaktidega, mis muudavad toorainete kasutamise, CE-märgi ja vastavusdokumendid kohustuslikuks, et tagada meditsiiniseadmete ja ravi tervistav mõju. Ärgem unustagem, et alati on keegi...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE) – (SV) Härra juhataja, volinik, minister, nüüd on meil, Euroopa Parlamendi liikmetel võimalus näidata, et me oleme just nimelt Euroopa parlamendiliikmed. Et me seisame asutamislepingu ja sellega meile antud õiguste eest. Et me loome seadusi patsientide parimaid huve silmas pidades, mitte selleks, et kaitsta ja toetada protektsionismi, mis imbub vahel aruteludesse. Et me oleme pühendunud koostöö lisaväärtuse otsimisele eesmärgiga anda patsientidele parimat võimalikku ravi, ükskõik kus seda ka ei pakutaks.

Volinik Vassiliou tutvustatud ettepanek on hea lähtekoht ja väärib aplausi. Me peame tema alustatu lõpule viima ja tagama, et direktiivi ei lisataks sisse tarbetuid bürokraatlikke takistusi. Lahtiseletatult tähendab see, et liikmesriikidel ei ole mingit õigust vaba liikumist ilma põhjuseta piirata. Eeloa nõude võib kehtestada üksnes erandjuhtudel – kui need on kirja pandud komisjoni loetusse või kui tekib patsientide massilise väljavoolu oht, mis kahjustab tervishoiusüsteemi. Ülimalt uskumatu oleks idee kehtestada eeloa nõue seetõttu, et nii vähesed patsiendid on otsustanud otsida abi välismaalt. Seega on lähtekoht selline, et ei mingit eelluba. Iga muu mõte oleks asutamislepinguga vastuolus.

Parimate ravitingimuste loomise järgmine etapp on direktiivi õige rakendamine. Haigeid ei tohiks sundida minema kohtusse oma õigusi maksuma panema või põhjendamatu eeloa nõuet tühistama. Euroopa Kohus teeb küll otsuse liikumisvabaduse kasuks, kuid milline on selle hind nii rahalises väärtuses kui ka iga kord oma õiguste jõustamist taotlevate patsientide tervises mõõdetuna! Loodan väga, et meil õnnestub seda olukorda vältida, ja palun oma kolleege ja ametis olevat eesistujat meid aidata; Olen üsna kindel, et meie volinik aitab meid.

Bernadette Vergnaud (PSE) – (FR) Härra juhataja, proua Bachelot-Narquin, volinik, daamid ja härrad, pärast mu tervishoiuteenuste teemalist algatusraportit, mille Euroopa Parlament võttis vastu 23. mail 2007, pakub komisjon nüüd sotsiaalpaketi raames välja direktiivi, mis käsitleb üksnes patsiendiõigusi piiriüleses tervishoius.

Seetõttu on mul väga kahju, et see tekst ei ole kuigi ettevaatav ja jätab arvesse võtmata paljud siseküsimused, mis vajavad lahendamist, et saaks võidelda kasvava ebavõrdsusega tervishoiusektoris; nendeks küsimusteks on näiteks rahvastiku vananemine, sotsiaalne ebavõrdsus, geograafiline eraldatus ja tervishoiuga seonduvad demograafilised probleemid. Selles Euroopa kodanike jaoks nii tähtsas valdkonnas ei saa nõukogu ja Euroopa Parlament seega lihtsalt Euroopa Kohtu otsuseid normiks muuta. Me peame leidma teatud tasakaalu, mis annaks patsientidele – kes ei ole pelgalt tarbijad – õiguse saada piiriülest ravi ja võimaldaks solidaarsuspõhimõtte järgi kõikide võrdset juurdepääsu kvaliteetsele ravile; samuti tuleb meil tagada sotsiaalne ja territoriaalne sidusus ja subsidiaarsuspõhimõtte austamine. Ikka veel eksisteerib näiteks eeloa ja haiglaravi määratlemisega seoses murettekitav hall ala. Meil on vaja teha selgitustööd, et mitte jõuda diskrimineerimiseni, mis võib Euroopas lisaväärtuse loomise asemel tuua kaasa kahetasandilise tervishoiusüsteemi.

Tervisel puudub hind, küll aga kaasnevad sellega kulud; kõnealune direktiiv seevastu – ja see on väga tore – kinnitab veel kord nii subsidiaarsuspõhimõtet kui ka vajadust tihedama koostöö järele, et koondada paremini meditsiiniuuringute võrgustikke ja patsientide teabekeskusi.

Arutelu algab; see peab olema pigem põhjalik ja tulemuslik kui tormakas ning sellesse tuleb kaasata kõik asjassepuutuvad otsustajad, et luua tõeline Euroopa sotsiaalmudel.

Elizabeth Lynne (ALDE). - Härra juhataja, miks peab Ühendkuningriigi patsient katarakti operatsiooni oodates kaotama silmanägemise, kui sedasama operatsiooni on võimalik teha mõnes teises liikmesriigis? Miks ei võiks puusaoperatsiooni ootel suurtes valudes patsient saada kasu sellest, et mõnedes riikides ei ole ootenimekirju ja vahel maksab sealne teenus vähem kui elukohariigis? Ja miks peavad osad südamehaiged ootama enne arteriummistuste kõrvaldamise operatsioonile pääsemist mitmeid kuid, kuigi tegelikult pole seda vaja teha?

Kui arst soovib mingit ravi ja seda ei ole võimalik elukohariigis pakkuda, siis vajame me õiguslikku raamistikku, mille toel saaks otsida abi mujalt. Juurdepääsul tervishoiuteenustele puutuvad just kõige vaesemad inimesed liigagi sageli kokku diskrimineerimise ja ebavõrdsusega. Sellepärast peame tagama, et liikmesriigid saaksid anda teises riigis ravimiseks loa enne sellise ravi alustamist. Me ei tohi piirduda piiriüleste tervishoiuteenuste andmisel vaid nende inimestega, kes saavad seda endale lubada.

Samamoodi ei tohi uus direktiiv vähendada tervishoiuteenuste kvaliteeti nende inimeste puhul, kes otsustavad kodus ravi saada. Lisaks peame tagama ettevaatusabinõud, mis seavad esikohale patsientide õigused ja ohutuse. Sel põhjusel on väga tähtis luua mingi mehhanism, mille abil jagada patsientide haiguslugusid patsiendi kodumaa ja ravi pakkuva riigi vahel.

Peale selle tuleb meil välja töötada hüvitussüsteem nende patsientide jaoks, kes on kannatanud teises Euroopa Liidu riigis ennast ravides kahju, mida oleks saanud ära hoida. Ja mis puutub parima tava levitamisse, siis väljendan oma heameelt direktiivi eelnõu artikli 15 üle, milles nõutakse Euroopa tugikeskuste võrgustike süsteemi loomist. Need tippkeskused pakuksid kasulikku võimalust jagada teadmisi, koolitust ja teavet. Me uurime liiga sageli tervishoiuasutustest saadavate nakkuste või vähktõve sõeluuringu teemalisi suuniseid; vastus on tegelikult siinsamas ja on viimane aeg hakata teineteiselt rohkem õppima.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Härra juhataja, peamised tervishoiuprobleemid, millega me täna silmitsi seisame, on eakamate inimeste tervise parandamine, rahvastiku vananemise tõttu tarvilik ettevalmistumine raugaea haigustega toimetulekuks, üldine juurdepääs sobival tasemel tervishoiuteenustele, liikmesriikide tervishoiusüsteemide finantsstabiilsuse tagamine, erilise tähelepanu pööramine tervishoiuteenuste kättesaadavusele puuetega inimeste, laste, eakate ja vaesematest perekondadest pärit inimeste hulgas, patsiendiõiguste tagamine piiriüleses tervishoius, haiguslugude elektroonilise piiriülese koostalitlusvõime kindlakstegemine ja samaaegne isikuandmete kaitse tagamine ning tervishoiusektori töötajate head töötingimused.

Sotsiaalpaketi nende probleemide lahendamiseks välja pakutud konkreetsed meetmed – näiteks vananeva rahvastiku vajaduste täitmisega seotud kommunikatsiooni ettevalmistamine või tervishoiusektori töötajaid puudutava rohelise raamatu koostamine – annavad meile veidi lootust, et me ei jää üksnes oma soovidest rääkima. Näen rõõmuga, et piiriülesele tervishoiule pööratakse palju tähelepanu; see on aina kasvava rände ajastul nii oluline.

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - (SV) Härra juhataja, see direktiiv tähendab, et Euroopa Liidule antakse tervishoiuvaldkonnas rohkem volitusi ja ma olen vastu sellele, et seda valdkonda saaks hakata reguleerima Euroopa Liidu õigusaktidega. Tervishoid on ja peab jääma riigi eelisõiguseks. Mõte panna patsiendid tegelema teatud laadi tervishoiuturismiga tähendab, et meie ühised tervishoiuressursid ei ole seatud esikohale. Uus aluspõhimõte, et meil peaks olema õigus saada ravi teistes liikmesriikides ilma eelloata, avab noortele, keeleliselt andekatele ja suhteliselt tervetele isikutele n-ö raviteenuste kiirtee ning kätkeb ohtu, et ressursid lähevad suuremate ravivajadustega kodanikest, näiteks talitlushäiretega inimestest ja eakatest mööda. On ilmselge, et igaühel on õigus ravile, kui ta on haige mõnes teises Euroopa Liidu liikmesriigis, kuid meil on juba see õigus, ilma me vajaks selles valdkonnas uut Euroopa Liidu õigusakti. Tervishoid on jätkuvalt riikliku poliitika valdkond.

Hanne Dahl (IND/DEM). - (DA) Härra juhataja, kui me peaksime tõsiselt haigestuma, soovime me kõik kiireimat ja parimat tervishoiuteenust, kuid ma ei taha näha Ameerika mudelit, kus jõukad kodanikud saavad

parimat ravi ja ühiskonna haavatavad liikmed teisejärgulist ravi – kui neil peaks vedama. Kui neil ei vea, siis ei saa nad üldse mingit abi. Seetõttu peame panema paika mõned põhiprintsiibid. Kõigil peaks olema tasuta ja võrdne juurdepääs tervishoiuteenustele, inimesi tuleks ravida järjekorras ja vajadust mööda. Seega peavad ametivõimud hindamise teel veenduma, et arst määrab ravijärjekorra ja -vajaduse. Esimesena vajavad ravi kõige haigemad, mitte kõige rikkamad. Et tagada kõigile kodanikele vaba ja võrdne tervishoiuteenuste kättesaadavus, on järgmine samm uurida hoolikalt riikide osalust erahaiglates osutatavas ravis ning erasektori ravikindlustussüsteemile antud maksukrediiti. Euroopa Liidu õigusaktid ei peaks olema suunatud mitte siseturu ideel põhinevale ideoloogilisele mõtteviisile, vaid kogu Euroopat hõlmavale paindlikule süsteemile, mis tagab kõigile kodanikele tervishoiuteenusega seotud miinimumõigused.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Direktiiv patsiendiõiguste kohaldamise kohta piiriüleses tervishoius püüab lahendada üht teravat probleemi.

Selleks on konflikt tervishoiusüsteemide subsidiaarsuse ning Euroopa Liidu kodanike vaba liikumise õiguse ja ka nende põhiliseks inimõiguseks oleva tervishoiuteenuse kättesaadavuse vahel. Vaba liikumine on iga mis tahes liikmesriigis elava kodaniku õigus ja tema tervis liigub koos temaga. Kui tal puuduks juurdepääs tervishoiuteenustele, seisaks ta silmitsi tõsise takistusega, mis tõkestab vaba liikumist. Teenuste täielikku võrdsust pole siiski võimalik saavutada, sest riigiti makstakse tervishoiuteenuste eest erinevat maksu, samuti kehtib eri riikides erinev ravi sagedus.

Kuigi paljud poliitikud muretsevad eelkõige idast tuleva terviseturismi elavnemise pärast, on nende hirmud põhjendamatud. Patsiendi jaoks on väga tähtis olla oma sugulastele lähedal ja mitte puutuda kokku keelebarjääriga. Patsiendi ja arsti suhe on väga eriline. Ravi edukus sõltub osaliselt sellest, mil määral patsient usaldab oma arsti või tervishoiuasutust. Patsiendi valmisolek reisida ravi saamiseks välismaale sõltub tema haiguse tõsidusest. Elupäästva ravi või tõsise haiguse ravi puhul ei loe enam ükski takistus.

Ma arvan, et neid teemasid võiks käsitleda pigem Euroopa Parlament kui Euroopa Kohus. On kurb, et kuigi oleme kodanike esindajad, on otsuste tegemine meie jaoks raskem kui Euroopa Kohtu jaoks, kes on seni igas kohtuasjas andnud õiguse patsiendile.

Lõpetuseks soovin mainida veel üht asja. Paljud mu parlamendiliikmetest kolleegid räägivad rikastest ja vaestest. Minu kui arsti jaoks on olemas ainult patsient. Mul on ükskõik, kas ta sõidab Fordiga või on kodutu.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – (NL) Härra juhataja, alustuseks tahaksin öelda, kui hea meel on mul näha meie kunagist kolleegi Roselyn Bacheloti täna siin ja kuulda teda taas meile rääkimas, et Euroopa kodanik on kõige tähtsam. Kõnealune õigusakt kannab seda rõhuasetust. Samuti tervitan volinik Vassilioud, kes on selle väga keerulise õigusakti lõpusirgele viinud.

Selle õigusaktiga teeme meie – Euroopa Parlament, Euroopa Komisjon ja nõukogu – tõepoolest midagi inimeste heaks ära. Direktiiviga sätestatakse liikuvusega seotud õiguslikud tagatised ja samal ajal luuakse praegustele piiriülestele tervishoiualgatustele seaduslik alus.

Kuid kui ma võrdlen seda direktiivi varasemate versioonidega, millele oldi vastu, siis näen, et nüüd keskendutakse rohkem patsientide liikuvusele ja vähem tervishoiuteenustele; selle põhjuseks on soov saavutada liikmesriikide rahulolu. Selle kohta tahaksin öelda paar kriitilist sõna. Piirialad, kus on juba alustatud mõne hea piiriülese tervishoiualgatusega – näiteks minu enda koduprovint Limburg, *kes tahaks* Maas-Reini Euregio osana hakata meelsasti katsepiirkonnaks ja kus *Universitätsklinikum Aachen* ja *Academisch Ziekenhuis Maastricht* on sõlminud koostööleppe – on muutumas liiga sõltuvaks üksnes liikuvusest ja järelikult ka kindlustajate kapriisidest või heast tahtest või mõnel muul juhul ka riiklikest ametiasutustest, sest tähelepanu all ei ole enam teenused ise. Me peaksime hoolikalt uurima artiklit 13, et otsustada, kuidas meil õnnestuks saavutada piirkondade palju aktiivsem koostöö. Kui ma juba selle teema juures olen, proua volinik, siis lubage mul märkida, et meie Maas-Reini Euregio osana sooviksime väga hea meelega katsepiirkonnaks saada.

Teiseks, patsientide kaasamine riiklike kontaktpunktide rajamisse. Saksamaal on proua Schmidt alustanud suurepäraselt tööd selles vallas ja me peaksime uurima, kuidas me saame selle tihedamalt oma ulatuslikemate plaanidega siduda.

Veel üks punkt on „nimekiri raviviisidest, mis ei nõua haiglas ööbimist, kuid mida tuleks lugeda haiglaraviks”, mille eesmärk on jätta teatud funktsioonid direktiivist välja. Ka see vajab hoolikat kaalumist, sest me ei saa lubada olukorda, kus selle nimekirja liiga range tõlgendamine välistab sellise koostöö, mida ma just kirjeldasin. Kõige olulisem on teada, et tõhus koostöö muudab ravikeskuste ülalpidamise odavamaks, mitte kallimaks, ning hõlbustab ravi kättesaadavust. Lõppude lõpuks selle poole me ju püüdleme.

Anne Van Lancker (PSE). - (NL) Härra juhataja, volinik Vassiliou, minister Bachelot-Narquin, Euroopal on tähtis kohustus aidata tagada igapäevase kvaliteetsed ja taskukohased tervishoiuteenused võimaluse korral kodu lähedal või vajaduse korral välismaal. Seega, proua volinik, olen ma väga tänulik teie algatuse üle, millel on kahtlemata palju positiivseid aspekte kvaliteedi ja ohutuse tagamise, patsiendi teavitamise, tihedama Euroopa tasandi koostöö, e-tervise, tugikeskuste võrgustike jm vallas.

Samuti nõustun teiega, proua minister, et ei ole hea jätta patsientide liikuvust puudutavad otsused Euroopa Kohtu teha ja et me vajame õigusakte. Samuti olen nõus härra Bowise ja proua Lambertiga seisukohaga, et me peaksime võib-olla mõtlema paremale tasakaalule patsientide liikuvust mõjutavate eellubade küsimuses, sest eelluba on tähtis vahend, mille abil liikmesriigid saavad plaane teha ja poliitikat kujundada.

Proua volinik, õhus on veel paar küsimust seoses võetavate tasudega ja mehhanismidega, millega vältida olukorda, kus patsientide liikuvus põhjustab teatud riikides ootenimekirjad. Kuid ma olen kindel, daamid ja härrad, et need on küsimused ja teemad, millele suudame selle direktiivi edasise arutelu käigus lahenduse leida.

Täna teid veel kord teie algatuse eest, proua volinik. Ja proua minister, me jääme ootama koostööd teiega.

Marian Harkin (ALDE). - Härra juhataja, selle aasta alguse korraldasin ma Euroopa Liidu sotsiaalpoliitika teemal terves oma valimisringkonnas mitu nõupidamiskoosolekut, mille tulemusena toimusid komisjonis konsultatsioonid sotsiaalse tegelikkuse hindamiste järelduste üle.

Mulle sai selgeks, et kodanikud on väga huvitatud sellest, et Euroopa Liit oleks rohkem sotsiaalpoliitikasse kaasatud; see hõlmab kindlasti ka patsientide liikuvust. Tõepoolest, Lissaboni lepingu kampaania ajal kinnitati vajadust sotsiaalsema Euroopa järele ja praegune komisjoni vastus on õigeaegne ja õigesuunaline, kuigi see ei käsitle kõiki kodanike muresid.

Toetan kindlalt patsientide liikuvuse kohta tehtud ettepanekuid, kuid nõustun mõnede eelkõnelejatega selles, et täpsustamist vajavad veel mitmed küsimused, eelkõige eelloaga seonduv.

Kõige olulisem on siiski see, et patsiendid peavad olema iga poliitika keskmes ning nad ei peaks muretsema kulude, ohutuse ja kvaliteedi pärast.

Samas tuleb patsiente teavitada kõikidest nende õigustest, kuna õiguskindluse puudumine paneb alati ebasoodsamasse olukorda need inimesed, kellel ei ole palju rahalisi võimalusi.

Lõpetuseks – eesistujariik Prantsusmaa viitas ennist sellele, et mõned inimesed peavad pettuma, sest tervishoiuteenuste liikuvuse küsimust ei vaadelda. Ma olen üks nendest inimestest. Kui me seame patsiendid mõne poliitika keskmesse, siis on patsiendi ohutus ülimalt tähtsusega ja seega tuleb meil luua standardiseeritud akrediteerimissüsteemid tervishoiuspetsialistele kogu Euroopa Liidus.

ISTUNGI JUHATAJA: Gérard ONESTA

Asepresident

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Härra juhataja, siinsel arutelul sõna võttes sooviksin öelda, et uute liikmesriikide seisukohast on tähtis jätta alles võimalus kehtestada riiklikul tasandil piirangud tervishoiuteenuste kasutamisele välismaal, sest nendes riikides on tervishoiule eraldatud ebapiisavad rahalised vahendid. Samamoodi tuleks kohaldada põhimõtet, et patsiendil on õigus kulude hüvitamisele kuni selle summani, mis oleks tasutud juhul, kui ta oleks kasutanud tervishoiuteenust oma elukohariigis; seda põhimõtet tuleks kohaldada senikaua, kui erinevused vanade ja uute liikmesriikide vahel on märkimisväärselt vähenenud.

Lõpetuseks väärib rõhutamist, et väljapakutud lahendused, eelkõige Euroopa tugikeskuste võrgustiku ja Euroopa tervishoiutehnoloogia hindamise võrgustiku loomine annavad võimaluse tõsta tervishoiustandardeid ja kasutada Euroopa Liidu tervishoiuressursse tõhusamalt.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Daamid ja härrad, nagu te kindlasti teate, on Tšehhi saabuva eesistumisaaja moto „Piirideta Euroopa”. Seepärast tunnen rõõmu, et komisjon on suutnud koostöös Euroopa Kohtuga koostada ettepaneku, mis purustab ühe piiridest tervishoiuteenuste osutamise vallas. Pooldan tõsiasja, et tänu siiani toimunud läbirääkimistele on kodanikud jõudnud lahendusele lähemale. Arstina sooviksin, et vajalikud dokumendid võetaks vastu nii kiiresti kui võimalik; samas eeldan, et kuna see küsimus on nii keerukas, kehtib siin Vana-Rooma kõnekäänd „Kiirusta aeglaselt!”. Ma arvan, et praegusel hetkel peaksime arutlema järgmiste põhiküsimuste üle. Esiteks oleme me kõik nõus, et õiguskaitse tuleb tagada patsientidele,

kellel on õigus saada Euroopa Liidus tervishoiuteenust, ja seda tuleb teha kooskõlas Euroopa Kohtu otsustega. Teiseks ei ole direktiiviga võimalik luua komisjonile uusi pädevusvaldkondi, sest need ei ole nii tähtsad. Kolmandaks – ehkki põhieesmärk oli tagada meditsiiniteenuste vaba liikumine, on minu arvates eksitav, et direktiivi enda tekst keskendub ennekõike nende patsientide liikumisele, kes ei vaja pakulist arstiabi. Edasised arutelud ei paku võimalust mitte üksnes eesistujariigi Tšehhi, vaid ka Euroopa jaoks.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Härra juhataja, mul on piiriülest tervishoidu käsitleva direktiivi osas vastakad tunded.

Ühelt poolt ootan seda, sest ma tean väga palju inimesi, kes on liri riiklike haiglate pikkade ravijärjekordade tõttu tõsisemalt haigestunud ja isegi surnud. Seega on suurepärane idee, et mu valijatel on võimalik võtta oma tervisekaart ning minna ja saada kohest ravi ilma praegu kehtiva eelloa nõudeta, mille näeb ette E112 vorm. Ma soovitan seda kindlasti teha oma valijatel, kellel on võimalik reisida.

Tean aga siiski ka seda, et see süvendab lirimaa tervishoiusüsteemi probleeme ja raskendab nende olukorda, kes ei saa teise riiki reisida ja peavad usaldama liri süsteemi; ja seetõttu valdab mind hirm.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Härra juhataja, kõnesolev teema hõlmab üksikisiku õigust saada tervishoiuteenuseid seal, kus hea ravi on kättesaadav. Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete fraktsiooni esindaja Eva-Britt Svensson ütles täna, et see toob kaasa terviseturismi. Ma sooviksin talle öelda, et kui haiged inimesed otsivad ravi, on põhjuseks see, et neil on valud, nad kannatavad, nad on vigastatud ja vajavad ravi. Asi ei ole turismis.

Lõppkokkuvõttes taandub see küsimus bürokraatia võimu ja üksikisiku õiguse vastasseisule. Tuleb mõelda, kas kasutada vanu piire ravi otsivate inimeste takistusena või muuta Euroopa nüüdne avatus kõigi Euroopa inimeste väljavaateks saada parimat tervishoiuteenust. Oli valgustav kuulda, mida Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete fraktsioon arvab, ja kuna minu ees on sotsiaaldemokraatide esindaja Jan Andersson, kes on kõnelejate nimekirjas kohe pärast mind, oleks huvitav kuulda, kas ta jagab Eva-Britt Svenssoni seisukohta, et välismaalt ravi otsivad haiged inimesed tegelevad terviseturismiga. Kas ta soovib Eva-Britt Svenssoni meelest seada üles mitmesuguseid tõkkeid või töötate te, sotsiaaldemokraadid, selle nimel, et tagada meie võimalikult suur avatus, mille abil ei ole patsientidel vaja küsida ametiasutustelt ravi saamiseks luba? Jan Andersson, küsimuse all on sotsiaalne Euroopa. Asi ei ole selles, kuidas konkreetsed otsustajad määravad, mida teised tohivad teha, vaid selles, kuidas inimene saaks parimat võimalikku ravi. Annan kõnejärje teile, Jan Andersson.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Härra juhataja, volinik, lubage mul kõigepealt tervitada proua Bachelot-Narquini. Me oleme teinud head koostööd ja loodan, et see jätkub ka tulevikus. Tere tulemast Euroopa Parlamenti! Vastan härra Hökmarkile lühidalt, et see ei ole riigi tasandil arutelu. Ma ei kooskõlasta oma seisukohti proua Svenssoniga, ma eelistan kujundada omaenda arvamuse.

Mul on kõnealuse direktiivi üle hea meel mitmel põhjusel. Meil vajame õiguslikke selgitusi. Arvan, et nüüdne variant on parem kui eelmine. Sellel on märkimisväärsed eelised eelkõige inimeste jaoks, kes elavad piirialadel nagu mina. Seda öeldes tahaksin rõhutada ka seda, et tähtis on ühendada Euroopa süsteemid korralduslikult nii nende ülesehituse, rahastamise kui muude sarnaste tahkude poolest.

Ühele aspektile peame pöörama erilist tähelepanu. See on võrdsus. Me teame, et tervishoius on oma eelisvaldkonnad, kuid oluline on, et inimesi koheldaks võrdselt ja et ei oleks neid, kellele antaks raha eest eelisõigus; oluline on, et me suudaksime neid kaht poolt piiriülese tervishoiu kombineerida. Eellubade küsimus on samuti tähtis. See on teema, mille üle peame veel arutlema. Direktiivis nimetatud piirangud ei ole head. Haiglaabi, haiglaväline ravi: mõistete tähendus varieerub riigiti ja muutub ajas. Me peame leidma teised kriteeriumid. Jään koostööd ootama. Oma parlamendikomisjonis hakkame tegelema sotsiaalkindlustussüsteemide rahastamise temaga ja see on osa sellest koostööst. Jään selles küsimuses ootama koostööd teiste parlamendikomisjonidega.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). - (FI) Härra juhataja, patsientidele on kõige olulisem saada head, ohutut ja odavat ravi ja enamasti soovivad nad seda kodule võimalikult lähedal. Teisisõnu on riiklike tervishoiuteenuseid vaja osutada sobival viisil.

Meie ees oleva komisjoni ettepaneku üle tuleks siiski heameelt tunda. On tähtis, et hooldus ja ravi oleksid kättesaadavad ka teistes riikides. Ettepanek tagaks suurema valikuvabaduse ning selgemad suunised ja nõuanded, muutes samas ka tervishoiu- ja ohutusküsimused arusaadavamaks. Patsientide jaoks oleks see hea.

Liikmesriikide jaoks on see küsimus pisut raskem, sest direktiiv ei hakka hästi toimima enne, kui Euroopa Liidu liikmesriikide elektroonilised sotsiaalhoolekande- ja tervishoiusüsteemid on ühilduma pandud. Me teame, et praegu nad veel ei ühildu ja selle direktiivi elluviimine nõuab liikmesriikidelt suuri pingutusi. Pärast direktiivi vastuvõtmist peame tagama, et patsiendi andmeid saab ühest süsteemist teise saata, et teabe turvalisus on tagatud ja patsiendi ohutus garanteeritud. Just patsient on kõige olulisem.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Härra juhataja, põrgutee on kaetud kaunite lubadustega ja selleks ei pea olema geenius, et näha ette praegusel kujul oleva ettepaneku tagajärgi. Ühelt poolt tekib nn A-rühm, kuhu kuuluvad rikkad ja haritud inimesed, kellel on õiged tutvused – üldjoontes nagu meie, kes me siin istungisaalis oleme. Meie pääsme elukohariigis ootenimekirjades ettepoole ja saame otsida parimaid spetsialiste Euroopa Liidus; samamoodi on meil võimalik kulutada ravile raha ning lubada endale reisimist ja muid lisakulusid. Teisele poole jäävad aga need, kes on vaesed ja ilma mingite eesõigusteta Neil on lubatud asuda järjekorra lõppu ja kui järg jõuab viimaks nendeni, saab neile osaks ravi, mida meie, rikkad, ei tahtnud. Erilistel puhkudel kirjeldab Euroopa Liit end Ameerika Ühendriikide alternatiivina, kuid tegelikult meenutab Euroopa Liit järjest rohkem Ameerika Ühendriike – sealhulgas tervishoiuvaldkonnas. Meie fraktsioon toetab vaba ja võrdset juurdepääsu ravile, mida inimesed vajavad, seega lükkame selle ettepaneku tagasi.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Euroopa sotsiaalne olustik on muutunud. Me seisame silmitsi uute katsumustega, millega toimetulemiseks tuleb Euroopa sotsiaalmudel nüüdisajastada. Ka Euroopa tervishoiuvaldkond on muutumas. Mõnede haiguste ravi edukus on hakanud kasvama, nagu on suurenenud ka kulutused tervishoiusüsteemide ülalpidamisele. Samas puutuvad kodanikud kokku tervishoiuteenuste silmatorkavate kvaliteedierinevustega nii liikmesriikide vahel kui ka nende sees. Vähi korral erineb elumus liikmesriigiti isegi 10 % ulatuses.

Mul on hea meel komisjoni kavatsuse üle uurida uue sotsiaalmeetmete kava raames hoolikalt tervishoiuküsimust. Samal ajal tunnen siiski kahetsust sellepärast, et suuremat tähelepanu on kodanike tervishoiuvaldkondadele õigustele pöördunud ainult Euroopa Kohtu otsuse tõttu. Räägin siin inimesena, kes on ise vähist jagu saanud ja kes teab juhtumeid, kus patsientidele on ühes riigis öeldud, et nende heaks ei ole võimalik enam midagi teha, ja teises riigis on nad saanud tõhusat ravi.

Liikumisvabadus tähendab võimalust valida. Valikuvõimalus tihendab konkurentsi ning järelikult parandab kvaliteeti ja võib-olla ka vähendab kulusid. Olen kindel, et patsientide liikuvuse direktiiv elavdab Euroopat ja et sellel on palju positiivseid tulemusi. Meie ühine eesmärk on tervis kõigi jaoks. Piiriülese tervishoiu direktiiv tähendab kahtlemata suuremat lähedust kodanikega, keda ei huvita mitte niivõrd arutelud pädevuse üle, kuivõrd lühim tee tervise juurde – ja otse loomulikult peab see tee olema selgelt tähistatud.

Kõige edukam Euroopa poliitika on see, mida kodanikud kogevad oma rahakotis, nii nagu see oli rändlusteenust käsitleva direktiivi puhul. Piiriülese tervishoiu direktiiv ei mõjuta kodaniku rahakotti otseselt, vähemalt esialgu mitte, kuid ta saab suurema valiku sama raha eest. Ja see ei ole halb tunne, eriti juhul, kui asi puudutab tervist.

Evelyn Gebhardt (PSE). – (DE) Härra juhataja, minister, volinik, kui me räägime sotsiaalsest Euroopast, peame alati seadma esiplaanile inimesed ja nende mured. See tähendab, et meie eelisküsimus on tervishoiusüsteem, mis tagab inimestele parima võimaliku ravi kodumaal. See on meie esimene ülesanne. See on erinõue, millele peab tuginema kõnealuse direktiivi käsitle.

Siiski on palju teisi olukordi, mille jaoks me vajame muid lahendusi, olgu selleks siis asjaolu, et inimesed reisivad ringi või töötavad teistes riikides, või harvaesinev haigus või võimalus saada teises riigis paremat ravi. Selliste puhkude jaoks on vaja kõrvaldada liikuvuspiirangud ja luua õiguskindlus. See on meie teine ülesanne.

Kolmas ülesanne on pidada kogu aeg meeles, et Euroopa ühenduste asutamislepingute järgi on liikmesriikide tervishoid nende endi asi ja me peame seda põhimõtet austama. Teisisõnu kuuluvad tervishoiusüsteemide korraldus ja rahastamine liikmesriikide vastutusalasse ja meie õigusaktid ei saa teha midagi selle muutmiseks. See ei ole valikuvõimalus, me ei saa seda teha ja meil ei ole mingit kavatsust seda teha, välja arvatud juhul, kui me suudame kunagi tulevikus jõuda kokkuleppele ühtse tervishoiupoliitika loomises. See oleks ideaalne stsenaarium, kuid ma kardan, et me ei ole sellise sammu astumiseks kaugeltki mitte valmis.

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, nii meie kui Euroopa rahvas oleme rahul, et saame lõpuks ometi alustada Euroopa Parlamendis selle ettepaneku arutelu.

Ma avaldan kahetsust, et fraktsiooni PSE poolt eelmise aasta detsembris tehtud ähvardused päädisid mitu kuud kestnud tupikuga. Ettepanek on hea ja pakub Euroopa inimestele lisaväärtust. Me tahame näha piiriülese õiguskindluse rajamist poliitilisel tasandil, et inimesed ei peaks enam pöörduma Euroopa Kohtusse oma põhiõiguse – liikumisvabaduse – maksmapanekuks.

Me arutame direktiivi üle, mis käsitleb patsientide, mitte tervishoiuteenuste liikuvust. Esmane vastutus tervishoiuteenuse osutamise, selle kvaliteedi ja rahastamise eest lasub jätkuvalt liikmesriikidel. Samas teame, et vajame liikmesriikide tihedamat koostööd tervishoiu valdkonnas ja rohkem Euroopa piiriülest panust teadustöösse, keskendudes haiglaraviteenustele ja nende tagamisele.

Praegusel juhul on küsimus patsientide vabas liikumises. Me ei päri, kas tervishoiusüsteeme ja kvaliteetseid tervishoiuteenuseid saab korraldada ilma soovimatute kõrvalmõjudeta; me tahame teada, kuidas seda saab teha. Meid ümbritseb neli tahku: patsiendi õigused, tervishoiusüsteemide kaitsmine, ravikindlustusskeemide kaitsmine ning tervishoiuteenuste, rahastamiskindluse ja õiguskindluse kvaliteedi tagamine.

Patsientidel on õigustatud huvi leida tervishoiuteenus, mis näib olevat parim. Et nad saaksid seda teha, vajame õiguslikku raamistikku ja õiguskindlust. Teisalt soovib suur osa rahvastikust kasutada tervishoiuteenuseid oma kodule võimalikult lähedal. Meil on probleeme tervishoiusüsteemide rahastamisega liikmesriikides. Seega on õige tee tagada suurem liikuvus sama raha eest. Raskusi tekitab ka tervishoiuteenuste kvaliteedi tagamine. Ka selles valdkonnas peaksime alustama arutelu Euroopa miinimumstandardite teemal.

Mia De Vits (PSE). - (NL) Härra juhataja, volinik, ma jagan teiste parlamendiliikmete seisukohta, et käesoleva ettepaneku arutuselevõtt on oluline saavutus. See vastab vajadusele, tugineb tegelikule olukorrale ja tähendab, et saame tõepoolest midagi inimeste heaks ära teha.

Osad parlamendiliikmed väidavad, et vaid jõukatel on võimalik lasta end välismaal ravida. Me peame hoolt kandma selle eest, et välismaine ravi ei ole kättesaadav üksnes kõige rikkamatele põhjusel, et neil on võimalik kasutada seadust kallite protseduuride saamiseks. Patsientidel on õigus selgusele ja õiguskindlusele ning selle nimel saame me edasi tegutseda – see on meie töö.

Ettepanek tähendab ilmselget eelist Euroopa Liidu kodanike jaoks. Loomulikult ei ole ettepanek täiuslik – selles on vaja teha mõned parandused. Ma pean silmas termineid „haigla”, „haiglaväline ravi” jt ning nende konkreetsete juhtumite määratlemist, mille puhul eelluba võib olla õigustatud. Neid asju käsitleme kindlasti arutelu käigus.

Igatahes loodan, et meie edasine arutelu on rahulik ja pragmaatiline ega põhine ideoloogial. Mõnesid aspekte tuleb käsitleda riiklikes õigusaktides, kuid ma ei saa mitte kuidagi olla nõus nendega, kes väidavad, et kõnesolev ettepanek kahjustab liikmesriikide võimet korraldada oma tervishoiusüsteemi. Ma arvan, et kõige olulisem on see, et me arutame seda ettepanekut.

Milan Gaľa (PPE-DE). - (SK) Euroopa Liidus lasub vastutus tervishoiusüsteemide eest kõige esimesena liikmesriikidel. Asutamislepingu artiklis 152 tunnustatakse täielikult nende vastutust tervishoiu- ja meditsiiniteenuste korraldamise ja osutamise eest.

Ettepaneku eesmärk on kehtestada ja kindlustada Euroopa Liidus ohutu, kvaliteetse ja tõhusa piiriülese tervishoiu läbipaistev raamistik, tagada samal ajal kõrgetasemeline tervisekaitse ja austada täielikult subsidiaarsuspõhimõtet. Kuigi ma pooldan kõigest südamest kõnealuses direktiivis sisalduvaid kavatsusi ja selle eesmärki, sooviksin osutada teatavatele puudustele, mida oleks võimalik kõrvaldada.

On neid, kes arvavad, et sedalaadi ravi võib panna mõnede liikmesriikide ravikindlustussüsteemid liigse surve alla. Meil tuleb täpsemalt määratleda ravi osutamise ja hüvitamise kord korduval hospitaliseerimisel, kahjude ja tüsistuste tekkimisel. Me peame kehtestama kulude hüvitamise tähtaja ja samal ajal selgelt väljendama, et direktiiviga ei soovita lahendada pikaajalise ravi küsimusi sellistes asutustes, kus kohtuvad tavaliselt tervishoiu- ja sotsiaalsüsteem.

Täpsustada tuleb mõistet „patsiendi jaoks soodsam”. Kõigepealt tuleks kaaluda meditsiinilisi aspekte, mitte subjektiivset kasu. Täpsustades mõisteid „haiglaravi” ja „haiglaväline ravi”, oleks hea selgitada lähemalt ka mõistet „haiglaväline eriravi”. Lisaks on jätkuvalt lahendamata probleem, kuidas hüvitada teistes riikides välja antud retsepte.

Daamid ja härrad, nagu kõikidel teistel kordadel, kui me oleme puutunud kokku vaba liikumise temaga, jäävad ka nüüd püsima teatud probleemid. Minu arvates ei ole need siiski ületamatud.

Pier Antonio Panzeri (PSE). - (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, öeldakse, et tervishoiuteenused on Euroopa sotsiaalmudeli peamine tugisammas. Sel põhjusel näib täiesti õige, et me peaksime vaatlema seda teemat eesmärgiga tagada kõigile tervisekaitse kõrge tase ja võrdne juurdepääs tervishoiuteenustele; kahjuks näib, et arutamisel olev tekst ei kujuta endast sammu selles suunas.

Me peame hoiduma ründamast aluspõhimõtet, mille pärast see direktiiv tuleks välja anda; see aluspõhimõte on tagada vaba liikumise raamistiku kohane kodanike õigus saada kasu tervishoiuteenustest Euroopa Liidus. Praktikas võib seda teksti pidada vahendiks, millega avada ühenduse tervishoiuturg; tegemist on üsna uuelaadse olukorraga, mis võib vabalt anda tervishoiuteenuste saamise õiguse jõukatele inimestele.

Tekstis sätestatakse vaid patsientide makstud kulude ja elukohariigi võrreldava hinnaga tervishoiuteenuse eest makstud kulude hüvitamine, jättes tähelepanuta ravi osutavasse riiki reisimise ja seal viibimise kulud. Käsitatud on ka muid tähtsaid aspekte, alates vajadusest tagada ühenduse tasemel teenusestandardid ja lõpetades sellise olulise teemaga nagu teabeedastus.

Ülalnimetatud põhjustel leian, et me vajame üksikasjalikku mõttetööd, mille tulemusena saaksime koos anda Euroopa kodanikele vastused, mida praegu veel direktiivis ei ole.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). - (RO) Kõigepealt tahaksin väljendada heameelt komisjoni uue sotsiaalpaketi ettepaneku üle tervikuna. Vajadus ajakohastada Euroopa sotsiaalmudelit on 21. esimese sajandi kontekstis ning Lissaboni strateegia jätkusuutlikku majanduskasvu ja rahvastiku jõukust käsitlevate eesmärkide valguses ilmselge.

Praegu arutelu all olev direktiiv on oluline uue sotsiaalmeetmete kava jõustamisel, eriti nende eelisküsimuste kontekstis, mis on seotud geograafilise ja kutsealase liikuvusega ning Euroopa kodanike pikema elu ja parema tervisega. Loodan, et selle direktiivi sätted toovad tervishoiuteenused kodule lähemale; ja ma pean sealjuures silmas kõiki sotsiaalseid tasandeid, sealhulgas sisseerandajaid, välismaal töötavaid inimesi ja välismaal õppivaid tudengeid.

On väga tähtis, et tervishoiusüsteem tagaks ohutu, kvaliteetse teenuse ükskõik kus Euroopas. Seoses sellega sooviksin rõhutada, kui oluline on koolitada ja välja õpetada Euroopa selle valdkonna spetsialiste ning hõlbustada Euroopa-sisest suhtlemist ja hea tava vahetamist. Direktiivi piiriülest olemust arvesse võttes peaks kutseõpe hõlmama võõrkeelte oskust ja kultuuridevahelise dialoogi aluspõhimõtete kursis olemist.

Selle direktiivi edukuse mõttes on muu hulgas samavõrd olulised ka teadmised info- ja sidetehnoloogiast; lisaks sellele on erakordselt vajalik tugevdada e-tervise valdkonda.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Tervishoiuteenuste osutamine on Euroopa sotsiaalmudeli tugisammas ja nende teenuste siseturu loomine ei tohiks soodustada terviseturismi, mis on kättesaadav üksnes heal järjel patsientidele, kes oskavad võõrkeeli ja kellel on juurdepääs teabele.

Selgitamist vajavad hüvitamise ja tervishoiu litsentseerimise tingimused, samuti tervishoiu mõiste. Mulle teeb muret kõnealuse direktiivi mõju uutele liikmesriikidele. Euroopa kodanikud ei reisi riikidesse, kus tervishoiuteenused on väga kallid; otse vastupidi – nad lähevad sellistesse riikidesse nagu Rumeenia, Bulgaaria või Poola ning see toob kaasa Lääne-Euroopa patsientide väljarände Ida-Euroopasse.

Kuigi uutes liikmesriikides ei kehti tervishoiuteenuste selgelt määratletud kvaliteedi- ja ohutusõuded ühtmoodi kõigi tervishoiuteenuste liikide kohta, kasvab Ida-Euroopas järjepidevalt nõudlus hambaraviteenuste järele. See tõstab selliseid patsiente vastuvõtvates riikides järsult hindasid ja muudab nende enda kodanike juurdepääsu tervishoiuteenustele raskemaks – seda nii kõrgete hindade tõttu kui ka seepärast, et teatud ettevõtted otsivad kliente, kes on nõus rohkem maksma.

Euroopa tervishoiuteenuste turu avanemine avaldab tõsist mõju Ida-Euroopa tervishoiusüsteemidele ja tekitab ebavõrdsust. Suurem vabadus valida tervishoiuteenuse osutamise viisi ja kohta on hea senikaua, kuni kõigil kodanikel on juurdepääs teenustele, olenemata nende sotsiaalsest seisundist.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Härra juhataja, sotsiaalpaketi tuleks tagada kõigile Euroopa Liidu kodanikele universaalne ja võrdne juurdepääs kvaliteetsetele tervishoiuteenustele. Teatud määral on seda eesmärki võimalik saavutada asjakohaste Euroopa Liidu õigusaktidega, kuid paljud probleemid tulenevad liikmesriikide ekslikest ja vähetõhusatest lahendustest. Sel põhjusel peaks komisjon julgustama liikmesriike eelkõige hea tava levitamise ja tõhusate rahastamismeetodite kaudu oma tervishoiusüsteeme ümber korraldama.

Tõhusa tervishoiusüsteemi eeltingimuseks on meditsiinitöötajate vaba liikumine liikmesriikide vahel. Seoses sellega pean juhtima teie tähelepanu piirangutele, mida kohaldatakse jätkuvalt Poola meditsiiniõdede ja ämmaemandate suhtes, kes soovivad välismaal töötada. Tegemist on Poola töötajate diskrimineerimisega ning tööjõu vaba liikumise ja võrdse kohtlemise põhimõtte jõhkra rikkumisega. Ma kutsun komisjoni üles tegema sellisele diskrimineerimisele lõpp ja andma Poola meditsiiniõdedele tagasi nende õigus teha ilma piiranguteta oma kutsealal tööd teistes Euroopa Liidu liikmesriikides.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Teenuste direktiivi arutelu ajal pidas siseturu- ja tarbijakaitsekomisjon pingelist mõttevahetust piiriüleste tervishoiuteenuste osutamise üle. Kompromiss saavutati üksnes tänu sellele, et tervishoiuteenused jäeti nimetatud direktiivi reguleerimisalast oma spetsiifilise iseloomu tõttu välja. Et tegemist on keerulise probleemiga, tunnen praeguse arutelu üle heameelt.

Enne, kui patsient taotleb tervishoiuteenust mõnes teises liikmesriigis, peab talle olema kättesaadav selge ja mõistetav teave eelkõige ravikulude taseme, tema kindlustusandja poolsete hüvitusvõimaluste ja eeloa vajaduse kohta. Daamid ja härrad, me peame Euroopa tasandil vastu võtma eeskirjad, mis võimaldavad patsientidel kasutada tervishoiuteenuseid kõikjal Euroopa Liidus, mitte ei muuda neid süsteemi ohvriks.

Arlene McCarthy (PSE). – Härra juhataja, paljud kõnelejad rõhutavad, et kõikidel patsientidel on õigus kvaliteetsetele ja ohututele tervishoiuteenustele olenemata sellest, kas nad reisivad selleks mujale või jäävad koju. Ärgem unustagem, et üks suurimaid demograafilisi probleeme, millega me silmitsi seisame, on vananev rahvastik, kes vajab paratamatult tervishoiuteenuseid oma kodukohas. Seega on meil vaja selgust seoses patsiendi õigusega saada tervishoiuteenust, ja samal ajal peame austama asutamislepingu sätet, mille kohaselt kuulub tervishoiuteenuste korraldamine, eelkõige selle rahastamine liikmesriikide pädevusse. Me peame tõdema, et 27 riigil on erinevad süsteemid ja erinevad rahastamisskeemid. On kahju, et direktiiv ei ole selles küsimuses selgelt mõistetav, kuid ma olen kindel, et meie raportörid suudavad selgitada järgmisi teemasid: kui me soovime hoida juriste eemal, peame saavutama selguse – mitte üksnes seepärast, et vältida patsientide pöördumist kohtusse, vaid selleks, et vältida kohtusse pöördumist piiriülese tervishoiuteenuse osutamisel ilmnunud hooletuse tõttu.

Seega peame olema oma käsitelus uuendusmeelsemad. Ideaalseks kombinatsiooniks on minu hinnangul patsientide liikuvus ning see, et me julgustame liikmesriike ostma sisse spetsialistide teenust, et ravida mitte ainult üht patsienti, vaid sama terviseprobleemi käes kannatavaid inimeste rühmi. See oleks tulutoovam ja laseks patsientidel jääda oma perekonna ja sõprade juurde.

Marios Matsakis (ALDE). – Härra juhataja, kõnealune direktiiv on teoorias imeline, kuid võib praktikas kujuneda õudusunenäoks. Ütlen seda seetõttu, et direktiivi tulemusena võivad teenused muutuda mõnes kohas paremaks, kuid teises halvemaks. Toon teile näite: kui ühes väikeses riigis, näiteks Küprosel, lähevad kõik neurokirurgiliste probleemide käes kannatavad patsiendid ravi saamiseks Rootsi või Ühendkuningriiki, siis mis juhtub neurokirurgiliste teenustega Küprosel? See alandab paratamatult standardeid; sama kehtib ka südame-veresoonkonna-, ortopeedia-, onkoloogia- ja paljude teiste teenuste puhul. Seega peame olema väga ettevaatlikud.

Ma toetan täielikult kõnealust direktiivi, kuid me peame olema kindlad, et me ei muuda häid tervishoiuasutusi paremaks ja kehvi veel kehvemaks. Peame hoolitsema selle eest, et tõsta tervishoiustandardeid kõikjal Euroopas, nii suurtes kui ka väikestes riikides.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Härra juhataja, uue sotsiaalmeetmete kava eesmärk on vähendada muu hulgas liikuvuse piiranguid ühiskonnas, milles tunnustatakse võrdsuse põhimõtet ning kus kellegi teel ei tohiks olla mingeid takistusi. Siinkohal on väga olulisel kohal ettepanek, mis puudutab direktiivi patsiendiõiguste kohta piiriülese tervishoiu. Seda ettepanekut on vaja selleks, et inimesed saaksid tegutseda tänapäeva kiires maailmas, kus mingil kohtumisel osalemiseks sõidetakse maha sadu kilomeetreid. Sel põhjusel on väga oluline anda igale eurooplasele teada, et kui tema elu on ohus, tuleb keegi teda päästma ja kaitseb tema tervist ilma tarbetute regulatsioonide või muude takistusteta. Me peaksime veenduma iga Euroopa Liidu elaniku teadlikkuses selle kohta, et hädaolukorras arstiabi saamiseks peab tal olema Euroopa ravikindlustuskaart. Patsiendid peavad teadma, et hädaolukorras tuleks neid kohelda samadel alustel kui selle riigi kodanikke, kus neid ravitakse. Kvaliteet, tulemuslikkus ja eelkõige patsientide ohutus on need teemad, mis peaksid olema meie jaoks kõige olulisemad.

Christel Schaldemose (PSE). – (DA) Härra juhataja, ma soovin tänada komisjoni kõnealuse direktiivi esitamise eest. Minu arvates on erakordselt oluline, et patsiendi õiguste üle arutlevad pigem poliitikud, kui et nii olulises valdkonnas lastakse otsuseid langetada Euroopa Kohtul. Minu meelest on patsiendid kõige olulisemad. Me peame koondama tähelepanu patsientidele, kuid samal põhjusel peame mõtlema ka seda,

kuidas suunata kõnealust direktiivi nii, et see tähelepanu hõlmaks kõigi patsientide võimalusi head ravi saada. Seetõttu pean tähtsaks, et direktiiv võimaldaks oma elukohariiki jäävatel patsientidele tagada samasuguse juurdepääsu nõuetekohasele ravile. Niisiis usun, et eelluba peaks olema pigem reegel kui erand.

Just sellele peame minu arvates keskendumale. Peale selle nõustun oma kolleegi proua Sârbu öelduga – meil tuleb hoolt kanda selle eest, et käesoleva direktiiviga ei loodaks Euroopas lõhet ida ja lääne, põhja ja lõuna vahel.

Colm Burke (PPE-DE). - Härra juhataja, mul on hea meel komisjoni ettepaneku üle. Praegusel ajal küsitakse: „Mida saab Euroopa minu heaks teha?“. Minu arvates on oluline, et me muudaksime tervishoiuteenused kättesaadavaks siis, kui need ei ole kättesaadavad elukohariigis. Olles ise üks nendest, kes on piiriülesest tervishoiust kasu saanud – kuid mina sain seda endale lubada –, pean oluliseks, et see oleks kättesaadav kõigile kogu ühenduses. Siiski tuleb silmas pidada, et ravi kättesaadavus tehakse kindlaks viivitamatult. See on üks nendest asjadest, mis on minu arvates kõnealuse poliitika väljatöötamisel oluline.

Proinsias De Rossa (PSE). - Härra juhataja, ma usun, et me peame selle teema puhul kaaluma mitut asjaolu. Esiteks peab selle teema keskmeks olema ilmselgelt patsientide tervis.

Me ei tohi jätta nende õigustega seonduvat kohtute otsustada. Meie kui õiguse loojad peame selles valdkonnas seaduse välja andma.

Kolmandaks – riiklike tervishoiuteenuste vahelist konkurentsi ei tohi soodustada ja see ei tohiks olla kõnesoleva direktiivi tulemus; samuti ei peaks selles valdkonnas üldiselt konkurentsi lubama.

Petru Filip (PPE-DE). - (RO) Uutes liikmesriikides on probleemiks heade kutseoskustega töötajate märkimisväärne väljaränne tervishoiuteenuste sektoris; see nähtus toob kaasa suure tasakaalustamatuse, mille kõrvaldamiseks on vaja teha suuri rahalisi kulutusi. On vajalik, et uued liikmesriigid saaksid kasutada Euroopa laiendatud rahastamisprogramme, mille abil arendada välja paindlik tervishoiuteenuste osutamine kõikidele patsientidele selgel ja mittediskrimineerival viisil.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Euroopa liikuvuspoliitika on üks olulisimaid Euroopa Liidu poliitilisi valdkondi, mis võimaldab kõigil kodanikel asuda elama ja tööle nendesse riikidesse, kus neil on võimalik nautida paremat elu. Vaba liikumist takistab siiski oluliselt mure välismaise ravi kulude hüvitamise pärast.

Seetõttu teen ettepaneku luua Euroopa ravikindlustusskeem, mida tunnustaksid kõik liikmesriigid ja mis hõlbustaks Euroopa tasandi koostööd piiriülese tervishoiu. Selle tulemusena saab välja töötada ajakohase sotsiaalmeetmete kava, mis edendab õppe- ja tööhõivevõimalusi.

Elisabeth Morin (PPE-DE). - (FR) Härra juhataja, käesolevas direktiivi ettepanekus tuntakse muret patsientide huvide pärast ja just niisugune voliniku ja ministri inimlik lähenemine valmistab mulle heameelt. Samuti väärtustan liikmesriikide paremat koostööd riiklike tervishoiusüsteemide tunnustamisel ja loodan, et seda täiustatakse eurooplaste asjakohase teabe andmise teel, sest just seda inimesed vajavad. Tõhusus ja inimsõbralikkus on omadused, mis valmistavad mulle kõnealuses direktiivi ettepanekus heameelt.

Panayotis Demetriou (PPE-DE). - (EL) Härra juhataja, olen uhke, et kõnealuse direktiivi loojateks ja edendajateks on kaks Küprose volinikku – härra Kyprianou ja proua Vassiliou. See direktiiv on õige ja tarvilik ning seda tuleb rakendada.

Direktiivi keskmes on patsient, kellel on õigus saada parimat võimalikku arstiabi eriti siis, kui seda ei ole võimalik anda patsiendi elukohariigis.

Praktilised raskused on täpselt kindlaks tehtud ja need vajavad tähelepanu, sest halva tava rakendamine võib päädida sellega, et muidu mõistlik idee muutub mõttetuks.

Roselyne Bachelot-Narquin, nõukogu eesistuja. - (FR) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, lubage mul alustada paari isikliku märkusega ja öelda, kui suur heameel mul oli taas kohtuda oma kolleegidega tööhõive- ja sotsiaalkomisjonist, selle esimehe Jan Anderssoniga, samuti Anne Van Lanckeri, Ria Oomen-Ruijteni, Jirí Maštálka ja teistega. Soovin edastada neile oma kõige palavamad tervitused.

Fraktsiooni PPE nimel rääkinud John Bowis asetaski teema õigesse konteksti, küsides: „Mida teeb Euroopa minu heaks?“ Ta tõstas taas Euroopa naabruskonna teema, millele järgnes arvukalt küsimusi teistelt, näiteks Dagmar Roth-Behrendtilt sotsiaaldemokraatide fraktsiooni ja Jules Maatenilt fraktsiooni ALDE nimel.

Paljud neist, kes pärast John Bowist sõna võtsid, rõhutasid ka seda, et patsiendid on tähtsamal kohal kui riigid ja süsteemid. See on täiesti tõsi. Samas ei tohi me jõuda patsientide, riikide ja ravikindlustussüsteemide vastandamiseni, sest igasugune ravikindlustussüsteemide destabiliseerimine tooks kaasa kohutava tagasilöögi tervishoiusüsteemide korralduse ja eelkõige nende patsientide jaoks, keda me soovime kaitsta.

Seetõttu vastaksingi Dagmar Roth-Behrendtile, et küsimus ei ole patsientide liikumisvabaduses Euroopa Liidus, sest see on iseenesestmõistetav põhiõigus. Küsimus, mis antud direktiiviga tõstatatakse, puudutab hüvitamist, hüvitamistingimusi ning õigust saada hüvitist. Asutamislepingu artikli 152 põhjal on selge, et liikmesriikidel on vabadus korraldada ja rahastada oma tervishoiuvaldkonda enda soovi järgi.

Eellubade teema keskmes on idee tasakaalust ning riiklike tervishoiu- ja kindlustussüsteemide aruandluse usaldusväärsusest eelkõige vaesemate riikide puhul. See tekst tuleb meile seda kohustust meelde ja riigid ei saa mitte mingil tingimusel kasutada seda direktiivi sellest vastutusest kõrvale hiilimise vahendina.

Jean Lambert ütles peamiselt seda, et piiriülene tervishoid ei ole eesmärk iseeneses, ning Derek Roland Clarki väitel peaksime võib-olla veenduma, et uue direktiivi sätted ei too lõppkokkuvõttes kasu üksnes kõige jõukamale, kõige haritumale ja kõige teadlikumale vähemusele, sellal kui kõige vaesemaid patsiente koheldakse iseendastmõistetavalt ebaõiglaselt.

Põhiküsimus, s.t arutelu all olev küsimus, mida komisjon ja nõukogu peaksid süvitsi uurima, puudutab siiski haiglaravi saamiseks antavat eelluba, sest just see on valdkond, kus väiksema riikliku sekkumise oht on kõige suurem.

Jean Lambert küsis, kas direktiivi ettepanek on kooskõlas sotsiaalkindlustuse kooskõlastamist käsitleva määrusega. Euroopa Kohus on sedastanud, et need kaks hüvitamissüsteemi on kooskõlas. Me peame seega tagama, et need süsteemid oleksid õigesti struktureeritud. Meie ees olev direktiivi ettepanek seab esikohale määruse rakendamise ning see näib mõistlik. Samas peab jääma patsiendile vabadus valida, kas ta eelistab mingil muul ajendil peale finantsilise põhjuse võtta jalge alla tee, mille on avanud Euroopa Kohtu praktika.

Nagu Bernadette Vergnaud, kahetsesid ka mõned parlamendiliikmed, et tekst ei hõlma kõiki raskusi, millega patsiendid Euroopa Liidus ja eriti oma elukohariigis kokku puutuvad. Kui heidate pilgu nendele probleemidele, mida ainuüksi käesolev tekst peaks lahendama, siis näete, et veel mitmehaardelisema tekstiga ei oleks tõenäoliselt saavutatud edu mõnede väga praktiliste probleemide lahendamisel, näiteks tervishoiuteenuste hüvitamisel teistesse Euroopa riikidesse õppima, töötama või lihtsalt puhkama läinud inimestele.

Samamoodi ei ole tegemist pelgalt tervishoiuteenuseid käsitleva direktiiviga, mille üle kahetsust või heameelt tunda. Seega ei ole mingit kasu sellest, kui mõista see hukka kui omalaadne Bolkesteini direktiiv. Direktiivi mõte ei peitu tõesti selles.

Kui on kindlaks tehtud selle põhiprintsiibid – ja ma olen need ka ära märkinud –, peab kõnealune direktiiv seega võimaldama meil säilitada patsientidele avatud võimaluste reguleerimise vahendid, nii nagu neid kohaldatakse juba komisjoni ja nõukogu omavahelises töös ja ka paljude parlamendiliikmete vahel kõikidel pinkidel siin. Mis puutub eellubadesse piiriüleses tervishoius, siis peab endiselt jääma liikmesriikide otsustada, milline on nende pakutava ravi ulatus.

Samuti on oluline, et kui riik kehtestab rahvatervisega seotud põhjustel ravi kättesaadavuse osas teatud tingimused – näiteks saatekirjade süsteemi või edasisuunamise –, tunnustatakse neid süsteeme ja kohaldatakse neid siis, kui patsiendid pöörduvad mõne sellise riigi tervishoiusüsteemi poole, mis ei ole nende kodumaa.

On ilmselge, et käesoleva direktiivi arutelu ei saa hoida lahus Euroopa komisjoni tulevasest teatisest ega ka nõukogu ettepanekust võtta vastu soovitus ühenduse tegevuse kohta harvaesinevate haiguste valdkonnas. Usun, et nende arutelude üheaegne pidamine on täiesti võimalik. Teine mitme parlamendiliikme tõstatatud küsimus puudutab tervisetabesüsteemide koostalitlusvõimet. Kõnealune direktiiv saab selles vallas anda oma õigusliku panuse.

Volinik, daamid ja härrad, loomulikult oleme alles alustanud seda mõttevahetust, seda arutelu sellistes ulatuslikes valdkondades nagu andmekaitse, läbipaistvad jõustamistingimused ja kogu raamistik. Tänu direktiiviga loodavale õiguskindlusele peaks meil olema võimalik liikuda edasi koostalitlusvõime vallas, mis ei tähenda mitte omapäi talitamist, vaid ühtlustamist ja suuremat ühilduvust.

Aitäh teile kõigile teie põhjaliku ja mõtterohke panuse eest, mis heitis meie arutelule palju valgust.

Androula Vassiliou, komisjoni liige. – Härra juhataja, käesolev arutelu on olnud väga huvitav.

Lubage mul alustuseks öelda, et üsna sageli kuuleme küsimust: „Kuidas saame kodaniku Euroopa Liidule lähemale tuua?”.

Kõnealune direktiiv on üks viis näidata kodanikele, et Euroopa Liit teeb midagi nende heaks. Praeguses süsteemis on palju ebavõrdsust. Selge õigusliku raamistiku abil, mida see kodanikke ja mitmesuguseid küsimusi puudutav direktiivi eelnõu endast kujutab, püüame anda kodanikele selget teavet neile antud õiguste ja nende teostamise kohta.

Tõsi küll, esineb ka probleeme. Ma kuulasin teie tõstatatud küsimusi väga hoolikalt ja olen kindel, et parlamendisestest ja avalike arutelude käigus tuleb nendega tegeleda, et tulemuseks oleks õigusakt, mis toob tõepoolest kodanikele kasu.

Tegemist ei ole Bolkesteini direktiivi II osaga – kaugel sellest – ning me ei tohiks kunagi mõelda, et see nii on. See direktiiv käsitleb patsiendiõigusi ja seda, kuidas neid õigusi teostada.

Me ei püüa siin tervishoiusüsteeme ühtlustada. Liikmesriikidel on endiselt õigus juhtida ja reguleerida oma tervishoiusüsteemi, samuti saavad nad ise otsustada, milliseid soodustusi nad oma kodanikele pakkuda soovivad ja mil määral.

Meie ei taha terviseturismi soodustada. Me ei püüa anda kodanikele võimalust lasta oma nägu ja keha korda teha; me püüame hoopis anda neile õiguse saada nõuetekohaseid tervishoiuteenuseid siis, kui nad on haiged ja vajavad ravi.

Samuti ei prognoosi me Euroopa kodanike suurt väljarännet oma elukohariigist mõnda teise liikmesriiki. Arvutuste ja olemasoleva mõjuhindangu kohaselt soovib väga väike protsent kodanikke välismaale minna. Miks? Aga sellepärast, et nad tahavad saada vajalikku ravi oma perekonnale lähemal; nad tahavad rääkida oma emakeeles ja olla tuttavas keskkonnas.

On siiski olukordi, kus kodanikud vajavad selliseid tervishoiuteenuseid, mida nende elukohariik ei suuda pakkuda. Selle õiguse me neile annamegi – selle erilise õiguse teha teadlik valik ja ise otsustada, kuhu ravi saamiseks minna.

Seadust andma on meid tõepoolest julgustanud ka Euroopa Kohus. Me ei saa jätta kogu aeg Euroopa Kohtule ülesannet otsustada patsiendi õiguste üle igal üksikjuhul eraldi. See ei ole õiglane. Kui paljud Euroopa kodanikud saavad endale lubada juristi palkamist ja kohtusse minekut? Vaid väga vähesed. Seetõttu peame pakkuma lahendusi kõikidele patsientidele, andma neile õiget teavet ning laskma neil endal otsustada, mida nad vajavad.

Käes on aeg meie kõigi – nii nõukogu, komisjoni kui ka Euroopa Parlamendi liikmete koostööks, et leida patsientide jaoks parimad võimalikud lahendused.

(Aplaus)

Juhataja: – Aitäh, volinik, usun, et istungisaalis kõlanud aplaus näitab Euroopa Parlamendi rahulolu.

Vastavalt kodukorra artikli 103 lõikele 2 olen saanud kuus resolutsiooni ettepanekut, mis võtavad käesoleva arutelu kokku.⁽¹⁾

Annan teada, et fraktsioon PPE-DE võttis praegu oma resolutsiooni ettepaneku tagasi.

Arutelu on lõppenud.

Hääletamine toimub mõne minuti pärast.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Livia Járóka (PPE-DE), kirjalikult. – Romid jäetakse ühtlugu ilma arstiaibist või nendega arvestatakse Euroopas harva hoolimata sellest, et juurdepääs tervishoiuteenustele on Euroopa kodanike põhiõigus. Uus sotsiaalmeetmete kava piiriülese tervishoiu kohta peab pöörama tähelepanu romide olukorrale, kus neil ei ole võimalik saada tervishoiuteenuseid oma kogukonna lähikümbruses. Enamik romisid elab linnakeskuste äärealadel ja tervishoiuasutustest kilomeetrite kaugusel. Nende eraldatus tervishoiuteenustest lühendab hinnangute kohaselt romide eeldatavat eluiga 10 aasta võrra kõrvutatuna riigi keskmisega. Ikka veel vajab

⁽¹⁾ (vt protokoll)

lahendamist romide kogukondades levivate haiguste ennetamine ja nende vastu vaktsineerimine, samuti hädaolukordade ja korrapäraste tervisekontrollide küsimus. Romide juurdepääsu tervishoiuteenustele piirab ka asjaolu, et neil ei ole isikutunnistusi, mis võimaldaks neil taotleda kindlustust või sotsiaalabi. Kommunistliku režiimi kokkuvarisemisega jäid paljud romid identifitseerimata, unustati või kustutati kodanike andmeid sisaldavatest registritest. Lõpetuseks – tegeleda tuleb romi naiste tervisega, sest nemad hoolitsevad romi kogukonna eest. Kui komisjon tahab aidata eurooplastel saada tervishoiuteenuseid Euroopa Liidus, peab ta tagama nende universaalse ja võrdse kohaldamise.

Lasse Lehtinen (PSE), kirjalikult. – (FI) Nõuetekohaselt toimivas Euroopas peab patsiendil olema võimalik taotleda õiget ravi ja hoolitsust ükskõik kus, kus see on kättesaadav. Kui ühes riigis on südameoperatsioonile pääsemiseks või puusaproteesi paigaldamiseks ootenimekirjad, siis peab ravi olema kättesaadav mõnes teises liikmesriigis ilma igasuguse õigusaktide proteksionistliku rägastikuta. Takistuste kõrvaldamine tähendab ka olemasolevate ressursside paremat kasutamist. Enamik sõnavõtte, mis olid vastu patsientide ja teenuste liikumisele, väljendasid euroopalikkuse halvimaid aspekte, ksenofoobiat ja usaldamatust. Nõuetekohaselt toimivad avalik-õiguslikud ja erasektori osutatavad tervishoiuteenused on osa heaoluühiskonnast – Euroopa heaoluühiskonnast.

James Nicholson (PPE-DE), kirjalikult. – Piiriülene tervishoid on sotsiaalpaketi põhielement. Kuna Euroopa Liit on hõlbustanud liikumisvabadust ning õigust elada ja töötada teistes Euroopa Liidu liikmesriikides, oli tekkinud pakiline vajadus selgitada patsiendi õigust kasutada tervishoiuteenuseid teistes liikmesriikides.

Vaatamata arvukatele Euroopa Kohtu selleteemalistele otsustele ei ole kodanikud oma õigustest selles küsimuses täiesti teadlikud. Lisaks ei ole neid piisavalt teavitatud nende täpsetest õigustest, ravi korraldamisest ega tegelikult ka kulude hüvitamisest.

Põhja-Iirimaal on piiriäärsetes maakondades katsetatud projektidega, mis tagavad inimestele tervishoiuteenused kõige sobivamas asukohas. Need projektid on olnud väga edukad ning inimesed, kes neist on kasu saanud, on neid väga hinnanud. Seoses sellega sooviksin kiita British Medical Associationit (Põhja-Iirimaa) ja Irish Medical Associationit jõupingutuste eest piiriülese tervishoiu edendamisel Põhja-Iirimaa ja Iiri Vabariigi vahel.

Kuigi komisjoni tehtud töö valmistab mulle heameelt, tunnen siiski, et sellega on hiljaks jäänud. Nüüd, kus seda teemat on selgitatud ning sellele on antud õiguslik raamistik, loodan siiralt, et liikmesriigid hakkavad tegema intensiivset koostööd.

Marianne Thyssen (PPE-DE), kirjalikult. – (NL) Oleme jätkuvalt rõõmsad, et Euroopa Parlament jättis tervishoiuteenused teenuste ülddirektiivist välja. Tervishoid on ju lõppude lõpuks eriline sektor, mis vajab erilist vaatenurka.

Kooskõlas väljakujunenud kohtupraktikaga peab ettepaneku põhieeldus olema tõik, et tervishoiu korraldamise ja rahastamise eest vastutavad liikmesriigid. See tähendab ühelt poolt seda, et patsientide liikuvust ei saa muuta absoluutseks õiguseks, ja teisalt seda, et oma riigi tervishoiusüsteemi investeerimata jätmisel ei ole mingeid õigustusi. Nimetatud eeldus viitab paratamatult ka sellele, et liikmesriikidel peab olema võimalik nõuda patsiendilt sisse tegelikud kulud. Kehtima peab solidaarsus, kuid samuti peab olema võimalus kohelda erinevalt patsiente, kes on andnud sotsiaalkindlustus- ja maksusüsteemi kaudu panuse oma riigile, ning välismaalastest patsiente, kes ei ole seda teinud.

On hea, et meil on see direktiiv nüüd olemas, kuid kõik, kes on selle sektori asjadega kursis, tunnevad, et selle kallal on veel palju tööd teha. Minu arvates on siinkohal põhikriteeriumiteks endiselt tervishoiu kvaliteet, kättesaadavus ja finantsiline jätkusuutlikkus, mille aluseks on ühiskondliku vastutusega seotud solidaarsus.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjalikult. – (RO) Usun, et tervishoiu kättesaadavus on üks sotsiaalse Euroopa olulisi väärtusi. Patsiendiõigused Euroopa Liidus ja liikmesriikide piiriülene koostöö selles valdkonnas moodustavad märkimisväärse osa uuest sotsiaalpaketest. Patsiendil peab olema juurdepääs kvaliteetsetele tervishoiuteenustele kõigis liikmesriikides ning võimalus saada hüvitist ulatuses, mis on võrdne tema elukohariigis makstava summaga. Praegu on Euroopa Liidus suured erinevused nii tervishoiuteenuste kvaliteedis kui ka hüvitatavates summas. Leian, et Euroopa tervishoiusüsteemi ja kasutatavat meditsiinitehnoloogiat tuleb kiiremas korras hinnata. Kvaliteetsete tervishoiuteenuste osutamise eeltingimuseks on kõikide haiglate nõuetekohane varustatus tehnoloogiaga, mis on tarvilik erinevate terviseisundite diagnoosimiseks ja raviks. Arstid ja meditsiiniõed liiguvad ühest liikmesriigist teise, sest soovivad leida paremini tasustatavat tööd või kasutada paremaid diagnoosimis- ja ravivahendeid. On tähtis,

et patsiendi õigusi käsitlev direktiiv sisaldaks Euroopa Liidu eelisvaldkondadele tuginevat miinimumnimekirja tervishoiuteenustest, mis kaetaks täiel määral ravikindlustuse eelarvest.

ISTUNGI JUHATAJA: Hans-Gert PÖTTERING

President

5. Tervitus

Juhataja. – Daamid ja härrad, lubage mul kõigi teie nimel tervitada Amira Dotani juhivat Kneseti delegatsiooni.

Euroopa Liidu ja Iisraeli vaheliste korrapäraste kontaktide raames toimub selle osaistungjärgu ajal parlamentidevaheline kohtumine. Tegemist on 33. sedalaadi kohtumisega meie kahe riigi saadikute kogu vahel.

Tervitan soojalt Amira Dotanit ja tema delegatsiooni liikmeid, kellega meil oli teisipäeval juba võimalus pikemalt vestelda.

Soovime teile edu ja loodame, et teie töö on kantud valmisolekust osaleda dialoogis ja soovist saavutada vastastikune mõistmine – need on väärtused, mis on paratamatult vajalikud, et liikuda Lähis-Idas kindlalt rahu poole.

Euroopa Parlament jälgib seda protsessi väga tähelepanelikult ja on otsustanud anda objektiivse ja aktiivse panuse, et saavutada rahu Lähis-Idas.

(Aplaus)

*
* *

Sarah Ludford (ALDE). - Härra juhataja, ma soovin rääkida Strasbourgi hoonest ja tagasimineku otsusest.

Peasekretär saatis teisipäeva hommikul e-kirja, milles ütles, et me läheme tagasi oktoobris. Ma saan aru, et juhatus ei ole selles küsimuses veel hääletanud ega mingit otsust vastu võtnud.

Härra Rømer ei maininud sõnagagi ekspertiisi. Pidin tuginema läbipaistvuse eest vastutavalt komisjoni asepresidendilt saadud teabele, mille kohaselt oli peasekretär öelnud juhatusel, et teeb ekspertiisi parlamendiliikmetele nende taotluse korral kättesaadavaks prantsuse ja saksa keeles, milles see on olemas, kuid ei lase seda tõlkida.

Viimase kahe päeva jooksul saatsin kokku kolm e-kirja, milles palusin prantsuskeelset ekspertiisi, kuid ei ole saanud mingit vastust. Pean seda vastuvõetamatuks ja tõstatan nüüd selle küsimuse kodukorra artikli 28 alusel, mis käsitleb aruandekohustust, ja artikli 96 alusel, mis puudutab läbipaistvust.

Ma tahan teada, mille põhjal on otsustatud, et me läheme tagasi Strasbourgi. Lugesin juhatusel saadetud teadet esmapäeval, kuid mulle näib, et teostatud tööd puudutavad üksnes ripplagesid. Seega, esiteks – mis on meile teada varisemise põhjuste kohta? Kas asi on projektis, materjalides, ehituskvaliteedis või ehitusjärelvalves? Põhjuseks peab olema üks neist neljast.

Teiseks, mida see ütleb meile ülejäänud hoone kohta? Me ei tea, kas kogu hoone on üle kontrollitud. On seal praakmaterjale? Ühe kuulujutu järgi on hoones kasutatud teras sama, mis oli Charles de Gaulle'i lennujaama kokkuvarisenud katuses. Kas see on tõsi või mitte?

(Protestihüüded)

Kui te ei räägi meile tõtt, siis hakkavad kuulujutud ringi liikuma.

See kõik lisandub Marios Matsakise murele hoones oleva asbesti pärast, millega ta tegeleb tarmukalt, kuid millele pole samuti mingit vastust antud.

Ma tahan kõigepealt teada, miks ei ole mulle seda ekspertiisi edastatud, millele tugineb otsus minna tagasi Strasbourgi, kas hoone on tõepoolest ohutu ja kes on otsustanud, et see on ohutu?

(Aplaus)

Minu meelest ei ole ega peagi siin olema tegemist poliitilise küsimusega ning ma loodan, et seda ka ei võeta kui poliitilist küsimust. Kui inimesed oleksid augustis Strasbourgi hoones olnud, oleksid nad surma saanud, ning nad võivad surma saada ka nüüd, kui midagi peaks valesti minema. Kas ma võin paluda mingit vastust?

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Juhataja. – Lugupeetud kolleeg, minule teadaolevalt olete te Ühendkuningriigi kodanik. Ühendkuningriigi kodanikud on tuntud oma pragmaatilisuse ja külma närvi poolest. Soovitan säilitada külma närvi ka nüüd. Praegu ei olnud küll mingit põhjust küsimuste esitamise õigust kuritarvitada.

Me koostame just e-kirja kõigile parlamendiliikmetele. Selles on asjakohastes keeltes esitatud kõik tehnilised üksikasjad. Usaldage parlamendi juhtkonda! Me teeme seda, mis vaja. Puudus igasugune vajadus manitseda meid tõtt rääkima. Me oleme alati seotud kohustusega olla igati ausad, ja seda oleme me ka kõne all olevas küsimuses, lugupeetud kolleeg.

(Aplaus)

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Härra juhataja, teisipäeval panid nelja erineva fraktsiooni liikmed üles suure plakati, et tutvustada kirjalikku deklaratsiooni nr 75. Enne plakati väljapanekut saadi nõutav luba pädevalt kvestorilt härra Fazakaselt. Teisipäeva pärastlõunal võeti plakat maha, ilma et ühtegi kirjaliku deklaratsiooni autorit oleks teavitatud. Eile ei suutnud me seda üles leida. Täna saime teada, et see on turvateenistuse käes. Meile põhjendati asja nii, et vastu on võetud poliitiline otsus, mille järgi ei saa seda kirjalikku deklaratsiooni esitleda.

Mis ajast otsustab juhtkond selle üle, mis on poliitiliselt õige ja mis mitte, eriti kui pädev kvestor on andnud oma heakskiidu? Me oleme Euroopa Parlamendi demokraatlikud liikmed, kellel on õigus oma seisukohta väljendada. Te ei pea deklaratsiooni sisuga nõustuma, kuid plakati kõrvaldamine ilma selle autoreid teavitamata on parlamendiliikmete õiguste märkimisväärne piiramine. Ma palun teil seda küsimust kommenteerida.

(Aplaus)

Juhataja. – Härra Alexander Alvaro, tänu teie vahelesegamisele – mis on täiesti õigustatud – kuulen ma sellest intsidendist esimest korda. Ma kinnitan teile, et uurime asja.

6. Presidentuuri avaldus

Juhataja. – Daamid ja härrad, esimeeste konverents palus mul teha lühikese avalduse homse, Euroopa keelte päeva kohta. Teen seda heameelega, kuid palun teilt kannatlikkust, kuna see avaldus on kirjutatud mitmes keeles, mis muudab selle ülesande minu jaoks ka heidutavaks. Palun teil see avaldus teadmiseks võtta.

26. septembril 2008. aastal tähistame Euroopa keelte päeva. Sellega seoses toetab Euroopa Liit koos Euroopa Ülemkoguga erinevaid Euroopa tasandi algatusi, mille eesmärk on toetada keelte ja kultuuride väärtustamist ning tõsta Euroopa avalikkuse ees esile keelte õppimise olulisust.

Euroopa keeleline mitmekesisus on meie intellektuaalse pärandi oluline osa ja üks meie kultuuriväärtusi. Euroopa ühtlustamisel on keeleline mitmekesisus muutunud järk-järgult takistusest võimaluseks. Just sel põhjusel on komisjoni viimases mitmekeelsust käsitlevas teatises peetud keelelist mitmekesisust väga õigesti meie trumbiks.

– Mitmekeelsus ja keelelise mitmekesisuse edendamine on siin, Euroopa Parlamendis meie igapäevatöö nurgakiviks. Meie moto on „ei mingit õigusloomet ilma tõlketa”.

Meie kui Euroopa rahva esindajate töö kirjalik ja suuline tõlkimine mängib elutähtsat rolli õiguspärasuse ja läbipaistvuse tagamisel ning toob Euroopa Parlamendi Euroopa kodanikele veelgi lähemale.

Selles kontekstis tuleks tähele panna, et Euroopa Parlament on ainuke rahvusvaheline organisatsioon, millel veebileht ja veebitelekanal on 23 eri keeles.

Euroopa Liit, mis on oma mitmekesisuses ühinenud, ei pea muretsema oma tuleviku pärast.

Täna teid tähelepanu eest, daamid ja härrad.

(Aplaus)

*
* *

Elizabeth Lynne (ALDE). - Härra juhataja, mul on kodukorda puudutav märkus. Kui teil on teavet selle kohta, et Strasbourgi tagasimineku on ohutu, siis miks te ei saa teha avaldust nüüd, enne kui me siit täiskogult lahkume ja riskime naasmisega hoonesse, mille kohta mõned meist arvavad, et see on endiselt ohtlik?

Juhataja. – Proua Lynne, kogu mulle antud teabe kohaselt on Strasbourgi hoone sama ohutu kui see hoone siin Brüsselis.

7. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletamine.

(Hääletuse tulemused ja muud üksikasjad: vt protokoll)

7.1. Kogukonnameedia Euroopas (A6-0263/2008, Karin Resetarits) (hääletus)

7.2. Kindlustus- ja finantsteenuste suhtes kohaldatav käibemaks (A6-0344/2008, Joseph Muscat) (hääletus)

7.3. Iga-aastane arutelu vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala valdkonnas saavutatud edusammude üle (ELi lepingu artiklid 2 ja 39) (hääletus)

– Enne muudatusettepaneku 1 hääletust:

Manfred Weber (PPE-DE). - (DE) Härra juhataja, fraktsiooni PPE-DE nimel lubage mul teha suuline muudatusettepanek muudatusettepaneku 1 ümbersõnastamise kohta. Enne ettepanekut lubage mul öelda, et härra Deprezi ja kogu parlamendikomisjoni aruanne on väga hea ning fraktsioon PPE-DE soovib selle poolt hääletada. Soovime siiski ära märkida ühe olulise aspekti seoses Euroopa Liidu sisserändajate valimisõigusega – mitte et me oleks valimisõiguse andmise vastu, vaid sellepärast, et meie arvates peaks selliste otsuste puhul kohaldama subsidiaarsuspõhimõtet. Valimisseadus ei ole Euroopa Liidu pädevuses.

Sel põhjusel sooviksime minna selle muudatusettepanekuga seoses kompromissile, pakkudes välja selle ümbersõnastamise. Palume oma parlamendiliikmetest kolleegide teistes fraktsioonides uut sõnastust toetada, et me kõik saaksime selle positiivse raporti heaks kiita.

Uus sõnastus on järgmine:

– „ettepanek, mis puudutab pikaajaliste residentide kaasamist Euroopa ja kohaliku tasandi poliitilisse ellu; samm, mis võiks aidata kaasa nende pikaajaliste residentide sotsiaalsele, kultuurilisele ja poliitilisele lõimimisele;”

.– Palun teie toetust.

Juhataja. – Ma näen, et on vastuväiteid.

(Suulist muudatusettepanekut ei võetud vastu.)

7.4. Meediakanalite koondumine ja meedia pluralism Euroopa Liidus (A6-0303/2008, Marianne Mikko) (hääletus)

– Enne hääletust:

Ignasi Guardans Cambó (ALDE) - (ES) Ma palusin sõna vastavalt kodukorra artiklile 166 seoses Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 45 lõikega 2.

Artikli 45 lõiget 2 muudeti hiljuti, et keelata ära omaalgatuslikes raportites sisalduvate resolutsiooni ettepanekute muudatusettepanekud.

Nagu me eeloleval hääletamisel näeme, on tulemus see, et kui parlamendi fraktsioon soovib muuta omaalgatusliku raporti üht rida või lõiku, peab ta esitama täiesti eraldiseisva alternatiivse resolutsiooni ettepaneku, milles ainsaks erinevuseks on üks koma, üks lisatud või ärajäetud sõna.

Võib-olla tundus see artikli muutmise ajal olevat hea mõte, kuid nüüdseks on olukord selline, et istungisaalis on raske kokkuleppele jõuda, ehkki kokkulepete saavutamine peaks olema üks meie põhieesmärke. Igasugusele fraktsioonide vahelisele kokkuleppele jõudmine on võimatu, kui ainus, mida me teha saame, on esitada eraldi tekst; seda näeme kohe hääletuse ajal.

Härra juhataja, ma palun kodukorra artikli 45 lõike 2 muudatusettepaneku läbivaatamist, sest selle toime on absurdne ning see segab fraktsioonide vahelist poliitilist suhtlust siin istungisaalis.

(Aplaus)

Juhataja. – Ma pean juhtima tähelepanu sellele, et Euroopa Parlament võttis selle otsuse vastu omaenese tarkuses.

(Vastuväide proua Packilt)

Kahjuks on see nii, proua Pack, kuid seda ei saa enam muuta. Seni peame järgima seadust.

Monica Frassoni (Verts/ALE). - (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, härra Guardans peaks võib-olla esitama selle küsimuse oma fraktsioonile, sest tema fraktsioon oli üks selle artikli pooldajatest. Sellele vaatamata sooviksin öelda, et raport, mida me täna hääletame, s.t Marianne Mikko raport **meediakanalite koondumise ja meedia pluralismi kohta, on esimene, mille me kiidame heaks korra alusel, mis takistab meid täielikku arutelu pidamast, mis takistab meil ettepanekuid esitamast, ja seda päeval, mil Itaalias on toimunud tõsine, väga tõsine rünnak väljendusvabadusele, kui tehti teatavaks 25 ajakirjaniku vallandamine ainsast telekanalist, mille üle Berlusconi ei ole praegu mõjuvõimu.** Arvan, et viis, kuidas me nende probleemide üle arutleme, näitab hästi Euroopa Parlamendis puuduvat tahet kehtestada **meediakanalite koondumist ja meedia pluralismi puudutavad eeskirjad, seadused ja direktiivid, mida on Euroopa Liidus järjest pakilisemalt vaja.**

(Aplaus keskelt ja vasakult)

Marianne Mikko (PSE). - Härra juhataja, sooviksin tänada kõiki, kes on andnud oma panuse sellesse erakordselt olulisesse ja kõrgetasemelisse raportisse meediakanalite koondumise ja meedia pluralismi kohta Euroopa Liidus. See raport kaitseb demokraatiat. Me oleme püüdnud lisada sellesse kõik asjad, mis tugevdavad demokraatiat. Just sel põhjusel peaksite püüdma keskenduda ja mõtleva enne hääletamist põhjalikult. Mille poolt ja mille vastu te olete? Me edastame selle sõnumi täna oma kodanikele. Palun mõelge sellele.

(Aplaus)

Pál Schmitt, PPE-DE fraktsiooni nimel. – (HU) Härra juhataja, selle teema variraportöörina sooviksin liituda nendega, kes on öelnud, et süsteem ei ole praegusel kujul hea. Oleksin soovinud Euroopa Parlamendis toimunud arutelul väljendada Rahvapartei arvamust, kuid variraportöörina ei antud mulle sõna.

Ma tahaksin küsida, et kui meedia pluralism on nii oluline, miks ei ole siis oluline arvamuste pluralism? Ma oleksin soovinud selgitada, et me ei ole mõnes asjas ühel meelel, kuid mulle ei antud sõna. Tervest Euroopa Parlamendist lubati sel teemal rääkida kahel inimesel – raportööril ja volinikul. Me peame kindlasti kaaluma, kas see süsteem on hea, sest üksteise arvamused huvitavad meid; seda nimetatakse arvamuste pluralismiks. Härra juhataja, palun aidake meil see soov täide viia.

(Aplaus paremalt)

Juhataja. – Daamid ja härrad, ma annan härra Cohn-Benditile sõna, kuid siis peame hääletusega edasi minema. Me saame teha asjakohased järeldused omaenda otsuse tagajärgede kohta. Kui me oleme vastu võtnud kaheldava väärtusega otsuse, on meil endal õigus seda muuta, kuid see muudatus tuleb teha korrektset menetlust järgides.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). - (DE) Härra juhataja, see konkreetne lollus, millele te just viitasite, võeti parlamendis vastu hääleteenamusega, hoolimata meie antud vastuhäältest. See oli teie otsus! Tehke oma esimehe elu nüüd nii kibedaks, et ta laseks selle ära muuta!

(Aplaus keskelt ja vasakult)

Juhataja. – Me ei soovi tõesti kellegi elu kibedaks teha, kuid me saame teha järeldusi, kui parlamendi enamus seda soovib.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, mul ei ole mingit kavatsust käsitleda üksikasjalikult proua Frassoni ebakorrektsed märkusi, kuid ma tunnen, et pean parlamendile andma ühe selgituse. Itaalias ei kuulu telekanalid mitte president Berlusconi, vaid teistele rühmadele. Härra juhataja, Itaalias on kolm riiklikku telekanalit: Rai 1, Rai 2 ja Rai 3, siis on veel Mediaseti kontsern ja siis on Itaalias veel LA7...

(Protestihüüded keskelt ja vasakult)

Juhataja. – Daamid ja härrad, ei ole mingit põhjust ärrituda. Te võtsite vastu otsuse.

Kui parlament on võtnud vastu otsuse, mida enamik peab võib-olla ebamõistlikuks, saab seda muuta. Kuid seda otsust tuleb kuni selle muutmiseni täita. See on põhimõte, mida me Euroopa Parlamendis järgime.

(Aplaus)

7.5. Energiahinna kontrolli alla võtmine (hääletus)

– Enne muudatusettepaneku 1 hääletust:

Urszula Gacek (PPE-DE). – Härra juhataja, mul on üks kodukorda puudutav tõsine märkus, mis on seotud uue kodukorraga. Meile on öeldud, et kuna arutelu on lühendatud, võime nüüd, mil uus kodukord on jõustunud, esitada ühe avalduse asemel mitu. Täna püüdsin ma esitada kaht kirjalikku avaldust, kuid Interneti-leht ei lasknud mul seda teha. Seega ei ole minu arvamust energiahinna kontrolli käsitlevas arutelus mitte kusagil üles märgitud.

Kas te saaksite hoolitseda selle eest, et see tehniline probleem lahendataks? Muudetud kodukorrast ei peeta kinni.

Juhataja. – Te saate esitada kirjaliku avalduse, proua Gacek, kuid praegu ei olnud selle küsimuse tõstatamiseks õige aeg.

7.6. Valge raamat toitumise, ülekaalulisuse ja rasvumisega seotud terviseküsimuste kohta (A6-0256/2008, Alessandro Foglietta) (hääletus)

7.7. Autoriõiguste ühine haldamine Internetis (hääletus)

7.8. Rahvusvaheliste Raamatupidamisstandardite Komitee Sihtasutus (hääletus)

Piia-Noora Kauppi, fraktsiooni PPE-DE nimel. – Härra juhataja, nagu te juba ütlesite, soovib fraktsioon PPE-DE paluda selle resolutsiooni hääletamise edasilükkamist. Rahvusvaheliste raamatupidamisstandardite nõukogu juhtimise küsimust ei suudeta kindlasti järgmise kahe nädalaga lahendada ja seega on meil aega selle resolutsiooni üle hääletada järgmisel täiskogu lühiistungil siin Brüsselis.

Soovime edasilükkamist seetõttu, et oleme saanud Euroopa Komisjonilt mõned uued ettepanekud ning tõenäoliselt on võimalik resolutsiooni sõnastust mõnevõrra lihvida.

Tähtaeg oli väga lühike, seepärast soovimegi ajapikendust ja palume korraldada hääletuse selles küsimuses järgmise Brüsseli istungjärgu ajal.

Pervenche Berès, majandus- ja rahanduskomisjoni esimees. – (FR) Härra juhataja, võtan sõna majandus- ja rahanduskomisjoni esimehena. Praeguses majanduskriisis mõistavad kõik, et tähtsaim on küsimus raamatupidamisstandardid ja nende võimalik tsüklilisust soodustav olemus. Selliseid raamatupidamisstandardeid välja töötavate struktuuride juhtimine on väga oluline teema.

Euroopa Komisjon, kelle poole juba pöörduti nende küsimustega Radwani raportis, on otsustanud ilma nõukogu või Euroopa Parlamendiga konsulteerimata koostada ettepaneku, mis jätab kaasamata finantsturgude stabiilsuse eest vastutajad ja mis on valminud kiirustades Ameerika võimukandjate abil, kelle volitused on lõppemas ja kellest kõik Ameerika presidendivalimiste kandidaadid lahti ütlesid.

Kompromissimeelsuses ja avatuse vaimus oleme nõus seda arutelu uuesti alustama, kui komisjon on omalt poolt nõus uuesti oma ettepaneku läbi vaatama ja kuulama ära Euroopa Parlamendi ettepanekud. Seepärast sooviksin, et komisjon teeks avalduse ja vaataks oma ettepaneku uuesti läbi. Sellisel juhul oleks meil võimalik proua Kauppi ettepanekut toetada.

Androulla Vassiliou, komisjoni liige. – Härra juhataja, komisjonil ei ole selles küsimuses seisukohta.

Juhataja. – Komisjon ei avaldanud oma arvamust.

Proua Berès, kas ma sain õigesti aru, et te toetaksite praegusel juhul selle ettepaneku esitajat proua Kauppit? Sellisel juhul paneme selle ettepaneku hääletusele.

(Euroopa Parlament võttis hääletuse edasilükkamise ettepaneku vastu.)

7.9. Sotsiaalpakett (teine osa: piiriülene tervishoid) (hääletus)

– Enne hääletust:

Philip Bushill-Matthews, fraktsiooni PPE-DE nimel. – Härra juhataja, soovin lihtsalt lühidalt kinnitada, et fraktsioon PPE-DE on otsustanud tagasi võtta oma resolutsiooni sotsiaalpaketi kohta. Viimasel osaistungjärgul toimus meil väga sisukas arutelu, mille käigus tutvustasid kõik fraktsioonid väga põhjalikult oma seisukohti. Vahepeal aga sai meie fraktsioon endale uue sotsiaalmeetmete kava raportööri rolli – see näitab, kui ääretult tähtsaks peame me sotsiaalküsimusi; ootame lähikuudel läbikaalutud märkusi kõikidelt fraktsioonidelt, et saaksime koos koostada raporti, mille üle terve Euroopa Parlament võiks uhkust tunda.

(Aplaus fraktsioonilt PPE-DE)

8. Selgitused hääletuse kohta

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Härra juhataja, ma tahaks, et protokolli kantaks minu poolthääl härra Foglietta raportile, mis jäi andmata hääletusseadme rikke tõttu.

Suulised selgitused hääletuse kohta

– Resolutsiooni ettepanek: Iga-aastane arutelu vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala valdkonnas saavutatud edusammude üle (ELi lepingu artiklid 2 ja 39) (B6-0425/2008)

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Loomulikult on selles kaootilises olukorras keeruline ennast mõistetavaks teha. Ma soovisin saada sõna, et selgitada oma poolthääl resolutsioonile, mille me just vastu võtsime ja heaks kiitsime ning mis käsitleb iga-aastast arutelu vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala valdkonnas saavutatud edusammude üle. Täna tuleb kokku justiits- ja siseministrite nõukogu, et arutada Euroopa sisserände- ja varjupaigapakti ning see heaks kiita. See teema ning nõukogus arutatav ettepanek on väga olulised ning ma loodan, et täna nõukogus aset leidva mõttevahetuse käigus lisatakse pakti deklaratsioon, mis käsitleb vajadust jagada sisserände koormust õiglasemalt ja võrdsemalt. Loodan, et ministrid võtavad pakti täna vastu ja et see sisaldab viidet sellele ühisvastutusele.

ISTUNGI JUHATAJA: MANUEL ANTÓNIO DOS SANTOS

Asepresident

– Resolutsiooni ettepanek: Iga-aastane arutelu vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala valdkonnas saavutatud edusammude üle (ELi lepingu artiklid 2 ja 39) (B6-0425/2008)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Härra juhataja, resolutsioon, mida me just hääletasime, on mitmel põhjusel minu ja kindlasti ka minu fraktsiooni jaoks vastuvõetamatu. Peamiseks põhjuseks on loomulikult see, et minu veendumuse kohaselt ei vaja Euroopa kindlasti mitte uut „ebaseaduslikku” sisserände lainet. Kindlasti mitte.

Erasektori tööandjatel ja valitsustel on liigagi lihtne tuua pidevalt ja järjest rohkem oma riiki kolmandate riikide kodanikke. See põhjustab ajude äravoolu arenevast maailmast Euroopasse ega too lõppkokkuvõttes kasu ei arengumaadele ega Euroopale – isegi vastupidi. Me peaksime lõpuks ometi tegema algust sellega –

ja siinkohal pean ma silmas peamiselt valitsusi, ettevõtteid ja tööstusi – et assimileerida, ümber õpetada ja lõimida igapärasele tööturule juba siin olevad suured, tõeliselt suured välisriikide kodanike hulgad, kes ei ole praegu ega ka kunagi varem olnud meie ühiskonda korralikult kaasatud.

– Raport: Marianne Mikko (A6-0303/2008)

Neena Gill (PSE). - Härra juhataja, ma hääletasin Marianne Mikko raporti poolt, sest usun, et meedial on demokraatia kaitsmisel elutähtis roll. Euroopa Liidu laienedes on meie ülesanne tagada õigusnormide lähendamine, et kaitsta põhivabadusi ja demokraatiat. Ma aitasin koostada tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamust Marianne Mikko raporti kohta ja soovin raporti koostajat õnnitleda, sest leian, et uued tehnoloogiavaldkonnad on loonud uued meediakanalid ja uut laadi infosisu ning meedia on jätkuvalt tähtis poliitiline vahend. Selles kontekstis on pluralistlik meediasüsteem demokraatliku ühiskonnamudeli väga oluline eeltingimus.

Kui meediakanalite omandiõigus on koondunud väikse arvu inimeste kätte, soodustab see reklaamituru monopoliseerumist ja on takistuseks uutele turuletulijatele. Konkurentsioigus on aidanud meediakanalite koondumist piirata, kuid mitmes liikmesriigis, kus turul valitsevad üksikud suured ettevõtjad, on sellega veel probleeme.

Seega tuleb raportis sisalduvat meediaseaduse ja konkurentsiseaduse sidumise ettepanekut tunnustada.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Härra juhataja, meedia pluralism tähendab teabe levitamise ja ringhäälinguorganisatsioonide spetsiifika mitmekesisust. Mõlemad need meediasektori valdkonnad on praegu ohus. Omandiõiguse aina suurenev koondumine selles sektoris konkureerivate meediaettevõtete kätte on tekitanud olukorra, kus sotsiaalsest ja kultuurilisest vaatenurgast väärtuslikku teavet on kõigile kergesti juurdepääsetavas ja standardiseeritud uudiste labürintis raske leida. Keeruline on prognoosida, mida toob selle sektori halvenev olukord lisaks üksikisikutest tarbijatele kaasa kogu ühiskonnale.

Raportöör rõhutas väga õigesti avalik-õiguslike ringhäälinguorganisatsioonide rolli mitmekesisuse kaitsjana, kelle ülesanne on levitada kvaliteetset teavet. Samuti pakkus raportöör välja väga õige mudeli, kus väljaspool konkureerivat meediat on tugev avaliku sektori meedia, mis eksisteerib koos eraõiguslike, kasumit taotlevate meediaettevõtetega. Nende kahe tugisamba vahelise tasakaalu olulisuses ei saa olla mingit kahtlust. Raporti tekst ja raportööri kavatsused näivad selged ja läbipaistvad. Kultuuri- ja hariduskomisjonis on saavutatud hea kompromiss. Lisaks tuleks juriidiliselt täpselt kirjeldada uusi teabe levitamise meetodeid, näiteks Interneti-päevikuid või teisi kasutajate loodud veebilehti, et niisuguseid teabe levitamise vorme kasutavad inimesed oleksid teadlikud oma õigustest ja kohustustest ning võimalikest sanktsioonidest.

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Härra juhataja, mul on hea meel kuulda Euroopa Parlamenti väljendamas seisukohta, et kõik liikmesriigid peavad tagama meedia pluralismi ja et avalik-õiguslikel ringhäälinguorganisatsioonidel on selles kanda oluline roll. See on väga õiglane ja asjakohane. Normaalses ühiskonnas tähendab see demokraatiat ja teabevabadust, eelkõige opositsioonis olevate fraktsioonide teabevabadust.

Nendele kriteeriumitele tuginedes ei ole ei Belgia ega isegi Flandria demokraatlikud. Näiteks diskrimineerib ja boikoteerib Flaami avalik-õiguslik ringhäälinguorganisatsioon pidevalt ja avalikult ning pealegi ametlike direktiivide alusel minu parteid, s.t üht selle riigi suurt parteid. Miks? Aga seetõttu, et meie ideed ja seisukohad ei ole „poliitiliselt korrektsed” või erinevad üldkehtivatest. Alles hiljuti tunnistas endine avalik-õigusliku ringhäälinguorganisatsiooni juht, et sai belglaste kuningalt paruni tiitli tänutäheks oma püüete eest opositsiooniparteid diskrimineerida.

Kõnealune raport, mis ei ole muidu üldsegi halb, oleks võinud sisaldada lõiku üldtunnustatud norme eiravate opositsiooniparteide kohtlemise kohta.

Koenraad Dillen (NI). - (NL) Härra juhataja, ma loobusin selle raporti üle hääletamast. Raportis on väga õigesti toodud esile erinevad meedia pluralismi ja meediakanalite omandiõiguse koondumisega seotud probleemid mitmes liikmesriigis.

Flaamlasena saan selle teema kohta paar sõna lisada. Nimelt ei ole Euroopa Liidus mitte ühtegi riiki, kes vajaks rohkem kui Belgia näiteks objektiivset meediaküsimuste ombudsmani, kelle ülesanne oleks tagada väljendusvabadus ja pluralism. Siin Brüsselis, riigi institutsionaalses südames, nagu mu kolleeg just ütles, ei

boikoteeri suurimat opositsiooniparteid häbematult mitte üksnes eraõiguslik meedia, vaid ka valitsusasutused, jättes inimesed ilma õigusest vabale ja tasakaalustatud teabele.

Võib-olla suudetakse selliseid rikkumisi vältida meediavabaduse hartaga, mida raportöör pooldab, muidu on see kõik vaid üks puru silmapuistamine.

Samuti imestan, miks on raportöör huvitatud kõige vabama meediumi – Interneti ja eelkõige bloginduse – rangemast reguleerimisest, jättes siinkohal kõrvale asjakohase mure autoriõiguste pärast. Just ilma tõelise meedia pluralismita riigid soovivad Interneti üle rangeimat kontrolli. Kõnealune raport pakub neile selleks lisaargumente ja see on kahetsusväärne.

Pál Schmitt, fraktsiooni PPE-DE nimel. – (HU) Aitäh, härra juhataja. Ma räägin ungari keeles. Meedia mitmekesisus on Euroopa Rahvapartei jaoks eriti tähtis valdkond ja seega oleme otsustanud, et kõnealuse raporti tagasilükkamise asemel esitab meie fraktsioon alternatiivse otsuse eelnõu. Säilitades algse raporti väärtused, oleme tekstist välja jätnud osad, mis on meie arvates vastuvõetamatud, ning lisanud soovitusel, mida on meie arvates vaja rõhutada.

Meie fraktsioon oli muu hulgas vastu sellele, et raportis on üksikud liikmesriigid eraldi välja toodud, sest me oleme veendunud, et meedia mitmekesisust käsitlev raport peab olema neutraalne ja üldkohaldatav. Selle eesmärk ei ole teatud riike halvaks eeskujuks tuua. Samamoodi ei saanud me nõustuda raportis sisalduva väitega, nagu ajendaks mõnda meediaimpeeriumit peamiselt kasum ja materiaalsed huvid: see on liialdatud üldistus ja me ei saa sellega nõustuda.

Raport, mis on kutsunud esile raevuka poliitilise arutelu, peab igal juhul juhtima Euroopa Komisjoni tähelepanu asjaolule, et tal tuleb selle küsimuse käsitlemisel teema tõsidust arvesse võtta ning uurida, milliseid Euroopa Liidu või liikmesriigi tasandi meetmeid on vaja mitmekesisuse jõustamise huvides kehtestada. Aitäh.

– Resolutsiooni ühisettepanek – energiahinna kontrolli alla võtmine (RC-B6-0428/2008)

Peter Baco (NI). – (SK) Ma toetan energiahinna tõhusat kontrollimist. Viimaste kuude hinnakõikumine ei ole kindlasti Euroopa Liidu kodanike huvides, kuid hangeldajad/vahendajad teenivad sellelt kasumit. Veelgi enam, oleme tunnistanud täiesti vastuvõetamatule olukorrale, kus energiahind mõjutab toiduainete hindu. Me ei saa vaguralt leppida küünilise väitega, et maailmas on toitu piisavalt, kuid kõigil ei ole piisavalt raha kalli toidu ostmiseks.

Maailmapanga ekspertide arvates on biomassiga seotud energia põhjustanud kuni 80 % toiduainete hindade järsust tõusust. Selles kontekstis olen mitu korda rõhutanud vajadust suurendada toiduvarusid ja reguleerida toiduallikate kasutamist energia tootmise eesmärgil. See on peamine toiduhinna kontrollimisega seotud probleem, millele tuleb pöörata palju rohkem eritähelepanu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Härra juhataja, me seisame praegu silmitsi energiahinna kiire tõusuga. Sellel on otsene mõju Euroopa Liidu elanike elukvaliteedile ja inflatsiooni kiirenemisele. See tähendab, et peaksime looma vahendid, mis kaitseks Euroopa elanikke nende hinnatõusude tagajärgede eest. Kuigi nafta hind on viimasel ajal langenud, usun, et peaksime pöörama suuremat tähelepanu hinnastabiilsuse tagamise mehhanismidele. Samuti on tekkinud mõte, et energiaturgudel peaks valitsema suurem läbipaistvus, siis oleksid turud tulevikus maailmaturu spekulatsioonidele vähem vastuvõtlikud. Energiast rääkides tuleb kindlasti rõhutada vajadust esiteks taastuvallikatest saadud energia osakaalu suurendamisel tehtava töö tõhustamise järele, teiseks uue söepõletustehnoloogia juurutamise järele ja kolmandaks energiatõhusust suurendava laiaulatusliku programmi kehtestamise järele.

– Raport: Alessandro Foglietta (A6-0256/2008)

Renate Sommer (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, ma hääletasin Foglietta raporti vastu ja sooviksin tänada oma kolleege, kes toetasid mind selle tagasilükkamisel.

Kuigi ülekaalulisus on süvenev probleem, ei too käesolev valge raamat meid lahendusele eriti lähemale. Vastupidi, tegemist on ebahütlase segapudruga erinevatest soovitustest ja õigusaktide nõuetest. See jätab meist naeruväärse mulje. Mul on hea meel, et välja jäeti vähemalt ettepanek kasutada toiduainete etikettidel punaseid, merevaik kollaseid ja rohelisti tunnuseid, kuid samas jäeti alles teised ettepanekud, sealhulgas mõned sellised, mis kiideti heaks enne toidu märgistamise valdkonnas praegu vastuvõtmisel olevaid otsuseid, mille raportööriks ma Euroopa Parlamendis olen.

Me otsustasime, et nõuame reklaami tsenseerimist, et tahame keelustada kunstlikud *trans*-rasvhapped – kavatsedes samal ajal märkida *trans*-rasvhapete sisalduse toiduainete etikettidele –, et hakkame tulevikus ametlikult vööümbermõõtu mõõtma ja kontrollima toidu soolasisaldust, mis on võrdväärne nõudega sekkuda toidureseptidesse. Kasutusele on võetud uus tervisliku toitumise määratlus, mille ühe eritingimuse järgi on vaid mahetooted need, mis võimaldavad tervislikult toituda. See tähendab traditsiooniliste põllumajandusviiside viljelejate diskrimineerimist.

Ei tohi olla olemas sellist asja nagu halb toit, mille meie õiguskord turul keelustaks. Kõigil tarbijatel on õigus olla teavitatud, kuid samas on neil ka õigus olla austatud – see tähendab, et neil peab olema võimalik ise otsustada.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

– Raport: Karin Resetarits (A6-0263/2008)

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Kõnealune raport mittetulundusliku kogukonnameedia kohta Euroopas käsitleb valdkonda, mille puhul peetakse tarvilikuks lisarahastamist Euroopa Liidu toetusprogrammidest. See on taas näide sellest, kuidas mitmesuguste erihuvide tõttu siin Euroopa Parlamendis püütakse suurendada Euroopa Liidu toetusprogrammide arvu ja nendes makstavaid rahalisi vahendeid, et nende programmide raames saaks teha eraldi nii paremale kui ka vasakule.

On mõistetamatu, et mittetulundusliku kogukonnameedia toetamist tuleb vaadelda kui Euroopa Liidu tasandil rahastatavat kuluartiklit. Subsidiaarsuspõhimõtte laseb endastmõistetavalt järeldada, et tegemist on kuluga, mida peaksid rahastama liikmesriigid või piirkondlikud poliitilised asutused. Nemat tunnevad neid meediakanaleid kõige paremini ja just nemad peaksid otsustama, kas sellised kulutused on tähtsamad kui teised ressursse vajavad valdkonnad nagu tervishoid, koolid, hoolekanne jne.

Subsidiaarsuse huvides hääletasime kogu raporti vastu.

Gyula Hegyi (PSE), kirjalikult. – Kogukonnameedia on kohalikus kogukonnas väga tähtis. Tegemist on paikkondlike meediakanalite seas mõjuka teabeallikaga, mis on vahel isegi ainus kohaliku kogukonna häälekandja. Just seetõttu peaks Euroopa Liit keskenduma neile meediakanalitele rohkem – eriti pärast Lissaboni lepingu läbikukkumist –, sest need kanalid võivad osutada tõhusaks vahendiks, mille kaudu anda kodanikele Euroopa Liiduga seotud teavet.

Euroopa kodanikega aktiivse dialoogi käsitleva raporti koostajana toetan täielikult kõiki suhtlusvahendeid, mis võivad aidata Euroopa Liitu kodanikele lähemale tuua. Sellegipoolest olen veendunud, et nii kogukonnameedia kui ka iga muu kasvõi osaliselt riiklikest vahenditest rahastatava kohaliku meediakanali puhul on oluliseks eeltingimuseks sõltumatus mitte üksnes riikliku, vaid ka kohaliku tasandi võimust.

Ma tean, et kogukonnameedia ja eriti selle rahastamine peaks kuuluma eelkõige liikmesriikide pädevusse niisuguse meedia eri vormide ja kohalike eripärade tõttu. Euroopa tasandil saame aidata sellega, et toome selle küsimuse rohkem päevavalgele. Kõnealune raport on esimene samm selles suunas.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjalikult. – Resetaritsi raport, mida ma toetasin, viitab meedia olulisusele kultuurilise ja keelelise mitmekesisuse süvendamisel. Sel nädalal olime tunnistajaks kõigi aegade esimese gaeli keelse telekanali käivitamisele – tegemist on tervitatava sündmusega keelelise mitmekesisuse edendamisel nii Šotimaa kui Euroopa jaoks.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Kogukonnameedial on olnud meie ühiskonnas alati kande roll. Sedalaadi meedia võib edendada kultuuridevahelist dialoogi, võideldes negatiivsete stereotüüpide vastu. Euroopa Liit peab seda täiel määral väärtustama, tõhustades kogukonnameedia õiguslikku tunnustamist ja saadete tegemiseks juurdepääsu raadiospektrile. Mina hääletasin raporti poolt.

Daniel Stroj (GUE/NGL), kirjalikult. – (CS) Mis puutub kogukonnameediasse ja alternatiivsesse meediasse, siis leian, et kahtlemata võivad need aidata saavutada pluralistlikumat meediakeskkonda ja parandada kodanikke teadlikkust. Minu arvates näitab enamiku Euroopa Liidu liikmesriikide kogemus selgelt, et sõnavabadusest on saanud peaaegu müüt ning et kommertsmeedia olemuse kujundab selle omanik. Seadusega kehtestatud meedias edastatava teabe objektiivsust mõjutavad sageli märkimisväärselt poliitilise võimu juures olevate isikute huvid, olenemata sellise meedia kohta kehtestatud määrustest ja õiguslikust raamistikust. See muudab kogukonnameedia ja alternatiivse meedia väärkasutuse ning väljaspool sellise meedia eeldatavaid eesmärke tegutsemise ennetamise veelgi tähtsamaks. Nõustun, et niisugused meediakanalid väärivad Euroopa

Liidu riikides üldist õiguslikku tunnustamist. Nende tegevust reguleerivad eeskirjad peavad aga olema algusest peale kehtestatud selliselt, et kogukonna- ja alternatiivmeedia ei saaks oma eesmäärke ja sotsiaalset rolli reeta.

– Raport: Joseph Muscat (A6-0344/2008)

Marian Harkin (ALDE), kirjalikult. – Ma ei saa seda raportit toetada. Kuigi ma olen nõus mitme selles sisalduva ettepanekuga ja tunnen nende üle heameelt, olen ma mures investeerimisfondide käibemaksuvabastuse ulatuse kitsendamise pärast. Ma arvan, et parem on säilitada *status quo*.

Peter Skinner (PSE), kirjalikult. – EPLP usub, et finantsteenuste käibemaksunõudeid oleks ammu tulnud ajakohastada. Raportöör on näidanud üles suurt usinust sellele ülesandele lähenemisel. Meie arvates pooldab ta meelsasti kulude jätmist tarbijate kanda ja samuti mõistab ta sellega kaasnevaid probleeme. Me oleme aga ebakindlad selles, kuidas saaks mõnda aspekti praktikas õigesti korraldada – eelkõige puudutab see tingimust, kuidas kohaldada käibemaksuerisusi äriühingutes. Seega on meil kahtlusi, mida ei olnud võimalik konkreetsetes muudatusettepanekutes väljendada, sest tegemist oli muudatusettepanekute 1–28 tervikhääletusega. EPLP toetab raportööri, kuid me oleksime hääletanud muudatusettepanekute 6 ja 21 vastu.

Tahaksin isiklikult tänada Joseph Muscatit selle vaeva eest, mida ta on näinud kõnesoleva ja teiste raportitega, ning öelda talle aitäh tema koostöömeelsuse eest Euroopa Parlamendis. Ma loodan, et tema karjäär läheb tõusvas joones ja me saame teda üsna pea siin taas tervitada juba Malta tulevase peaministrina.

– Resolutsiooni ettepanek – iga-aastane arutelu vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala valdkonnas saavutatud edusammude üle (ELi lepingu artiklid 2 ja 39) (B6-0425/2008)

Philip Bradbourn (PPE-DE), kirjalikult. – Kuigi me pooldame vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala küsimuses liikmesriikide koostööd, hääletame Ühendkuningriigi konservatiividena selle resolutsiooni vastu, sest me ei soostu endiselt ühegi nõudega saavutada selles valdkonnas suuremat ühtsust. Eriti oleme vastu raportis esitatud nõudele võtta vastu need Lissaboni lepingu sätted, mida saaks ka praeguse korra alusel vastu võtta.

Patrick Gaubert (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) Mul on hea meel, et resolutsioon iga-aastase arutelu kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala valdkonnas võeti vastu väga suure häälteenamusega.

Tegemist on suurepärase tekstiga, mis tuletab meile jõuliselt meelde vajadust võtta kiiresti vastu Lissaboni leping, mis tugevdab vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala, ja kus sätestatakse Euroopa Liidu tegevuse õiguspärasuse ja tõhususe põhjalik täiustamine.

Samuti julgustab see tekst komisjoni ja nõukogu määratlema uued eelisvaldkonnad järgmise mitmeaastase programmi jaoks, mis käsitleb vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala aastatel 2010–2014.

Lõpetuseks pakutakse selles välja mitmed põhiõiguste ja kodakondsuse valdkonnas ülitähtsad meetmed, mis tuleb vastu võtta seoses piirikaitse, sisserände ja varjupaigapoliitikaga. Need on prioriteedid, mille eest meie fraktsioon seisab, ning enamik neist kajastub ka Euroopa sisserände- ja varjupaigapaktis, mis tuleb konkreetsete meetmete alusel ellu viia.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Kuigi me oleme nõus mitme aspektiga selles resolutsioonis, mis käsitleb nii-öelda vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala – see on eufemism, mis tähendab tegelikult liikmesriikide suveräänseks õiguseks olevate justiits- ja siseküsimuste lisamist ühenduse süsteemi –, hõlmab see ka selliseid eesmäärke, eelisvaldkondi ja ettepanekuid, millele me seisame kindlalt vastu.

Eelkõige jäetakse tähelepanuta Lissaboni lepingu tagasilükkamine – nõutakse selle kehtestamist 2009. aasta lõpuks ja tahetakse, et jätkataks justiits- ja siseküsimuste lisamist ühenduse süsteemi; see annab tunnistust lugupidamusest, millega Euroopa Parlamendi enamus suhtub liri rahva suveräänsesse ja demokraatlikku otsusesse.

Lisaks on resolutsiooni eesmärk arendada Schengeni infosüsteemi (sh Prümi lepinguga seotud otsuseid), Frontexit ja Euroopa Liidu sisserändepoliitikat (mis on valikuline ja kaitsev ning seob sisserände kuritegevusega).

Ja hoolimata kaebustest, et „EL on loomas *de facto* politsei- ja õiguslast koostööd kolmandate riikidega, eriti USAga, kahepoolsete kokkulepete kaudu terves reas küsimustes, vältides seejuures ametlikke demokraatlikke otsustusmenetlusi ja parlamentaarset kontrolli“, ei sea Euroopa Parlament seda kahtluse alla alla.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), kirjalikult. – (DE) 1. Ettepanekus öeldakse Lissaboni lepingu kohta, et see „on oluline ja pakiline eeltingimus tagamaks, et EL on vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala”. Lissaboni leping on liri referendumi tõttu tagasi lükatud. On ülim aeg see heaks kiita.

2. Ettepanekus nõutakse teise põlvkonna Schengeni infosüsteemi (SIS II) täielikku kasutuselevõtmist ja Frontexi töö tõhustamist. Piirikaitseagentuur Frontex vastutab sellise ebainimlikku poliitika elluviimise eest, millega sulgetakse hädaolukorda sattunud inimestele pääs Euroopa Liitu. Kõnealune poliitika tekitab inimlikkust ja tuleb seega täielikult kõrvale heita.

Søren Bo Søndergaard ja Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjalikult. – Üldjoontes toetame me ideed anda pikaajalistele residentidele Euroopa ja kohalikul tasandil valimisõigus. Usume aga, et kohalikul tasandil valimisõiguse kohta peaksid tegema otsuse liikmesriigid kooskõlas vastavate rahvusvaheliste konventsioonidega.

– Raport: Marianne Mikko (A6-0303/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjalikult. – (IT) Tahaksin rõhutada, kui oluline on kaitsta meedia pluralismi (millele on viidatud juba Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 11), et tugevdada demokraatlikku protsessi, mille abil saab Euroopa kodanikele läbipaistval viisil teavet jagada. Me teame, et poliitiline surve mõjutab liiga tihti meediat, eelkõige riiklikke kanaleid, ning vajavad suurt ja stabiilset turuosa, et mitte laste end mõjutada ebapiisavast rahastamisest ja poliitilisest lobitegevusest.

Seetõttu annan oma poolthääle kõnealusele resolutsiooni ettepanekule, millega määratakse kolmele Euroopa ülikoolile ülesanne teostada sedalaadi pluralismi seiret usaldusväärse ja sõltumatuse näitajate abil. Samuti olen nõus, et tuleb luua järelevalvesüsteemid, tagamaks kõikides liikmesriikides toimetamis- ja ajakirjandusvabadus.

Arvestades lähenevaid, 2009. aasta Euroopa Parlamendi valimisi, on aeg küps luua üheskoos meediavabaduse harta, et võidelda paljude publitsistide ja ajakirjanike ebakindlate töötingimuste vastu.

Lõpetuseks – Euroopas ja kogu maailmas levivad uued meediakanalid vajavad tõepoolest rahastamist, kuid neid peab kasutama vastutustundlikult (näiteks tuleks määratleda veebipäevikute autorite ja toimetajate staatus) ning kogu Euroopas tuleks edendada suuremat meediapädevust.

Jean-Marie Cavada (ALDE), kirjalikult. – (FR) Ma kinnitan veel kord, et pean sõnavabadust ja meedia pluralismi väga tähtsaks. Veebipäevikud on vahendid, mis võivad seada ohtu inimeste privaatsuse, ning kui need sisaldavad ebaõiget teavet või on pahatahtlikud, võib need paigutada samasse kategooriasse „ajakirjandust reguleerivate seaduste rikkumisega”.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE), kirjalikult. – (DE) Pluralistlik meediasüsteem on üks Euroopa demokraatliku ühiskonnamudeli püsijäämise põhieeldusi. Meediakanalite omandiõiguse koondumisega luuakse aga keskkond, mis soodustab monopolide tärkamist, takistab turule tulekut ja muudab meediakanalite sisu ühetaoliseks.

Meediasüsteemi arendamine on järjest rohkem ajendatud kasumist. Kui tahta vältida huvide konflikte meedia omandiõiguse koondumise ja poliitilise võimu vahel, tuleb konkurentsiseadus ja meediaseadus kokku sobitada. On selge, et sellised huvide konfliktid kahjustavad vaba konkurentsi ja pluralismi. Viimase tugevdamiseks on vaja tagada tasakaal ka avalik-õiguslike ja eraõiguslike ringhäälinguorganisatsioonide vahel.

Lisaks julgustan võtma majanduskasvu edendamiseks meetmeid, mis parandaksid meediakontsernide konkurentsivõimet. Nii Euroopa kui ka riikliku tasandi konkurentsieskirju tuleb järjepidevalt kohaldada, sest see aitab kindlustada aktiivse konkurentsi ja avatud turu. Eelkõige peab läbipaistev ja tõhus olema meedia riiklik reguleerimine.

Sel põhjusel väljendan oma heameelt komisjoni kavatsuse üle töötada välja meedia pluralismi mõõtvad näitajad. Samuti innustan välja töötama uusi näitajaid, et mõõta selliseid mõjureid nagu demokraatia ja ajakirjanike eetikakoodeksid. Lisaks usun, et meediakanalite koondumist käsitlevad sätted peaksid reguleerima ka ligipääsu Interneti sisule ja selle levitamist.

Lena Ek (ALDE), kirjalikult. – (SV) Marianne Mikko raport on musternäide sellest, kuidas head kavatsused lähevad üle piiri ja satuvad lõppkokkuvõttes vastuollu meedia sõltumatuse ja sõnavabaduse põhiprintsiibiga. Proua Mikko algne ettepanek, mis hõlmas muu hulgas veebipäevikute autorite registreerimisvõimalust,

vastamisõigust ja vastutusele võtmise vahendeid, on kaugel sellest, mida mina mõistan sõnavabaduse ja arvamuste kujundamise all. Õnneks parandati neid raporti punkte enne, kui ettepanek istungile esitati. Parandused ei olnud siiski piisavad, et ma saaksin raportit toetada; mitmes aspektis on ettepanek endiselt vastuolus meedia sõltumatuse, arvamuste vaba kujundamise ja sõnavabaduse põhimõttega.

Muudatusettepanek 5, mis sai lõpuks Euroopa Parlamendi heakskiidu, on raportile parem alternatiiv. Parema, kuid mitte hea. Meediakanalite koondumise ja mitmekesisuse küsimus on tähtis ja selle üle tuleks arutleda. Kuid kõnealune resolutsioon ei ole selleks õige viis. Meediaküsimusi tuleb alati käsitleda vastutustundlikult ja kaalutletult. Kui asi puudutab meedia sõltumatust, arvamuste kujundamise vabadust ja sõnavabadust, siis ei saa ma kompromissile minna. Need väärtused on liiga põhjanevad selleks, et neid muuta. Seetõttu hoidusin täna selle raporti üle hääletamast. Selle sammuga soovin avaldada oma toetust selleteemalisele arutelule, kuid samas väljendada muret korduvate katsete pärast meedia- ja sõnavabadusküsimusi reguleerida.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Euroopa Parlamendi kodukorras tehtud muudatuste tõttu, mis ei võimalda praegustes oludes esitada konkreetseid muudatusettepanekuid, ei pandud hetk tagasi hääletusele mitte Mikko raport, vaid üldine ettepanek võtta vastu alternatiivne resolutsioon.

Lõplik, heakskiidetud resolutsioon on raportist selgelt parem, ning üksnes seetõttu me selle poolt hääletasimegi; samas sisaldab see aspekte, millega me ei nõustu.

Meie peamine eriarvamus puudutab nn konkurentsioiguse ja meediaõiguse vastastikuse sidumise pseudotasakaalu; kogemused on näidanud, et kapitali huvid kaaluvad üles kõik õigused ja vabadused, sealhulgas sõnavabaduse meedias, ning seavad pluralismi väga sageli kahtluse alla.

Kuigi ühes teises kohas on öeldud, et „ametivõimude peamine eesmärk peaks olema selliste tingimuste loomine, mis tagavad meedia (sealhulgas avalik-õiguslike meediakanalite) kõrge kvaliteedi, kindlustavad meedia mitmekesisuse ja garanteerivad ajakirjanike täieliku sõltumatuse”, teame, et seda on raske saavutada, kui demokraatliku riigi roll on nõrk. On tõsi, et kui peamiste meediaväljaannete omanikeks on majandus- ja finantsrühmad, ei ole sõnavabadus ja ajakirjanike sõltumatus tagatud.

Glyn Ford (PSE), kirjalikult. – Õnnitlen oma kolleegi Marianne Mikkot tema raporti puhul. Kavatsen koos liberaalide ja rohelistega hääletada oma fraktsiooni esitatud alternatiivse resolutsiooni ühissettepaneku poolt, sest see on väga lähedal mu enda seisukohale. Ma ei näe mingit põhjust, millepärast peaks miski, mis on kirjalikul või suulisel kujul ebaseaduslik, olema Internetis seaduslik. Loomulikult on asja elluviimine keeruline, kuid see ei anna põhjust tegevusetuseks. Lõppude lõpuks on ju meil kiirusepiirangud ka kõrvalteedel, kuigi nende valvamine on väga keeruline. Sellele vaatamata ei tooda seda kõikelubavuse õigustuseks.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) See raport ja koos sellega esitatud alternatiivsed resolutsioonid jäävad väljapoole õigusloomet ega väljenda midagi muud kui Euroopa Parlamendi föderalistliku enamuse soovi kaasata Euroopa Liitu veelgi rohkem kultuuri- ja meediapoliitika sfääri. Raporti ettevalmistamise ajal on raportöör läinud liiga kaugele oma püüdlusega kontrollida kogu blogindust ja teostada selle üle järelevalvet. Õnn kombel taganes parlamendikomisjon täiskogule esitatud ettepanekus mingil määral oma seisukohtadest ning mõnede fraktsioonide esitatud ettepanekud on paremad kui raport ise. Kuid püsima jääb põhiküsimus: miks peaks seda raportit arutatama üldse Euroopa Parlamendis?

Meediakanalite koondumise küsimus on oluline – nii oluline, et liikmesriigid peaksid jätkama sellega tegelemist. Seetõttu hääletasime kogu selle raporti vastu.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjalikult. – (DE) Ma annan oma poolthääle Marianne Mikko raportile, mis käsitleb meediakanalite koondumist ja meedia pluralismi Euroopa Liidus.

Juurdepäas vabale ja mitmekesisele meediale kõigis liikmesriikides on nüüdisajal eluliselt tähtis. Era- ja avalik-õigusliku televisiooni ja audiovisuaalmeedia teenuste jaoks kasutusele võetud kahesambaline korraldus on väga hästi arenenud. Et see areng saaks jätkuda nii tulemuslikult kui võimalik, tuleb avalik-õiguslikele ringhäälinguorganisatsioonidele anda stabiilsed rahalised vahendid avaliku huvi ja sotsiaalsete väärtuste edendamiseks, meedia pluralismi säilitamiseks ning kvaliteetse meediakanalite sisu kättesaadavuse tagamiseks.

Ma toetan ka meediavabaduse harta loomist. See oleks sõnavabaduse tagamisel tehtavate jõupingutuste alustala. Ajakirjanike sõltumatus tuleb aga kindlustada konkreetsete õiguslike ja sotsiaalsete tagatistega.

Probleeme on ka meediakanalite omandiõiguse koondumisega, sest see soodustab monopolide tekkimist. Seega on juurdepääsu, konkurentsi ja kvaliteedi tagamiseks vaja ühtlustada konkurentsi ja meediat puudutavaid õigusakte. Raport hõlmab enam-vähem kõiki vastavasisulisi põhiaspekte ja sel põhjusel toetan ma raportööri.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), kirjalikult. – (RO) Me kõik oleme nõus, et pluralism peaks olema massiteabevahendite ülitähtis osa. Pluralismi tuleb toetada ning Mikko raporti vastuvõtmine on suur samm selles suunas.

Liikmesriigid peaksid tunnustama ja toetama vajadust tasakaalustatud massimeediaturu järele, samuti peaksid nad nii eraldi kui ka koos võtma endale kohustuse tagada Euroopa kodanikele võimalus saada täpset ja mitmekesisest teavet.

Meediavabaduse harta loomisel on eelisvaldkonnad kultuuriline mitmekesisus, järjest kasvav vajadus sisserändajate ja vähemuste loimimise järele ning aktiivsetele rahvastikurühmadele kvaliteetse teabe andmise olulisus. Tahaksin väljendada oma täielikku toetust Euroopa Parlamendi soovitusele, mille kohaselt tuleb avalik-õiguslikke meediateenuste pakkujaid julgustada hakkama alternatiivseteks teabejagajaks nendele, kes on ajendatud üksnes ärikriteeriumitest.

On tarvis, et Euroopa kodanikud teostaksid oma õigusi ja täidaksid oma kohustusi aktiivselt, oleksid asjasse pühendatud ja suudaksid teavitamise asjaolusid mõista ja kritiseerida; seda tarvidust tuleks arvesse võtta iga meetme puhul, mis võetakse tulevikus nii Euroopa institutsioonides kui ka liikmesriikides.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Uus tehnoloogia on toonud kaasa uute meediakanalite tekkimise ja muutused meediakanalite sisus. Laiahaardeline meediasüsteem on demokraatia ja vaba mõtlemise toetamisel väga oluline. Ma hääletasin laias laastus Marianne Mikko soovitude poolt.

Doris Pack (PPE-DE), kirjalikult. – (DE) Meediakanalite koondumine on laialt levinud pahe ja selle vastu tuleb võidelda. Kõigepealt tuleb siiski mainida, et Euroopa Liidus on mitu riiki, kus meediakanalite koondumine on probleem, ja seetõttu on vaid ühe riigi nimetamine lubamatu. Teiseks, mitmes punktis julgustab raport tegutsema Euroopa Komisjoni valdkonnas, mis on hõlmatud subsidiaarsuspõhimõttega.

Kui neid aspekte oleks muudetud või kui mul oleks olnud võimalik sellise muudatusettepaneku poolt hääletada, oleksin ma Mikko raporti heaks kiitnud.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Meediakanalite omandiõiguse üha suurem minek üksikute omanike kätte soodustab monopolide teket ja lämmatab seeläbi ülimalt tähtsa arvamuste mitmekesisuse.

Praegusel ajal näib juurdepääs teabele olevat korraga nii piiramatu kui ka puudulik. Ettevõtjatele kuulub suur osa meediakanalitest ja Interneti-teenustest ning nad on iseenda kõige paremini reklaamitud kliendid. On tähtis kaitsta kvaliteetset avalik-õiguslikku televisiooni, mis on pluralistlik, avatud ja sõltumatu. Mis puutub aga sõnavabadusse Internetis, siis selles vallas peaks Euroopa Liit asetama rohkem rõhku avalikule dialoogile, et tagada seeläbi nii sõnavabadus kui ka isikuandmete kaitse. Arutelu on alles alanud. Lahendusi võib leida siis, kui teeme kodanikuühiskonnaga koostööd.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), kirjalikult. – (SK) Kodukorra muudatusettepanek, mille me võtsime vastu 8. juulil 2008, tõi kaasa uued reeglid seoses omaalgatuslike raportitega. Praeguse, teise septembrikuise osaistungjärgu ajal on meil olnud võimalik näha, kuidas need reeglid praktikas toimivad.

Esmaspäevaõhtusel arutelul, mil käsitlesime mitut omaalgatuslikku raportit, ilmnes siiski, et see muudatus ei ole kõige õnnestunud. Iga raporti puhul kuulati arutelu käigus ära üksnes raportöör ja komisjoni esindaja. Arutelu kaotas oma dünaamika, sest ka variraportööridel ei lubatud sõna võtta. Probleemaatiliseks on muutunud isegi reegel, et raporti ettevalmistamises osalenud liikmed saavad esitada oma märkusi kirjalikult. Kehtiva reegli järgi saab iga parlamendiliige reageerida kirjalikult ühe osaistungjärgu ajal vaid üks kord.

Omaalgatuslike raportite hääletamise kord on samuti problemaatiline. Uue reegli kohaselt ei ole muudatusettepanekute esitamine istungjärgul arutamiseks lubatud. Fraktsiooni nimel on võimalik esitada üksnes alternatiivse resolutsiooni ettepanek.

Praktikas mõjutasid meie otsuse puudused just kõnealust proua Mikko raportit meediakanalite koondumise ja meedia pluralismi kohta Euroopa Liidus. See suhteliselt tasakaalustatud raport sisaldas mõningaid punkte konkreetsete liikmesriikide kohta. Ma arvan, et selliseid tundlikke teemasid puudutavates raporti osades tuleks jääda neutraalseks. Ma ei kavatsenud selle raporti vastu hääletada, kuid pidin seda tegema, sest meie fraktsioonil ei avanenud võimalust panna hääletusele oma esitatud ettepanekut resolutsiooni kohta. Palun kõnealune reegel ära muuta.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), *kirjalikult.* – (PL) Härra juhataja, meedia pluralism tähendab levitamise ja ringhäälinguorganisatsioonide spetsiifika mitmekesisust. Mõlemad need meediasektori valdkonnad on praegu ohus. Omandiõiguse aina suurenev koondumine selles sektoris konkureerivate meediaettevõtete kätte on tekitanud olukorra, kus sotsiaalsest ja kultuurilisest vaatenurgast väärtuslikku teavet on kõigile kergesti juurdepääsetavas ja standardiseeritud uudiste labüürindis raske leida. Keeruline on prognoosida, mida toob selle sektori halvenev olukord lisaks üksikisikutest tarbijatele kaasa kogu ühiskonnale.

Raportöör rõhutas väga õigesti avalik-õiguslike ringhäälinguorganisatsioonide rolli mitmekesisuse kaitsjana, kelle ülesanne on levitada kvaliteetset teavet. Samuti pakkus raportöör välja väga õige mudeli, kus väljaspool konkureerivat meediat on tugev avaliku sektori meedia, mis eksisteerib koos eraõiguslike, kasumit taotlevate meediaettevõtetega. Nende kahe tugisamba vahelise tasakaalu olulisuses ei saa olla mingit kahtlust. Raporti tekst ja raportööri kavatsused näivad selged ja läbipaistvad. Kultuuri- ja hariduskomisjonis on saavutatud hea kompromiss.

Lisaks tuleks juriidiliselt täpselt kirjeldada uusi teabe levitamise meetodeid, näiteks veebipäevikuid või teisi kasutajate loodud veebilehti, et niisuguseid teabe levitamise vorme kasutavad inimesed oleksid teadlikud oma õigustest ja kohustustest ning võimalikest sanktsioonidest. Sedalaadi teavet jagatakse tulevikus rohkem. Nende meetmete tuginemine eetikakoodeksile on samm õiges suunas.

Marek Siwiec (PSE), *kirjalikult.* – (PL) Vastu võetud resolutsioonis meediakanalite koondumise ja meedia pluralismi kohta Euroopa Liidus toetasid Euroopa Parlamendi liikmed, mina kaasa arvatud, väga õigesti nii vabamat juurdepääsu mitmekesisele massimeediale kui ka sõnavabadust.

Tähelepanu tuleks aga osutada ka sellele, et veebipäevikute osas erineb resolutsioon märgatavalt Marianne Mikko ning kultuuri- ja hariduskomisjoni algsest versioonist. Raporti järgi pidi veebipäevikute ja kasutajate loodud veebilehete staatuse kohta antama selgitus, et nende suhtes kohaldatakse samalaadseid eeskirju kui teiste väljaannete suhtes. Vastu võetud resolutsioonis nõutakse aga avatud arutelu veebipäevikute staatuse üle. Seepärast hääletasin resolutsiooni poolt.

Minu arvates mängivad Internet ja eelkõige veebipäevikud meedia pluralismi ja sõnavabaduse edendamisel tähtsat rolli ning seega peaks need olema vabad igasugustest piirangutest. Raporti eelmise versiooni punkt 25 oleks valesti tõlgendamisel kujutanud endast ohtu nende autorite sõnavabadusele, kes seda järjest populaarsemaks muutuvat meediumi kasutavad. Ma ütleksin väga resoluutselt, et Euroopa Parlament peaks kõik sellised reguleerimise ja kontrollimise katsed tulevikus tagasi lükkama.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *kirjalikult.* – (PL) Täna sel hääletusel toetasin ma resolutsiooni meediakanalite koondumise ja meedia pluralismi kohta Euroopa Liidus. Olen nõus raportööri ajendanud põhimõttega – nimelt sellega, et demokraatia ja põhivabaduste kaitseks kehtestatud standardid peavad olema teataval määral võrdsed.

Tänapäeva maailmas on massiteabevahenditel tohtu ja järjest kasvav mõju. Üha uuemate meediakanalite ilmumine on positiivne. See suurendab selle sektori dünaamikat ja mitmekesisust. Usun, et seoses sellega on vaja luua järelevalve- ja rakendussüsteemid, mis tuginevad usaldusväärselt ja sõltumatult kehtestatud näitajatele meedia pluralismi kohta. Me peaksime kaitsma demokraatia ja vabaduse tähtsaks tahuks olevat meedia pluralismi, et tagada seeläbi kõikidele Euroopa Liidu elanikele juurdepääs vabadele ja mitmekesistele massiteabevahenditele.

Lisaks on minu arvates otstarbekas luua meediavabaduse harta, mis ei sisaldaks üksnes ringhäälinguorganisatsioonide ja ajakirjanike sotsiaalsete õiguste tagatist, vaid garanteeriks ka sõnavabaduse.

– Resolutsiooni ühisettepanek – energiahinna kontrolli alla võtmine (RC-B6-0428/2008)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), *kirjalikult.* – (RO) Naftahinna pideva kasvu tõttu suureneb mure, kuidas suunab see nähtus majanduskasvu Euroopa Liidus ja milline on selle negatiivne mõju eelkõige tarbijate ostujõule ja nende elukvaliteedile.

Euroopa Liidu välispoliitika on selles vallas väga tähtis. Et Euroopa Liidu majandus sõltub ikka veel olulisel määral energiaimpordist, on vaja sisse seada ühtne energiapolitiitika, mis tugineb solidaarsuspõhimõttele, energiaallikate ja väliste tarnemarsruutide turvalisusele ning mitmekesistamisele.

Musta mere piirkondlikku koostööd käsitleva raportöörina olen järjepidevalt rõhutanud nende toimingute olulisust ja pakilisust. Täna nõuan ma aga tungivalt, et komisjon ja nõukogu võtaksid konkreetsed meetmed,

et vähendada lähitulevikus Euroopa Liidu energiasõltuvust. Minu üleskutse ei puuduta üksnes nafta, vaid ka gaasi importi, ning hõlmab Nabucco projekti elluviimist.

Jan Andersson, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjalikult. – (SV) Me hääletasime erakorralist kasumit puudutava muudatusettepaneku 1 vastu, sest meie arvates oli väljapakutud tekst ebaselge ja me kahtleme selle rakendamise viisides ja – mis veel olulisem – selle ettepaneku lõppeesmärgis. Me hääletasime aga selle muudatusettepaneku poolt, millega toetati energiasäästlike toodete ja teenuste käibemaksu vähendamist, sest see on üks paljudest võimalustest, mille abil kiirendada üleminekut energiatõhusamatele alternatiividele. Osutaksime siiski tähelepanu sellele, et maksud on riiklik küsimus ning maksuotsuseid saavad teha üksnes liikmesriigid.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest rahvusvahelistel turgudel kehtiva toornafta väärtuse ja kütuse lõpphinna vahelise lahknevuse rõhutamisel on suudetud käsitleda seda tundlikku teemat emotsioone tekitamata – erinevalt mõnede riikide, näiteks Portugali, valitsusest.

Portugalis tuli lisaks minister Manuel Pinho täielikule asjatundmatusele (ja piiratud võimalusele olukorda mõjutada) ilmsiks ka lubamatu sekkumine seadusandja sõltumatusse. See pole midagi muud kui soovunelmate hellitamine valimiseelsel perioodil.

Ma olen vastu igasugusele kütusehindade administratiivsele kindlaksmääramisele või kütusemaksude ühtlustamisele Euroopa tasandil.

Olen nõus maksualase sekkumisega (käibemaks ja tootmismaks) juhul, kui see on ajutine ja seda kohaldatakse valikuliselt nende majapidamiste ja tööstussektorite heaks, kellele avalduv mõju on kõige tõsisem.

Minu meelest on lahenduseks praegu kehtivate, naftaga seotud õigusaktide rangemaks muutmine. Selle asemel et joonduda ministri avalduste või tarbijate kaebuste järgi, peaks konkurentsiamet asuma oma algatuspädevuse piires tegutsema selle nimel, et kaotada usaldamatus, mis on tekkinud seoses ameti suutlikkusega teostada naftasektori üle järelevalvet. Portugali üldsus vajab kindlat tagatist, et konkurentsivastane tegevus ei mõjuta hinnakujundust. Kui aga leiab kinnitust vastupidine olukord, tuleb konkurentsiametil erapooletult sekkuda ja kehtestada hoiatavad sanktsioonid.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), kirjalikult. – Mul on hea meel toetada neid praktilisi ideid, mida sisaldab valdav osa energiahindade tõusu käsitlevast resolutsioonist. Riiklikud ja piirkondlikud ametiasutused peavad käivitama võimalikult kiiresti tegevuskavad, et kaitsta meie kõige haavatavaid kodanikke.

Keskpiikas plaanis aitab taastuvatele energiaallikatele üleminek ja suurem energiatõhusus kaitsta meid paratamatute hinnakõikumiste eest, mis tulenevad fossiilkütuse kasutamisest; kuid kütusepuuduse leevendamiseks ja kõrvaldamiseks tuleb võtta otsekohe konkreetsed meetmed.

Ma ei ole siiski nõus, et energiaturgude liberaliseerimine aitaks tõusva energiahinna probleemi osaliselt lahendada.

Glyn Ford (PSE), kirjalikult. – Ma hääletasin resolutsiooni „Energiahinna kontrolli alla võtmine” ühisettepaneku poolt. Siiski olin ma vastu muudatusettepanekule 1, milles nõuti erakorralist maksu Euroopa tasandil. Euroopa Liidus energia eest makstavate tasumäärade erinevuste tõttu tuleb pigem midagi ära teha riigi tasandil.

Ian Hudgton (Verts/ALE), kirjalikult. – Mina hääletasin energiahinna resolutsiooni vastu. Kuigi ma olen täiel määral seda meelt, et energiahinna kasv nõuab toetavaid poliitilisi meetmeid, ei nõustu ma resolutsiooni viitega „madala süsinikusisaldusega” energiale. Ma ei nõustu ideega, et tuumaenergia ulatuslikum kasutamine võiks avaldada keskkonnale positiivset mõju, ning usun, et poliitiline tähelepanu tuleks suunata tuumaenergia valdkonnast välja ja koondada taastuvatele energiaallikatele.

Catherine Stihler (PSE), kirjalikult. – Mul on hea meel, et täna pooldati energiapuuduse tunnistamist ja energiasäästlike kaupade käibemaksu vähendamist.

– **Raport: Alessandro Foglietta (A6-0256/2008)**

Jan Andersson, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjalikult. – (SV) Euroopa Liit saab rasvumise probleemi vähendamiseks palju ära teha ja sellele peaksime oma tähelepanu Euroopa Parlamendis ka pöörama. Seetõttu on hea, et parlament hääletas täna toitumist, ülekaalulisust ja rasvumist käsitleva raporti poolt. Selle otsuse ühe tagajärjena nõuab parlament nüüd *trans*-rasvade keelustamist.

Samal ajal oleme siiski seisukohal, et raport oleks võinud palju vähem rääkida sellest, mida koolid peaksid tegema ja millist toitu pakkuma. Meie arvates on seda kõige õigem otsustada riiklikul või kohalikul tasandil.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Võitlus tõsise rahvatervise probleemiga – ülekaalulisusest ja rasvumisest tingitud haigustega – peab olema esikohal varasest elueast peale.

Kõnealuses raportis palutakse liikmesriikidel, kohalikel üksustel ja kooliasutustel kontrollida ja parandada koolitoidu kvaliteeti ja toiteainesisalduse norme.

Tähtis on toiduainele paigutatud toitumisaslane teave; eriti erinevus lihas ja piimatoodetes sisalduvate looduslike *trans*-rasvhapete ning tööstustootmisel saadavate (kunstlike) *trans*-rasvhapete vahel. *Trans*-rasvade diferentsimata märgistamine ajab tarbijad vaid segadusse, loob tervislikest piimatoodetest negatiivse kuvandi ja põhjustab soovimatuid mõjud tarbimisele, kahjustades rahvatervist (selliseid olulisi toitaineid nagu kaltsium ja valgud tarbitakse vähem).

Euroopas levinud vööümbermõõdu näitajat saab kasutada selleks, et kontrollida riskitegureid, millega inimesed puutuvad kokku rasvumisega seotud haiguste puhul. Abdominaalse rasvumise leviku mõistmine hõlbustab tõhusamate meetmete kavandamist selliste probleemide vähendamiseks.

Ma pooldan toiduainete märgistamisel värvikoodide kasutamist, sest eurooplased vajavad selgete ja lihtsalt mõistetavate etikettide asemel pigem selliseid, mis aitavad neil teha tervislikke valikuid.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Ülekaalulisuse ja toitumisega seotud haigused kujutavad endast tõsist rahvatervise probleemi; see tähendab, et võitlus rasvumise vastu peab olema esikohal varasest elueast peale.

Foglietta raport on väga asjakohane tänu sellele, et selles palutakse liikmesriikidel, kohalikel üksustel ja kooliasutustel kontrollida ja parandada koolitoidu kvaliteeti ja toiteainesisalduse norme.

Arvan, et toiduainetele tuleb alati märkida toitumisaslane teave, eelkõige kunstlike *trans*-rasvade sisaldus, sest need avaldavad rohkem tervistkahjustavat mõju. Suutmatus eristada kunstlikke *trans*-rasvu looduslikest rasvadest ajaks tarbijad eksitusse ja looks negatiivse kuvandi mõnede looduslike *trans*-rasvu sisaldavatele loomsetele toiduainetele, näiteks lihale ja piimatoodetele.

Samuti hääletasin ma selle poolt, et arendataks edasi selliseid Euroopa näitajaid nagu vööümbermõõt ja muud rasvumisega seotud riskitegurid, sest minu arvates võib nendest olla tulevikus abi nii rahvastikuga seotud riskide hindamisel kui ka rakendatud meetmete vallas edu saavutamisel.

Marian Harkin (ALDE), kirjalikult. – Ma ei saa raportit ega muudatusettepanekut 6 toetada, sest olen seisukohal, et sellisesse terviseettevalmistusse raportisse ei ole sobiv lisada maksu- või käibemaksuküsimusi.

Ian Hudgton (Verts/ALE), kirjalikult. – Ma hääletasin Foglietta raporti poolt ja tunnen heameelt valge raamatu üle, mis käsitleb toitumise, ülekaalulisuse ja rasvumisega seotud terviseküsimusi. Rasvumine on tõsine probleem terves Euroopas ning rasvumise ja vale toitumisega seotud tervisehäired toovad raskeid tagajärgi kõikide riikide ühiskondadele. Minu kodumaal on Šoti valitsus astunud edukaid samme selleks, et parandada toitumist avalikes asutustes, näiteks koolides ja haiglates, ning selliseid algatusi tuleks soodustada terves Euroopa Liidus.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjalikult. – (FI) Ma hääletasin härra Foglietta omaalgatusliku raporti poolt, mis käsitleb toitumist, ülekaalulisust ja rasvumist ja mille parlamendikomisjon võttis vastu meie rahvatervise strateegia raames (. Ma hindan kõrgelt raporti põhiseisukohta, et tööstusele tuleks anda võimalus püüda vähendada ülekaalulisusest või rasvumisest tingitud terviseprobleeme iseregulatsiooni kaudu, kuid ka komisjonil peaks olema võimalus tagada, et näiteks mõistliku ja vastutustundliku reklaamimise (eriti laste puhul) ning inimeste poolt toidus tarbitava soola, rasva ja suhkru vähendamise eesmärgid tegelikkuses ka saavutatakse.

Tarbijatele tuleb anda toiduaine pakendi etiketil põhjalikku teavet, et nad teaksid, kuidas valida hea, parema ja kehva toidu vahel. Erinevalt praegustest tavadest tuleks kunstlike *trans*-rasvade sisaldus minu arvates kindlasti toidu kirjeldusse lisada. Selles küsimuses hääletasin ma meie fraktsioonis kujunenud seisukoha vastu.

Siiski toetasin ma meie fraktsiooni arvamust toidu märgistamisel värvikoodide kasutamise kohta. Värvikoodiga etiketid, mille eesmärk on edastada selge sõnum toote heast mõjust tervisele ja mis on kutsunud esile arvukaid

arutelusid Euroopas, on sageli eksitavad ega kanna seega mitte mingisugust väärtust. Mitmed Ühendkuningriigi kaubahallide ketid soovivad sel põhjusel loobuda süsteemist, mille nad olid juba kasutusele võtnud.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjalikult. – (DE) Ma annan oma poolthääle Alessandro Foglietta raportile, mis puudutab valget raamatut toitumise, ülekaalulisuse ja rasvumisega seotud terviseküsimumustes loodud Euroopa strateegia kohta.

Nõustun raportööri selles osas, et tervishoiu, spordi ja toitumise vallas võetud meetmeid on vaja muuta. Sellised probleemid nagu ülekaalulisus ja ebatervislikud toitumisharjumused on kõige sagedasemad sotsiaalselt ja majanduslikult kehvemas olukorras olevate rahvastikurühmade seas. Üht esimestest probleemi lahendamise viisidest saab rakendada koolides. Kehalise kasvatuse tundide arvu suurendamine ja tasakaalustatud toitumine oleks üks esimesi samme laste ja noorte tervislikuma elustiili suunas; lisaks peaks toitumisõpetus olema igas koolis Euroopas kohustuslik õppeaine. Samuti tooks kasu toiduainete märgistamine, sest see võimaldaks tarbijatel tooteid võrrelda ning eristada häid ja vähemväärtuslikke toiduaineid.

Raport ei paku välja ideaalset lahendust, kuid nimetab siiski mõned väga head meetmed. Nende abil saaks mõnda asja paremaks muuta ja seetõttu suhtun ma neisse väga pooldavalt.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) On kiiduväärt, et Euroopa Komisjon pöörab tähelepanu sellistele küsimustele nagu kõigi kodanike tervislik toit ja kehaline liikumine, et ennetada seeläbi ülekaalu teket, rasvumist ning kroonilisi haigusi. Ma pooldan kindlalt kavatsust lüüa häirekella sellepärast, et kolme miljonit last ja 20–30 % täiskasvanutest on tabanud rasvumisepeideemia ning 14 miljonit last ja pool täiskasvanud elanikkonnast on ülekaalulised.

Mul on hea meel selle üle, et tunnistatakse väga paljudes valmisroogades ja tööstuslikult valmistatud toidus suurtes kogustes leiduvate glutamaatide, guanülaatide, inosinaatide ning muude lõhna- ja maitsetugevdajate mõju tarbijakäitumisele ja analüüsitakse seda.

Samas kahetsen, et vastu jäi võtmata minu muudatusettepanek, mille eesmärk oli edendada tervislikke toitumisharjumusi kokkade organisatsiooni Euro-Toques nõuannete abil; organisatsioon järgib kindlat eetikakoodeksit ning peab oluliseks toodete eriomast kvaliteeti ja kohaliku toodangu kaitsmist. Usun, et meil oleks mõistlik tugineda nende oskusteabele, et edendada parimat tava muu hulgas ka koolisööklates, ja panna noored inimesed eelistama kvaliteetset toitu ja tervislikke toitumisharjumusi.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Mul on hea meel Alessandro Foglietta raporti üle, mis käsitleb valget raamatut toitumise, ülekaalulisuse ja rasvumisega seotud terviseküsimumuste kohta. Raport sisaldab mitmeid positiivseid soovitusi, näiteks ettepanekut keelustada terves Euroopa Liidus *trans*-rasvhapped, mille puhul on tuvastatud nende seos südamehaiguste ja naiste viljatusega. Ma ühineksin siiski oma kolleegidega, et toetada veelgi kaugemale minevaid meetmeid. Näiteks ei tohi koolid sattuda olukorda, kus nad peavad kaaluma mõtet paigutada oma territooriumile ebatervisliku toidu reklaame. Minu hää l väljendab neid seisukohti.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Rasvumine on võtnud epideemia mõõtmed. Euroopas leidub rasvumist kõige rohkem Kreekas, kus kolm inimest neljast on ülekaalulised ja kiirtoidu osakaal on suurenenud 956 %.

Rasvumise vastu võitlemiseks on vaja kohe võtta otsustavad meetmed:

- puu- ja köögiviljade käibemaksu tuleb vähendada;
- tervisetoodete käibemaksu ja traditsiooniliste toodete eelistamist tuleb vähendada;
- õige toitumine tuleb tagada varasest lapsepõlvest peale;
- koolides tuleb sööklatoitu kontrollida ja tagada kehaline liikumine;
- keelata tuleks suure rasva-, suhkru- või soolasisaldusega toodete reklaamimine ja eksitava teabe andmine nende kohta;
- etikettidel peaks olema kohustuslik selge toitumisteave, et tarbijad saaksid teha tervislikke toitumisvalikud;
- tööstuslikult toodetud pooltoodetes olevad sünteetilised *trans*-rasvad ning lõhna- ja maitsetugevdajad tuleks keelustada.

2009. aasta alguses jõustub Euroopa Komisjoni programm, mille eesmärk on jagada koolidele tasuta puu- ja köögivilja. Programmi rahastatakse Euroopa kapitalist kokku 90 miljoni euroga aastas ning sellele lisandub riiklik rahastamine. Kreeka valitsus peab leidma kapitali selle programmi viivitamatuks käivitamiseks.

Catherine Stihler (PSE), kirjalikult. – Vajadus toidu selge märgistamise järele aitab meid võitluses rasvumise vastu. Olin väga pettunud, kui lükati tagasi raportis sisalduv ettepanek kehtestada kohustuslik värvikood pakendi esiküljel. See on meede, mida ma väga toetan. Tunnen heameelt üleskutsete üle keelustada kogu Euroopa Liidus kunstlikud *trans*-rasvhapped.

Resolutsiooni ühisettepanek – sotsiaalpakett (B6-0378, 0427, 0429, 0433 ja 0434/2008)

Proinsias De Rossa (PSE), kirjalikult. – On mitmeid aluspõhimõtteid, mida tuleb kohaldada Euroopa Liidu patsientide õiguse suhtes saada ravi mõnes teises riigis kui elukohariik.

Me ei saa lubada, et Euroopa Kohus kujundaks selle valdkonna poliitikat iga juhtumi puhul eraldi. Euroopa Kohus teeb otsuse üksnes turutingimuste põhjal, jättes tähelepanuta, et tervishoiuteenus on ainulaadne turuväline universaalteenus.

Selles valdkonnas loodavate õigusaktide tuumaks peab olema patsientide tervis ja heaolu.

Kuni hetkeni, mil jõutakse kokkuleppele riiklike tervishoiuteenuste ühtlustamises kõrgeimatele standarditele vastavaks, peab liikmesriikidel olema vabadus kavandada, rahastada ja hallata teenuseid nii, et nad saavad pakkuda oma riigi piirides kvaliteetset ravi.

Riiklike tervishoiuteenuste konkurents ei peaks olema selliste õigusaktide eesmärk ega ka tagajärg. Kui tervist käsitletakse pelgalt kui üht tarbeeset, mida osta ja müüa, ei teeni see patsientide parimaid huve. See viiks minu hinnangul standardid alla.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Kõnealuses resolutsioonis on toodud seisukohad sobivate poliitikameetmete kohta sellistes valdkondades nagu tööhõive kaitse, võtlus vaesuse vastu, tööturumeetmed, eakate inimeste lõimimine tööturule, tööalane liikuvus ja tasustamise erinevused. Sedalaadi tähtsaid tööturuküsimusi ei tohi mitte mingil juhul reguleerida Euroopa Liidu institutsioonide loetava epistli abil. Liikmesriikidel on nendes valdkondades eduka poliitika väljatöötamiseks parem positsioon kui Euroopa Liidu institutsioonidel. Iga tarvilik rahvusvaheline koostöö peaks toimuma ILO-taoliste ulatusliku demokraatliku legitiimsusega üleilmsete organisatsioonide raames. Seetõttu olime lõpphääletusel selle resolutsiooni vastu.

Marianne Thyssen (PPE-DE), kirjalikult. – (NL) Oleme jätkuvalt rõõmsad, et Euroopa Parlament jättis tervishoiuteenused teenuste ülddirektiivist välja. Tervishoid on ju lõppude lõpuks eriline sektor, mis vajab erilist vaatenurka.

Kooskõlas väljakujunenud kohtupraktikaga peab ettepaneku põhieeldus olema tõik, et tervishoiu korraldamise ja rahastamise eest vastutavad liikmesriigid. See tähendab ühelt poolt seda, et patsientide liikuvust ei saa muuta absoluutseks õiguseks, ja teisalt seda, et oma riigi tervishoiusüsteemi investeerimata jätmisel ei ole mingeid õigustusi. See eeldus viitab paratamatult ka sellele, et liikmesriikidel peab olema võimalik nõuda patsiendilt sisse tegelikud kulud.

Kehtima peab solidaarsus, kuid samuti peab olema olema võimalus kohelda erinevalt patsiente, kes on andnud sotsiaalkindlustus- ja maksusüsteemi kaudu panuse oma riigile, ning välismaalastest patsiente, kes ei ole seda teinud.

On hea, et meil on see direktiiv nüüd olemas, kuid kõik, kes on selle sektori asjadega kursis, tunnevad, et selle kallal on veel palju tööd teha. Minu arvates on siinkohal põhikriteeriumiteks endiselt tervishoiu kvaliteet, kättesaadavus ja finantsiline jätkusuutlikkus, mille aluseks on ühiskondliku vastutusega seotud solidaarsus.

9. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

(Istung katkestati kell 13.00 ja seda jätkati kell 15.00.)

ISTUNGI JUHATAJA: Diana WALLIS*Asepresident***10. Eelmise istungi protokollki kinnitamine (vt protokoll)****11. Volituste kontrollimine (vt protokoll)****12. Nõukogu ühistest seisukohtadest teadaandmine (vt protokoll)****13. Euroopa koolide reformi kohta (arutelu)**

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on suuline küsimus, mille Katerina Batzel ja Erna Hennicot-Schoepges esitasid komisjonile Euroopa koolide reformi eduaruande kohta (O-0066/2008 – B6-0454/2008).

Erna Hennicot-Schoepges, autor. – (FR) Proua juhataja, ma tänan volinikku, et ta nõustus käsitlema seda küsimust, mis esitati umbes neli kuud tagasi. Lubage mul meelde tuletada Euroopa Parlamendi kultuuri- ja hariduskomisjoni ülesandeid, mille hulka kuulub kodukorra VI lisa XV jao punkti 2 kohaselt ka „Euroopa koolide süsteemi [...] arendamine”.

Nende koolide peamine ülesanne on õpetada ühenduse ametnike lapsi. 1. kategooriasse kuuluvad lapsed moodustavad ligikaudu 70 % õpilaste koguarvust; nad ei tasu õppemaksu ning komisjon tagab umbes 60 % rahalistest vahenditest. 2. ja 3. kategoorias olevad lapsed, kes moodustavad õpilaste üldarvust vastavalt 5 ja 25 %, maksavad õppemaksu 4000–16 000 eurot.

27 liikmesriigist koosneva Euroopa Liidu 100 miljonist õpilasest õpetatakse praeguses 14 koolis peaaegu 21 000 last alates lasteaiast kuni küpsustunnistuse saamiseni 14 ametlikus keeles ja igas keelesektsoonides sama õppekava alusel. Võrreldes kõigi teiste Euroopa Liidu koolilastega on need õpilased ülimalt privilegeeritud.

2006. aastal lubas komisjon Euroopa koolide süsteemi reformida – kiiduväärt ettevõtmine –, et luua Euroopa haridussüsteem, mida saab kohaldada igat liiki koolides, kes soovivad väljastada Euroopa küpsustunnistuse, mille aluseks on ühtne õppekava ja võimaluse korral emakeelne õpetus.

Üks Parmas asuv kool, millel on Euroopa koolide kuratooriumi heakskiit, on esimene sedasorti õppeasutus, kes annab 2009. aasta juunis välja Euroopa küpsustunnistuse. Euroopa koolide kuratoorium korraldas käivitunud reformi raames omalt poolt bakalaureuseõppe põhjaliku hindamise.

Oktoobris avalikustatav Euroopa Parlamendi kultuuri- ja hariduskomisjoni korraldatud uuring näitab, et 94 % küpsustunnistuse saanutest jätkavad õppimist peamistes Euroopa ülikoolides ja 62 % nendest õpivad ülikoolis väljaspool oma päritoluriiki. Seega on nende õpilaste liikuvus teistega võrreldes palju suurem.

See tähendab, et meie käsutuses on Euroopa haridussüsteem, mis on oma väärtust tõestanud. Oma 2002. ja 2005. aasta resolutsioonides toetas Euroopa Parlament koolide süsteemi ulatuslikku reformi, et saavutada parem valitsemistava ja suurem avatus.

Võttes arvesse Euroopa Liidu järjestikuseid laienemisi ning Euroopa Liidu asutuste ja sealsete töökohtade arvu mitmekordistumist, siis kas poleks kibekähku vaja Euroopa koolide süsteemi mudelit kiiresti reformida ja muuta see üldharidussüsteemiks?

Kas ei ole aeg pakkuda Euroopa kodanikele äraproovitud, mitmekeelset ja paindlikku haridusmudelit, milles on arvesse võetud nende liikuvusega seotud probleeme, ning tugineda Euroopa koolides saadud kogemustele? Muidugi ma tean, kuidas sellele küsimusele vastatakse – see ei ole meie pädevuses. Aga vähemasti peaksime selle kallal töötama, sest kindlasti ei ole Euroopa koolide kujutamine eliitsena ja sealsete õpilaste kategoriseerimine nendes koolides kooskõlas ühisturu, liikuvuse ja suurema sotsiaalse sidususe eesmärkidega.

Millist edu on selles reformimise ja suurema avatuse tagamise protsessis saavutatud, et muuta Euroopa koolide süsteem Euroopa kooliharidussüsteemiks, säilitades samal ajal kõik praeguseks saavutatud? Millised ühenduse rahastamissüsteemid võiks ette näha selleks, et parandada akrediteeritud koolide juhtimist? Parma võib olla meile selles vallas teenäitajaks.

Lõpetuseks sooviksin küsida volinikult, milliseid edusamme on tehtud erivajadusega lapsi õpetamise vallas. Tean väga kindlalt, et see teema pakub huvi paljudele minu parlamendiliikmetest kolleegidele ning ma tänan volinikku ja juhatajat võimaluse eest pidada sel teemal avalikku arutelu.

Siim Kallas, komisjoni asepresident. – Proua juhataja, ma tänan auväärt parlamendiliikmeid nende küsimuste ja praeguse võimaluse eest taas neid teemasid Euroopa Parlamendis arutada.

Komisjoni jaoks on Euroopa koolide süsteemi reform prioriteetteema ja üks keerulisematest küsimustest, millega me praegu tegeleme. Komisjon on alati jõuliselt edendanud Euroopa koolide süsteemi suuremat avatust ja selles vallas on tehtud ka edusamme. Poliitiline kokkulepe selles küsimuses saavutati 2006. aasta novembri ministrite kohtumisel – ajal, mil Holland oli Euroopa koolide kuratooriumi president.

Pärast seda, kui kuratoorium kiitis 2008. aasta aprillis ametlikult heaks konkreetsed meetodid selle eesmärgi saavutamiseks, võivad kõik liikmesriikide akrediteeritud koolid õpetada Euroopa õppekava järgi ja väljastada Euroopa küpsustunnistust. Liikmesriikide asjakohased asutused peavad näitama oma algatusvõimet, et selgitada Euroopa koolide süsteemi avamist oma riigi koolides.

Euroopa koolide süsteemi avamine on kooskõlas Euroopa Parlamendi sooviga tagada selle süsteemi olemasolu nii mõne Euroopa Liidu detsentraliseeritud ameti asukohas (nn II tüübi koolid) kui ka seal, kus Euroopa Liit otseselt esindatud ei ole (nn III tüübi koolid).

Pärast peaaegu 50 aastat on Euroopa küpsustunnistus omandanud tõelise väärtuse. Komisjon tahab selle diplomi kõrgetasemelisust säilitada.

Euroopa koolide kuratoorium kiitis 2008. aasta aprillis heaks Euroopa küpsustunnistuse kokkuleppe läbivaadatud versiooni. Selle tulemusel saavad akrediteeritud koolid väljastada nüüd Euroopa küpsustunnistusi.

Nagu auväärt parlamendiliige just märkis, alustas Euroopa Parlamendi kultuuri- ja hariduskomisjon 2007. aastal uuringut, et analüüsida Euroopa koolide vilistlaste akadeemilist ja tööalast karjääri. See uuring toob välja Euroopa koolide konkreetsed eelised ja võimalikud raskused, millega nende koolide kunagised õpilased kokku puutuvad.

Ka Euroopa koolide peasekretär on käivitanud välisuuringu, mille käigus hinnatakse Euroopa küpsustunnistust. Usun, et mõlema uuringu tulemuste ühendamisel ilmnevate põhiaspektide abil saame hinnata, kuidas jätkata Euroopa koolide süsteemi edasist täiustamist, et kohendada seda parimal võimalikul viisil nende koolide õpilaste muutuvatele vajadustele.

Lõpetuseks võin teile teatada, et Euroopa koolide süsteem on märkimisväärselt suurendanud oma jõupingutusi hariduslike erivajadustega õpilaste integreerimisel. 2004/2005. õppeaastal õppis Euroopa koolides 274 hariduslike erivajadustega last. Eelmisel õppeaastal oli Euroopa koolide nimekirjas 411 sellist õpilast. Hariduslike erivajadustega lastele eelarvest eraldatud osa oli 2008. aastal 3 123 000 eurot, 2004. aastal kulutati eelarvest pisut üle 2 miljoni euro.

Komisjon sooviks tänada Euroopa Parlamendi fraktsioonidevahelist puuetega inimeste õigustega tegelevat ühendust *Disability Intergroup* algatuse eest eraldada 200 000 euro suurune reserv, et alustada katseprojekti hariduslike erivajadustega laste õpetamist toetava keskuse loomiseks. See algatus annab Euroopa koolide süsteemile võimaluse täita paremini hariduslike erivajadustega laste nõudmisi.

Euroopa koolide kuratoorium kiitis 2008. aasta juulis heaks ettepaneku kasutada Euroopa Parlamendi 200 000 euro suurust reservi selleks, et hinnata Euroopa koolide praegust hariduslike erivajadustega seonduvat poliitikat. Uuringu abil on Euroopa koolidel võimalik parandada hariduslike erivajadustega õpilaste integreerimise kvaliteeti.

Euroopa Komisjon käivitas 2008. aasta juulis finantsmenetluse, et vabastada Euroopa Parlamendi 200 000 euro suurune reserv. Käimas on selle reservi ümberpaigutamine eelarvepädevatesse asutustesse.

Edu on saavutatud, kuid on ülimalt tähtis, et Euroopa Parlament toetaks komisjoni algatatud reformiprotsessi, et viia reform lõpule ja rakendada seda võimalikult ruttu praktikas. Siin mängivad jällegi väga olulist rolli liikmesriigid. Tahaksin rõhutada, et meil on liikmesriikidega head suhted.

Ma loodan, et Rootsi juhtimisel – mitte ELi eesistujamaana, vaid Euroopa koolide kuratooriumi presidendina – saab neid algatusi edasi arendada. Samuti sooviksin toonitada, et Euroopa Parlamendi liikme härra Bösch'i koostatud raport on olnud väga kasulik ning ta on andnud selles küsimuses palju abi.

Teen ise omalt poolt kõik selleks, et Euroopa koolide süsteemi edasi arendada, sest meil on selle 1953. aastal loodud masinavärgiga suuri probleeme; ja seetõttu tuleb meil teha suuri muudatusi, et muuta see paindlikuks ja hästitoimivaks.

Cornelis Visser, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – (NL) Proua juhataja, palusin sõna seetõttu, et olen mures. Me räägime täna Euroopa koolidest ja ma olen proua Hennicotile selle eest tänulik.

Tahaksin juhtida volinik Kallase tähelepanu ühele Euroopa koolide eriaspektile, milleks on usundiõpetus. Eelmisel aastal jõudis minuni mitu murettekitavat raportit. Nagu te teate, otsustas Euroopa koolide kuratoorium möödunud aastal, et aine õpetamiseks emakeeles piisab vähemalt seitsmest sama keelt kõnelevast lapsest. Üldainete, näiteks geograafia ja matemaatika puhul ei ole see probleem, kuid olukord on täiesti teistsugune, kui tegemist on usundiõpetusega.

Miinimumarvu suurendamine tähendab, et nüüdsest eksisteerivad Euroopa koolid, kus õpilastel ei ole enam võimalik õppida usundiõpetust oma emakeeles. See teeb mind väga murelikuks, eriti algkooliastme puhul. Ma arvan, et religioon ning meil Euroopas nii kõrgelt hinnatud normidest ja väärtushinnangutest rääkimine ja nende kohta teadmiste omandamine on erakordselt tähtis. Usuteemat käsitledes on tundeid väga olulised ning nagu me kõik teame, suudavad lapsed tundeid ja emotsioone kõige paremini väljendada oma emakeeles.

Ma pean vastuvõetamatuks, et olenevalt oma keelest ja rahvusest saavad osad õpilased õppida usundiõpetust oma emakeeles, kuid teistel ei ole see võimalik. Seega palun komisjonil sellele mõelda ja kehtestada selged suunised. Kõikidel õpilastel – ükskõik kas nende emakeel on inglise, saksa või hollandi keel – peavad olema samad võimalused ja sama kvaliteediga õpe.

Tähelepanu ei tuleks pöörata mitte üksnes õpilastele, vaid ka õpetajate olukorrale. Vähemalt seitsme õpilase nõue tähendab igal aastal küsimust, kas õpilasi on piisavalt, ning seetõttu ei saa õpetajad olla kindlad, kas nad õpetavad usundiõpetust järgmisel aastal või mitte. Selline tööalane teadmatus avaldab mõju siis, kui tuleb otsida häid usundiõpetuse õpetajad kõikide keelte jaoks. Ma nõuan tungivalt, et komisjon rõhutaks usundiõpetuse olulisust Euroopa koolide lapsevanemate ja õpilaste jaoks ning taotleks koolides usundiõpetuse jätkuvat õpetamist laste emakeeles.

Maria Badia i Cutchet, *fraktsiooni PSE nimel*. – (ES) Volinik, me oleme siin juba märkinud, et Euroopa koolid löid ühiselt liidu liikmesriikide valitsused ametlike õppekeskustena, andmaks mitmekeelset ja mitmekultuurilist haridust eelkõige asutuste töötajate lastele ja et mitmel põhjusel, kuid eelkõige uusi vajadusi silmas pidades, on neid koole nüüd vaja reformida.

Euroopa Liidu institutsiooniline areng, selle laienemine ning ametite kiire kasv on muutnud Euroopa koolide õpilaste kuvandit nii kultuurilise ja keelelise tausta poolest kui ka õpilaste arvu poolest; registreerimistaotluste arv on järsult kasvanud.

Lisaks on töölepingute suurem paindlikkus toonud kaasa uued perekondlikud ja tööolud, mis mõjutavad nii ühiskonna kui ka perekonna mudelit ning perekondade vajadusi.

Nagu Euroopa Parlament on juba kahes resolutsioonis märkinud, on reform vajalik koolide ajakohastamiseks, et need tagaksid niisuguse teenusekvaliteedi, mille jaoks need loodi, et need oleksid kättesaadavad ning juurdepääsu ja kategoriseerimise probleemid oleksid lahendatud.

Seetõttu rõõmustab mind voliniku teade kahest käimasolevast uuringust; tulevik näitab, kas need kannavad ka vilja.

Lühidalt öeldes tuleb hoolimata ühenduse kasutavate keelte arvu kasvust ja erinevates valdkondades üha suuremast keerukusest saavutada edu kõnesolevate koolide reformimisel, avatuse suurendamisel ja taseme parandamisel; samal ajal tuleb tagada, et nendest koolide tunnistusi tunnustataks kõikides Euroopa Liidu liikmesriikides.

Eelnenut silmas pidades tahaksin esitada volinikule kaks konkreetset küsimust.

Esimene on seotud hulga kaebustega, mis ma olen saanud Euroopa koolide õpilaste vanematelt: näib, et kui õpilased lahkuvad pärast Euroopa küpsustunnistuse saamist koolist ja jätkavad õpinguid, arvatakse üks punkt nende keskmisest hindest maha, teisisõnu – neid karistatakse. Ma sooviksin teada, kas te olete sellisest tegevusest teadlik, ja mis on selle põhjus.

Teine küsimus puudutab parlamendiliikmete assistentide lapsi. Olen saanud kaebusi ka assistentidelt, kes peavad oma lapsed panema kooli kolmanda kategooria alusel, kui nad tahavad, et nad käiksid Euroopa

koolis; ühesõnaga – neil tuleb tasuda õppemaksu. Olen külastanud kodulehte, kus on esitatud kogu teave Euroopa koolide tegevuspõhimõtete kohta; mul on see käepärast ja ma loen selle ette prantsuse keeles, kuna selles keeles ma selle leidsin. Esimese kategooria kohta on öeldud:

(FR) „Ühenduse asutuste ja allpool loetletud organisatsioonide otseses teenistuses katkematult vähemalt ühe aasta töötavate isikute lapsed.”

(ES) Järgneb 12 punktist koosnev loetelu, kus punktis 4 on öeldud:

(FR) „Isikud, kellel on vahetult siduv eraõiguslik tööleping Euroopa Liidu institutsiooniga.”

(ES) Selline on seega nende inimeste või inimrühmade olukord, keda võime väga vabalt liigitada 1. kategooriasse. Sooviksin teilt küsida, miks peavad parlamendiliikmete assistentide lapsed registreeruma 3. kategooriasse ja maksma õppemaksu.

Hannu Takkula, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (FI) Proua juhataja, kõigepealt sooviksin oma fraktsiooni nimel öelda, et praegune süsteem on tõepoolest päris keeruline. Süsteemi on vaja lihtsustada ja me teame, et haridusküsimused kuuluvad põhimõtteliselt liikmesriikide pädevusse, kuigi Euroopa koolide puhul on need ka Euroopa Liidu vastutusalas. Kõikjal, kus on Euroopa Liidu asutusi, peavad olema ka Euroopa koolid. See on üldine põhimõte; samuti peaksime meeles pidama, et me saame oma erinevate strateegiate kaudu öelda Euroopa kodanikele, et haridus on alati investering tulevikku. Just need põhimõtted peaksime võtma aluseks ka Euroopa koolide puhul.

Järgmisena sooviksin tõstatada paar haridusküsimust. Esimene küsimus puudutab tasuta hariduse ulatust. Arvan, et peaksime võtma Euroopas arutuse alla mõtte muuta haridus õppemaksuvabaks, ükskõik millisest koolist me ka ei räägiks. Igal lapsel ja noorel peaks olema võimalus saada head haridust ning õppida heade õpetajate käe all; tasuta haridus on üheks selle tagatiseks. Arvan, et kui liikmesriigid seda tahavad ja me usume siiralt, et haridus on investering tulevikku, siis suudame selle eesmärgi saavutada.

Samuti on tähtis õpetamine õpilase emakeeles, sest see on tema identiteedi aluseks. Euroopa koolides õppivad lapsed ja noored pärinevad erinevatest kultuuridest ja rahvustest. On oluline, et neid õpetataks nende emakeeles, kuid samuti tuleb kindlasti meeles pidada, et me vajame spetsiaalseid õpiolusid ning et õpilastele on vaja õpetada kultuuriteadlikkust, sest nad on sageli juurteta, kuna on tulnud ühest riigist teise, kus on uus ja võõras keskkond. Samal põhjusel peaksime tagama ka nende üldise isikliku arengu ja küpsemise. Sellele tugineb ka Euroopa inimõiguste poliitika ja euroopalik arusaam inimloomusest.

Mis puutub mainitud õpioludesse, siis võiks teha investeringu klasside suurusesse. Klassid ei tohi olla liiga suured ja igal lapsel peaks olema võimalus teha endale meelepäraseid valikuid.

Lõpetuseks ütlen, et meie, eurooplaste tõelist haritust mõõdetakse sellega, kuidas me kohtleme endast halvemas olukorras olevaid inimesi, kuidas me hoolitseme laste ja noorte eest; ja Euroopa koolid on vaateaken maailma jaoks. Millised on meie tegelikud haridusstandardid ja kuidas me hoolitseme oma noorte eest? Kas me oleme valmis nendesse ja nende tulevikku investerima? Ma loodan, et Euroopa saab seda endale lubada ning ta tõepoolest investeerib lastesse, noortesse ja Euroopa koolidesse.

Ewa Tomaszewska, *fraktsiooni UEN nimel.* – (PL) Proua juhataja, erinevate keelte, kultuurilise mitmekesisuse ja sisserände probleemiga silmitsi seisva Euroopa koolide süsteemi 50 aasta pikkune kogemus paneb mõtlema, et seda kogemust võiks kasutada selle koolimudeli laialdasemaks levitamiseks. Euroopa institutsioonides töötavate ametnike lapsed ei ole ainukesed, kellele tuleb õpetada võõrkeeli kõrgeimal võimalikul tasemel ning kes peavad lõimuma kaasõpilastega teistest Euroopa riikidest. Nad ei ole ainsad, kes vajavad erilist õppeviisi sellepärast, et nende vanemad asusid tööle välismaal.

Me oleme diskrimineerimise vastu. Miks peaksid siis jääma nendest koolidest välja lapsed, kelle vanemad ei tööta ülalkirjeldatud ametnikena? Sooviksin juhtida tähelepanu ka kultuuri- ja hariduskomisjonis kaalumisel olevale küsimusele – nimelt vajadusele tuua Euroopa koolide õppekavasse tagasi klassikalised kreeka ja ladina keel ning pöörata nende keelte õpetamisele Euroopa koolides suuremat rõhku. Usun, et väga tähtis on hakata kiiresti mõtlema vajadusele laiendada ja reformida Euroopa koolide süsteemi ning koolide tegevuse aluseid.

László Tóké, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – Proua juhataja, kultuuri- ja hariduskomisjoni liikmena lubage mul väljendada suurt heameelt nimetatud komisjoni liikmete Erna Hennicot-Schoepgesi ja Katerina Batzeli algatuse üle ning esitada Euroopa Komisjonile suuline küsimus ja arutada Euroopa koolide reformi edusamme.

Rääkides mitmekeelsusest ja selle olulisusest, lubage mul kasutada võimalust kõnelda tõsisest probleemist, millega puutusime kokku Rumeenias – nimelt ründas mitmete endiste kommunistliku režiimi juhtfigureid juhitud Rumeenia sotsiaaldemokraatlik partei tõsiselt regionaalarengu ministri hiljutist algatust, mille eesmärk oli viia lõpule Euroopa piirkondliku rakenduskava tõlkimine rumeenia keelest ungari keelde. Palun pange tähele, et see sündmus leidis aset ühes Euroopa Liidu 27 liikmesriigist Euroopa kultuuridevahelise dialoogi aastal – ajal, mil volinik Leonard Orban andis välja poliitikadokumendi „Mitmekeelsus: Euroopa rikkus ja ühine kohustus”. Euroopa kultuuridevahelise dialoogi aastal on arutelu Euroopa koolide reformi üle tähtsam kui miski muu, sest me elame mitmekultuurilises ja mitmekeelses Euroopas, kus erinevad kultuurid ja keeled eksisteerivad külge külge kõrval. Et integratsioon Euroopas oleks edukas, peame sellist kultuuride koostoimet soodustama ja võimaldama.

Seetõttu peab Euroopa haridussüsteem kandma seda mitmekultuurilisuse ideed ning laskma erinevatel kultuuridel tulemuslikult ja probleemivabalt koos eksisteerida. Euroopa koolid loodi eelkõige just nende vajaduste täitmiseks – et anda mitmekultuurilist ja mitmekeelset haridust ning tugevdada samal ajal Euroopa identiteeti. Seevastu laienenud Euroopa Liidus, kus kodanike liikuvus on suurem ja erinevates liikmesriikides luuakse rohkem ühenduse ameteid, on nende vajaduste täitmine muutunud katsumuseks. Nagu ka täna arutelul esitatud küsimustes rõhutati, on väga vaja keskenduda reformidele, sest kvaliteetse, mitmekeelse ja paindliku hariduse andmine on osutunud järjest keerulisemaks.

Lubage mul rõhutada tõsiasja, et vaid siis, kui laseme õpilastel endil oma kultuurilist identiteeti kanda ja näidata ning kasutada oma emakeelt kogu õppeprotsessi ja enda väljakujunemise ajal, saavad neist tõelised Euroopa kodanikud. Kui Euroopa koolides õppivatel noortel ei ole oma emakeele ja kultuuri kaudu võimalik oma rahvuslikku identiteeti luua, puudub neil minu arvates korralik vundament, millele ehitada üles oma Euroopa identiteet.

Täna tähelepanu eest ja soovin teile Euroopa koolide reformimisel palju edu!

Kathy Sinnott, *fraktsiooni IND/DEM nimel.* – Proua juhataja, mõned aastad tagasi täheldati Euroopa koolidega seoses kaht probleemi. Esiteks olid nad kaugelt maha jäänud hariduslike erivajadustega laste kaasamise ja sellealase ühtse poliitika vallas. Teine probleem seisnes selles, et kui hariduslike erivajadustega lapse vanem esitas koolile avalduse, vastati talle tavaliselt, et kool ei suuda tegelikult lapse vajadusi täita ning vanem peaks leidma mõne muu variandi. See polnud aga kindlasti õige vastus.

2007. aasta detsembris eraldas Euroopa Parlament oma eelarvest summa „erivajadustega laste esmaklassilise hariduse rahastamisele kaasa aitamiseks ja kaasava haridussüsteemi kontseptsiooni [...] edendamiseks”; see summa „vabastatakse reservist, kui esitatakse ettepanek käivitada katseprojekt erivajadustega laste õpetamist toetava keskuse loomiseks, mis hõlmaks kvalifitseeritud ja vastava kogemusega töötajaid ning asjakohaseid õppematerjale”. Mulle ettenähtud aja jooksul ei hakka ma käsitlema läbirääkimisi, seda edasi-tagasi pendeldamist, mis on seda katseprojekti saatnud. Nüüdseks on katseprojekti raames saavutatud mitu poolikut tulemust psühholoogia ja mõnes muus vallas, kuid see ei ole see, mida ma pean katseprojektiks, mis kätkeks reaalseid ja integreeritud tunde kõikjal Euroopa koolides.

Arvan, et meil on aeg määratleda väga selge eesmärk. See eesmärk on kaasata hariduslike erivajadustega lapsi ja lõimida neid neile sobival viisil. Hariduslike erivajadustega laste projekti raames on Euroopa koolides praegu 411 last. See moodustab õpilaste arvust 2 %, samas on invaliidsuse protsent rahvastiku hulgas 17. Ikka veel ei lase me piisaval hulgal hariduslike erivajadustega lastel Euroopa koolides käia, ikka veel oleme jätnud kõrvale 15%. Ma ei suuda uskuda, et nende inimeste arv, kellel on õigus Euroopa koolis käia, erineb nende osakaalust rahvastiku hulgas.

Meil tuleb kindlasti koostada mingi projekt ja hinnata olukorda, kuid me võiksime seda lõputult teha – me oleme olukorda lõputult vaadelnud! On aeg katseprojektide etapist edasi liikuda. On aeg luua laste jaoks töötav lahendus, mis peab muutma üldiseks tavaks kõikides koolides. Sellest oleme veel kaugel.

See on mitmekesisuse teine külg. Mitmekesisus ei hõlma üksnes keeli ja kultuure; see puudutab ka inimeste vajadusi ja nende võimeid kõigis nende erisustes ja viimastega arvestamist.

Roberto Fiore (NI). - (IT) Proua juhataja, daamid ja härrad, kuigi pole mingit kahtlust, et Euroopa koolide süsteemi arendamise katseid tuleb soodustada, ei tohi me unustada, et omamoodi strateegiliseks eesmärgiks on ka Euroopa muutmine teaduslikuks ja sotsiaalseks teenäitajaks ning koos elamise mudeliks.

Selle taustal peame võtma aluseks Euroopa kultuuripärandi, näiteks õiguse, mille saime Roomalt, filosoofia, mille saime Kreekalt, ja muusika, mille saime Saksamaalt. Samas tuleb öelda, et surnud keelteks peetavad

ladina ja kreeka keel tuleb nüüd taas elustada – ja selle kohta kindlad tõendid – sest need on keeled, mida kõige arenenumad Ameerika ettevõtted, näiteks General Motors või Yale University, peavad ettevõtjate või kui soovite, siis kasvõi perekonnapeade *modus operandi* jaoks põhjanevaks. Samuti tuleb märkida, et iga tõelise Euroopa kooli aluspõhimõtteks on kristlus ja meie juurtes peituvad kristlikud väärtushinnangud.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Proua juhataja, volinik, minu parlamendiliikmetest kolleegid on nõudnud korduvalt kiiremaid edusamme Euroopa koolides, mis on eeskujuks teistele liikmesriikide koolidele.

Palun öelge, kui palju mõjutavad kohalikud õigusaktid Euroopa koole? Oleme leidnud erinevusi Hollandi, Belgia, Saksamaa ja Luksemburgi koolide vahel. Need erinevused puudutavad eelkõige suhtumist õpiraskustega lastesse. Neid lapsi koheldakse erinevalt sõltuvalt sellest, kas nad käivad koolis Brüsselis või Luxembourgis.

Kui me juba õpilastest räägime, siis miks tuleb nad kategooriatesse jagada? Miks peavad nad tegema hoolika valiku Euroopa küpsustunnistuse saamiseks mõeldud ainete vahel siis, kui neil pole veel tunde olnud? Miks peab usundiõpetust ja klassikalisi keeli õpetama vastavalt sellele, kui palju õpilasi on klassis? Miks ei õpetata lastele nende päritoluriigi ajalugu? Miks ei õpetata lapsi nende emakeeles?

Vaadelgem töötajate olukorda: meritokraatlik valikuprintsiip kõikides riikides tagab ühtsed standardid õpetajate ühenduste seas. Kas te kontrollite kõikides riikides valikuprotsessi? Halduspersonal vahetub, kuid on inimesi, kes töötavad õppealajuhatajana enam kui 20 aastat. Miks ei toimu õppealajuhatajate valimist?

Nagu te isegi olete öelnud, annab paindlikkus paremad tulemused. Liikmesriikide ametiasutused peavad veenduma, et nende riikides ei ole üksnes „eliitsetele” sisserändajatele mõeldud koole, vaid õppeasutused, mis on eeskujuks teistele sisserändajate koolidele.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Proua juhataja, ma ei ole siin ainult Euroopa Parlamendi liikmena, vaid ka inimesena, kellel on olnud Euroopa kooliga praktilisi kogemusi – olen isa, kelle laps käis kolm aastat Brüsseli Euroopa koolis ja sai eelmisel aastal Euroopa küpsustunnistuse. Tänu perekondlikele kogemustele ja juhuslikele tähelepanekutele näiteks ühes neljast Brüsseli Euroopa koolist toimunud lastevanemate koosolekul arvan, et tean, millest me täna räägime. Ma tahtsin öelda vaid üht: nende koolide arv on kasvamas. Kui mu poeg läks kolm aastat tagasi Euroopa kooli, oli Brüsselis neid koole kolm ja nüüd on juures ka neljas. Euroopa koolides võib klassis olla 32 õpilast.

Väärib märkimist, et paljudes Euroopa riikides on õpilaste lubatud arv klassis palju väiksem kui Euroopa koolides. Meie huvi selle teema vastu on selge: me peame teadma, mille eest Euroopa Liit maksab. Enam kui 50 % nende koolide eelarvest pärineb Euroopa Liidu vahenditest. Lõpetuseks, proua juhataja, tahan öelda, et nende koolide avamine on mõistlik, kuid seda ei tasu teha õpetamise kvaliteedi ega liiga suure laste ja noorte hulga arvelt nendes koolides.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). – (RO) Euroopa koolid on Euroopas tunnustatud kui noortele inimestele kvaliteetset haridust andvad asutused. 1953. aastal ütles Jean Monnet, et nende koolide eesmärk on ühendada Euroopa lapsed sõltumata nende rahvusest ning süstida neisse euroopalikku vaimsust ja kuhugi kuulumise tunnet, et nad saaksid lõpptulemusena luua ühtse ja jõuka Euroopa. Nende koolide reformimisel tuleb arvesse võtta järgmisi olulisi küsimusi. Kõik Euroopa Liidu 23 ametlikku keelt peavad olema nendes koolides esindatud ning lastel peaks olema võimalik rääkida oma emakeeles. Kahjuks on veel selliseid Euroopa Liidu ametlikke keeli, mida ei kõnelda mitte üheski Euroopa koolis.

Peale selle on Euroopa koolide üks eesmärk soodustada lasterühmade sisemist ühtsust, ühendada neid ja arendada sallivust ja suhtlusvalmidust. Seetõttu usun, et laste jagamine kolme kategooriasse ei ole mõistlik. Need, kes paigutatakse viimasesse kategooriasse nimega „ülejäanud”, saavad Euroopa koolis käia üksnes siis, kui pärast Euroopa Liidu ametnike laste vastuvõtmist on veel vabu kohti. Selline kategoriseerimine on diskrimineeriv ning ma teen ettepaneku jätta see Euroopa koolide põhikirjast välja.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Proua juhataja, Euroopa kooli idee on muutunud järjest populaarsemaks. Selle taga on üleilmastumine, mis mõjutab kõike, sealhulgas haridust. Sel põhjusel oleme loonud endale teatud juhtpõhimõtte. Siit meie probleem algabki. On raske leida vastust küsimusele, milline peaks kool olema. Kas see peaks olema eliit- või tavakool; kas see peaks kõikidele õpilastele oma stiili ja õppekava peale suruma või peaks see olema kool, kes liigub kindlas suunas, kuid võtab arvesse riiklikke ja piirkondlikke traditsioone; kas see peaks olema kool, kus õpilast õpetatakse oma traditsioone, kultuuri, ajalugu, religiooni ja keelt hindama ja austama, või tuleks seal õpetada mitmekeelsuse ja kogu maailma tunnustamise kaudu avatust teiste rahvaste kultuuride suhtes? Üks asi ei tekita aga mingit kahtlust. Et me

oleme Euroopa Liidus, tuleks Euroopa koolides tunnustada liikmesriikide haridusasutuste väljastatud diplomeid.

Mihaela Popa (PPE-DE). - (RO) Usun, et Euroopa koolid on Euroopa Liidus tulevikukoolid; sest nendes võetakse arvesse suuremat liikuvust ja üleilmastumist ning antakse seetõttu igale õpilasele võimalus õppida oma emakeeles, edendades sel viisil mitmekeelsust.

Ma olen seda koolisüsteemi ise uurinud. Käisin Brüsselis vanimas Euroopa koolis, mis loodi enam kui 50 aastat tagasi, ning kohtusin enam kui 40 Rumeenia õpilasega, kellel on võimalus õppida oma emakeeles. Tuleb öelda, et Euroopa koolid edendavad sotsiaalset kaasatust, sest eri rahvustest õpilased õpivad üksteist tundma ja aitama.

Sooviksin rõhutada, kui tõhusalt on Euroopa küpsuseksam korraldatud – see soodustab heade tulemuste saamist ja valmistab õpilased ette tulevaseks eluks Euroopa kodanikena. Usun, et Euroopa koolide süsteemi tuleks laiendada kõikidesse liikmesriikidesse, et see muutuks osaks meie ühtsest Euroopa hariduspoliitikast. Lisaks teen ettepaneku luua piirkondlikud Euroopa koolid ja toetada neid; nendes tuleks juhinduda ühest Euroopa Liidu põhielemendist, milleks on liikuva, teadmuspõhise Euroopa regionaalpoliitika.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) Euroopa tegevuskavad mis käsitlevad traditsiooniliste koolide reformimist ja kujundamist Euroopa koolideks ning kaasavad kohalikud ja riiklikud haldusstruktuurid, vajavad minu arvates kolme suurt rühma reforme: süsteemi reformi, mis sisaldab kvaliteetse ja tõhusa õppekava loomise reformi; järjepidevuse reformi, mille käigus hinnatakse seniseid tulemusi, muudetakse nad kasutoovaks ning kohandatakse koolid nende abil Euroopa koolideks; ning kolmandat reformi, mille aluseks on aktiivsete ühiskonnaliikmete vastutus- ja omanikutunne.

Viimase reformiga seoses olen seisukohal, et Euroopa koole tuleks pidada maailmakooli mudeliks, milles oleks kaalu ka koolivälisel õppel. Noortele võiks olla semestri ajal kella 14.30–17.00 ja ka suvevaheajal ette nähtud eriprogramm.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). - (RO) Oma 50-aastase eksistentsi vältel on Euroopa koolid tõestanud oma headust tulevaste põlvkondade õpetamisel. Siiski usun, et tänasel arutelul peaksime keskenduma vajadusele kohandada Euroopa koole nüüdisaegsete nõudmiste järgi, arvestades muutumist 27 liikmesriigist koosnevaks Euroopa Liiduks, samuti selliseid ilminguid nagu üleilmastumine, ränne ning suurem tööalane ja geograafiline liikuvus.

Sooviksin rõhutada kaht olulist asjaolu. Esiteks peame avama rohkem Euroopa koole, et integreerida kõik kodanikud, kes sellist abi vajavad. Teiseks usun, et kõige tähtsam on akadeemiliste kraadide tunnustamine kõikides Euroopa riikides.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - Proua juhataja, inimesel kulub ligikaudu kolmandik elust selleks, et õppida ja saada täiskasvanuks. Teise asjana tahaksin märkida, et Euroopa Liidu ehitamine – millega praegu tegeleme – vajab ka vastavat haridussüsteemi. Sellega on seotud paljud tehnilised küsimused seoses abivahendite, diplomite ja muuga, kuid protsessi täideviijana peaks Euroopa Komisjon toetama ideed haridusest, mille aluseks on keelte suurem rohkus, ühised põhimõtted ja austus riiklike väärtushinnangute vastu. See on väga tähtis. On selge, et haridusse tuleb investeerida ja kui te seda investeeringut ei toeta, peate leppima hiljem harimatusega, mis läheb meile minu arvates kallimaks maksma.

Seega kujutavad Euroopa koolid endast imetlusväärset projekti ja ma toetan seda.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Proua juhataja, Euroopa koolid toimivad 1957. aastal allkirjastatud konventsiooni alusel. Euroopas on viimase 50 aasta jooksul aset leidnud rohked muudatused: mitmed laienemised, asutuste ja ametite arvu suurenemine ning palju paindlikumad töölepingud. Seega ei saa olla kahtlust, et ka Euroopa koolide süsteem vajab muutusi ja reforme.

On palju olulisi asju, mis vajavad muutmist. Küsimus, mis mind kõige rohkem huvitab, on õpilaste väljavalimine, s.t jagamine esimesse, teise või kolmandasse kategooriasse. Selle tulemusena püüab Euroopa Liit ühelt poolt suurendada Euroopa kodanike liikuvust tööturul ja kõrvaldada sellega seotud piiranguid, ja teiselt poolt ei lase ta Euroopa koolis õppida lastel, kelle vanemad võivad töötada erinevates asutustes ja ettevõtetes kogu Euroopa Liidus. Lahendus tuleb leida probleemile, mis hõlmab teatud koolide ülekoormust. Samuti on vaja võtta meetmed seoses erivajadustega lastega.

Lõpetuseks tahaksin paluda, et kaalutaks võimalust luua Euroopa koolid uutesse liikmesriikidesse.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). - (PL) Proua juhataja, Euroopa koolide haridusfilosoofia ja Euroopa küpsustunnistuse saamisega päädiv õppeprogramm peaksid olema mitmekeelse ja mitmekultuurilise hariduse musternäidiseks kõikides liikmesriikides. Järjest sagedasemad õpilasvahetused Euroopa haridusasutustes ja maailma majanduse üleilmastumine tähendavad, et Euroopa küpsustunnistuse headus annaks põhjuse seda palju laialtlevitumalt kasutada. Samuti peaksid seda tunnustama nii liikmesriikide kui ka kolmandate riikide kõrgharidusasutused. Kahjuks ei ole seda võimalik saavutada ilma rahastamise märkimisväärsel tõhustamiseta.

Praegu peetakse Euroopa koole eliitkoolideks, kust jäävad sageli välja lapsed, kelle vanemad ei ole Euroopa Liidu ametnikud. See, kui suuremalt osalt ühiskonnast võetakse võimalus saada kasu Euroopa koolide süsteemist, on vastuolus eesmärgiga suurendada Euroopa kodanike liikuvust meie tööturul. Liikmesriigid püüavad sageli luua omaenda uut haridussüsteemi, mis valmistaks noori paremini ette üleilmastumise ja paindliku tööturuga toimetulekuks; Euroopa koolide süsteem ja Euroopa küpsustunnistus on aga juba kaua kasutusel olnud ja mis kõige olulisem – sellega on saavutatud suurepäraseid tulemusi, seega peaksime neid nii palju kui võimalik dubleerima.

Christopher Beazley (PPE-DE). - Proua juhataja, ma ei võta sõna mitte üksnes Euroopa Parlamendi liikmena, vaid ka endise kooliõpetajana. Ma mõtlen, et kas äkki paluda volinik Kallasel pöörduda oma järgmisel ministrile nõukogu kohtumisel spetsiaalselt Ühendkuningriigi haridusministri poole ja lasta tal uurida, kas ministril oleks võimalik õppida midagi Euroopa koolide mudeli edusammudest. Võib-olla võiks ta vaagida mõtet tühistada Briti valitsuse hukatuslik otsus muuta keelte õppimine vabatahtlikuks ehk jätta Euroopa keeled Ühendkuningriigi õppekavast välja.

Teiseks võiksite talle meelde tuletada, et Euroopa oli pool sajandit küll osadeks lahutatud, kuid on olnud taasühinenud nüüdseks juba 20 aastat.

Võib-olla võiks ta teha oma õppekavanõunikele ettepaneku tuletada järgmisele põlvkonnale meelde Kesk- ja Ida-Euroopa ajalugu ja kultuuri, milles Ühendkuningriik on traditsiooniliselt väga tihedalt osalenud ja mida ta on tegelikult püüdnud ka toetada.

Mario Mauro (PPE-DE). - (IT) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad, praegu ei peaks me keskenduma üksnes erinevate osapoolte kriitikale praeguse juhtimismudeli puuduste teemal. Usun, et me kõik peame pärast seda arutelu mõistma, mis on kaalul – see on Euroopa haridusvaldkonna mudel, mida sümboliseerivad Euroopa koolid; kuna me tahame ületada probleeme Euroopa hariduses ja soovime seetõttu, et hea tava pääseks võidule, on absurdne ja vastuoluline, et me hoiame kinni juhtimistasandist ja -mudelist, mille abil me ei suuda toime tulla meie ees seisvate probleemidega. Minu arvates annab tänane arutelu komisjonile enam kui küllaga innustust, mõistmaks, et peame oma koole põhjalikult uuendama.

Erna Hennicot-Schoepges, autor. – (FR) Proua juhataja, ma sooviksin esitada veel kaks küsimust volinikule, kes nimetas üht summat, kuid tegemist on praeguse näitajaga. Öelge, kas järgmise finantsperspektiivi jaoks on ette nähtud suuremad eraldised; kas on olemas rahastamissüsteem, mis tagab Euroopa koolide tegevuse jätkumise? Tema Majesteedi valitsuse finantsprobleemide tõttu on praegusel hetkel Euroopa koolides puudu 40 inglise keele õpetajat. Kas ma tohin küsida, millist lahendust on võimalik seda olukorda silmas pidades ette näha? Teiseks, koolid ise sooviksid suuremat autonoomiat. Kas te olete selle poolt või eelistaksite säilitada praeguse süsteemi, mis on kohmakas ja sageli kohalike olude jaoks sobimatu?

Siim Kallas, komisjoni asepresident. – Proua juhataja, tõstatatud on mitu tõsist ja olulist küsimust.

Esiteks tahaksin meelde tuletada, et Euroopa koolide süsteem on oma olemuselt täiesti sõltumatu. Euroopa koolid ei tugine 1958. aasta asutamislepingule, vaid 1953. aasta põhikirjale, neil on oma kuratoorium, oma põhikiri ja kõik eeskirjad võtab vastu seesama kuratoorium. Komisjonil on kuratooriumis vaid üks hääl.

Mis puutub hariduse sisusse, siis see on üksnes kuratooriumi pädevuses ning kõik sellega seonduv, sealhulgas keelesektsoonide erinev osakaal ja õppekava, on täielikult Euroopa koolide kuratooriumi otsustada. Seega ei ole komisjonil väga suurt sõnaõigust.

Kui kõnelda rahastamisest, siis sooviksingi teise asjana vastata ühele olulisele küsimusele. Euroopa koolide infrastruktuuri eest hoolitsevad asukohariigid ise. Seega on koolide rajajateks Belgia, Saksamaa ja Prantsusmaa jne. Seda arvesse võttes saame tervikpildi piirangutest, mis tabavad meid infrastruktuuri väljatöötamisel.

Räägime nüüd hariduse sisust. Auväärt parlamendiliige märkis oma sissejuhatuses, et hariduse kvaliteet on hea ja tõepoolest, seda ta ka on. Euroopa Komisjon on seadnud esikohale oma igakülgse toetuse selle hea kvaliteedi hoidmiseks. See, et Euroopa koolid annavad õpilasele kõikjal hinnatud hariduse, on Euroopa

haridussüsteemi tõeline mõõdupuu. Niisiis puudub mul teave selle kohta, et Euroopa koolides hariduse saanud õpilastel esineks pärast kooli lõpetamist mingeid erilisi probleeme ülikooli õppima asumisel, kui nad seda soovivad.

Mis puutub õpetajatesse, siis nemad arvatakse infrastruktuuri hulka ja seega kuulub ka õpetajate leidmine liikmesriikide pädevusse. Näiteks inglise keele õpetajaid pakub Ühendkuningriik; teiste sõnadega öeldes on suuremate keelte puhul koormus samavõrra suurem. Meie, see tähendab komisjoni – õigemini Euroopa eelarve – ülesanne on kanda Euroopa koolide tegevuskulud. Tulemuseks on üsna keeruline süsteem; seetõttu ongi üks eesmärk süsteemi reformimine ning suurema selguse saavutamine vastutuse ja rahastamise vallas. Samuti võib näha probleeme Belgiaga, kus, nagu öeldud, on üks neljast koolist endiselt ajutine õppeasutus. Neljanda kooli ehitamist on korduvalt edasi lükatud ning selle üle peame Belgia valitsusega aktiivseid arutelusid.

Kui vaadelda Euroopa koolide avatust, siis on meie hinnangul üks olulisimaid teemasid Euroopa küpsustunnistus ning sellist tunnistust väljastada soovivate koolide sertifitseerimine. Me toetame seda ideed, mille kuratoorium on põhimõtteliselt ka vastu võtnud – seega on põhieeglid juba kehtestatud. Nüüd on küsimus aga selles, kuidas see liikmesriikides praktiliselt ellu viia. Jällegi on siin juhtroll liikmesriikidel. Igal juhul lahendab see mingil määral erinevate õpilaste probleemi.

Nagu öeldud, kohtun täna siin teiega ja kuulen teie mõtteid selle kohta, et 3. kategooria tuleks kaotada; samas kohtun korrapäraselt ka komisjoni töötajatega, keda on sama palju kui teid, s.t sadu, ning ka nendel on loomulikult oma selge nõudmine – et nende lastele oleks haridus tagatud.

Niisiis kehtib asutamislepingus, personalieeskirjades ja õigusaktides väga selgelt rõhutatud nõue tagada koht Euroopa koolis; sellega seoses tekib loomulikult küsimus, kes otsustab nende kohtade üle, mis peavad vabaks jääma ja mis peavad asuma just Brüsselis? See muutub järjest raskemaks. Minu jaoks on see väga keeruline küsimus. Praeguse komisjoni ametiaja alguses nõudsi oma töötajate nimel suuremat selgust ning sellest johtuvalt lõi kuratoorium nende küsimuste lahendamiseks õpilaste vastuvõtukeskuse.

Selline on siis üldpilt; kordan veel üle komisjoni seisukoha – me peame tooma selguse finantsküsimustesse ja kindlasti seda koormust jagama, meie ülesanded ja kohustused peavad olema selged; alles siis saame leida paremad lahendused seoses infrastruktuuriküsimustega; samas ei tohi me mitte kuidagi vähendada hariduse kvaliteeti.

Kui minna konkreetsemate küsimuste juurde, siis tõstatas üks austatud parlamendiliige küsimuse puuetega õpilaste kohta. Te ütlesite, et selliseid õpilasi on palju rohkem, kuid minu teada ei ole tagasi lükatud ühtegi taotlust, kus lapse vanemad on palunud lapsele erikohtlemist – alati on seda võimaldatud. Seega, kui teil on fakte puuetega õpilaste kohta, kellest me ei ole teadlikud, palun see teave meile edastada ning me tegeleme selle küsimusega.

Pöördume nüüd parlamendiliikmete assistentide küsimuse juurde – te teate, et praegu ei hõlma personalieeskirjad parlamendiliikmete assistente, keda käsitatakse Euroopa Parlamendi eriteenistujatena; samuti teate, et selle küsimuse lahendamiseks ja täpsemate eeskirjade kehtestamiseks on käimas läbirääkimised; nende lõppedes saame kaaluda ka seda, mida teha ära seoses nende assistentide laste juurdepääsuga Euroopa koolidele.

Need olidki üldjoontes siin tõstatatud küsimused; ja kõik need teised küsimused – usundiõpetus ja keeled – on loomulikult kuratooriumi otsustada ning komisjonil on seal vaid üks hääl. Kuratoorium tegeleb nende küsimustega väga tõsiselt. Peetud on pikki arutelusid ning ma võin kinnitada, et Euroopa koolide peasekretariaat suhtub väga hoolikalt eri keeltega seotud vajadustesse ja erinevatesse religioossetesse aspektidesse. See on nende kohustus.

Ja veel üks asi: sooviksin, et Euroopa Parlament suudaks pöörata liikmesriikide tähelepanu – ja kui eelkõige kõik Euroopa Parlamendi liikmed, kellel on oma sidemed kodumaal, suudaksid õhutada liikmesriikide haridusministreid edendama Euroopa küpsustunnistuse ideed, sest see on nende valik. Meil on nüüd paika pandud, kuidas Euroopa küpsustunnistusega edasi minna. Nüüd peavad liikmesriikide ministrid leidma koolid, kes on asjast huvitatud. Ma tean, et huvitatud koole on palju, kuid paljude riikide ametiasutused ei ole näidanud üles piisavat entusiasmi seoses selle projektiga, mis võiks aga olla samm edasi ja kujutada seetõttu endast positiivset sammu Euroopa küpsustunnistuse suunas, sest siis ei oleks Euroopa koolid mitte üksnes Brüsselis, vaid kõikjal – nii uutes kui ka vanades liikmesriikides. See on Euroopa sümbol. Euroopa küpsustunnistus ja Euroopa haridus on osa meie struktuurist.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Ma soovin kõigile homseks toredat Euroopa keelte päeva!

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjalikult. – (IT) Ma nõustun erinevate Euroopa koolide reformimiseks väljapakutud lahendustega: oma privilegeeritud rollis arengukomisjoni raportöörina ühenduse tegevusprogrammi Erasmus vallas toetan jõuliselt püüdlust luua mitmekeelne ja paindlik Euroopa koolide mudel, milles on jätkuvalt koht emakeeleõppel (mida õpetavad emakeelekõnelejatest õpetajad), kuid mis on samal ajal kõigi jaoks ühesugune ja ilma klassivahedeta.

Euroopa küpsustunnistus on esimene vahend, mis tagab õpilaste tõelise liikuvuse kõigepealt Euroopas ja seejärel kogu maailmas ning mille järel tulevad Erasmus pakutud võimalused. Õppima asuvate õpilaste sotsiaalses, kultuurilises ja keelelises lõimimises on kindlasti tähtsal kohal juhendamine; samuti tuleb suurepärase keeleoskuse omandamist soodustada intensiivkursuste abil (mida on alates 2001. aastast peale toetatud iga aasta 26. septembril tähistatava Euroopa keelte päeva kaudu).

Ma leian, et uue Euroopa koolide süsteemi väljatöötamise eeltingimuseks on praeguste Euroopa koolide ja piirkondlike põhi- ja keskkoolide koostöö, kuid samas ei saa varjata muret Itaalia piirkonnakoolide pärast, mis võivad uue, Gelmini reformi tagajärjel väiksemates, geograafiliselt ebasoodsamas olukorras olevates kogukondades täiesti kaduda.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjalikult. – Euroopa Liidu poolt viimasel paaril aastakümnel käivitatud protsessid ja pidevalt arenev haridussüsteem on loonud vajaduse kaaluda uut arusaama Euroopa koolide rollist ja nende tähtsusest. Võttes arvesse Euroopa Liidu viimast laienemist 27 liikmesriigist koosnevaks ühenduseks ning sellega kaasnenud teenistujate arvu kasvu, on põhjalikult reformitud Euroopa koolide tähendus muutunud ülimalt tähtsaks küsimuseks.

Et parandada tulevikus Euroopa koolidega seotud ootusi, peame tegelema praegust süsteemi kurnavate tundlike teemadega ning tuvastama probleeme, et siis edasisi muudatusi kavandada. Seega on tekkinud suur vajadus uue ja põhjaliku Euroopa koolide reformi järele, et muuta need koolid Euroopa tasandil konkurentsivõimelisemaks ja läbipaistvamaks ning kavandada nende lõppeesmärki ajakohasemal viisil.

Et panna uus süsteem täielikult toimima ja õpilastele kasu tooma, peab selle keskmeks olema ühelt poolt mittediskrimineerimise põhimõte ja teiselt poolt õpilaste põhivabaduste tagamine. Siiski tuleb hinnata uuesti ka Euroopa koolide rahastamist, kasutades meetodit, mis ei diskrimineeri õpilasi, kui neid kategooriatesse jaotatakse.

14. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

15. Registrisse kantud kirjalikud deklaratsioonid (kodukorra artikkel 116) (vt protokoll)

16. Istungil vastuvõetud tekstide edastamine (vt protokoll)

17. Järgmiste istungite ajakava (vt protokoll)

18. Istungjärgu vaheaeg

Juhataja. – Kuulutan välja Euroopa Parlamendi istungjärgu vaheaega.

(Istung lõppes kell 16.05)

LISA (Kirjalikult vastatavad küsimused)

KÜSIMUSED NÕUKOGULE (nende vastuste eest vastutab üksnes Euroopa Liidu Nõukogu eesistujariik)

Küsimus nr 14 Marian Harkinilt (H-0644/08)

Teema: tööaja direktiiv

Võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalnõukogu poolt 9. juunil 2008 saavutatud kokkulepet tööaja direktiivi muutmise kohta ja seda, et endine eesistujariik Prantsusmaa tegi Euroopa Parlamendiga tihedat koostööd saavutatud kompromissi vastuvõtmiseks, siis milline on nõukogu seisukoht seoses maksimaalse ajavahemikuga, mille jooksul hooldaja tohib ilma pausi tegemata tööd teha? Kas nõukogu nõustub väitega, et direktiivi kehtiv redaktsioon ei võta arvesse mitteametlike hooldajate ees seisvaid takistusi seoses sooviga nädalavahetusel puhata, sest ühe mitteametliku hooldaja asendamiseks nädalavahetusel läheks vaja kaht tasustatud hooldajat?

Vastus

Vastust, mille on koostanud eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2008. a septembri II osaistungjärgul Brüsselis.

Tegu on äärmiselt tehnilise küsimusega. Ent see ei tohi varjutada Teie poolt tõstatatud küsimuse poliitilist aspekti. See puudutab hooldajate tööaega.

Tuleb eristada kaht juhtumit:

Esiteks, töölepinguga hooldajad: nõukogu 15. septembril 2008 (pärast kokkuleppe saavutamist nõukogus 9. juunil) vastu võetud ühine seisukoht saadeti äsja parlamenti teisele lugemisele. Selle kohaselt ei loeta tööajaks aega, mil hooldaja aktiivset tööd ei tee ja seda ei võeta arvesse igapäevaste ja -nädalaste puhkeperioodide arvutamisel, kui liikmesriigi õigusaktidest, kollektiivlepingust või sotsiaalpartnerite vahelisest kokkulepest ei tulene teisiti.

Mis puutub hüvituspuhkeaga, siis lähtub nõukogu üldisest põhimõttest, et töötajatele tuleks võimaldada hüvituspuhkeaga, kui nad ei saa võtta tavalist puhkust. Selles kontekstis on liikmesriikide enda otsustada, kui pikk on mõistlik ajavahemik, mille järel võrdväärse pikkusega hüvituspuhkeaeg anda.

Teiseks, „mitteametlikud hooldajad“, s.t vabatahtlikud töötajad, kellel ei ole töölepingut ja kes ei saa tasu. Nende olukorda Euroopa õigus ei reguleeri. 9. juunil 2008 nõukogus saavutatud poliitiline kokkulepe ei muutnud Euroopa õigust. See tähendab, et tööaja ja hüvituspuhkeja sätted selliste hooldajate puhul ei kohaldu. Eesistujariik Prantsusmaa kinnitab, et teeb tihedat ja konstruktiivset koostööd Euroopa Parlamendiga, et võimalikult kiiresti saavutada kokkulepe selle olulise direktiivi osas.

*
* *

Küsimus nr 15 Bernd Posseltilt (H-0647/08)

Teema: ELi kohalolek Kosovos

Milline on nõukogu seisukoht Kosovo hetkeolukorra suhtes ja mis edusamme on tehtud ELi kohaloleku tagamisel Kosovos?

Vastus

Vastust, mille on koostanud eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2008. a septembri II osaistungjärgul Brüsselis.

Üldjoontes on olukord Kosovos hetkel rahulik ja stabiilne. Seitsme kuu jooksul alates iseseisvuse väljakuulutamisest on suudetud kõige mustemaid stsenaariume vältida ja raske algusperioodi järel on olukord võtnud oodatust parema pöörde.

Olgugi, et Ibari jõest põhjas, Mitrovica linna lähedal asuvas Suvi Dos – Albaania rahvusvähemusega piirkonnas – ja hiljuti, s.o 27. ja 28. augustil ka Kosovska Mitrovicas on toimunud mõningad kokkupõrked, on senini

üldjoontes suudetud vältida erinevate etniliste gruppide vahelisi konflikte, mis võivad kaasa tuua valitseva poliitilise kliima eskaleerumise.

Poliitilises plaanis on aga kohapeal veel palju ära teha. Kosovo võimud, kes on võtnud vastu suure osa vajalikest õigusaktidest vastavalt üldisele regulatiivsele kavale, peavad mitmekordistama oma jõupingutusi, et täita rahvusvahelisele kogukonnale antud lubadused.

Põhja pool on olukord endiselt keeruline. Augustis toimus palju tõsiseid vahejuhtumeid, ent MINUK suutis nendega edukalt toime tulla ja vältida olukorra kontrolli alt väljumist.

Need vahejuhtumid aga näitavad, et Põhja-Kosovos on olukord jätkuvalt ärev ja rahvusvaheline kogukond peab olukorda tähelepanelikult jälgima ning hoidma sidet Belgradiga ja Kosovo serblaste liidritega.

Põhjas on õigusriik väga habras ja EULEXi missioon selles piirkonnas aitab olukorda kohapeal oluliselt parandada.

Võttes arvesse, et majanduslikud väljavaated on üsna negatiivsed ja SKP inimese kohta on Euroopa madalaim, oli komisjoni poolt 11. juulil 2008 Brüsselis korraldatud rahastajate konverents Kosovo stabiilsuse tagamise seisukohast määrava tähtsusega. Konverentsi tulemused ületasid kõiki ootusi ja rahastamislubadused ulatusid 1,238 miljardi euron, millest 285 miljonit annavad liikmesriigid ja 508 miljonit komisjon.

*
* *

Küsimus nr 16 Konstantinos Droutsaselt (H-0649/08)

Teema: uus provokatsioon endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi poolt Kreeka vastu

Uueks provokatsiooniks on endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi peaministri hr Gruevski kiri Kreeka peaministrile hr Karamanlisele, milles korratakse vastuvõetamatut seisukohta, et Kreekas on makedoonia vähemus. See kiri kinnitab, et Balkani poolsaarel aset leidvat imperialistlikku võitlust iseloomustab väljapressimine ja irredentistlikud avaldused, näiteks väide, et Kreekas on makedoonia vähemus.

Kas nõukogu mõistab hr Gruevski tegevuse hukka? Kas nõukogu toetab piiride muutmata jätmist Balkani poolsaarel ja leiab, et sellistel irredentistlikel avaldustel või seisukohtadel võivad olla inimestele ohtlikud tagajärjed?

Vastus

Vastust, mille on koostanud eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2008. a septembri II osaistungjärgul Brüsselis.

Nõukogu ei ole teinud ühtki avaldust peaminister Gruevski poolt peaminister Karamanlisele saadetud kirja kohta. Nõukogu juhib tähelepanu sellele, et on tähtis säilitada heanaaberlikke suhteid, sealhulgas saavutada antud küsimuses mõlemale poolele vastuvõetav lahendus läbirääkimiste teel.

*
* *

Küsimus nr 17 Mairead McGuinnessilt (H-0650/08)

Teema: paindlikkus eurotsooni stabiilsuse ja kasvu pakti raames

Kas nõukogu leiab, et eurotsooni riikide suhtes kehtivad fiskaalreeglid on piisavalt paindlikud selleks, et valitsused saaksid reageerida majanduslikele probleemidele, ent piisavalt ranged, et tagada riigi rahanduse jätkusuutlikkus?

Vastus

Vastust, mille on koostanud eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2008. a septembri II osaistungjärgul Brüsselis.

Pärast kahe stabiilsuse ja kasvu pakti ennetavaid ja hoiatavaid sätteid muutva määruse ja selle rakendamiseks mõeldud tegevusjuhendi vastuvõtmist 2005. aasta juunis teatas nõukogu, et on muudetud pakti toimimisega rahul. Pakti õigusliku raamistiku muutumisest tulenevate muudatuste eesmärgiks oli kohandada fiskaalreegleid vastavalt ELi liikmesriikide majanduslikele nõuetele, võttes arvesse erinevusi liikmesriikides valitsevates olukordades ja majanduslike kõikumisi erinevatel perioodidel.

Kui pakti muutmisest oli möödunud aasta, võttis nõukogu 11. juulil 2006 vastu järeldused muudetud pakti sisalduvate fiskaalreeglite toimimise kohta. Ta märkis: „Esimese aasta kogemusi muudetud paktiga võib lugeda positiivseteks.“

3. juunil 2008. aastal võttis nõukogu teadmiseks komisjoni ettekande teatise kohta pealkirjaga „EMU@10 – majandus- ja rahaliidu edusammud ja ülesanded pärast kümnet tegutsemisaastat“. Teatist tutvustades kinnitas komisjon, et ei pidanud pakti fiskaalreeglite täiendamist tõenäoliseks.

Nõukogu arutab teatist käesoleva aasta 7. oktoobril toimuval koosolekul.

Tuleb märkida, et 12. ja 13. septembril toimunud mitteametlikul kohtumisel toetasid majandus- ja rahandusministrid ja keskpankade juhid eesistujariigi ettepanekut anda koordineeritud vastulöökk Euroopa majanduslikule olukorrale. Eeskätt eelarveküsimustes võiksid liikmesriigid lasta automaatsetel stabilisaatoritel teha oma töö majandusaktiivsuse toetamisel, loobumata samas püüdest kulusid kontrolli all hoida ja järgida 3 %-lise eelarvepuudujäägi piirangut.

*
* *

Küsimus nr 18 Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0652/08)

Teema: nõukogu direktiivi ettepanek, mis käsitleb aktsiisimaksu üldist korda

Aktsiisimaksu üldist korda käsitleva direktiivi ettepaneku (KOM (2008) 0078) üks sätetest viitab aktsiisikauba täielikule hävimisele või pöördumatule kahjustumisele, sealhulgas kauba laadist tulenevale kahjule, ning selles on öeldud, et kõnealust kaupa ei loeta tarbimisse lubatuks, mistõttu loetakse see aktsiisist vabastatuks.

Kas nõukogu ei leia, et tuleks kaaluda võimalust täpsustada, et hävimine või pöördumatu kahjustumine peab olema ettenägematute sündmuste või vääramatu jõu tagajärg või tulenema kauba laadist? Kui kõnealused sätted ei ole piisavalt üksikasjalikud, võivad maksumaksjad neid enda huvides ära kasutada.

Vastus

Vastust, mille on koostanud eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2008. a septembri II osaistungjärgul Brüsselis.

Säte aktsiisiga maksustatava kauba täieliku hävimise või pöördumatu kahjustumise, sealhulgas kauba laadist tuleneva kahju kohta, on osa aktsiisimaksu üldist korda käsitleva direktiivi ettepanekust.

Nõukogu organid on ettepanekut mitu korda arutanud, ent arutelud ei ole senini veel vilja kandnud. Ma juhiksin tähelepanu sellele, et ka Euroopa Parlament ei ole selle asja kohta oma arvamust esitanud.

*
* *

Küsimus nr 19 Paulo Casacalt (H-0653/08)

Teema: Austraalia kaalub kohtumenetluse algatamist Iraani presidendi vastu

Uudisteagentuur AFP teatas 14. mail, et Austraalia peaminister Kevin Rudd avaldas, et riik kaalub Iraani presidendi kaebamist Rahvusvahelisse Kohtusse Iisraeli vastase vägivalla õhutamise eest.

Peaminister Rudd ütles, et Iraani president Mahmoud Ahmadinejad ähvardas hävitada juudi riigi ning Austraalia valitsus pöördus õigusnõustajate poole, algatamaks tema suhtes menetlus Haagis asuvas Rahvusvahelises Kohtus.

„Iraani presidendi korduvad erakordsed avaldused, mis on antisemitistlikud ja väljendavad otsustavust pühkida nüüdisaegne Iisraeli riik maakaardilt, on tänapäeva rahvusvaheliste standardite kohaselt igas mõttes kohutavad,“ lausus ta uudistekanalile Sky News.

Kas nõukogu on juba analüüsinud võimalust toetada Austraalia algatust?

Vastus

Vastust, mille on koostanud eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2008. a septembri II osaistungjärgul Brüsselis.

Nõukogu on korduvalt mõistnud hukka Iraani liidrite, eeskätt Iraani Islamivabariigi presidendi Iisraeli-vastaseid, antisemitistlikke ja holokausti eitavaid avaldusi. Nõukogu peab selliseid avaldusi vastuvõetamatuteks ja kahjustavateks ning taunib vägivalda õhutamist ja mis tahes riigi hävitamist.

Nõukogu ei ole arutanud lugupeetava saadiku küsimust Austraalia valitsuse kavatsuste kohta.

*
* *

Küsimus nr 20 Dimitrios Papadimouliselt (H-0654/08)

Teema: sündmused Türgis

Poliitiline kriis Türgis kulmineerus sellega, et arreteeriti eruohvitserid, keda süüdistatakse riigi destabiliseerimise katses ajal, mil Türgi Ülemkohtus on käimas menetlus valitsuspartei keelustamiseks ning presidendi ja peaministri ametist tagandamiseks.

Millised on nõukogu seisukohad Türgis toimuva suhtes? Kas nõukogu leiab, et seal toimuv võib mõjutada liitumisläbirääkimisi? Kui jah, siis mil viisil?

Vastus

Vastust, mille on koostanud eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2008. a septembri II osaistungjärgul Brüsselis.

Me jälgime Türgis toimuvat väga tähelepanelikult. Tahaksin märkida, et Euroopa Liidu üldine seisukoht demokraatia aluspõhimõtete ja inimõiguste austamise suhtes on täiesti selge. Kandidaatriigina peab Türgi vastama Kopenhaageni poliitilistele kriteeriumitele, eeskätt demokraatiat tagavate institutsioonide stabiilsusele ning õigusriigi ja inimõiguste austamisele.

Euroopa Liit peab neid küsimusi, mis moodustavad ka osa Türgis käimasolevast reformist, väga tähtsaks. Nagu nõukogu oma 10. detsembri 2007. aasta otsuses taas kinnitas, sõltub läbirääkimiste tempo suuresti Türgi edusammudest läbirääkimiste avamis- ja sulgemiskriteeriumite ning läbirääkimistel kokkulepitud tingimuste täitmisel, sealhulgas ühinemispartnerluse rakendamisest. Partnerlustingimuste kohaselt peab Türgi jätkama reforme ja olukorra parandamist vabaduse, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete järgimise ning inimõiguste ja põhivabaduste kaitse osas.

ELi nimel kutsus eesistujariik otsust nõuetekohaselt arvesse võttes eeskätt kõiki osapooli üles lahendama oma erimeelsused dialoogi ja kompromissi vaimus, pidades kinni õigusriigi põhimõttest ja tagades põhivabadused. Eesistujariik teatas selles deklaratsioonis samuti, et Euroopa Liit, mis pöörab tähelepanu institutsioonide demokraatlikule toimimisele, jätkab Türgis valitseva olukorra hoolikat jälgimist.

Nõukogu tervitab seda, et Türgi valitsus, kes, kinnitades sellega seoses võetud kohustusi, on teatanud, et kavatses jätkata reforme ja kõrvaldada olemasolevad puudused ning nõukogu loodab, et võetud kohustused jõuavad kiiresti tulemuslike meetmeteni. Kauaoodatud reformid, eeskätt sellistes otsustava tähtsusega valdkondades nagu sõna- ja usuvabadus, on asjad, millele Türgi peab viivitamatult jätkama. Nagu nõukogu oma 10. detsembri 2007. a otsuses märkis, on vaja teha märkimisväärseid jõupingutusi ka teistes valdkondades, nagu kohtureform, võitlus korruptsiooniga ja vähemuste õigused, ning tugevdada kultuurilisi õigusi, naiste õigusi, laste õigusi, ametiühingute õigusi ja tsiviilkontrolli relvajõudude üle. Nende küsimustega tegeldakse regulaarselt Türgiga peetava poliitilise dialoogi käigus – viimati tehti seda ministrite eesistujakolmiku kohtumisel 15. septembril Brüsselis.

Eeltoodu valguses võib nõukogu kinnitada lugupeetud saadikule, et Euroopa Liit jätkab Türgis valitseva olukorra tähelepanelikku jälgimist ja nõukogu tõstatab neid küsimusi kõikidel tasanditel, kui see osutub vajalikuks.

*
* *

Küsimus nr 21 Nicholson of Winterbourne'ilt (H-0656/08)

Teema: rünnak India saatkonna vastu Kabulis

India on Afganistanis tähtis roll ja ta on oluline tegur seoses Afganistani julgeoleku ja stabiilsusega. India abi Afganistani ülesehitamisel on avaldanud piirkonnale olulist mõju. Alates Talibani võimult kukutamisest 2002. aastal on India valitsus eraldanud Afganistanile üle 750 miljoni dollari. Samuti töötab riigis tuhandeid

India kodanikke, kes kasutavad neid vahendeid afgaanide elu parandamiseks põhjanevate võimekuse suurendamise ja institutsioonide väljaarendamise projektide kaudu, mille näiteks on Salma tammi ümber- ja valmishitamise projekt Herati provintsi varustamiseks hüdroenergiaga.

Võttes arvesse Kabulis asuva India saatkonna vastu toimunud rünnakut 7. juulil, siis milliseid poliitilisi meetmeid võtab Euroopa Liit tarvitusele selleks, et anda täielikku toetust India ja Afganistani valitsustele selle julma rünnaku toime pannud kurjategijate vastutusele võtmiseks?

Kuna Euroopa Liit võttis endale Pariisis 12. juunil 2008. aastal Afganistani toetuseks toimunud rahvusvahelisel konverentsil suurema kohustuse tugevdada Afganistani institutsioone, suurendada julgeolekut Afganistanis ja mitmeid muid olulisi kohustusi, siis kas nõukogu saaks selgitada, kuidas ta kavatseb jätkata koostööd Afganistani valitsuse ja teiste partneritega, nagu India, et saavutada olukord, kus juba käimasolev võimekuse suurendamine ja institutsioonide väljaarendamine hakkavad efektiivselt juurduma?

Vastus

Vastust, mille on koostanud eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2008. a septembri II osaistungjärgul Brüsselis.

Euroopa Liit peab strateegilist partnerlust Indiaga ülitähtsaks. Tehtud edusamme saab hinnata, kui vaadata tagasi viimasele kaheksale aastale alates esimesest ELi ja India tippkohtumisest Lissabonis.

– Suhted ELi ja India vahel on muutunud peaaegu tundmatuseni. Me oleme teinud märkimisväärseid edusamme alates ühise tegevuskava vastuvõtmisest 2005. aastal, mis aitas laiendada ELi ja India vahelist dialoogi uutesse valdkondadesse ja suurendada ekspertidevahelisi kontakte.

– ELi ja India julgeolekualane dialoog hõlmab regulaarseid julgeolekualaseid konsultatsioone nii ülemaailmsel kui ka piirkondlikul tasandil eesmärgiga suurendada vastastikust mõistmist ja määratleda võimalikud koostöövaldkonnad. Afganistani puudutavad läbirääkimised on osa nendest konsultatsioonidest ja kujutavad endast üht valdkonda, milles EL peab Indiat oluliseks osaliseks.

– Nagu öeldud 2003. aasta Euroopa julgeolekustrateegias: „eeskätt peaksime arendama strateegilisi partnerlusi Jaapani, Hiina, Kanada ja Indiaga ning nendega, kes jagavad meie eesmärgi ja väärtusi ning on valmis nende toetamise nimel tegutsema“.

– Pärast 2007. aasta ELi ja India tippkohtumist tehtud ühisavalduses väljendasid pooled tugevat toetust iseseisvale, demokraatlikule ja pluralistlikule Afganistanile. Nad kinnitasid taas, et on võtnud enda kohustuseks aidata Afganistani valitsust riigi stabiliseerimisel ja ülesehitamisel, tehes koostööd Afganistani kokkuleppe raames.

– Nad tervitasid Afganistani liitumist Lõuna-Aasia Piirkondliku Koostöö Assotsiatsiooniga (SAARC) Delhis 2007. aasta aprillis toimunud tippkohtumisel, mil Afganistanist sai organisatsiooni kaheksas liige, ja Teise Piirkondliku Majanduskoostöö Konverentsiga, mis toimus New Delhis 2006. aasta novembris. Nad märkisid, et ehkki viimastel aastatel on tehtud suuri edusamme, tuleb veel palju ära teha.

– Sellega seoses väljendasid pooled muret Afganistani julgeolekuolukorra pärast seoses terrorismi ja narkokaubanduse kasvuga ning ohuga, mida need sündmused endast Afganistani ja piirkonna stabiilsusele kujutavad. Nad kordasid, et sidusal ja ühtsel rahvusvahelisel kohustusel on otsustav tähtsus ning leppisid kokku, et jätkavad koostööd ja oma püüdluste koordineerimist, et seda protsessi tugevdada.

– Mõistes, kui oluline on India panus piirkondlikusse stabiilsusse Lõuna-Aasias, ja hinnates tema konstruktiivset ja tunnustatud rolli Afganistanis, osutab nõukogu suurt tähelepanu kõigile Indiast tulevatele signaalidele selle kohta, et ta soovib tugevdada oma sidemeid Euroopa Liiduga, sealhulgas välis- ja julgeolekupoliitika valdkonnas. Nagu nõukogu on arvukates kokkupuudetes Indiaga korduvalt rõhutanud, on Euroopa Liit valmis sõlmima lähemaid suhteid seoses näiteks ÜVJP ja Afganistaniga.

*
* *

Küsimus nr 22 Sarah Ludfordilt (H-0662/08)

Teema: põhiõigused

Kas nõukogu võib kinnitada, et enne õigusaktide kohta ettepanekute tegemist hindavad liikmesriigid nende õigusaktide mõju, eeskätt seoses põhiõigustega?

Vastus

Vastust, mille on koostanud eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2008. a septembri II osaistungjärgul Brüsselis.

Nagu lugupeetud saadik loodetavasti teab, ei viita 2003. aastal vastu võetud paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe⁽²⁾ punktid, milles käsitletakse mõju hindamist, liikmesriikide algatusel kooskõlas Euroopa Liidu lepingu VI jaotisega esitatud õigusaktidele.

Samuti on ühine institutsioonidevaheline lähenemisviis 2005. aasta mõju hindamisele seotud vaid komisjoni poolt tema enese ettepanekute kohta koostatud mõju hinnangutega ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu poolt enne komisjoni ettepaneku olulise muudatuse vastuvõtmist tehtud ettepanekute kohta koostatud mõju hinnangutega, kui nad peavad seda sobivaks ja vajalikuks seadusandliku protsessi seisukohast.

Nõukogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele mõeldud 2006. aasta novembri teatises pealkirjaga „Euroopa Liidu parema õigusloome strateegiline ülevaade“⁽³⁾ leidis komisjon, et vastavalt mõju hindamise suhtes rakendatavale ühise lähenemisviisi 2008. aasta ülevaatele ootas ta, et institutsioonid nõustuvad viima läbi Euroopa Liidu lepingu VI jaotise valdkonda (politseikoostöö ja õiguslane koostöö kriminaalasjades) kuuluvate liikmesriikide algatuste mõju hindamisi.

2008. aasta jaanuari teatises, mis tutvustas Euroopa Liidu parema õigusloome teist strateegilist ülevaadet⁽⁴⁾, leidis komisjon, et mõju hindamise suhtes rakendatava ühise lähenemisviisi ülevaates ootas ta seda, et võetakse kohustus viia läbi Euroopa Liidu lepingu VI jaotise valdkonda kuuluvate liikmesriikide algatuste mõju hindamisi.

Praegu ei ole liikmesriigid kohustatud esitama nõukogule ja teistele institutsioonidele tegevuse planeerimise kohta läbi viidud mõju hindamisi.

Käesoleva ülevaate koostamisel mõju hindamise suhtes rakendatava ühise lähenemisviisi kohta peab võtma arvesse seda, kas liikmesriikide algatuste mõju hindamisi peaks läbi viima liikmesriik või asjaomased riigid või institutsioonid ja kui viimased, siis missugused neist.

Nõukogu juhib tähelepanu sellele, et vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklile 6 peavad liidu institutsioonid neile asutamislepingutega antud volituste kasutamisel austama põhiõigusi, nagu need on tagatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga ning nagu need tulenevad liikmesriikide ühesugustest riigiõiguslikest tavadest, olenemata sellest, kas neid volitusi kasutatakse liikmesriigi algatusel või mitte.

*
* *

Küsimus nr 23 Bilyana Ilieva Raevalt (H-0666/08)

Teema: erinevate GSM-mobiiltelefonide tarvikute pistikühenduste standardiseerimine

Viimastel aastatel on mobiiltelefonide kasutamise pideva kasvu tõttu nende standardid pidevalt muutunud (isegi sama kaubamärgi mudelite vahel). See suurendab tarbetult kulutusi tarvikutele.

Selle anomaalia peapõhjuseks on see, et puudub ühtne tarvikute (laadijad, peakomplektid, ühenduskaablid) standard, mis kehtiks kõigi GSM-mobiiltelefonide suhtes. Pole tarvis lisada, et tarvikute monopoliseerimine kahjustab konkurentsi, mis omakorda pärsib kvaliteeti ja kergitab hindu.

Tarvikute standardiseerimine (näiteks USB-formaati) vähendaks kulusid ja hõlbustaks mobiilsideteenuste kasutamist, suurendaks tarbijakaitset ja konkurentsi, kergitaks nõudlust mobiiltelefoniteenuste järele, vähendaks elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkivaid jäätmeid ning säästaks energiat, materjale ja ressursse.

Mida eesistujariik Prantsusmaa kavatseb ette võtta, et algatada vastav menetlus, mille abil soodustada nõuete ühtlustamist selles valdkonnas ELis, ning veenda kõiki huvigruppe, et see püüdlus on parimates avalikes huvides?

(2) EÜT C 321, 31.12.2003.

(3) KOM (2006) 689 lõplik.

(4) KOM (2008) 32 lõplik.

Vastus

Vastust, mille on koostanud eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2008. a septembri II osaistungjärgul Brüsselis.

Nõukogu ei ole saanud komisjonilt ettepanekut lugupeetud saadiku poolt viidatud küsimuse kohta. Seetõttu ei saa nõukogu sellele küsimusele vastata.

*
* *

Küsimus nr 24 Ryszard Czarneckilt (H-0669/08)**Teema: ettevõtte tulumaksusüsteemide ühtlustamine**

Kas ajal, mil Prantsusmaa on eesistujariigiks, kavatses nõukogu astuda samme ettevõtte tulumaksusüsteemide ühtlustamise valdkonnas?

Vastus

Vastust, mille on koostanud eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2008. a septembri II osaistungjärgul Brüsselis.

Nagu Te teate, on siseturu nõuetekohane toimimine eesistujariigile Prantsusmaale väga oluline. Maksustamise puhul saab nõukogu tegutseda üksnes ühehäälselt komisjoni ettepaneku põhjal. Senini ei ole nõukogu saanud komisjonilt ettepanekut ettevõtte tulumaksu ühtlustamise kohta.

*
* *

Küsimus nr 25 Paul Rübigilt (H-0672/08)**Teema: VKEsid diskrimineeriv sertifitseerimine**

Üks väike puutõid tegev firma Alam-Austrias on kümneid aastaid olnud tuntud oma väga hea kvaliteediga toodete poolest. ELi määruse tõttu saab see firma jätkata uste valmistamist, kui ta hangib näidisele sertifikaadi. Hetkel kehtib see üksnes välisuste suhtes, ent hakkab peagi kehtima ka siseustele. Sertifikaat maksab ligikaudu 10 000 eurot ja kehtib vaid ühe disainilahenduse kohta. Kliendil, kes ostab ukse, millel sellist sertifikaati ei ole, on puudusest tulenev nõue, mis tootjavastutuse seaduse kohaselt aegub alles 30 aasta pärast. Kuna firma toodab üksnes väikes koguses välisuksi, mis valmistatakse peamiselt tellimustööna (eeskätt seoses vanade hoonete taastamisega), siis ei ole selline sertifitseerimine rahaliselt tasuv ja ta ei saa pakkuda tervet rida disainilahendusi (ei saa endale sertifikaate lubada). Sama juhtub tõenäoliselt siseuste puhul, kui õigusakt rakendub ka nende suhtes. VKEd, mis püsivad peamiselt tänu oma individuaalsusele ja oma toodete spetsiifilisusele, surutakse seega turult välja.

Miks puuduvad antud olukorras erandid või järeleandmised VKEde suhtes, kes ei ole üleeuroopalises konkurentsisis?

Vastus

Vastust, mille on koostanud eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2008. a septembri II osaistungjärgul Brüsselis.

Hr Rübigi küsimusele vastamiseks peab eesistujariik Prantsusmaa esmalt selgitama, et ühenduse kehtiva õiguse, täpsemalt direktiivi 89/106/EMÜ kehtiva redaktsiooni⁽⁵⁾ kohaselt peavad ehitustooted vastama ühtlustatud Euroopa standarditele, kui need on olemas. See tähendab, et tootja peab koostama toimivuse taseme deklaratsiooni enne toote turuleviimist, mis kätkeb endas kindlasti teatud kulusid, ent tagab ka juurdepääsu kahekümne seitsmest Euroopa Liidu liikmesriigist ja EMPI leppega ühinenud kolmest EFTA liikmesriigist koosnevale turule.

(5) Nõukogu direktiiv 89/106/EMÜ, 21. detsember 1988, ehitustooted puudutavate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT L 40, 11.02.1989, lk 12), mida on muudetud nõukogu 22. juuli 1993. a direktiiviga 93/68/EMÜ (EÜT L 220, 30.08.1993, lk 1) ning parlamendi ja nõukogu 29. septembri 2003. a määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

Hr Rübig on kindlasti teadlik sellest, et parlament ja nõukogu kaaluvad praegu ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühtlustatud tingimused ehitustoodete turustamisele.⁽⁶⁾ See määrus asendab direktiivi 89/106/EMÜ. Ettepaneku artikli 4 kohaselt ei saa kehtestada kohalikud ega piirkondlikud omavalitsused ega riiklikud ametiasutused nõudeid toodete põhiomaduste kohta isegi juhul, kui ühtlustatud standardid on olemas. Sellistel juhtudel tähendab see seda, et tootja – olgu ta väike-, keskmise suurusega või suuretevõtte – ei pea koostama toimivuse taseme deklaratsiooni. Seepärast ei tohi pädevad ametiasutused kehtestada tingimusi toote viimisele konkreetsele turule. See ei tekita probleeme piiriülesele kaubandusele, sest tootjad, kes soovivad müüa teises piirkonnas, kus ametiasutused on kehtestanud teatavad tingimused, peavad igal juhul koostama toimivuse taseme deklaratsiooni.

Seejärel peavad Euroopa Parlament ja nõukogu toetama komisjoni poolt pakutud lahendust selleks, et lahendada seda liiki probleemid, mida kirjeldab hr Rübig, või leppima kokku teistsuguses süsteemis.

*
* *

Küsimus nr 26 Philip Bushill-Matthewsilt (H-0674/08)

Teema: ELi ja Gruusia vabakaubandusleping

Parlamendi delegatsiooni külaskäigul Gruusiasse suve alguses kiideti heaks uus ettepanek ELi ja Gruusia vahelise vabakaubanduslepingu kiireks sõlmimiseks enne aasta lõppu. Kas praeguste sündmuste valguses leiab nõukogu, et see leping tuleks sõlmida võimalikult kiiresti, ja mis samme astub nõukogu selle saavutamiseks Prantsusmaa eesistumise ajal?

Vastus

Vastust, mille on koostanud eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2008. a septembri II osaistungjärgul Brüsselis.

Teatistes KOM (2006) 726 ja KOM (2007) 774 sätestas Euroopa Komisjon selgesõnaliselt tingimused ja põhimõtted, mis on aluseks vabakaubanduslepingute sõlmimisele riikidega, mis on osaks Euroopa naabrussoliitikast.

Mis puutub Gruusiasse, siis 2007. aastal tellis komisjon sõltumatu uuringu vabakaubanduslepingu teostatavuse ja majandusliku mõju kohta, mille tulemused avalikustati 2008. aasta mais. Uuringu järelduseks oli, et selline lepe on Gruusia puhul tasuv üksnes juhul, kui see on terviklik ja ulatuslik. Kuna Gruusia juba saab osa üldiste soodustuste süsteemist (GSP+), mis annab olulisi eeliseid, siis poleks vabakaubanduslepingul suurt lisaväärtust. Uuringu kohaselt ei suuda Gruusia hetkel täita tingimusi, mis on vajalikud tervikliku ja ulatusliku vabakaubanduslepingu sõlmimiseks, sest tema võime viia läbi vajalikke reforme on piiratud.

On ilmne, et pärast augustisündmusi vajab Gruusia Euroopa Liidu tuge. Euroopa Liit on valmis reageerima sellele olukorrale mitte üksnes abi osutamisega riigi ülesehitamiseks, vaid ka ELi ja Gruusia vaheliste suhete tugevdamise teel muu hulgas majanduskoostöö valdkonnas. 1. septembri otsuses väljendas Euroopa Ülemkogu Euroopa Liidu kohustust sõlmida tihedamad sidemed Gruusiaga, „sealhulgas lihtsustada viisarežiimi ja luua terviklik ja ulatuslik vabakaubanduspiirkond niipea kui tingimused on täidetud“.⁽⁷⁾

Üldasjade ja välissuhete nõukogu (GAERC) võttis 15. ja 16. septembril vastu Gruusiat puudutava otsuse ja tervitas „komisjoni kohustust tugevdada ELi ja Gruusia suhteid, eeskätt kiirendades ettevalmistusi viisarežiimi lihtsustamiseks ning tagasivõtulepingu ja vabakaubanduslepingu sõlmimiseks“.⁽⁸⁾

Nõukogu jätkab tööd selle eesmärgi saavutamiseks, jälgides seejuures võimalikke edusamme tervikliku ja ulatusliku lepingu sõlmimisel Gruusiaga, eeskätt selleks, et teha kindlaks, kas Gruusia vajab tehnilist või muud abi selleks, et täita lepingu sõlmimiseks vajalikud tingimused.

*
* *

⁽⁶⁾ Nõukogu dokument 10037/08 MI 167 ENT 110 COMPET 197 CODEC 676 - KOM (2008) 311 lõplik.

⁽⁷⁾ Erakorraline Euroopa Ülemkogu, 1. september 2008, eesistujariigi otsused (dok. 12594/08).

⁽⁸⁾ Üldasjade ja välissuhete nõukogu, 15.–16. september 2008, nõukogu otsused Gruusia kohta (dok. 13030/08).

Küsimus nr 27 Pedro Guerreirolt (H-0680/08)**Teema: USA raketitõrjesüsteemi osade paigutamine Euroopasse**

USA ja NATO liitlaste poolt juhitud kiireneva võidurelvastumise ja rahvusvaheliste suhete militariseerimise raames püüab USA administratsioon paigaldada oma raketitõrjesüsteemi osad Euroopasse – rikkudes sõlmitud kokkuleppeid – ja selle eesmärgi saavutamiseks allkirjastati hiljuti kokkulepe Poola valitsusega. Võttes arvesse seda, et sellised otsused suurendavad taas relvastumist Euroopas, siis milline on nõukogu seisukoht nende kavatsuste ja selle kokkuleppe suhtes?

Vastus

Vastust, mille on koostanud eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2008. a septembri II osaistungjärgul Brüsselis.

Euroopa Liit leiab, et massihävitusrelvade ja raketide levik on kasvav oht rahule ja rahvusvahelisele julgeolekule. On mõistlik kaaluda, kuidas sellele reageerida. EL annab sellesse oma täieliku panuse 2003. aastal vastu võetud massihävitusrelvade leviku vastase Euroopa strateegia raames.

Mis puutub USA, Poola ja Tšehhi Vabariigi vahelisi kokkuleppeid, siis on tegu kahepoolsete kokkulepetega realiseerida Ameerika kava paigaldada Euroopasse kolmanda raketitõrjeala osad. Nõukogu ei ole selle kohta arvamust avaldanud. Ma juhiksin tähelepanu sellele, et vastupidiselt lugupeetud saadiku väitele, ei ole USA poolt allkirjastatud lepingud vastuolus rahvusvaheliste lepingute ega kohustustega.

*
* *

Küsimus nr 28 Olle Schmidtilt (H-0686/08)**Teema: Maroko ja Lääne-Sahara**

President Sarkozy on mitmes avalduses öelnud, et ta tahaks, et Marokole antaks eristaatus, mis tagaks riigile juurdepääsu teatud ELi organitele ja privilegieerituma staatuse võrreldes tema staatusega praegu kehtivate assotsiatsioonilepingute raames. President on ka öelnud, et tema arvates peaks Maroko jääma üheks riigiks, mis saab ELilt kõige rohkem toetust. Ma olen varem nimetanud ELi toetuspoliitikat diktatuuride suhtes liialt heasoovlikuks ja see käib ka praeguse juhtumi kohta. Lääne-Sahara on olnud ÜRO dekoloniseeritavate riikide nimistus alates 1966. aastast, ent Maroko on saboteerinud iga katset anda Lääne-Sahara elanikele võimalus referendumil ise oma saatuse üle otsustada. Kuningliku perekonna mõju parlamendi üle on nii suur, et Maroko valitsemisvormi võib parimal juhul nimetada võltsdemokraatiaks.

Kas nõukogu eesistuja kavatseb nõuda Marokolt midagi vastutasuks, kui sellele riigile antakse eristaatus?

Kas nõukogu eesistuja kavatseb arutada Lääne-Sahara küsimust Maroko juhtidega peetavatel läbirääkimistel?

Kas nõukogu eesistuja kavatseb tõstatada Lääne-Sahara küsimuse ELi riigipeade seas ajal, mil Prantsusmaa on eesistujariigiks?

Kas nõukogu eesistuja täpsustaks, missugusena ta näeb Maroko rolli välja pakutud Vahemere Liidus?

Vastus

Vastust, mille on koostanud eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2008. a septembri II osaistungjärgul Brüsselis.

Maroko on teinud strateegilise otsuse sõlmida tihedamad sidemed Euroopa Liiduga. Euroopa Liit ja Maroko on alustanud lähedasema partnerluse ülesehitamise protsessi mitmes valdkonnas. See partnerlus kuulub Euroopa naabruspoliitika üldisesse raamistikku ning Euroopa Liidu ja Maroko assotsiatsioonilepingu raamistikku.

Partnerlus Marokoga tugineb ka teatud ühiste väärtuste järgimisele. ELi ja Maroko suhete aluseks on demokraatia põhimõtete, inimõiguste ja põhivabaduste austamine. Lisaks on Maroko nõustunud inimõiguste allkomitee moodustamisega ELiga peetava poliitilise dialoogi raames. Neid väärtusi kinnitas Euroopa naabruspoliitika ELi ja Maroko tegevuskava 2005. aastal. Maroko on samuti oluline partner Barcelona protsessis ja Vahemere Liidu loomisel. Maroko on algusest peale etendanud väga positiivset ja konstruktiivset rolli. Me loodame, et ta toetab 13. juulil Pariisis toimunud Vahemere piirkonna tippkohtumisel välja pakutud

algatusi seoses partnerluse institutsionaalse struktuuri määramisega ning konkreetsete ja silmatorkavate projektidega piirkondlikul tasandil.

Seonduvad probleemid, näiteks olukord Lääne-Saharas, ja selle tagajärjed on esiplaanil kõigil kahepoolse poliitilise dialoogi raames toimuvatel kohtumistel. Nõukogu toetab täielikult Manhasseti läbirääkimisi ning eelmisel aastal julgeolekunõukogu resolutsioonidega nr 1754 ja 1783 algatatud protsessi. Samuti toetab nõukogu täielikult viimast julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1813, mis võeti ühehäälselt vastu 30. aprillil 2008 ja milles kutsuti osapooli jääma realistlikuks, olema valmis kompromissideks ja alustama sisulisi läbirääkimisi.

Nõukogu on seisukohal, et on tähtis, et ÜRO peasekretäri egiidi all toimuvate läbirääkimiste tulemusel saavutataks õiglane, kestev ja mõlemapoolselt vastuvõetav lahendus ÜRO resolutsioonide raames. Samal ajal usub nõukogu, et pooled peaksid sisenema sisulisemasse läbirääkimiste faasi ning näitama üles vaashoitust, heauskust, realistlikkust, täitma antud lubadusi ja olema valmis tegema kompromisse.

*
* *

Küsimus nr 29 David Martinilt (H-0688/08)

Teema: CARIFORUMi majanduspartnerlusleping – määruse kehtetuks tunnistamine

Viidates komisjoni Jamaica esinduse esimese sekretäri 29. augusti avaldusele ajalehes Jamaica Gleaner, kas nõukogu saab kinnitada, et CARIFORUMi riikide soodusjuurdepääsu ELi turule reguleeriva määruse kehtivus ei lõpe, vaid määruse kehtetuks tunnistamiseks on vaja nõukogu otsust?

Vastus

Vastust, mille on koostanud eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2008. a septembri II osaistungjärgul Brüsselis.

AKV riikide turulepääsu määrus⁽⁹⁾ pakub turule juurdepääsu riikidele, kellega peetakse läbirääkimisi majanduspartnerluslepingute üle või kellega on sõlmitud majanduspartnerluslepingud. Kui AKV riik otsustab, et ta ei soovi pidada läbirääkimisi majanduspartnerluslepingu sõlmimiseks või sõlmida majanduspartnerluslepingut mõistliku aja jooksul või kui ta taganeb majanduspartnerluslepingust, siis võib nõukogu kõrvaldada selle riigi määrusega soodustatud riikide nimekirjast. See nõuab tõepoolest komisjoni ettepanekule tuginevat nõukogu akti.

*
* *

Küsimus nr 30 Athanasios Pafiliselt (H-0691/08)

Teema: tsiviilisikute tapmine Afganistanis

Rahvusvaheliste pressiteadete kohaselt on üha sagedamini ning viimastel kuudel lausa iga päev hakanud aset leidma vahejuhtumeid, kus Afganistani okupeerinud USA poolt juhitud NATO rahvusvaheliste julgeoleku abijõudude (ISAF) sõjalised ühisoperatsioonid ja Afganistani valitsusväed on tapnud tsiviilisikuid, eeskätt lapsi.

ÜRO uuringust nähtub, et aasta algusest juuni lõpuni hukkus 698 tsiviilisikut, mis on kaks korda enam kui samal perioodil aasta tagasi.

Süütute tsiviilisikute tapmine ISAFi ja tema kohalike liitlaste poolt, mis kujutab endast kõigi rahvusvahelise humanitaarõiguse põhimõtete jõhkra rikkumist, on tekitanud viha ja tugevaid proteste puudutatud regioonide elanikkonna seas.

Kas nõukogu mõistab need ISAFi poolt toime pandud kohutavad teod hukka ja kas ta kavatseb põhjalikult läbi vaadata nõusoleku, mis on antud Afganistani vastuvõetamatule okupeerimisele NATO poolt?

⁽⁹⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1528/2007, 20. detsember 2007, millega teatavatest Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani (AKV) piirkonna riikide rühma riikidest pärit toodete suhtes kohaldatakse korda, mis on sätestatud lepingutes, millega või mille tulemusel luuakse majanduspartnerlus (ELT L 348, 31.12.2007, lk 1).

Vastus

Vastust, mille on koostanud eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2008. a septembri II osaistungjärgul Brüsselis.

Ehkki nõukogu ei ole asja arutanud, tahaksin märkida, et ISAF viibib Afganistanis ÜRO julgeolekunõukogu mandaadi alusel ja Afganistani võimude palvel, et aidata kaasa stabiilsuse ja julgeoleku tagamisele, kuni afgaanid ise on võimelised võtma üle vastutuse oma riigi julgeoleku tagamise eest. NATO jõud viibivad seal selleks, et tagada afgaanide julgeolek ja vabadus.

Enamus ELi liikmesriikidest, 25 riiki 27st, on otsustanud ISAFis osaleda. Inimeste arvu poolest moodustab nende panus ligikaudu poole.

Euroopa Liit on üks peamisi osalejaid Afganistani ülesehitamisel igas valdkonnas tänu ulatuslikule ülesehitusabile ja EJKP politseireformi missioonile (EUPOL Afganistan). Euroopa riikidel on ühised eesmärgid, mille ISAFis osalevad riigid võtsid vastu eelmise aasta aprillis Bukarestis toimunud NATO tippkohtumisel, kus viibisid ka president Karzai, ÜRO peasekretär, nõukogu peasekretär ja Euroopa Komisjoni president.

Tuleb teha kõik võimalik, tagamaks, et rahvusvaheliste jõudude tegevus ei nõuaks süütuid ohvreid tsiviilelanikkonna hulgas, kuivõrd see seaks rahvusvahelise tegevuse mõttekuse kahtluse alla.

Atlandi liidu riigid on sellest teadlikud ja me oleme kindlad, et nad teevad kõik võimaliku, et vältida selliste tragöödiate kordumist.

*
* *

Küsimus nr 32 Justas Vincas Paleckiselt (H-0693/08)**Teema: kahepoolsete keeleorganisatsioonide moodustamine**

2007. aastal kutsuti mitmekeelsuse eest vastutava voliniku Leonard Orbani algatusel kokku rühm intellektuaale (kirjanikke, eksperte, filosoofe) eesmärgiga teha kindlaks, kuidas mitmekeelsus saaks Euroopat tugevamaks muuta. Oma järeldustes rõhutas rühm vajadust tugevdada kahepoolseid keeltevahelisi suhteid ja tegi ettepaneku „panna paari“ keeleliste ja kultuuriliste sidemetega riigid. „Paari pandud“ riikide eesmärgiks oleks asutada kahepoolsed organisatsioonid (liidud, fondid, institutsioonid, komiteed), mis tugevdaksid kahepoolset mõistmist, osutaksid keeleõppeteenuseid, korraldaksid vastastikuseid vahetusi ja tooksid kokku teadlased, kunstnikud, riigiteenistujad, tõlkijad, äriinimesed ja aktiivsed kodanikud mõlemast riigist. Selliste organisatsioonide loomine võrgustikeks parandaks teineteisemõistmist liidus ja arendaks iga riigi ainulaadset iseloomu.

Kas nõukogu toetab selle intellektuaalide rühma poolt tehtud ettepanekut? Kui jah, siis kuidas aitab nõukogu kaasa selle algatuse rakendamisele?

Vastus

Vastust, mille on koostanud eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2008. a septembri II osaistungjärgul Brüsselis.

Lugupeetud saadiku küsimuses viidatud intellektuaalide rühm moodustati 2007. aastal, et nõustada Euroopa Komisjoni selles, kuidas saavad keeled aidata kaasa kultuuridevahelisele dialoogile ja vastastikusele mõistmisele. Rühm esitles oma raportit „Kasutoov ülesanne“ mitmekeelsuse teemalisel ministrite erikonverentsil 15. veebruaril 2008. Tuleb märkida, et ehkki raport andis kasuliku panuse konverentsi aruteludesse, ei teinud ministrid ametlikke otsuseid raporti enese ega selles välja pakutud konkreetsete algatuste suhtes.

Tuleks aga lisada, et rühma raport on hiljem osutunud kasulikuks mitmel eri moel. Lisaks sellele, et raport oli aluseks ministrite aruteludele konverentsil, oli see üheks teguriks, mida eesistujariik Sloveenia võttis aasta algul arvesse, koostades nõukogu otsust, mis võeti vastu 2008. aasta mais. Viimase teatise koostamisel mitmekeelsuse kohta 2008. aasta septembris tugines komisjon tõenäoliselt osaliselt samuti raportis tehtud järeldustele. Lõpetuseks, eesistujariik Prantsusmaa võttis raporti aluseks 26. septembril 2008. aastal Pariisis korraldatud konverentsil „Etats généraux du multilinguisme“ (Mitmekeelsuse olukorrast) ja kasutas seda, koostamaks mitmekeelsust puudutavat nõukogu resolutsiooni, mille nõukogu loodab võtta vastu 2008. aasta novembris.

*
* *

Küsimus nr 33 Jana Hybáškovált (H-0697/08)

Teema: keeld propageerida feminismi Tšehhi Vabariigi töö- ja sotsiaalministeeriumi poolt väljastatud taotluste esitamise kutses seoses Euroopa Sotsiaalfondi vahenditega

Seoses rakenduskavaga „Inimressurs ja tööhõive“ avaldas Tšehhi Vabariigi töö- ja sotsiaalministeerium kutse nr 26 toetusprojektide esitamiseks toetusvaldkonnas 3.4 (naiste ja meeste võrdsed võimalused tööturul – töö ühildamine pereeluga). Teatega kaasnes järgmine avaldus: „Projektid ei tohi olla poliitilist laadi ega püüda edendada mingit poliitilist või ideoloogilist eesmärki, sealhulgas feminismi või maskulismi ideoloogiaid.“

Kas selline tingimus ei lähe vastuollu Euroopa Sotsiaalfondi vahendite saamise eeskirjadega? Kas sellise piirava tingimuse kehtestamine on Tšehhi organi pädevuses seoses ESFig? Kui jah, siis kas see tingimus ei ole mitte liiga rangelt sõnastatud? Kas see ei ole mitte vastuolus proportsionaalsuse põhimõttega või koguni liiga diskrimineeriv?

Feminism ei ole radikaalne ideoloogia, vaid pigem seaduslik ühiskondlik põhimõte. Feministlike vaadetega liikumised ja mittetulundusühingud propageerivad ja rakendavad samal ajal ka projekte, mis aitavad tagada võrdsed võimalusi meestele ja naistele; käesoleva küsimuse autor kardab, et see rangelt sõnastatud tingimus võib olla ettekäändeks nende kui taotlejate automaatseks välistamiseks.

Vastus

Vastust, mille on koostanud eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2008. a septembri II osaistungjärgul Brüsselis.

Nõukogu jagab lugupeetud saadiku muret seoses vajadusega edendada võrdsed võimalusi Euroopa Liidus.

Struktuurifondide programmide rakendamine kooskõlas subsidiaarsusprintsipiiga kuulub liikmesriikide pädevusse.

Struktuurifonde reguleerivate eeskirjade korrektne rakendamine sõltub aga komisjonipoolsest kontrollist. Komisjoni ülesanne on tagada, et liikmesriigid järgiksid kehtivat ühenduse õigust.

Mis puutub tõstatatud küsimusse, siis soovib nõukogu lugupeetud saadikul pöörduda sellega komisjoni poole.

*
* *

Küsimus nr 34 Proinsias De Rossalt (H-0700/08)

Teema: inimõigused Tuneesias

2008. aasta aprillis ründasid inimõiguste kaitsjat ja Tuneesia Piinamisvastase Liidu presidenti pr Radhia Nasraouid järjekordse politsei poolt toime pandud ahistamise käigus 30 politseinikku, et mõjutada teda lõpetama tööd inimõiguste aktivistina Tuneesias. Radhia Nasraoui on politsei vägivalda, jälitustegevuse ja füüsiliste rünnakute sihtmärgiks olnud juba ligikaudu kümme aastat. Inimõigusorganisatsioonid, nagu Frontline, Amnesty International ja Human Rights Watch, on väljendanud muret pr Nasraoui sarnaste juristide julgeoleku pärast, inimõiguste rikkumise pärast Tuneesias ja sealse kohtusüsteemi pärast.

Mis meetmeid on nõukogu eesistujariik võtnud vastukaaluks pr Nasraoui jätkuvale ahistamisele Tuneesia võimude poolt, mis kujutavad endast ELi ja Tuneesia vahelise assotsiatsioonilepingu, eeskätt mõlemad pooli inimõiguseid ja demokraatia põhimõtteid järgima kohustava artikli 2 rikkumist? Kas nõukogu arvates teeb Tuneesia lubatud reformi läbiviimisel piisavaid edusamme?

Vastus

Vastust, mille on koostanud eesistujariik ja mis ei ole siduv nõukogule ega liikmesriikidele, ei esitatud suuliselt nõukogu infotunnis Euroopa Parlamendi 2008. a septembri II osaistungjärgul Brüsselis.

Euroopa Liit rõhutab oma Tuneesia partneritele igal võimalusel, et demokraatia, inimõiguste ja õigusriigi väärtuste austamine on oluline osa meie suhetest.

Sellega seoses kutsub liit Tuneesia võime regulaarselt üles andma suuremat panust, võimaldamaks inimõiguste eest seisjatel teha oma tööd vabalt ja takistusteta.

Inimõiguste ja demokraatia allkomitee esimesel koosolekul 2007. aasta novembris avati tuneeslastega nendele küsimustele keskenduv dialoog. Dialoog jätkub allkomitee teisel koosolekul järgmise aasta oktoobris. Euroopa Liit loodab, et dialoog võimaldab edusammude tegemist inimõiguste edendamisel, mis on meie välispoliitika keskne eesmärk.

Sellega seoses pöörab Euroopa Liit erilist tähelepanu kõigile püüdlustele propageerida tõeliselt pluralistlikku demokraatiat, milles kõik Tuneesia kodanikuühiskonna liikmed saavad täielikult osaleda avalikus elus ja tugevdada õigusriiki.

Nõukogu jätkab Tuneesias valitseva olukorra hoolikat jälgimist, eeskätt pidades silmas järgmist ELi ja Tuneesia Assotsiatsiooninõukogu, mis toimub 2008. aasta novembris.

*
* *

KÜSIMUSED KOMISJONILE

Küsimus nr 42 Stavros Arnaoutakiselt (H-0646/08)

Teema: ooteseisundis olevate seadmete elektritarbimist vähendavad meetmed

Seoses komisjoni ettepanekuga ooteseisundis olevate seadmete (nt kodumasinade, televiisorite, kontoritehnika, arvutite jms) elektritarbimise vähendamiseks, kas komisjon saaks selgitada, kui suure koguse energiat ooteseisundis seadmed praegusel ajal aastaga tarbivad, kui suur on selle panus kasvuhuonegaaside heitmetesse ja kuidas saaks seda tõhusalt vähendada? Kas komisjon hakkab rahastama kohalikke teavitus-, teadlikkuse tõstmise ja avalikkuse aktiivse kaasamise kampaaniaid?

Vastus

Hinnanguliselt tarbivad ooteseisundis ja välja lülitatud elektrilised ja elektroonilised kodu- ja kontoriseadmed ELi 27 liikmesriigis aastas ligikaudu 50 teravatt-tundi (TWh) elektrit – see kogus on ligikaudu võrdne Portugali elektritarbimisega. See vastab 20 miljoni tonni suurusele CO₂ kogusele aastas.

Ökodesaini meetme jaoks läbi viidud oote- ja välja lülitatud seisundi tehniline, keskkonna- ja majanduslik ettevalmistav uuring⁽¹⁰⁾ näitab, et on olemas tehnilisi lahendusi, mis aitavad oluliselt vähendada energiatarbimist. Samal ajal vähendab see tarbijate/kasutajate kulusid, kui pidada silmas soetus- ja kasutuskulusid. Määruse eelnõu oote- ja välja lülitatud seisundi kohta (millega rakendatakse ökodesaini direktiivi 2005/32/EÜ) kiitsid liikmesriigid heaks 7. juulil 2008. See sätestab energiatarbimise lubatud ülemmäärad, mis peaksid vähendama oote- ja välja lülitatud seisundi energiatarbimist ühenduses aastaks 2020 ligikaudu 75 %. Seega vähendab see CO₂ heitmeid ligikaudu 14 miljoni tonni võrra aastas.

Määruse ettepanek näeb oote- ja välja lülitatud seisundile ette maksimaalsed lubatud energiatarbimismäärad, mis jõustuvad kahes etapis. Teise etapi määrad on lähedased sellele, mida on võimalik saavutada parima tehnoloogiaga. Seepärast tagaksid täiendavad tegevused, nt oote- ja välja lülitatud seisundile suunatud teadlikkuse tõstmine, piiratud täiendava energiasäästu ning praegu selliseid tegevusi planeeritud ei ole.

*
* *

Küsimus nr 43 Sarah Ludfordilt (H-0663/08)

Teema: tuumajäätmete käitlus

Euroopa Komisjoni seireuuringu Eurobarometer tulemused näitavad, et ELi kodanikud peavad jätkuvalt oluliseks küsimuseks ohutu lahenduse leidmist seoses tuumaenergia tootmisel kasutatud tuumkütuse ja tekkinud radioaktiivsete jäätmetega.

⁽¹⁰⁾ Saadaval aadressil: www.ecostandby.org.

Kas komisjon võib kinnitada, et 2007. aasta juulis moodustatud tuumaohutuse ja tuumajäätmete käitlemise kõrgetasemelisele Euroopa tööriühmale antud mandaat ühtlustada ohutusstandardeid kogu liidus ei ole vabandus juba kehtivate riiklike kaitsemeetmete leebemaks muutmiseks?

Teiseks, mida arvab komisjon Ühendkuningriigi parlamendi rahanduskomisjoni hiljutisest aruandest, kus väideti, et tuumajaama dekomisjoneerimise kulud on väga suured ja kasvavad kiiresti?

Vastus

Tuumaohutuse ja tuumajäätmete käitlemise kõrgetasemeline Euroopa tööriühm (HLC) keskendub prioriteetsete ohutusküsimuste väljaselgitamisele ja ELi tasandil võetavate meetmete soovitamisele. Tema mandaadiks on abistada ELi institutsioone ühise arusaama väljakujundamisel ja lõppastmes täiendavate Euroopa eeskirjade kehtestamisel tuumakäitiste ohutuse ning kasutatud tuumküütuse ja radioaktiivsete jäätmete ohutu käitlemise valdkonnas.

Sellega seoses rõhutab komisjon, et rangeimate ohutusstandardite ja radioaktiivsete jäätmete ohutu käitlemise edendamine on üks tema prioriteete seoses tuumaenergia kasutuse ja arendamisega kogu ELis.

Kuivõrd puudub juriidiliselt siduv instrument dekomisjoneerimiseks ja jäätmekäitluseks eraldatud finantsressursside juhtimise kohta, hindab komisjon liikmesriikide tegevust, lähtudes komisjoni soovitusel tuumarajatiste sulgemiseks ning kasutatud kütuse ja radioaktiivsete jäätmete kõrvaldamiseks ette nähtud rahaliste vahendite haldamise kohta.⁽¹¹⁾ Komisjon täpsustab seda soovitusel dekomisjoneerimise rahastamise eksperdirühma abiga, et saavutada ühtne tõlgendus, mis võimaldab tegelda selle probleemse valdkonnaga ning saavutada täielik kooskõla soovitusel. Tulemused avaldatakse komisjoni kolmandas raportis parlamendile ja nõukogule.

Ühendkuningriigi aruandes rõhutatakse, et tuumaelektrijaamade dekomisjoneerimisega seotud kulud on äärmiselt suured, kusjuures peamised kuluartiklid on tuumajäätmete töötlemine ja ladestamine. Jäätmete töötlemise ja ladestamise sobiv pikaajaline raamistik saab üksnes parandada pikaajalist kuluolukorda ja aidata vähendada neid kulusid. Praegused hinnangud näivad olevat ülepaisutatud seoses stabiilsete ja pikaajaliste sisemaiste sätete puudumisest tuleneva ebakindluse ja riskiga. Aja jooksul ja tuumaelektrijaamade dekomisjoneerimise alaste tehniliste teadmiste kasvades on loota, et dekomisjoneerimise tegelikud kulud vähenevad.

Praegu osaleb komisjon liikmesriikidega peetavas dialoogis tuumaelektrijaamade dekomisjoneerimise finantsplaneerimise parimate tavade väljaselgitamiseks eesmärgiga julgustada liikmesriike planeerima vajalikud vahendid ajaks, mil tuumaelektrijaama dekomisjoneerimine peaks aset leidma.

*
* *

Küsimus nr 44 Yiannakis Matsiselt (H-0677/08)

Teema: nafta kui rahvusvahelise kogukonna strateegiline vara

ELi kõrgemad ametnikud on tunnistanud, et madalad naftahinnad on minevik. Kas komisjon ütleks, kas kõrgetest naftahindadest põhjustatud majanduslike ja muude probleemide tõttu uurib EL või kavatseb uurida nafta ja selle derivaatide klassifitseerimist strateegilisteks varadeks ning kas komisjon kavatseb toetada sellist klassifitseerimist, mis tähendaks, et nafta hinda ei määra mitte finantsturud, vaid see määratakse muul viisil? Kui EL on seda küsimust kaalunud, siis kas ta ütleks, kuidas saab nafta hinda rahvusvaheliselt määrata?

Vastus

Komisjon ei pea naftat strateegiliseks ressursiks ja lähtub seetõttu poliitikast, mille eesmärgiks on tagada Euroopa tarbijate usaldusväärne ja sobiva hinnaga varustamine nafta ja naftatoodetega. Lisaks läbipaistvust ja Euroopa naftaturgude toimimist suurendavatele meetmetele jälgib komisjon tähelepanelikult, kuidas rakendatakse nõukogu direktiivi 2006/67/EÜ⁽¹²⁾, millega kohustatakse liikmesriike säilitama toornafta ja/või naftatoodete miinimumvarusid ajaks, mil varustuses esineb häireid.

⁽¹¹⁾ Komisjoni soovitus, 24. oktoober 2006, tuumarajatiste sulgemiseks ning kasutatud kütuse ja radioaktiivsete jäätmete kõrvaldamiseks ette nähtud rahaliste vahendite haldamise kohta, ELT L 330, 28.11.2006.

⁽¹²⁾ ELT L 217, 08.08.2006, lk 8–15, endine direktiiv 68/414/EMÜ.

Hinnad, millega nafta ja naftatoodetega kaubeldakse, kujunevad üleilmsel turul erinevate tegurite alusel. Ehkki varustuskindlust ja turgude head toimimist võivad toetada regulatiivsed meetmed, ei ole avalikul sektoril ja eeskätt komisjonil vahendeid turumehhanismide asendamiseks. Komisjon saab aga rakendada poliitikat, mille eesmärgiks võib olla naftahindade kaudne mõjutamine; komisjon kasutab seda võimalust igati ja teeb pidevaid algatusi, nt alternatiivsete kütuste toetuseks, energiatõhususe edendamiseks jne.

Tõendid viitavad sellele, et pakkumine ja nõudlus on olnud peamised naftahinna kujundajad ning soodustavad kõrgete hindade püsimist ka tulevikus. Spekulatsioonide võimalik roll on võetud uurimise alla. Senised tõendid on väga ebakindlad. Vaja on kindlasti täiendavaid analüüse, et paremini mõista spekulatsioonide võimalikku rolli hindade kergitajana. Igal juhul on teretulnud naftaturu läbipaistvamaks muutumine nii lepingute kui ka nendega seotud finantsinstrumentide ja aluspõhimõtete osas.

*
* *

Küsimus nr 45 Justas Vincas Paleckiselt (H-0694/08)

Teema: linnapeade pakt

29. veebruaril 2008 jõustus komisjoni energiatõhususe tegevuskava raames Euroopa Liidu linnapeade pakt. Linnapeade pakti eesmärk on rakendada tegevuskava kohalikul ja piirkondlikul tasandil. Paktiga liitunud linnad on otsustanud vähendada CO₂ heitmeid enam kui ette nähtud 20 % võrra ja saavutada veelgi paremaid tulemusi kliimamuutuste vastu võitlemisel. Kõik linnapeade paktiga liitunud linnad on võtnud endale kohustuse koostada ja avaldada iga-aastane raport tegevuskava täitmisel tehtavate edusammude kohta.

Kuna aasta lõpp hakkab lähenema, siis oleks huvitav teada, kui edukad on linnad nende vabatahtlikult võetud kohustuste täitmisel olnud. Missugused põhiprobleemid on pakti rakendamisel ilmnunud? Missugused on edusammud?

Vastus

29. jaanuaril 2008 käivitas komisjon avaliku arutelu komisjoni energiatõhususe tegevuskava raames sätestatud Euroopa Liidu linnapeade pakti määratlemiseks. Sel suvel välja antud pakti lõppredaktsioonis võtsid linnapeade paktiga ühinenud linnad kohustuse teha rohkem kui ELi eesmärgid seoses CO₂ heitmete vähendamisega aastaks 2020 ette näevad. Aasta jooksul pärast paktiga ühinemist peavad nad esitama jätkusuutliku energia tegevuskava, milles on sätestatud, kuidas nad need eesmärgid saavutada kavatsevad. Samuti võtsid nad kohustuse esitada raporteid kaks korda aastas ja nõustusi sellega, et nende liitumine paktiga lõpeb, kui nad kohustust rikuvad.

Esimese linnade rühma jätkusuutliku energia tegevuskavad tuleb esitada alles 2009. aasta alguses, seepärast seni veel kavasid laekunud ei ole. Kogu saadud teave, sealhulgas teave heade tavade, probleemide ja võimaluste kohta avaldatakse linnapeade paktiga seotud veebilehel.⁽¹³⁾

Seni võib selle algatuse esimeseks edusammuks lugeda suurt huvi linnapeade pakti vastu.

*
* *

Küsimus nr 51 Manolis Mavrommatiselt (H-0676/08)

Teema: intellektuaalse omandi õiguste kaitse Telecomi pakme raames

Septembri lõpus tuleb Telecomi pake (A6-0318/08) hääletusele Euroopa Parlamendis. Direktiivi sätted (komisjoni poolt pakutud kujul ja tekstis kutsutakse meid üles neid vastu võtma) sisaldavad üksnes muuseas tehtud viidet intellektuaalse omandi õigustele ja meetmetele Interneti-piraatluse vastu võitlemiseks, sest valitseva arvamuse kohaselt on direktiiv suunatud tarbijatele. Tuleb aga nentida, et intellektuaalse omandi õiguste kaitse puudumine ei kõrvalda vähimalgi määral tarbijatele mõeldud „kunstliku toote“ olemasolu. Kas komisjon nõustub seisukohaga, et kui teenuste osutajad astuvad samme, tagamaks asjaomaste tellijate selge teavitamise intellektuaalse omandi õiguste korduvatest rikkumistest eesmärgiga lõpetada nende ebaseaduslik tegevus, võib see aidata kaasa piraatluse tõkestamisele? Mis on komisjoni konkreetsed ettepanekud üha kasvavate ebaseaduslike allalaadimiste lõpetamiseks?

⁽¹³⁾ http://ec.europa.eu/energy/climate_actions/mayors/index_en.htm.

Vastus

Komisjoni 7. novembri 2007. a ettepanekud Telecomi pakme⁽¹⁴⁾ kohta sisaldavad elemente, mis annavad tunnistust intellektuaalse omandi õiguste tähtsusest infoühiskonnale.

Ettepanekud tugevdavad ettevõtjate kohustusi ja ettepanekute kohaselt peavad nad teavitama oma kliente nii lepingu sõlmimisel kui ka regulaarselt pärast seda klientide seaduslikust kohustusest austada autoriõigusi ja samuti kõige levinumatest rikkumistest. Lisaks rõhutab loadirektiivi uus säte, et ettevõtjad on kohustatud järgima sisemaisesse õigusse üle võetud ja pädevate kohtute poolt tõlgendatud ELi kehtivat õigust autoriõiguste ja intellektuaalse omandi õiguste jõustamise valdkonnas.

Komisjon tervitab M. Harbouri poolt tema lõppraportis tehtud muudatusettepanekuid, mis üldiselt toetavad komisjoni ettepanekute taga olevaid eesmärke ja mille sihiks on täpsustada, et kodanike teavitamine nende kohustustest seoses autoriõigustega, eeskätt levinumatest rikkumistest, on avalikes huvides, mis oleksid paremini kaitstud, kui ametivõimud oleksid protsessiga lähemalt seotud. Muudatused on ka vastuseks erasektori muredele seoses võimalike vastutuse tagajärgedega.

Lisaks võttis komisjon 3. jaanuaril 2008. a vastu teatise „Interneti-põhine loominguline infosisu“⁽¹⁵⁾, milles analüüsitakse käesoleva aja põletavaid probleeme, mida Euroopa tasandil lahendada tuleb, et suurendada Euroopa infosisu tootmise ja levitamise tööstuse konkurentsivõimet. Teatistes tuuakse esile neli peamist horisontaalset probleemi:

- loomingulise infosisu kättesaadavus;
- loomingulise infosisu multiterritoriaalne litsentsimine;
- digitaalõiguste haldamise süsteemide koostalitlusvõime ja läbipaistvus;
- legaalsed pakkumised ja piraatlus.

Teatis algatas avaliku arutelu selleks, et 2009. aasta esimeses kvartalis võtta vastu Interneti-põhist loomingulist infosisu puudutav soovitus, milles keskendutakse kolmele probleemile: digitaalõiguste haldamise süsteemide koostalitlusvõime ja läbipaistvus, võitlus piraatluse vastu ning legaalsete pakkumiste edendamine. Laekunud on ja meie koduleheküljel on avaldatud üle 700 kirjaliku kaastöö.⁽¹⁶⁾

Legaalsete sisupakkumiste arvu suurendamine Internetis ja koostöö tugevdamine Interneti-teenuste pakkujate / telekommunikatsioonioperaatorite ja infosisu pakkujate vahel on oluline piraatluse tõkestamiseks Internetis.

Eelnimetatud kavandatavas soovitusel nähakse ette sidusrühmade arutelu- ja koostööplatvorm „Interneti-põhise infosisu platvorm“, mis on suunatud infosisupõhistele või tööstusharude vahelistele läbirääkimistele loomingulise infosisu võrgus levitamisega seotud teemadel.

Juba on toimunud kolm platvormi koosolekut järgmistel teemadel: uued ärimudelid (17. aprill 2008), legaalsed pakkumised ja piraatlus (26. juuni 2008), Interneti-autoriõiguste haldamine (18. juuli 2008) ja järgmine koosolek toimub oktoobris ning siis on taas arutluse all legaalsed pakkumised ja piraatlus.

*
* *

Küsimus nr 52 Maria Badia i Cutchetilt (H-0684/08)

Teema: Interneti haldamise foorum

Interneti haldamise foorum, mis on kogunenud kord aastas alates avakoosolekust Ateenas 2006. aastal, kujutab endast suurepärase raamistikku selleks, et arutada üleilmse võrgu, selles osalemise ja sellele juurdepääsu seisukohast olulisi probleeme, näiteks kriitilised ressursid Internetis, infosisu mitmekesisus, avatus või piirangute kaotamine, Interneti turvalisus; võrk mõjutab kõiki kodanikke ja rahvaid.

⁽¹⁴⁾ KOM (2007) 697, KOM (2007) 698 ja KOM (2007) 699, 13.11.2007.

⁽¹⁵⁾ KOM(2007) 836, 03.01.2008

⁽¹⁶⁾ http://ec.europa.eu/avpolicy/other_actions/content_online/consultation_2008/index_en.htm.

Komisjon saatis esindajad teisele foorumile Rio de Janeiro eelmisel aastal. Mis küsimusi tõstatab komisjon kolmandal foorumil, mis toimub mõne kuu pärast Indias? Kuidas hindab komisjon seni tehtud tööd ja Euroopa Liidu rolli selles protsessis?

Vastus

Seoses lugupeetud saadiku küsimusega, mis puudutas järgmist Interneti haldamise foorumit, mis toimub 3.–6. detsembrini Indias Hyderabadis, sooviks komisjon märkida, et selle kohtumise päevakorda veel koostatakse – konsultatsioonivoor toimus Genfis 16. septembril. Kohtumise üldine teema on praeguste plaanide kohaselt „Internet kõigile“. Kava kohaselt on selleaastase kohtumise peateemadeks:

- järgmise miljardi lisandumine;
- küberturvalisuse ja usalduse edendamine;
- kriitiliste Interneti-ressursside haldamine;
- olukorra hindamine ja edasised plaanid;
- esilekerkivad probleemid.

Iga teema käsitus tuleks valmistada ette põhiistungjärgu seminarideks, milles keskendutakse eeldatavasti alljärgnevale:

- juurdepääs ja mitmekeelsus;
- kas oleme kaotamas võitlust küberkuritegevusega; turvalisuse, privaatsuse ja avatuse edendamine;
- üleminek IPv4-lt IPv6-le; Interneti haldamise korraldus – üleilmsel ja riiklikul/piirkondlikul tasandil;
- homne Internet: innovatsioon ja Interneti areng.

Lisaks võib prognoosida, et tervet rida muid küsimusi käsitletakse seminarides, heade tavade foorumites ja dünaamiliste koalitsioonide kohtumistel.

Euroopa Komisjon leiab, et Interneti haldamise foorumi tegevus on näidanud, et see on väga kasulik võimalus avatud infovahetuseks kõigi Interneti halduse sidusrühmade vahel. Komisjon on osalenud kõigil foorumi koosolekutel ja ettevalmistustes. Põhiistungjärgudel ja seminarides tehtud ettekanded andsid võimaluse tutvustada ELi häid tavasid ja Euroopa seisukohti põhiväärtuste osas. Selles kontekstis ei saa jätta rõhutamata, et Euroopa Parlamendi aktiivne ja tugev osalus, mille on ära märkinud mitte üksnes komisjon, vaid ka mitmed protsessis osalevad sidusrühmad, on äärmiselt hinnatud. See on innustanud teisi parlamente oma esindajaid kohtumisele saatma. Komisjon pooldab selle suurepärase koostöö jätkumist.

*
* *

Küsimus nr 56 Marie Panayotopoulos-Cassiotoult (H-0641/08)

Teema: mitmekeelsuse ning vanakreeka ja ladina keele propageerimise meetmed

Mil määral sisaldab kavandatud Euroopa keeleoskuse näitaja, mis on seotud viie kõige levinuma Euroopa keelega, vanakreeka ja ladina kultuurilisi ja lingvistilisi elemente, mis peegelduvad tänapäeval Euroopas kõneldavates keeltes?

Kas vanakreeka ja ladina keel lisatakse ELi õpilaste poolt õpitavate esimeste ja teiste võõrkeelte hulka? Kas komisjon kavatseb propageerida piiriülest vanakreeka ja ladina keele kraadide tunnustamist, et propageerida Euroopa ideaali rahvusvahelisel tasandil?

Vastus

Komisjoni 1. augusti 2005. a teatise „Euroopa keeleoskuse näitaja“ kohaselt testitakse õpilasi kõige sagedamini õpetatavas esimeses ja teises võõrkeeles. Komisjon tegi ettepaneku, et esimeses ringis testitaks praktilistel põhjustel võõrkeeluskusi viies Euroopa Liidus kõige sagedamini õpetatavas võõrkeeles (nt inglise, prantsuse, saksa, hispaania ja itaalia keeles).

Võimalust testida ladina ja vanakreeka keele oskust ei võeta arvesse, sest Euroopa keeleoskuse näitaja on mõeldud üksnes Euroopa Liidu ametlike keelte jaoks. See tähendab, et see projekt hõlmab üksnes elavaid keeli.

Kuna vanakreeka ja ladina keele ja kultuuri elemendid on juurdunud tänapäeva Euroopas kõneldavates keeltes, siis loomulikult võivad need elemendid kajastuda ka testi materjalides. Euroopa keeleoskuse näitaja projektiga ei kavatseta aga rõhutada just neid elemente.

Iga ELi liikmesriigi haridussüsteemis õpetatavate võõrkeelte valikut ei otsustata ELi tasandil, vaid see on liikmesriikide enda pädevuses. Ühenduse õiguse praeguses arenguetapis kuulub ka diplomite akadeemiline tunnustamine liikmesriikide pädevusse tingimusel, et nad ei rakenda otsest ega kaudset diskrimineerimist rahvuse põhjal.

*
* *

Küsimus nr 57 Bernd Posselt (H-0648/08)

Teema: saksa keel

Missugusena näeb komisjon saksa keele rolli (a) töökeelena ja (b) Euroopa Liidu ametliku keelena? Mida arvate Saksamaa parlamendi Bundestagi hiljutisest algatusest selles vallas?

Vastus

Komisjon on täielikult pühendunud mitmekeelsuse ja lingvistilise mitmekesisuse tagamisele, mida suunavateks põhimõteteks on mittediskrimineerimine, tõhus toetus paremale regulatsioonile ja ELi demokraatlikkus, säilitades seejuures kiire otsustusprotsessi.

Nõukogu määruse nr 1/1958 artikli 1 kohaselt, milles loetletakse liidu institutsioonide ametlikud ja töökeeled,⁽¹⁷⁾ tuleb kõiki ELi ametlikke keeli kohelda võrdselt õigusaktide ja muude üldkohaldatavate dokumentide avaldamise osas. See tähendab, et komisjoni määrused ja direktiivid ning komisjoni poolt ametlikult heaks kiidetud ja institutsioonidele edastatud seadusandlikud ettepanekud ja teatised tõlgitakse kõikidesse liidu ametlikes keeltesse, sealhulgas saksa keelde.

Lisaks olgu märgitud, et saksa keel on koos inglise ja prantsuse keelega üks kolmest keelest, milles komisjon tavaliselt teeb oma sisemisi otsuseid.

Komisjon kaalub jooksvalt kõiki liikmesriikide poolt tõlke- ja laiemalt mitmekeelsuse küsimustes esitatud seisukohti.

*
* *

Küsimus nr 58 Robert Evans (H-0651/08)

Teema: mitmekeelsus Euroopa ettevõtluses

Komisjon on öelnud, et „investeeringud keeleoskusesse ja mitmekesisuse haldamisse on Euroopa jaoks kriitilise tähtsusega, et üleilmastuvast maailmast täit kasu lõigata“.

Mis arutelusid on komisjon pidanud Euroopa ettevõtjatega, tagamaks, et Euroopa suuretevõtteid valmistaksid oma töötajaid ette suhtlema arenevate turgudega, nagu näiteks Ladina-Ameerika või Hiina?

Vastus

Mitmekeelsuse küsimusi käsitlev ettevõtlusfoorum, mis moodustati 2007. aastal selleks, et uurida, kuidas keeleoskus võib mõjutada kaubandust ja töökohti Euroopa Liidus, esitas oma raporti mitmekeelsuse volinikule 11. juulil 2008.⁽¹⁸⁾ Raport annab selge ülevaate sellest, mida on vaja teha selleks, et aidata ettevõtetel pääseda uutele turgudele ja leida uusi äri võimalusi üleilmastunud maailmas. Selle aluseks on teadusuuringud, juhtumianalüüsid, intervjuud ning Belgia riigiministri ja Euroopa Komisjoni endise asepresidendi Viscount

⁽¹⁷⁾ Nõukogu 15. aprilli 1958. aasta määrus nr 1, millega määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled, EÜT 17, 6.10.1958. Viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1791/2006, ELT L 363, 20.12.2006.

⁽¹⁸⁾ Täpsema teabe saamiseks vt http://ec.europa.eu/education/languages/news/news1669_en.htm.

Etienne Davignoni poolt juhitud foorumi liikmete isiklikud kogemused. Üks peamisi raportis tehtud järeldusi on: „Euroopa konkurentsivõime on ohus, sest arenevad riigid, eeskätt Aasias ja Ladina-Ameerikas omandavad kiiresti head keeleoskust koos muude edukaks konkureerimiseks vajalike oskustega.“

Raport kinnitab komisjoni seisukohta, et konkurentsivõime suurendamine ei tähenda mitte üksnes inglise keele kui ühe peamise rahvusvahelises kaubanduses kasutatava keele oskuse parandamist, vaid ka teiste keelte oskuse omandamist, et kohalikele turgudele õigesti läheneda.

Raport on eriti tähtis selleks, et tõsta väikeettevõtete teadlikkust sellest, kui tähtis on ära tunda keeleoskuse lisaväärtust ja arendada ettevõttesisesid keelestrateegiaid, et ELi siseturgu paremini ära kasutada ja saavutada Euroopa tööjõu parem liikuvus.

Raportis tehtud järeldusi ja soovitusi võeti arvesse 18. septembril vastu võetud uues strateegilises teatistes mitmekeelsuse kohta. Tagamaks raportis tehtud tähelepanekute jooksev levitamine ja edendamaks raportis tehtud soovitude rakendamist, loob komisjon püsiva platvormi ettevõtete heade tavade vahetamiseks, asjaomase teabe kogumiseks ettevõtjatelt, sotsiaalpartneritelt, kaubandusorganisatsioonidelt, kaubanduskodadelt, kaubandust edendavatel organisatsioonidelt, koolidelt ja haridusametitelt.

*
* *

Küsimus nr 59 Michl Ebnerilt (H-0683/08)

Teema: „1+2“ eesmärgi saavutamine Euroopa keelepoliitikas

Mitmekeelsus Euroopa Liidus on Euroopa mitmekesisuse peamine koostisosa. Uute keelte õppimine ei kujuta endast mitte üksnes konkurentsieelist, vaid on ka kultuuriliselt rikastav.

Euroopa keelepoliitika eesmärgiks on nn „1+2“ strateegia, mille kohaselt peaks iga ELi kodanik õppima ära kaks ühenduse keelt lisaks oma emakeelele.

Ehkki seda programmi põhimõtteliselt pooldatakse, on praktikas ilmnenu tõsised puudused selle rakendamise osas. Mõned piirkonnad, kus keeleõpe on geograafilise asukoha tõttu eriti tähtis, ei ole senini lisanud naaberriikide keeli oma õppekavadesse. Sellel tegevusetusel pole tagajärjed mitte üksnes üksikisikute konkurentsivõimele üleilmastunud turul, vaid see toob kaasa ka pikaajalised takistused töötajate vabale liikumisele asjaomastes piirkondades keeleoskuse puudumise tõttu.

Kuidas kontrollib komisjon 1996. aasta valges raamatus sätestatud mitmekeelsuse eesmärkide täitmist? Mis ELi vahendid on kättesaadavad liikmesriikide ametiasutustele hariduspoliitika ümberkorraldamiseks eeskätt piirialadel?

Vastus

Komisjon nõustub lugupeetud saadiku seisukohaga, mis puudutab mitmekeelsuse kultuurilist tähtsust Euroopas ja eeliseid, mida pakub naaberriikide keelte õppimise edendamine, eeskätt piirialadel.

Komisjon toetab jõuliselt eesmärki „emakeel pluss kaks keelt“, mis – nagu lugupeetud saadik märkis – sätestati esmakordselt 1996. aasta valges raamatus ja mille liikmesriigid kiitsid heaks 2002. aastal Barcelonas toimunud Euroopa Ülemkogul. Sellest ajast saadik on see eesmärk olnud Euroopa mitmekeelsuspoliitika südames ja seda on arendatud edasi komisjoni hilisemates teatistes.⁽¹⁹⁾

Järgides subsidiaarsuspõhimõtet ja liikmesriikide pädevust selles valdkonnas, on komisjon kogunud teavet ja andmeid eesmärgi saavutamise kohta. Seda tõendavad keeleõppe ja keelelise mitmekesisuse edendamise tegevuskava⁽²⁰⁾ puudutava raporti vastuvõtmine, „keeleõppe põhinäitajate“ regulaarne avaldamine ja keeleoskuse näitaja ettevalmistamine.

⁽¹⁹⁾ KOM (2003) 449. Keeleõppe ja keelelise mitmekesisuse edendamine: tegevuskava aastateks 2004–2006.

KOM (2005) 596. Uus mitmekeelsuse raamstrateegia.

KOM (2005) 356. Euroopa keeleoskuse näitaja.

KOM (2007) 184. Euroopa keeleoskuse uuringu raamistik.

⁽²⁰⁾ KOM (2007) 554. Tegevusplaani esimene eduaruanne „Keeleõppe ja keelelise mitmekesisuse edendamine“.

Komisjon toetab mitmekeelsuse poliitikat mitmete Euroopa programmide ja algatuste kaudu. 18. septembril 2008. a vastu võetud komisjoni uuele teatisele mitmekeelsuse kohta on lisatud loetelu kõigist komisjoni programmidest ja algatustest, mis toetavad mitmekeelsust. Vastates konkreetsemalt küsimusele, mis puudutas mitmekeelsust piirialadel, soovib komisjon märkida järgmist:

1. 2007.–2013. aasta elukestva õppe programm, mille raames parlamendi poolt algatatud Comenius-Regio kava edendab koostööd piirialadel asuvate koolide vahel.
2. Itaalia-Austria piiriülese territoriaalse koostööprogrammi Interreg üks eesmärke on parandada suhtlust, et luua tugev alus kaubanduseks ja vähendada olemasolevaid tõkkeid, mis tulenevad erinevatest süsteemidest eri valdkondades, eeskätt keelebarjääre.
3. „Kodanike Euroopa“ programm, mis toetab linnadevahelist mestimist ja nende vastavate keelte ja kultuuride tundmist.

*
* *

Küsimus nr 60 Anna Záborskált (H-0702/08)

Teema: mitmekeelsuse eeskirjade rakendamine ja slovaki keele staatus

Missuguseid poliitilisi ja finantsmeetmeid võtab komisjon selleks, et tagada asutamislepingu artiklite 21, 290 ja 314 ning nõukogu 15. aprilli 1958. aasta määruse⁽²¹⁾ (EMÜ) nr 1 tegelik rakendamine, eeskätt tehes kättesaadavaks ressursid, mis on vajalikud selleks, et leevendada keeleametnike puudujääki?

Mis on komisjoni seisukoht seoses saksa keele kasutamisega peamise töökeelena, eeskätt releekeelena uute liikmesriikide keelte suhtes?

Missugusena näeb komisjon slovaki keele rolli Euroopa Liidu ametliku keelena? Kas komisjon on slovaki keele praeguse positsiooniga rahul, võttes arvesse Euroopa institutsioonide personali planeerimise ja koolitamise meetmete võtmist alates slovaki keele kasutuselevõttust? Mis meetmeid on vaja veel võtta, et tõsta institutsioonide siseselt slovaki keeles osutatavate teenuste kvaliteet rahuldavale tasemele?

Vastus

Esiteks, komisjon järgib täielikult kõiki oma kohustusi, mis tulenevad määrusest nr 1.⁽²²⁾ See viitab ühest küljest sellele, et komisjoni määrused ja direktiivid ning kõik komisjoni poolt ametlikult vastu võetud ja institutsioonidele esitatud ettepanekud ja teatised tõlgitakse kõikidesse ametlikes keeltesse, sealhulgas saksa ja slovaki keelde, ning teisest küljest sellele, et kodanikele saadetakse kirjad koostatakse nende poolt valitud keeles. Lisaks määruses nr 1 sätestatud kohustustele ja kooskõlas multikultuursuse ja mitmekeelsuse põhimõtetega püüab komisjon teha kõik endast oleneva, et kohelda kodanikke, kultuure ja keeli võrdselt, nõuetekohase hoolduse ja austusega. Komisjon võttis enda kohuseks ka tulemusliku ja tõhusa suhtlemise avalikkusega tsentraalsel ja kohalikul tasandil ning Interneti teel.

Võttes arvesse komisjoni vajadust esiteks täita tema õigustõlkekohustused, on vajalik püüda pidevalt leida õiget tasakaalu ühest küljest selle vahel, et anda ELi sidusrühmadele asjakohast ja värsket teavet nii paljudes keeltes kui võimalik ja teisest küljest selle vahel, et tagada kiire ja tasuv otsustamine ja kaitsta Euroopa maksumaksjat ebaproportsionaalse koorma eest. Tõlkeressursside kasutamine on sätestatud komisjoni tõlkestrateegias, mida on jooksvalt uuendatud alates 2004. aastast ja mis teeb võimalikuks korrigeerida nõudlust ja ressursse sujuvalt ja tõhusalt.⁽²³⁾

Lisaks olgu märgitud, et saksa keel on koos inglise ja prantsuse keelega üks kolmest keelest, milles komisjon tavaliselt teeb oma sisemisi otsuseid.

Slovaki keele osas on pakutud koolitust alates 2003. aastast. Standardkoolitust slovaki keele alal pakutakse samadel alustel kõigi ametlike keeltega; personal saab osaleda komisjonisestel koolitustel ja Slovakkias toimuvatel väliskoolitustel. Komisjoni kirjaliku tõlke peadirektoraat alustas 2007. aasta alguses Slovakkia

⁽²¹⁾ EÜT 17, 6.10.1958, lk 385.

⁽²²⁾ Nõukogu 15. aprilli 1958. aasta määrus nr 1, millega määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled, EÜT 17, 6.10.1958. Viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1791/2006, ELT L 363, 20.12.2006.

⁽²³⁾ Kehtiv redaktsioon: SEK (2006) 1489 lõplik. Varasemad redaktsioonid: SEK (2005) 984/3 ja SEK (2004) 638/6.

ministeeriumite, ülikoolide, akadeemiate ja Euroopa institutsioonide esindajate mobiliseerimist eesmärgiga parandada slovaki keele institutsionaalset kasutust ja terminoloogilist järjepidevust. Komisjoni suulise tõlke peadirektoraat jätkab Slovakkia koolitusasutuste toetamist konverentsitõlkide koolitamise osas. Regulaarselt viiakse läbi akrediteerimistest, et suurendada slovaki keelde ja keelest tõlkivate tõlkide arvu.

Komisjoni eesmärgid slovaki keele osas on täidetud ja pakutavad teenused on kvaliteetsed ning slovaki keele propageerimine aktiivne. Tekstide kvaliteedi kohta on saadud tõepoolest väga vähe kaebusi.

*
* *

Küsimus nr 63 Eoin Ryanilt (H-0620/08)

Teema: meediakanalite ja ajakirjanike roll ja õigused

Endise ajakirjanikuna on infoühiskonna ja meedia volinik rääkinud meediakanalite ja ajakirjanike rollist ja õigustest. Kas Euroopa Komisjon saab seoses tulevaste ELi teavitus- ja muude kampaaniatega kinnitada, et keskendub uutes kampaaniates kõikidele üleriigilise levikuga päevalehtedele?

Vastus

Meedia on üks oluline ELi tegevusest teavitamise kanal. Seepärast viib komisjon meedias läbi kampaaniaid, et suurendada avalikkuse teadlikkust olulistest ELi algatustest ja pöörduda võimalikult laia avalikkuse poole.

Iga ajaleht, telekanal ja raadiokanal peab otsustama, kas nad soovivad osaleda komisjoni teavituskampaaniates. Mis puutub ajalehelisadesse või reklaami, siis kõigi koguste suhtes kehtivad ranged hanke-eeskirjad, mis tagavad äritingimuste õiglase ja avatud täitmise. Seepärast ei saa komisjon garanteerida, et kõik päevalehed osalevad igas läbi viidud teavituskampaanias.

*
* *

Küsimus nr 64 Willy Meyer Pleitelt (H-0627/08)

Teema: Inimõiguste järelevalvemehhanism Mehhikos

Pärast inimõiguste klauslit sisaldava ELi ja Mehhiko sooduskaubanduse kokkuleppe sõlmimist on juhtivad rahvusvahelised organisatsioonid korduvalt teatanud inimõiguste rasketest rikkumistest Mehhiko valitsuse poolt.

Euroopa Parlament kutsus Mehhiko valitsust üles astuma samme Acteali veresauna lahendamiseks ja naiste tapmist vältimiseks.

Kas EL on loonud mingi mehhanismi Mehhikos valitseva inimõiguste olukorra hindamiseks? Kas kodanikuühiskond osaleb selles? Kas komisjon kavatseb astuda samme inimõiguste klausli jõustamiseks seoses inimõiguste olukorraga Mehhikos?

Vastus

Komisjon ja ELi liikmesriigid jälgivad tähelepanelikult inimõiguste olukorda Mehhikos ja ka kõigis teistes riikides. Mehhikos asuv delegatsioon koostab regulaarseid teabelehti, kohtub inimõiguslastega, teeb kohapealseid külaskäike ja arendab jooksvat dialoogi kohalike kodanikuühiskonna organisatsioonidega.

Komisjon peab selles küsimuses avatud ja positiivset dialoogi Mehhiko võimudega, kohtudes sageli Mehhiko välisministeeriumi inimõiguste ja mitmepoolsete asjade asekanstleriga ja Mehhiko saatkonnaga Brüsselis. Seda küsimust arutatakse uuesti ELi ja Mehhiko ühiskomitees 2008. aasta oktoobris.

Mis puutub koostöösse, siis delegatsioon juhib kohalikkude toetusprogrammi, mille abil toetatakse Mehhiko kodanikuühiskonna organisatsioonide inimõiguste projekte. Ajavahemikuks 2007–2013 koostatud riigistrateegia dokumendi raames on koos Mehhiko valitsusega paralleelselt käivitatud uus inimõiguste projekt lisaks neljakümne üheksale projektile, mis saavad juba toetust Euroopa Demokraatia ja Inimõiguste Programmilt alates 2002. aastast.

Lõpetuseks, komisjon usub, et ELi ja Mehhiko strateegilise partnerluse sõlmimisega loodud uues poliitilises kontekstis on rohkem võimalusi arutada meie Mehhiko partneritega kõiki tundlikke küsimusi, sealhulgas inimõigusi, nii mitmepoolselt kui ka kahepoolselt.

*
* *

Küsimus nr 65 Eva Lichtenbergerilt (H-0628/08)

Teema: Prodesise projekt Chiapases

Komisjon ja Mehhiko osariik Chiapas sõlmisid 2003. aasta detsembris Mehhiko Föderaalvalitsuse ad honorem osalusel projekti „Lõimitud ja jätkusuutliku sotsiaalse arengu projekt, Chiapas, Mehhiko“ (PRODESIS) „ALA/B7-310/2003/5756“.

Miks valiti kohaliku elanikkonnaga nõu pidamata või kohaliku elanikkonna nõusolekut saavutamata see ääretult konfliktiderohke piirkond?

Võttes arvesse projekti suhtes tehtud kriitikat, kas EL kavatseb luua konsultatsioonimehhanismi? Kui jah, siis kuidas komisjon kavatseb tagada selle, et organisatsioonid, kellega nõu peetakse, on esindavad ja sõltumatud nii ELi kui ka Mehhiko Föderaalvalitsuse rahastamisest?

Mis mehhanisme kavatseb EL kasutada selleks, et tagada tema projektide elluviimine kooskõlas ÜRO põlisrahvaste deklaratsiooniga seoses vajadusega tagada vaba ja teavitatud nõusolek kõigi põlisrahvale kuuluval maal rakendatavate projektide puhul?

Vastus

1. PRODESISi projekti ala valimisel oldi täiesti teadlikud tema valdavalt põlisrahvast koosneva elanikkonna äärmiselt suurest tõrjutusest. Igas projektitsükli staadiumis ja isegi praegu, kui PRODESIS on juba lõppemas, on komisjon olnud teadlik kohapeal valitsevast raskest poliitilisest ja sotsiaalsest olukorrast. See kajastub PRODESISi avatuses kohalikele partnerinstitutsioonidele ja tema tugevast pühendumisest aruandekohustuse täitmisele toetuse saajate ja kogukondade ees.

2. Teostatavusuuringu koostamise ja projekti määratlemise ajal toimusid mitmed kokkupuuted ja konsultatsioonid kohalike toetuse saajate ja kogukondade ning riiklike ja piirkondlike kodanikuühiskonna organisatsioonidega.

Projekti käivitamisel ja rakendamisel sõltus iga projekti raames rahastatud planeerimisülesande ja tegevuse sooritamine kohalike kogukondade ja rohujuuretasandi organisatsioonide eelnevast nõusolekust ja vabast tahtest.

3. Institutsionaalsest vaatepunktist on asetatud rõhku kodanikuühiskonna osalusele ja kontrollile projekti konsultatsiooninõukogus, mille sõltumatu „kodanikuühiskonna kolleegium“ koosnes ligikaudu 30-st piirkondlike ja riiklike valitsusväliste osaliste liikmest.

*
* *

Küsimus nr 67 Colm Burke'ilt (H-0634/08)

Teema: meremagistraalid

Meremagistraalide arendamine on üks üleeuroopaliste võrkude rahastamisvahendi prioriteete. Meremagistraalidel on suur kulude, CO₂ heitmete ning maanteed ülekoormatuse vähendamise potentsiaal tarbijate, vedajate ja ametivõimude jaoks.

Kas komisjon annaks ülevaate sellest, kui suurt toetust meremagistraalid saavad ja kui suurt toetust on liikmesriikidel lubatud nendele projektidele anda?

Vastus

Meremagistraale saab toetada erinevate ELi ja riiklike instrumentide abil.

ELi tasandil toetatakse TEN-T toetuskava raames infrastruktuuri ja rajatiste rahastamist. Rahastamise ülemmäär on 20 % üksnes ühes liikmesriigis paiknevate projektiosade puhul ja 30 % piiriüleste projektiosade puhul. Prioriteetsele projektile nr 21 „Meremagistraalid“ nähti ette toetus 2007. aasta mitmeaastases töökavas⁽²⁴⁾

⁽²⁴⁾ Komisjoni otsus, millega kehtestatakse mitmeaastane tööprogramm toetuste andmiseks üleeuroopalise transpordivõrgu (TEN-T) valdkonnas ajavahemikuks 2007–2013, C (2007) 3512 (vt lisa punkte 14 ja 16).

ja selle suuruseks programmiperioodil 2007–2013 on 310 miljonit eurot, mis jaotatakse 2008. kuni 2013. aastani väljakuulutatavate iga-aastaste projektikonkursside raames.

Programmi Marco Polo II⁽²⁵⁾ raames toetatakse transporditegevust ja see hõlmab ka meremagistraale kui üht viiest abikõlblikust tegevusest. Programmiperioodil 2007–2013 jagatava toetuse suuruseks on 450 miljonit eurot (kõigi tegevuste peale kokku). Rahastamise ülemmäär on 35 % kuni viie aasta jooksul.

Samuti võimaldavad meremagistraalide rahastamist Ühtekuuluvusfond⁽²⁶⁾ ja Regionaalarengufond⁽²⁷⁾ tingimusel, et liikmesriigid on lisanud need tegevused vastavatesse programmidokumentidesse. Rahastamise ülemmäär on 85 %.

Euroopa Investeeringispank (EIP) võib anda toetust meremagistraalidele pangalaenu andmise teel või TEN-T projektidele mõeldud laenu tagamisvahendi (LGTT) abil.⁽²⁸⁾

Kui ühenduse vahenditest ei piisa, võivad liikmesriigid lisada ühendusepoolsele rahastamisele riigiabi, et anda Marco Polo II ja TEN-T raames välja valitud projektidele maksimaalset riiklikku toetust. Õiguskindluse huvides kavatseb komisjon selgitada seda konkreetset aspekti teatistes, mille komisjon võtab vastu 2008. aasta sügisel.

Lõpetuseks, riiklikul tasandil võib liikmesriik toetada lähimerevedu ja meremagistraale kooskõlas ühenduse suunistega meretranspordile antava riigiabi kohta. Rahastamise ülemmäär on 30 % kolme aasta jooksul; enne riiklike toetuskavade rakendamist on vaja komisjoni heakskiitu vastavalt EÜ asutamislepingu artiklitele 87 ja 88.

*
* *

Küsimus nr 68 Alain Hutchinsonilt (H-0643/08)

Teema: Prantsuse avalik-õigusliku televisiooni reform

Prantsusmaa president Nicolas Sarkozy on otsustanud viia läbi ulatusliku avalik-õigusliku televisiooni reformi Prantsusmaal. Igasuguse kommertsteadaannete edastamise lõpetava reformi vastu on kategooriliselt teletöötajad ja laiemas kontekstis ka avalikkus, sest kardetakse, et avalik-õiguslik televisioon lakkab varsti olemast, kuna ta ei suuda konkureerida erakanalitega, kui ta ei saa enam reklaamitulud. Siit edasi on vaid lühike samm, jõudmaks levinud veendumuseni, et Prantsusmaa on otsustanud tappa avalik-õigusliku televisiooni, et selle arvel võiks öitseda erasektor.

Kas komisjoni arvates on see reform kooskõlas Euroopa õigusega ja kas komisjon võiks selgitada oma seisukohta selles küsimuses?

Vastus

Ühenduse eeskirjade rakendamine riigiabile avalik-õigusliku ringhäälingu rahastamise valdkonnas tugineb eeskätt komisjoni teatisele riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta avalik-õigusliku ringhäälingu suhtes.⁽²⁹⁾

Teatis sätestab aluspõhimõtted, mis sisalduvad Amsterdami lepingule lisatud protokollis, s.t liikmesriikide pädevuse rahastada avalik-õiguslikku ringhäälingut niivõrd, kuivõrd rahastatakse iga liikmesriigi poolt antud, määratletud ja korraldatud üldhuviteenuste osutamist, ja niivõrd, kuivõrd selline rahastamine ei mõjuta kaubandustingimusi ja konkurentsi ühenduses ulatuses, mis oleks vastuolus ühishuvidega.

⁽²⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1692/2006, 24. oktoober 2006, teise Marco Polo programmi loomise kohta, et anda ühenduse finantsabi kaubaveosüsteemi keskkonnakaitsemeetmete tõhustamiseks (Marco Polo II), ja määruse (EÜ) nr 1382/2003 kehtetuks tunnistamise kohta.

⁽²⁶⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1084/2006, 11. juuli 2006, millega asutatakse Ühtekuuluvusfond ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1164/94.

⁽²⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1080/2006, 5. juuli 2006, mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondi ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1783/1999.

⁽²⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 680/2007, 20. juuni 2007, millega kehtestatakse ühenduse rahalise abi andmise üldeeskirjad üleeuroopaliste transpordi- ja energiavõrkude valdkonnas.

⁽²⁹⁾ Komisjoni teatis riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta avalik-õigusliku ringhäälingu suhtes, EÜT C 320, 15.11.2001, lk 5.

Selles juriidilises subsidiaarsuse kontekstis on avalik-õigusliku ringhäälingu rahastamine üksnes liikmesriikide enda pädevuses. Sellest hoolimata peab komisjon asutamislepingu artikli 86 lõike 2 kohaselt veenduma, et konkurentsieeskirjadest kõrvalekaldumine üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamiseks ei mõjuta ebaproportsionaalselt konkurentsi ühisturul. Riigiabi peab olema eeskätt proportsionaalne ühishuvi eesmärgi suhtes, s.t mitte ületama avalik-õigusliku ülesande puhaskulu, võttes arvesse ka muud otsest või kaudset tulu, mis sellest ülesandest tuleneb.

Mis puutub avalik-õigusliku ringhäälingu reformi Prantsusmaal, siis ei ole komisjon veel saanud ametlikku teatist Prantsuse ametivõimudelt. Seepärast on komisjonil veel liialt vara selles küsimuses kommentaare anda.

*
* *

Küsimus nr 69 Dimitrios Papadimouliselt (H-0655/08)

Teema: kaasrahastatud infoühiskonna projektid ja Siemens

Kreeka ja Saksa õigusasutuste poolt Siemensi asjas läbi viidud uurimise käigus on seni kindlaks tehtud, et äriühing andis altkäemaksu parteidele ja vastutavatel kohtadel isikutele, et saada konkurentidega võrreldes eelis tööde ja hankelepingute saamisel valitsuselt ja riigiettevõtetelt. Nimetatud äriühing on koos teiste äriühingutega viinud läbi „infoühiskonna“ projekte, mida kaasrahastati ühenduse vahenditest.

Mis projekte on Siemens läbi viinud „infoühiskonna“ programmi raames? Mis summad olid nende projektidega seotud? Kas komisjon kavatseb uurida seda, kas järgiti Euroopa Ühenduse poolt kehtestatud korda projektide alustamiseks ja rakendamiseks?

Vastus

Vastavalt nõukogu 21. juuni 1999. a määruse (EÜ) nr 1260/1999, millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta⁽³⁰⁾, artikli 8 lõikele 3 vastutavad liikmesriigid subsidiaarsuse põhimõtte kohaldamisel struktuurifondide poolt Kreekas rakenduskava „Infoühiskond“ raames aastatel 2000–2006 kaasrahastatavate projektide rakendamise eest. Liikmesriigid ei ole kohustatud teavitama komisjoni igast struktuurifondide poolt kaasrahastatavast projektist, välja arvatud juhul, kui see on suurprojekt nõukogu määruse (EÜ) nr 1260/1999 artiklite 25–26 kohaselt.

Komisjoni 2. märtsi 2001. a määrus (EÜ) nr 438/2001, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1260/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad juhtimis- ja kontrollisüsteemi kohta seoses struktuurifondidest antava abiga, näeb ette, et liikmesriigi ametiasutused peavad kontrollima nende järelevalve all olevate projektide juhtimist. Sama määrus näeb ette ka süsteemi ja projektide auditeerimise liikmesriikide audiitorite poolt.

Täiendavat teavet sama teema kohta leiab lugupeetud saadik komisjoni vastustest küsimustele E-0505/08, E-0589/08, E-0839/08, E-2804/08, E-3847/08, E-4139/08, E-4180/08, E-4219/08, E-4294/08 ja E-4374/08.

*
* *

Küsimus nr 70 Nicholson of Winterbourne'ilt (H-0657/08)

Teema: rünnak India saatkonna vastu Kabulis

India on Afganistanis tähtis roll ja ta on oluline tegur seoses Afganistani julgeoleku ja stabiilsusega. India abi Afganistani ülesehitamisel on avaldanud piirkonnale olulist mõju. Alates Talibani võimult kukutamisest 2002. aastal on India valitsus eraldanud Afganistanile üle 750 miljoni dollari. Samuti töötab riigis tuhandeid India kodanikke, kes kasutavad neid vahendeid afgaanide elu parandamiseks põhjanevate võimekuse suurendamise ja institutsioonide väljaarendamise projektide kaudu, mille näiteks on Salma tammi ümber- ja valmishitamise projekt Herati provintsi varustamiseks hüdroenergiaga.

Võttes arvesse Kabulis asuva India saatkonna vastu suunatud rünnakut 7. juulil, siis milliseid poliitilisi meetmeid võtab Euroopa Liit tarvitusele selleks, et anda täielikku toetust India ja Afganistani valitsustele selle julma rünnaku toime pannud kurjategijate vastutusele võtmiseks?

⁽³⁰⁾ EÜT L 161, 26.06.1999.

Kuna Euroopa Liit võttis endale Pariisis 12. juunil 2008. aastal Afganistani toetuseks toimunud rahvusvahelisel konverentsil suurema kohustuse tugevdada Afganistani institutsioone ja suurendada julgeolekut Afganistanis ning mitmeid muid olulisi kohustusi, kas komisjon saaks selgitada, kuidas ta kavatseb jätkata koostööd Afganistani valitsusega ja teiste partneritega, nagu India, et saavutada olukord, kus juba käimasolev võimekuse suurendamine ja institutsioonide väljaarendamine hakkavad efektiivselt juurduma?

Vastus

Komisjon mõistis otsustavalt hukka 7. juulil 2008. a Kabulis asuva India saatkonna vastu suunatud kohutava pommirünnaku, mis tappis hulgaliselt afgaani tsiviilisi, India diplomaate ja saatkonna töötajaid ning põhjustas vigastusi paljudele muudele inimestele. 8. juulil 2008. a. rünnakule järgnenud päeval parlamendi ees peetud kõnes mõistis komisjon rünnaku jõuliselt hukka ja avaldas kaastunnet peredele, kes kaotasid lähedasi või kelle lähedased said vigastada.

ELi eesistujariigi avalduse kohaselt olid need riigi diplomaatilise esinduse vastu suunatud teod vastuvõetamatud. EL kinnitas India võimudele oma solidaarsust ja kordas Afganistani võimudele, et on otsustanud toetada võitlust terrorismiga. Kõik selle šokeeriva terroriakti taga olevad isikud tuleb võtta vastutusele.

Komisjon teeb märkimisväärseid edusamme suhete edasiarendamisel Indiaga. EÜ eelarve seoses Indiaga aastateks 2007–2013 ulatub 260 miljoni euroni ning hõlmab tervishoiu ja hariduse toetusprogramme ning ühise tegevuskava rakendamist. Pärast ELi ja India ühise tegevuskava läbivaatamist tegi komisjon ettepanekud, et suurendada koostööd võitluses terrorismiga ja relvade levikuga.

Afganistani toetamine on ja jääb oluliseks prioriteediks ka tulevikus. Alates 2002. aastast on ühendus eraldanud riigile 1,2 miljardit eurot. 12. juulil 2008. aastal toimunud Pariisi konverentsil, kuhu kogunes rahvusvaheline kogukond, et taas kinnitada Afganistani suhtes võetud kohustusi, meenutati, et komisjon võttis endale pikaajalised kohustused. Kohapealne turvaolukord on teinud edusammude saavutamise rahvusvahelisele kogukonnale ja Afganistani valitsusele raskeks. Ühendus tahab toetada võtmetähtsusega institutsioone, mis on vajalikud õigusriigi tagamiseks, ning Rooma konverentsil, kus arutati õigusriiki Afganistanis 2007. aastal, teatas komisjon, et ühendus eraldab kuni 200 miljonit eurot õigusriigi toetamiseks kuni 2010. aastani. Selle summaga toetatakse politseid ja kohtusüsteemi. Komisjon teeb koostööd võtmetähtsusega õiguskaitseasutustega Kabulis, rakendades projekti, mille eesmärgiks on muuta nad avatuks, professionaalseks ja seaduslikuks. Mõnedes valdkondades on tehtud edusamme ja selle sektori rahastamise kooskõlastamine on pärast Rooma konverentsi oluliselt paranenud. Komisjon jätkab ka politsei toetamist eeskätt avaliku korra tagamise sihtfondi (LOTFA) kaudu. Aja jooksul peaks see aitama kaasa võtmetähtsusega institutsionaalse võimekuse tugevnemisele Afganistanis.

*
* *

Küsimus nr 71 Frank Vanheckelt (H-0658/08)

Teema: ajakirjandusvabadus Türgis

Haci Bogatekin, ajalehe Gerger Firat väljaandja, on olnud vahi all alates 13. aprillist 2008. a pärast 2008. a jaanuaris avaldatud artikli kirjutamist selle kohta, et islami fundamentalism kujutab endast Türgi Vabariigile suuremat ohtu kui Kurdistanis Tööpartei (PKK). Kõnealusel artiklis kritiseeris ta teravalt armeed võitlust PKKga antud piirkonnas ajal, mil Fethullah Güleni poolt asutatud ning Türgi Õigluse ja Arengu Parteiga (AKPga) tihedaid sidemeid omava islamistliku liikumise mõjuvõim pidevalt kasvab. Kui riigiprokurör Sadullah Ovacikli teda sel teemal küsis, avaldas ajakirjanik artikli, kus väitis, et Ovaciklil endal on tihedad sidemed Fethullah Güleniga. 25. juunil 2008. a määrati Bogatekinile karistuseks 18-kuuline vangistus. Tema karistust võidakse pikendada Türgi kriminaalkoodeksi artikli 301 rikkumise eest seoses täiendava artikli avaldamisega.

Kas komisjoni arvates kujutab ajakirjanikule sellise vanglakaristuse mõistmine ajakirjandus- ja sõnavabaduse rikkumist? Kui jah, siis milliseid samme võtab komisjon ja mis mõju on sellel asjal käimasolevatele liitumisläbirääkimistele?

Vastus

Komisjon jälgib tähelepanelikult lugupeetud saadiku poolt viidatud juhtumi kulgu. See juhtum näitab, et Türgis on jätkuvalt puudusi seoses Euroopa standarditele vastava sõnavabaduse tagamisega.

Käesoleva aasta aprillis muutis Türgi parlament Türgi kriminaalkoodeksi artiklit 301, mida on korduvalt kasutatud kirjanike ja ajakirjanike kohtu alla andmiseks ja süüdimõistmiseks. Nende muudatuste eesmärgiks

on tugevdada sõnavabaduse kaitset Türgis. Ent nagu laienemise eest vastutav volinik on korduvalt rõhutanud, sõltub kõik lõppastmes selle nõuetekohasest rakendamisest ja nähtavatest muudatustest kohapeal.

Lisaks artiklile 301 tuleb tegeleda ka teiste sõnavabadust välistavate sätetega, et tagada mittevägivaldset arvamust avaldavate inimeste alusetu kohtu alla andmise lõpetamine.

Komisjon jälgib sõnavabaduse olukorda hoolikalt. Meie tähelepanekud avaldatakse iga-aastases Türgi eduaruandes, mis peaks võetama vastu 5. novembril.

*
* *

Küsimus nr 72 Zbigniew Krzysztof Kuźmiukilt (H-0659/08)

Teema: Saksa tööturu avamine

Vastuses minu suulisele küsimusele Saksa tööturu avanemise kohta uute liikmesriikide kodanikele (H-0340/08)⁽³¹⁾ rõhutab komisjon, et juurdepääsupiirangud Saksa tööturule võidakse säilitada veel kahe aasta võrra pärast 30. aprilli 2009 üksnes tööturu olulise tõrke või selle ohu korral. Komisjoni tuleb teavitada sellest meetmest enne viieaastase perioodi lõppemist. 16. juulil 2008. a otsustas Saksa valitsus, et Saksamaa ei ava oma tööturgu uute liikmesriikide töötajatele enne 2011. aastat, hoolimata sellest, et Saksa tööturu olukord pidevalt paraneb – näiteks 2008. aasta juunis oli töötus 7,5 %, mis on paljude aastate madalaim näitaja. Kas Saksa valitsus on esitanud komisjonile üksikasjalikke tõendeid, mis viitavad tööturu olulisele tõrkele? Kui jah, siis kas komisjon on valmis neid tõendeid aktsepteerima?

Vastus

Komisjon on teadlik Saksa valitsuse otsusest pikendada EL-8 töötajate suhtes kehtestatud piiranguid Saksa tööturule pääsemise osas kuni 2011. aastani. Samas otsustati avada juurdepääs Saksa tööturule EU-8 liikmesriikide ning Bulgaaria ja Rumeenia kõrgharidusega töötajatele.

Senini ei ole Saksa valitsus veel teavitanud komisjoni piirangute pikendamise otsusest, ent liitumislepingu tingimuste kohaselt on tal aega seda teha kuni teise faasi lõppemiseni 30. aprillil 2009.

Sellest hoolimata eeldab komisjon, et iga liikmesriik, kes teatab tööturu olulisest tõrkest või selle ohust, põhjendab seda ning esitab veenvad andmed ja argumendid. Liitumislepingus ei ole sätestatud tööturu olulise tõrke või selle ohu tõendamise korda. See tähendab, et liikmesriik peab ise esitama kriteeriumid ja argumendid, mis tema arvates tõendavad tõrke olemasolu. Komisjon hindab hoolikalt asjaomase liikmesriigi teatistes esitatud argumente. Komisjon ei saa enne teatise saamist seisukohta võtta, sest tööturu tõrked on riigiti erinevad ning üldine majandusolukord ja sündmused tööturul on eri liikmesriikides erinev.

*
* *

Küsimus nr 73 Zdzisław Zbigniew Podkańskilt (H-0660/08)

Teema: Poola laevatehaste restruktureerimine

Ehkki Poola valitsuses oli Gdynia ja Szczecini laevatehaste restruktureerimiskavade koostamiseks aega 10. juulini 2008, asjaomaseid dokumente ei esitatud. Komisjon lükkas kõnealuste laevatehaste olemasolevad restruktureerimis- ja erastamiskavad tagasi põhjusel, et järgmised tingimused ei olnud täidetud: pikaajaline kasumlikkus, tootmisvõimsuse vähendamine, investorite suurem panus rahastamisse ja kokkulepe mitte anda asjaomastele ettevõtjatele riigieelarvest täiendavat toetust. Kui komisjon ei pikenda nende dokumentide esitamise tähtaega, siis muutuvad laevatehased maksejõuetuks. Ühe Interneti-portaali teatel soovitas komisjoni esindaja Szczecini laevatehase ostmisest huvitatud investoritel oodata, kuni see maksejõuetuks kuulutatakse.

Mis on komisjoni seisukoht antud küsimuses?

⁽³¹⁾ Kirjalik vastus, 20.05.2008.

Vastus

Komisjon võttis arvesse etappi, millesse Gdynia laevatehase ja Szczecini laevatehase erastamine jõudnud on, ning otsustas lükata edasi lõplike otsuste tegemise seoses neile laevatehastele antava riigiabi kuni 2008. aasta oktoobrini.⁽³²⁾

Otsuse aluseks oli Poola valitsuse lubadus esitada hiljemalt 12. septembriks 2008 nende laevatehaste täielikud restruktureerimiskavad, mis on kooskõlas EÜ riigiabi käsitlevate eeskirjadega. Kavad peavad tagama, et pärast ulatuslikku restruktureerimist taastub äriühingute pikaajaline elujõulisus ja võime konkureerida turul võrdsetel tingimustel riigiabita. Restruktureerimist tuleb finantseerida olulises osas äriühingutel endil või investoritel ning restruktureerimisega peab kaasnema arvestatav tootmisvõimsuse vähenemine.

Poola ametivõimud esitasid uued restruktureerimiskavad 12. septembril 2008. Komisjon hindab neid hoolikalt, et teha kindlaks, kas nad parandavad olukorda märkimisväärselt ja võimaldavad pidada kõnealust riigiabi raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antavat riigiabi käsitlevate ühenduse suuniste⁽³³⁾ kohaselt ühisturuga kokkusobivaks.

20. juunil 2008 kohtusid komisjoni talitused Poola ametiasutuste esindajatega ning neid saatnud ja Szczecini laevatehase ostmisest huvitatud Norra äriühingu Ulstein esindajatega. See kohtumine korraldati Poola ametivõimude palvel ja selle eesmärgiks oli anda potentsiaalsele investorile võimalus tutvustada oma strateegiat laevatehase restruktureerimiseks. Komisjon võib lugupeetud saadikule kinnitada, et mitte ükski komisjoni töötaja ei ole andnud investorile soovitusi oodata, kuni äriühing pankrotti läheb.

*
* *

Küsimus nr 74 James Nicholsonilt (H-0661/08)**Teema: Põhja-liri rakkerühm**

15. aprillil 2008. a avaldas Põhja-liri rakkerühm (TFNI) raporti, milles käsitles küsimusi, mis on seotud „piirkonna juurdepääsuga ühenduse poliitikavaldkondadele ja programmidele ning nendes osalemisega“.

Kas komisjonile teadaolevalt on selles raportis esitatud soovitusi täidetud või kas see raport on avaldanud mingit positiivset mõju ELi-poolsele rahastamisele Põhja-lirimaal.

Vastus

Komisjoni poolt 2008. aasta augustis vastu võetud Põhja-liri rakkerühma raporti⁽³⁴⁾ eesmärgiks on toetada piirkonna konkurentsivõimet ja jätkusuutlikku arengut edendavaid püüdlusi. Nende eesmärkide saavutamisel juhitakse raportis tähelepanu võimalusele, mida pakuvad programmiperioodi 2007–2013 kuus investeeringute programmi, millega kaasneb Euroopa Liidu poolne 1,1 miljardi euro suurune panus. Nende hulka kuulub piirkonnas ainulaadse rahu ja leppimise programmi kolmas põlvkond.

Lisaks sisaldab raport mitmeid juhtnööre, mida piirkond peaks Euroopa erinevates poliitikavaldkondades järgima. Mõningaid neist on juba hakatud järgima enne käesoleva raporti avaldamist või vahetult pärast seda. Teatud juhtudel on see toonud kaasa selle, et Põhja-lirimaa on edukalt konkureerinud rahalisele abile Euroopa Liidu eelarvest (vt aruande p 4), samas kui teatud juhtudel on tõstetud Põhja-lirimaa teadlikkust seoses võimalustega, mida pakuvad uued Euroopa Liidu programmid ja poliitikaalgatused.

Põhja-lirimaa ametiasutused on viidanud sellele, et nad kavatsevad järgida ka teisi juhtnööre, sealhulgas uusi võimalusi, mis on tekkinud pärast raporti avaldamist, süstemaatiliselt ja tegevuskava põhjal. Komisjon on kursis sellega, et praegu käib tegevuskava projekti väljatöötamine. Komisjon on öelnud, et rakkerühm teeb piirkonnaga tihedat koostööd tegevuskava rakendamisel.

Rakkerühma raportis märgib komisjon, et Põhja-lirimaal on „arvestatavad kogemused“ erinevates ELi poliitikavaldkondades osalemises ja neist kasu saamises. Võttes arvesse uut poliitilist olukorda piirkonnas

⁽³²⁾ Vt pressiteadet IP/08/1166

<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/08/1166&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>.

⁽³³⁾ Ühenduse suunistes raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta, ELT C 244, 01.10.2004, lk 2.

⁽³⁴⁾ KOM (2008) 186 ja SEK (2008) 447/2.

ning rakkerühma abi, on alust arvata, et finantsraamistikus 2007–2013 suudetakse varasemaid tulemusi ületada.

*
* *

Küsimus nr 75 Paulo Casacalt (H-0664/08)

Teema: ühenduse eelarvest eraldatav toetus austuse avaldamiseks lastetapja Samir Al-Kantarile

Hezbollah' juhitud populaarse Khiami rehabilitatsioonikeskuse (KRC) veebilehe avalehel oli 24. juulil 2008. a teade, et Samir Al-Kantar, keda mõned päevad varem oli nimetatud Liibanoni „pojaks ja kangelaseks“, on külastanud Liibanoni vangide toetuse seirekomiteed ja KRCd (näib, et need organisatsioonid asuvad samades ruumides). Selle uudisnupu all on Euroopa Liidu logo koos sõnadega „Euroopa demokraatia ja inimõiguste algatuse projekti raames – rahastaja: Euroopa Liit – rakendaja: KRC“.

Käesoleva küsimuse autor on mahuka kirjavahetuse ja otse komisjonile esitatud küsimuste teel kogunud ühemõttelisi tõendeid selle kohta, et peamisel komisjoni poolt rahastataval projektil ei ole mingit pistmist demokraatia ja inimõiguste edendamise, vaid selle asemel õõnestatakse neid terrorismi ja fanatismi ülistamisega. Need tõendid ei ole toonud kaasa vähimatki muudatust komisjoni seisukohas.

Kas komisjoni arvates on põhjendatud kulutada Euroopa Liidu maksumaksjate raha selleks, et ülistada kõige ehtsamat rassismi ja fanatismi, mida esindab isik, kes on tapnud lapse väidetavalt pelgalt seepärast, et ta oli juut?

Vastus

Delegatsioon jälgib hoolikalt komisjoni poolt rahastatud Khiami rehabilitatsioonikeskuse (KRC) projekti ja nagu välissuhete ja Euroopa naabruspoliitika volinik oma 5. juuni 2008. a kirjas lugupeetud saadikule teatas, on komisjon väga olulist teemat käsitleva, s.o piinamise ohvritele meditsiinilist, sotsiaalset ja psühholoogilist abi andva projekti tulemustega rahul. See ELi maksumaksjate raha kasutamine on täielikult kooskõlas parlamendi poolt heaks kiidetud demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendiga. Lugupeetud saadikule on tutvustatud projekti üksikasju mitte üksnes komisjoni vastuste raames parlamendi eelarvekontrollikomisjoni küsimustikule seoses 2006. aasta kinnitamismenetlusega, vaid ka mahukas kirjavahetuses haldusküsimuste, auditi ja pettusevastase võitluse volinikuga ning välissuhete ja Euroopa naabruspoliitika volinikuga, kes esitas lugupeetud saadikule projekti tegevus- ja finantsküsimuste vahearuande 29. aprilli 2008. a seisuga.

Komisjon mõistab hukka kõik rassismi vormid, ent ei seo projektide finantseerimist ootusega, et asjaomased vabariiklased avaldavad süstemaatiliselt arvamust, et järgivad ELi välispoliitikat. EL toetab arvamuste paljusust ja sõnavabadust tingimusel, et järgitakse demokraatia aluspõhimõtteid. Antud juhul kajastas KRCs avaldatud materjal Liibanoni pressis üldist meelsust seoses kinnipeetute vabastamisega ja tugines tõepoolest eeskätt ajalehtedes avaldatud teabele.

*
* *

Küsimus nr 76 Bilyana Ilieva Raevalt (H-0667/08)

Teema: erinevate GSM-mobiiltelefonide tarvikute pistikühenduste standardiseerimine

Viimastel aastatel on mobiiltelefonide kasutamise pideva kasvu tõttu nende standardid pidevalt muutunud (isegi sama kaubamärgi mudelite vahel). See suurendab tarbetult kulutusi tarvikutele.

Selle anomaalia peapõhjuseks on see, et puudub ühtne tarvikute (laadijad, peakomplektid, ühenduskaablid) standard, mis kehtiks kõigi GSM-mobiiltelefonide suhtes. Pole tarvis lisada, et tarvikute monopoliseerimine kahjustab konkurentsi, mis omakorda pärsib kvaliteeti ja kergitab hindu.

Tarvikute standardiseerimine (näiteks USB-formaati) vähendaks kulusid ja hõlbustaks mobiilside teenuste kasutamist, suurendaks tarbijakaitset ja konkurentsi, kergitaks nõudlust mobiiltelefoniteenuste järele, vähendaks elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkivaid jäätmeid ning säästaks energiat, materjale ja ressursse.

Mida komisjon kavatseb ette võtta, et algatada vastav menetlus, mille abil soodustada nõuete ühtlustamist selles valdkonnas ELis ning veenda kõiki huvigruppe, et see püüdlus on parimates avalikes huvides?

Vastus

Komisjon soovib lugupeetud saadikul tutvuda komisjoni vastusega hr Hegyi kirjalikule küsimusele E-0934/08 ja hr Mandersi kirjalikule küsimusele P-3953/08.

*
* *

Küsimus nr 77 Ryszard Czarnecki (H-0670/08)**Teema: Gruusia ja Venemaa suhted**

Gruusia ja Venemaa vahelised pinged kasvavad. Mida kavatseb komisjon teha olukorra normaliseerimiseks Lõuna-Kaukaasias ja Venemaa hegemonistlike kavatsuste pärssimiseks selles piirkonnas?

Vastus

Komisjon osaleb täielikult ELi püüdlustes reageerida Gruusia ja Venemaa vahel hiljuti aset leidnud konflikti humanitaar- ja sotsiaalmajanduslike tagajärgedele ning stabiliseerida julgeolekuolukorda vastavalt komisjoni institutsionaalsele pädevusele.

Välissuhete volinik väljendas 11. septembril 2008. a parlamendi eelarvekomisjoni ja välissuhete komisjoni esimeestele ning ELi välisministritele saadetud kirjas komisjoni kavatsust kiiresti koostada kuni 500 miljoni euro suurune finantspake aastateks 2008–2010, et aidata kaasa Gruusia majanduse taastamisele. ELi liikmesriigid on lubanud anda omalt poolt sama suure panuse.

Vastavalt Euroopa Ülemkogu järeldestele on komisjon alustanud ettevalmistusi rahvusvahelise rahastajate konverentsi korraldamiseks Brüsselis oktoobris.

Üks oluline võimalus Gruusia toetamiseks on kiirendada tema majanduslikku lõimimist ELiga Euroopa naabrusspoliitika tegevuskava raames.

Sellega seoses kavatseb komisjon nii palju kui võimalik kiirendada ettevalmistusi läbirääkimiste alustamiseks Gruusiaga viisarežiimi ja tagasivõtulepingu ning põhjaliku ja laiaulatusliku vabakaubanduslepingu sõlmimiseks pärast asjaomaste tingimuste täitmist.

Samal ajal kavatseb komisjon kutsuda Gruusiat üles jätkama reforme demokraatia, õigusriigi, valitsuse ja meediavabaduse valdkonnas ning toetab Gruusiat nende reformide läbiviimisel. Komisjon usub, et poliitilise pluralismi ja tõhusama demokraatliku kontrolli edendamine on Gruusia parimates pikaajalistes huvides.

Mis puutub Venemaasse, siis tegi komisjoni president 26. augustil – samal päeval, mil president Medvedjev andis välja dekreedid, millega tunnustati Lõuna-Osseetiat ja Abhaasiat – avalduse, milles mõistis selle sammu hukka. 1. septembril toimunud Euroopa Ülemkogu mõistis tunnustamise kindlalt ja üksmeelselt hukka. ELi lähenemisviis vahetult pärast Gruusia kriisi puhkemist sätestati 1. septembri Euroopa Ülemkogu otsustes. Mis komisjoni puutub, siis uue, partnerlus- ja koostöölepingut asendava lepingu sõlmimist puudutavad läbirääkimised lükatakse edasi kuni Vene vägede tagasitõmbumiseni 7. augusti eelsetele positsioonidele. Komisjon aitab kaasa ka ELi ja Venemaa vaheliste suhete süvaanalüüsile, et nõukogu saaks toimunud sündmuste valguses õigeaegselt langetada otsuseid enne järgmist tippkohtumist Venemaaga, mis peaks toimuma novembri keskpaigas.

*
* *

Küsimus nr 78 Margarita Starkevičiūtė (H-0671/08)**Teema: Euroopa tarbijakeskuste töö tulemuslikkus**

Euroopas on 29 tarbijakeskust, mis hõlmavad kõiki liikmesriike ning lisaks Norrat ja Islandit. Nende eesmärgiks on osutada tarbijatele tervet rida erinevaid teenuseid. Andmeid Euroopa tarbijakeskuste töö tulemuslikkuse ja tõhususe kohta aga napib.

Kes jälgib ja analüüsib Euroopa tarbijakeskuste võrgustiku töö tulemuslikkust? Kas komisjon saaks esitada selle võrgustiku tegevusauditite või muude sarnaste analüüside tulemusi? Kas komisjon saaks öelda, millise Euroopa tarbijakeskuste töö on kõige tulemuslikum? Kust on võimalik leida teenuste loetelu ja Euroopa tarbijakeskuste heade tavade kirjeldused?

Vastus

Komisjon pöörab erilist tähelepanu rahastamist hõlmavate tegevuste hindamisele. Euroopa tarbijakeskuste võrgustiku loomisel 2005. aastal kahe erineva võrgustiku ühendamise teel võttis komisjon arvesse sõltumatus tegevusanalüüsis esitatud soovitusi.

Enne Euroopa tarbijakeskuse toetuslepingu sõlmimist hindab komisjon keskuste avaldusi, mis sisaldavad üksikasjalikke tegevus- ja finantskavasid ning rahuldab avaldused. Enne lõppmakse tegemist hindab komisjon kõigi individuaalsete tööprogrammide täitmist, määrab kindlaks iga keskuse rakendusvaldkonna ning jagab hindamise tulemusi keskuste ja kaasrahastavate liikmesriikidega. 2006. aastal – viimane rahastamisperiood, mille kohta komisjon on koostanud hinnangu, loeti kaheksat keskust suurepäraseks (AT, DK, FI, FR, IE, LU, PL ja SE), üks vastuvõetamatuks (MT), neli leiti olevat alla keskmise (CY, PT, NL ja UK) ja ülejäänud neliteist leiti olevat keskmised (BE, CZ, EE, DE, EL, HU, IC, IT, LV, LT, NO, SK, SI ja ES). 2007. aasta kohta on koostatud vaid vahet hinnang, sest rahastamisperiood lõpeb alles 2008. aastal.

Hiljuti võttis komisjon kasutusele keskuste tulemuspõhise hindamise, mis mõjutab keskustele tehtavaid lõppmakseid. Komisjon viib regulaarselt läbi keskuste tegevusauditeid.

Komisjon jälgib keskuste tööd ka IT-vahendiga, mis võimaldab tarbijakeskustel omavahel koostööd teha ja kõiki kliendikontakte registreerida. 2007. aastal registreeris IT-vahend üle 55 000 sellise kontakti võrgustiku ja tarbijate vahel.

Alates Euroopa tarbijakeskuste võrgustiku loomisest on möödunud vaid kaks taotlusperioodi ja kolmas lõpeb 2008. aasta lõpus. Komisjon planeerib auditeerida võrgustikku niipea, kui on omandatud piisavad kogemused. Võrgustiku aastaaruanne sisaldab lühiülevaadet selle tegevusest, teenustest ja tavadest, mis avaldatakse Euroopa veebileheküljel.⁽³⁵⁾

*
* *

Küsimus nr 79 Ewa Tomaszewskalt (H-0673/08)

Teema: madalam käibemaksumäär väikelastele mõeldud toodetele

Parlament on korduvalt arutanud Euroopa Liidu rahvastiku vähenemisega seotud küsimusi nii täiskogu kui ka komiteede istungitel. Kaalutud on erinevaid vahendeid, toetamaks perekondi, kes otsustavad saada rohkem lapsi. Üheks tõstatatud küsimuseks on vajadus vähendada väikelaste jaoks mõeldud toodetele (toit, hügieenitarbed, riided jne) kohaldatavat käibemaksu.

Kas komisjon on antud soovitusi kaalunud ja kuidas kavatsetakse see probleem lahendada?

Vastus

Komisjon on teadlik vajadusest toetada peresid, kes otsustavad saada rohkem lapsi.

Mis puutub käibemaksu, siis komisjoni kehtiv käibemaksu regulatsioon⁽³⁶⁾ juba annab liikmesriikidele võimaluse kohaldada madalamat käibemaksumäära inimtarbimiseks mõeldud toiduainetele (v.a arvatud alkohoolsed joogid), ravimitele ja laste turvaistmetele.

Pärast komisjoni teatise avaldamist mittestandardsete käibemaksumäärade⁽³⁷⁾ kohta 5. juulil 2007 algas nõukogus, parlamendis ja teiste sidusrühmadega laiaulatuslik poliitiline arutelu vähendatud käibemaksumäärade struktuuri ja ulatuse üldise muutmise üle. See poliitiline arutelu, sealhulgas vähendatud käibemaksumäärade tõhusus ja tulemuslikkus teatud konkreetsete poliitiliste eesmärkide, näiteks perekondade toetamise osas, ei ole veel lõppenud.

Seda arutelu piiramata tegi komisjon 7. juulil 2008 ettepaneku⁽³⁸⁾ muuta õigusakte, et lahendada mõned kiireloomulised küsimused. Ettepanek puudutab liikmesriikide võimalust kohaldada vähendatud

⁽³⁵⁾ http://ec.europa.eu/consumers/redress_cons/docs/annual_report_ecc_2007.pdf.

⁽³⁶⁾ Nõukogu direktiiv 2006/112/EÜ, 28. november 2006, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ELT L 347, 11.12.2006, lk 1–118.

⁽³⁷⁾ KOM (2007) 380 lõplik.

⁽³⁸⁾ KOM (2008) 428 lõplik.

käibemaksumäära mähkmete. Ettepanekut arutab praegu nõukogu, mille ühehäälsel nõusolekul on tarvis selle vastuvõtmiseks.

7. juuli 2008. a ettepanek on esimene samm kehtiva käibemaksumäärade regulatsiooni muutmise protsessis. Käibemaksumäärade struktuuri ja ulatuse üldine analüüs toimub hilisemas faasis, kui nõukogus, parlamendis ja teiste sidusrühmadega peetavate arutelude tulemusena saabub selgus edasiste plaanide osas.

Praegu tegeleb komisjon avalike arutelude käigus antud küsimuses avaldatud seisukohtade analüüsimisega ja esitab seejärel teabe täiendavaks aruteluks.

Selles kontekstis analüüsitakse vähendatud määrade laiendamist spetsiaalselt väikelastele mõeldud toodetele.

*
* *

Küsimus nr 80 Philip Bushill-Matthewsilt (H-0675/08)

Teema: ELi-Gruusia vabakaubandusleping

Parlamendi delegatsiooni külaskäigul Gruusiasse suve alguses kiideti heaks uus ettepanek ELi ja Gruusia vahelise vabakaubanduslepingu kiireks sõlmimiseks. Kas praeguste sündmuste valguses leiab komisjon, et see leping tuleks sõlmida võimalikult kiiresti ja mis samme astub komisjon selle saavutamiseks?

Vastus

ELi poliitika vabakaubanduslepingute osas riikidega, kelle suhtes kohaldatakse Euroopa naabruspoliitikat (ENP), sealhulgas Gruusiaga, on sätestatud komisjoni 2006. ja 2007. a teatistes ENP kohta.⁽³⁹⁾ Need liikmesriikide toetuse saanud teatised rõhutavad ELi eesmärki, mis seisneb ENP riikide poliitiliste reformide ja majandusarengu toetamises läbi nende majanduslike ja regulatiivsete sidemete tugevdamise Euroopa Liiduga. Nad mõistavad, et põhjalikud ja terviklikud vabakaubanduslepingud nende riikidega võivad mängida olulist rolli majandusliku lõimumise protsessis. Põhjalikud ja terviklikud vabakaubanduslepingud on vabakaubanduslepingud, mis sätestavad maksimaalse võimaliku vabaduse mitte üksnes kaubanduse, vaid ka teenuste ja investeeringute osas ning ulatusliku regulatiivse lähenemise sellistes küsimustes nagu tehnilised standardid, sanitaar- ja fütosanitaarmed, intellektuaalse omandi kaitse, konkurents, toll jpm.

ELi pikaajaline eesmärk on sõlmida põhjalikud ja terviklikud vabakaubanduslepingud kõigi ENP riikidega. Samal ajal öeldakse komisjoni teatistes selgelt, et vabakaubanduslepingut puudutavate läbirääkimiste avamisele partnerriigiga peab eelnema põhjalik majandusanalüüs ja tuleb esitada tõendeid selle kohta, et partner on võimeline sellise ambitsioonika, ELiga toimuvat kaubavahetust süvitsi liberaliseeriva lepingu teemal läbirääkimisi pidama, seda lepingut rakendama ja säilitama. ENP tegevuskava kaubandussätete rakendamist partneri poolt tuleks käsitleda eeltingimusena tulevase põhjaliku ja tervikliku vabakaubanduslepingu ettevalmistamise protsessis.

Gruusia puhul algatas komisjon võimaliku tulevase ELi-Gruusia vabakaubanduslepingu teostatavuse ja majandusliku mõju sõltumatu uuringu 2007. aasta juulis. Uuring valmis 2008. aasta mais. Uuringu tulemustest järeldatakse, et põhjalik ja terviklik vabakaubandusleping ELiga oleks Gruusiale majanduslikult väga kasulik, ent lihtsal vabakaubanduslepingul, mis piirdub pelgalt mõningate allesjäänud tariifide kõrvaldamisega kahepoolse kaubavahetuses, ei ole majanduslikku väärtust. Samuti leiti, et käesoleval ajal ei ole Gruusia võimeline viima ellu selliseid reforme, mis on vajalikud põhjaliku ja tervikliku vabakaubanduslepingu sõlmimiseks ega isegi sellise vabakaubanduslepingu sõlmimise teemal läbirääkimisi pidama. Senini on Gruusia teinud väga tagasihoidlikke edusamme ENP tegevuskavas sätestatud, kaubandusega seotud regulatsiooni rakendamisel ja peab selles vallas oma püüdlusi oluliselt suurendama, enne kui vabakaubanduslepingu läbirääkimiste avamine võimalikuks osutub.

Seetõttu otsustas komisjon, et veel pole aeg asuda valmistuma vabakaubanduslepingu sõlmimise läbirääkimisteks Gruusiaga. Praeguste sündmuste valguses on komisjon kinnitanud Gruusiale, et soovib jätkuvalt sõlmida riigiga kahepoolse põhjaliku ja tervikliku vabakaubanduslepingu ning suurendab oma toetust talle, andes muu hulgas suuremat tehnilist abi, et Gruusia saaks alustada läbirääkimisi sellise lepingu sõlmimiseks niipea kui võimalik. Tuleks lisada, et ENP riigina on Gruusial juurdepääs sellistele instrumentidele nagu TAIEK ja Twinning, mis on tõestanud oma kasulikkust ja sobivust regulatiivse lähenemise küsimuse lahendamisel ELi uute liikmesriikide puhul.

⁽³⁹⁾ Dok. KOM (2006) 726 ja dok. KOM (2007) 774.

1. septembril 2008 toimunud Euroopa tippkohtumisel, kus lahati Gruusia ja Venemaa vahelist kriisi, leiti et „EL otsustab ühtlasi tihendada suhteid Gruusiaga, sealhulgas hõlbustada viisarežiimi ja luua põhjalik ja terviklik vabakaubanduspiirkond niipea, kui vastavad tingimused on täidetud“.

Kooskõlas selle otsusega kavatseb komisjon suurendada toetust Gruusia püüdlustele vajalike reformide läbiviimisel, et esimesel võimalusel sõlmida põhjalik ja terviklik vabakaubandusleping. Komisjon jätkab mitteametlikku dialoogi Gruusia võimudega tulevase vabakaubanduslepingu teemal ja arendab veelgi Gruusiale osutatavat abi seoses Gruusia ENP tegevuskava kaubanduslase regulatsiooni rakendamisega. Eeskätt püüab komisjon koostöös Gruusia võimudega käivitada täiendavad konkreetsed ELi tehnilise abi projektid, mis esimesel võimalusel rahuldaksid Gruusia kõige tungivamad vajadused.

*

* *

Küsimus nr 81 Bogusław Sonikilt (H-0678/08)

Teema: Gruusiast ELi imporditud toiduainete, eeskätt veini tollimaksud

Vastavalt komisjoni 7. septembri 2004. aasta määrusele (EÜ) nr 1810/2004,⁽⁴⁰⁾ kohaldatakse Euroopa Liidu territooriumile imporditud toiduainete, sealhulgas veini suhtes ühtset tollitariifi. See määrus puudutab ka Gruusiast imporditud kaupa. See riik, kelle praegune olukord teeb muret kogu rahvusvahelisele kogukonnale, on saanud tõsist majanduskahju, mis piirab tema arengupotentsiaali veel aastaid. Seda arvesse võttes, kas komisjon selgitaks, kas on võimalik vähendada või sootuks kaotada tollimaksud, mis on kehtestatud toidu impordile Gruusiast, eeskätt sealse veini ekspordile liidu liikmesriikidesse?

Vastus

Nii EL kui ka Gruusia on Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) liikmed ja vastavalt organisatsiooni eeskirjadele peab kumbki kindlustama teineteisele enamsoodustusrežiimi kaupade tollimaksude (-tariifide) osas. Enamsoodustusrežiimi kinnistab veelgi ELi-Gruusia partnerlus- ja koostööleping. Lisaks kehtivad Gruusia suhtes suured ühepoolsed tariifisoodustused vastavalt ELi üldiste soodustuste kava raames kehtestatud säästva arengu ja hea valitsemistava stimuleerivale erikorrale.

WTO eeskirjade (täpsemalt mittediskrimineerimise põhimõtte) kohaselt ei ole ELil võimalust vähendada ega kaotada oma tollitariife kolmandast riigist pärit valitud toodetele, näiteks Gruusiast imporditud toiduainetele.

Enamuse Gruusiast ELi eksporditud põllumajandustoodete ja toiduainete – sarapuupähklid, mineraalvesi, alkohoolsed joogid, erinevad puu- ja juurviljad – suhtes kohaldatakse stimuleerivat erikorda. Seetõttu saab ELi turule tuua piiramatus koguses seda Gruusiast pärit kaupa tollimaksuvabalt.

Mis puutub veinidesse, siis ELi imporditariifid, mida enamsoodustusrežiimi raames kohaldatakse ka Gruusia veinide suhtes, on keskmiselt väga madalad (vaid ligikaudu 5 %-line väärtuseline tollimaksumäär) ega kujuta endast arvestatavat takistust Gruusia veinide impordile ELi. Peamised takistused on tegelikult mittetariifsed tõkked, eeskätt fakt, et Gruusia veinid ei ole ELi turul veel piisavalt tuntud ja et ELi tarbijad ei ole nende kvaliteeti veel tundma õppinud. Eesmärgiga aidata Gruusial neist probleemidest üle saada, alustasid EL ja Gruusia 2007. aasta juulis läbirääkimisi kokkuleppe sõlmimiseks põllumajandustoodete ja toiduainete geograafiliste tähistite kaitse kohta. Läbirääkimised on kulgenud sujuvalt ja peaksid lähiajal lõpule jõudma. Lisaks pakub EL Gruusiale kaubandusega seotud tehnilise abi raames võimalust käivitada ühiseid eriprojekte, mille eesmärgiks on parandada Gruusia veinitootjate turule sisenemise, jaotus- ja reklaamistrateegiaid.

*

* *

Küsimus nr 82 Pedro Guerreirolt (H-0681/08)

Teema: äärepiirsete piirkondade teatavate kalandustoodete turustamisel tekkivate lisakulude hüvituskava

Nõukogu ja parlamendi poolt vastu võetud ühenduse 2008. aasta eelarves nähakse kooskõlas Euroopa Parlamendi poolt 26. aprillil 2007. aastal vastu võetud resolutsiooniga ette kohustuse võtmist ja 2 miljoni euro võrra suurendatud eraldiste tegemist seoses Assooride, Madeira, Kanaari saarte ning Prantsuse

⁽⁴⁰⁾ ELT L 327, 30.10.2004, lk 1.

departemangude Guajaana ja Réunioni teatavate kalandustoodete turustamisel tekkivate lisakulude hüvituskavaga.

Kuna komisjoni väitel pole seda tõusu võimalik rakendada põhjusel, et see ületab nõukogu 21. mai 2007. aasta määruses (EÜ) nr 791/2007⁽⁴¹⁾ sätestatu, siis miks ei ole komisjon veel teinud otsust nõukogu ja Euroopa Parlamendi poolt kehtestatud arvude osas määrust muuta?

Vastus

Nõukogu määrust (EÜ) nr 791/2007, mis sätestab äärepoolseimate piirkondade teatavate kalandustoodete turustamisel tekkivate lisakulude hüvituskava, kohaldatakse 2007. aastast 2013. aastani. Seega rakendatakse hüvituskava teist aastat. Rakendusperiood on kestnud veel liialt lühikest aega, et kava adekvaatselt hinnata. Samuti ei ole komisjonini jõudnud veel kõik asjaomaste liikmesriikide poolt hüvitiste rakendamise kohta koostatavad aruanded. Määruse artikli 8 lõike 1 kohaselt tuleb aruanded esitada komisjonile iga aasta 30. juuniks. Eeltoodut arvesse võttes leiab komisjon, et aasta pärast määruse nr 791/2007 vastuvõtmist on veel liialt vara hakata seda muutma.

Seoses määruse raames tehtavate kulutustega kavatseb komisjon muuta oma 19. mai 2008. aasta otsust K(2008)1858, et katta perioodi 2003–2006 hüvitiste jääk määruse nr 2328/2003 raames ning 2007. ja 2008. aasta hüvitiste kogusumma määruse nr 791/2007 raames. Muutmisotsuses näidatud kogusumma on 36 828 013 eurot, mis vastab perioodi 2003–2006 hüvitiste jäägile (6 834 477 eurot), 2007. aasta hüvitiste kogusummale (14 996 768 eurot) ja 2008. aasta hüvitiste kogusummale (14 996 768 eurot). Kogusumma seotakse eelarvereaga 11.020301 vastavalt vajalike eraldiste kandmisele nimetatud eelarvereale.

*
* *

Küsimus nr 83 Konstantinos Droutsaselt (H-0682/08)

Teema: keskkonnakatastroof Koroneia järvel Kreekas

Thessaloniki prefektuuris asuv Koroneia järv, mis on Kreeka üks olulisemaid märgalasid ning mida kaitseb rahvusvaheline Ramsari konventsioon ja Natura 2000 võrgustik, on muutunud ohtlikuks sooks. Seal pole kalu ja seal hukuvad tuhanded linnud. See näitab järve päästmise vajadusega silmitsi seisnud valitsuste ja kohalike omavalitsuste tegevusetust. Ekspertide väidete ja uuringute kohaselt on selle kohalikku ökosüsteemi ning piirkonna sotsiaalset ja majanduslikku elu mõjutava keskkonnakuriteo põhjuseks kohalike tehaste ja munitsipaaljäätmel, mis on reostanud järve aastakümneid, sest puudunud on bioloogiline puhastus ja põldude niisutamise meetodeid ei ole suudetud muuta. Praeguse katastroofi on tinginud konkreetse poliitika puudumine veeressursside juhtimiseks ja kaitsmiseks.

Eeltoodut arvesse võttes, kas komisjon kavatseb sekkuda Koroneia järve päästmiseks ja kontrollida, millele on tegelikult kulutatud miljonid eurod, mida oleks tulnud järve päästmisele kulutada?

Vastus

Komisjon on juba omal algatusel alustanud uurimist, et kontrollida ühenduse keskkonnaõigusnormide nõuete järgimist Koroneia järve kaitse ja säilimise osas. Komisjon on küsitlenud Kreeka võime seoses kohustuste täitmisega, mis tulenevad direktiivist 92/43/EMÜ⁽⁴²⁾ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta ja direktiivist 2006/11/EÜ⁽⁴³⁾ teatavate ühenduse veekeskkonda lastavate ohtlike ainete põhjustatava saaste kohta. Komisjon tutvub Kreeka võimude poolt edastatud teabega ja võtab tarvitusele kõik meetmed, mis on vajalikud ühenduse õigusaktide nõuetekohaseks kohaldamiseks.

Mis puutub konkreetse tegevusse järve päästmiseks, siis komisjon kiitis 2005. aastal heaks Kreeka võimude poolt esitatud projekti toetuse saamiseks Ühtekuuluvusfondi keskkonnasektsiooni rahastamise raames (CCI: 2005 GR 16 C PE 006, 19.12.2005). Projekti „Thessalonikis asuva Koroneia järve saneerimine“ uurisid hoolikalt pädevad talitused, sealhulgas keskkonnaministeeriumi talitused ajal, mil kooskõlas direktiivi 85/337/EMÜ nõuetega viidi läbi keskkonnamõjude hindamine.

⁽⁴¹⁾ ELT L 176, 6.7.2007, lk 1.

⁽⁴²⁾ EÜT L 206, 22.07.1992.

⁽⁴³⁾ ELT L 64, 4.03.2006, lk 52.

Projekt kogumaksumusega 26,91 miljonit eurot, millest 20,18 miljonit moodustas ühenduse toetus, sisaldas märgala loomise ja moodustamise töid, järve hüdroloogiliste omaduste parandamise töid ja spetsiaalseid töölusreservuaare piirkonna tööstusüksuste eeltöödeldud vedelate jäätmete jaoks. Teatud tehniliste ja haldusprobleemide tõttu ei peetud projekti puhul ettenähtud ajagraafikust kinni ja Kreeka võimud ei ole teatanud märkimisväärsitest edusammudest. Seetõttu ei ole komisjon tänini (seisuga 24. september 2008) ühtki makset sooritanud. Viimane abikõlbulike kulude lubatud kuupäev on 31. detsember 2008.

*
* *

Küsimus nr 84 Ivo Beletilt (H-0685/08)

Teema: geneetiliselt muundatud paplite katsetamine välitingimustes

Papleid kasutatakse üha sagedamini säästva energia allikana. Geenitehnoloogia abil on võimalik toota suuremaid etanooli koguseid parendatud paplisortide puidust. Teise põlvkonna biokütuse tootmiseks kasutatakse bioetanooli.

Geneetiliselt muundatud paplite teadusuuringud on ühenduse innovatsioonipoliitika mudeliks. Sellest vaatepunktist on neil koht laiemas Lissaboni strateegias.

Selleks, et geneetiliselt muundatud paplite tehnoloogiat täiustada ja optimeerida, on vaja nende puudega viia läbi katseid välitingimustes. Sellised katsed langevad mõnikord kriitika osaliseks seoses hirmuga geneetiliselt muundatud puude keskkonda sattumise negatiivsete mõjude pärast. Sellest hoolimata on need välitingimustes läbiviidavad katsetused saanud üldkokkuvõttes positiivse hinnangu muu hulgas Belgia bioohutuse nõukogult.

Mis on komisjoni seisukoht taoliste välitingimustes läbiviidavate katsetuste osas ja geneetiliselt muundatud paplitest etanooli tootmise tehnoloogia osas?

Vastus

Geneetiliselt muundatud organismide katsetused viiakse välitingimustes läbi kooskõlas direktiivi 2001/18/EÜ⁽⁴⁴⁾ B-osa (artiklid 6–11). Välitingimustes katsetuste eesmärk on anda olulist teavet geneetiliselt muundatud organismide toime ja omaduste kohta keskkonnas tavaliste taimesortide suhtes. Loa taotlemisel direktiivi 2001/18/EÜ B-osa kohaselt tuleb esitada üksikasjalik teave geneetiliselt muundatud organismi ja katsetuste kohta, eeskätt väljaselgitatud keskkonnariskide ja nende juhtimismeetmete kohta. Pädev ametiasutus hindab taotlust ja kui antakse keskkonda viimise luba, siis võidakse sätestada ka täiendavad juhtimismeetmed. Direktiivi 2001/18 artikli 6 lõike 9 kohaselt peavad liikmesriigid tagama, et ühtegi ainet, mis on saadud B-osa kohaselt keskkonda viidud GMOdest, ei viida turule.

Euroopas on riiklikud pädevad ametiasutused 1991. aastast kuni 2008. aastani andnud loa kahekümnele tahtlikule geneetiliselt muundatud paplite keskkonda viimisele välikatsetuste läbiviimise eesmärgil. Neli välikatsetust on toimunud ELis alates 2002. aastast, mil jõustus direktiiv 2001/18/EÜ.

Üht katsetust viiakse käesoleval ajal läbi Prantsusmaal eesmärgiga hinnata paplite sobivust bioenergia tootmiseks. Selle katsetuse eesmärgiks on ühtlasi koguda andmeid bioloogilise mitmekesisuse kohta. Meie andmetel ei ole veel langetatud lõplikku otsust viimase ettepaneku suhtes viia välitingimustes läbi geneetiliselt muundatud papleid hõlmav katsetus.

Komisjon ei ole saanud muud teavet kriitika või potentsiaalsete probleemide kohta seoses geneetiliselt muundatud puude levimisega väljapoole ettenähtud katsealasid.

Põhimõtteliselt on biomassist saadaval etanoolil potentsiaali aidata kaasa ELi kliimamuutuste leevendamise eesmärkide saavutamisele. Selleks, et parandada sellise „teise põlvkonna“ biokütuse tootmisefektiivsust, on vaja täiendavaid uuringuid. Biotehnoloogia on üheks võimaluseks sellele protsessile kaasaaitamiseks tingimisel, et saadud tooted on ohutud keskkonnale ja inimtervisele. Välitingimustes läbiviidavad katsetused on eelduseks võimaliku loa saamisele selliste toodete hilisemaks kaubanduslikuks kasvatamiseks.

*
* *

(44) EÜT L 106, 17.04.2001, lk 1–39.

Küsimus nr 85 Zsolt László Becseylt (H-0687/08)**Teema: Euroopa õunatootjate olukord ja kontsentraatide kvaliteedikriteeriumid**

Võttes arvesse, et USA kaitseb oma õunakasvatajaid 51,74 %-lise dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise teel vastavalt föderaal määrustele 65 FR 35606 ja 70 FR 22694, piirates seega Hiinast pärit kontsentreeritud õunamahla juurdepääsu USA turule, mis huvidest lähtub Euroopa Liit, kui eelistab pigem importijate huve oma liikmesriikide õunatootjate huvidele? Kas komisjoni arvates on vastuvõetav, et Euroopa töötledjad suurendavad ELi (nt Hiinast) imporditud madala happesusega kontsentreeritud õunamahla kunstlikult (sidrunimahla abil), selle asemel, et kooskõlas nõukogu direktiiviga 2001/112/EÜ⁽⁴⁵⁾, nagu varem kombeks oli, kasutada looduslikult kõrge happesisaldusega Poola, Ungari, Austria, Itaalia, Rumeenia, Hispaania ja Portugali õunu?

Vastus

USA dumpinguvastane tollimaks on ühekordne meede ebaõiglase kaubanduse vastu, ega ole osa üldisest poliitikast, mille eesmärgiks on eelistada kodumaiseid tarnijaid.

Ehkki USAs on Hiina suhtes kehtestatud 51,74 %-line dumpinguvastane tollimaks, kehtib see üksnes mõningate Hiina firmade suhtes. Mitmed Hiina eksportijad vaidlustasid USA meetmed kohtus ja 2004. aasta alguses nende tollimakse vähendati või tühistati need sootuks ning USAI tuli deponeeritud tollimaksud koos intressiga tagasi maksta. Praktikas siseneb Hiina õunamahl USAsse tollimaksuvabalt (USA enamsoodustusrežiimi tollimaks), samas kui Euroopa Liit (EL) kohaldab 25,5 %-list tollimaksu (üldise soodustuste süsteemi raames)⁽⁴⁶⁾ ELi imporditud Hiina õunamahla põhikategooriale (kontsentreeritud õunamahl).

Praeguste madalate hindade põhjuseks näib olevat nõudluse langus, sest 2007.–2008. a ei olnud liigset pakkumist (vähene import ja vähene tootmine ELis). Seepärast ei ole dumpinguvastane tollimaks ega muud kaubandust piirav meede majanduslikult õigustatud. Mis puutub sidrunimahla kasutamisse teatud kontsentreeritud puuviljamahlade happelisuse reguleerimiseks, siis see on lubatud direktiivi 2001/112/EÜ kohaselt.

*
* *

Küsimus nr 86 David Martinilt (H-0689/08)**Teema: CARIFORUMi majanduspartnerlusleping – määruse kehtetuks tunnistamine**

Viidates komisjoni Jamaica esinduse esimese sekretäri 29. augusti avaldusele ajalehes Jamaica Gleaner, kas komisjon saab kinnitada, et CARIFORUMi riikide soodusjuurdepääsu ELi turule reguleeriva määruse kehtivus ei lõpe, vaid määruse kehtetuks tunnistamiseks on vaja nõukogu otsust?

Vastus

Komisjon saab kinnitada, et nõukogu määrusel 1528/2007⁽⁴⁷⁾ puudub kehtivuse lõppemise kuupäev ja selle saab tunnistada kehtetuks üksnes nõukogu otsusega.

*
* *

Küsimus nr 87 Johan Van Heckelt (H-0690/08)**Teema: ELi banaanitariifide vähendamine**

Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani (AKV) piirkonna riikide banaanitootjad kardavad Ladina-Ameerika banaanikasvatajate püüdeid saavutada Euroopa Liidus nende puuviljadele kehtestatud imporditariifide

⁽⁴⁵⁾ EÜT L 10, 12.01.2002, lk 58.

⁽⁴⁶⁾ Vastavalt säästva arengu ja hea valitsemistava stimuleerivale erikorraale taotleb komisjon enamsoodustusrežiimi tollimaksu väärtuselise tollimaksumäära üldist vähendamist 3,5 % võrra (nimetatud tollimaks ei muutu). Sellist režiimi kohaldatakse Hiina suhtes. See tähendab, et ta saab eksportida kontsentreeritud õunamahla (kõige levinum õunamahlakategooria) 25,5 %-lise tollimaksumääraga.

⁽⁴⁷⁾ ELT L 348, 31.12.2007.

vähendamine. Ecuador – maailma suurim banaanieksportija – tahab oktoobris taas avada läbirääkimisi ELiga. Ettepaneku kohaselt väheneks ELi imporditariifid ühe tonni banaanide kohta 176 eurolt (140 naelsterlingilt) 114 euron 2016. aastaks.

AKV piirkonna banaanitootjad kardavad, et ELi tariifide langetamise korral tõrjutakse nad Euroopa turult välja. Ladina-Ameerika banaanid pole mitte üksnes odavamad, vaid sealsed tootjad saavad ka riigiabi. Ehkki AKV riigid toodavad vaid 0,9 miljonit tonni maailmaturul müüdavast 17 miljonist tonnist banaanidest, sõltub nende riikide majandus banaanide ekspordist sissetulekute ja töökohtade osas.

Kas komisjon võtab AKV riikide hirme tõsiselt ja kas neid võetakse arvesse Ecuadoriga peetavates ja tulevastes läbirääkimistes, mis puudutavad banaanitariife?

Vastus

ELi poolt banaanidele kehtestatud impordirežiim on pikki aastaid olnud keerukaks probleemiks. Probleemide sasipundar on seotud õiguslike probleemidega Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) tasandil, ühenduse läbirääkimistega assotsiatsioonilepingu sõlmimiseks Ladina-Ameerika riikidega, majanduspartnerluslepingute sõlmimiseks Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani (AKV) riikidega, Doha arengukavaga ja loomulikult ka ELi liikmesriikide huvidega.

2008. aasta juulis Genfis toimunud WTO ministrite kohtumise läbikukkumise järel ei ole meil avanenud võimalust saavutada lahendus banaanide puudutava pikaajalise vaidluse osas. WTO peadirektori heade teenete raames peetud läbirääkimistel pooldas komisjon tasakaalustatud lahendust, mis võtab arvesse kõigi asjaomaste poolte huve ja muresid, sealhulgas AKV riikide omi.

Komisjon on täiesti teadlik banaanide tähtsusest AKV banaanide eksportivate riikide ja teatud Ladina-Ameerika riikide jaoks. Komisjon jätkab tihedaid konsultatsioone selles küsimuses kõigi asjaomaste riikidega.

*
* *

Küsimus nr 88 Athanasios Pafiliselt (H-0695/08)

Teema: Hispaania võitleja Remedios Garcia Alberti ebaseaduslik vahistamine

Juulis arreteeriti Hispaanias Remedios Garcia Albert, kes on tuntud Ladina-Ameerika rahvaste solidaarsusliikumistes osalemise poolest, süüdistatuna „relvastatud vandenõus osalemises“, s.t FARC-EPi osalemises, ning pärast tõkendite kohaldamist vabastati ta ajutiselt. Ta vahistati ja teda süüdistati Euroopa „terrorismivastaste õigusaktide“ raames, tuginedes väidetavalt Kolumbia armee poolt tapetud FARC-EP komandöri Raoul Reyesile kuulunud arvutist saadud andmetele. See Hispaania võitleja vastu suunatud juhtum on fabritseeritud eesmärgiga diskrediteerida ja kriminaliseerida vasakpoolseid liikumisi ja rahvusvahelist solidaarsust ning terroriseerida elanikkonda.

Kas komisjon mõistab „terrorismivastase tegevuse“ sildi all Euroopas inimeste ja organisatsioonide vastu suunatud nõiajahi hukka? Kas komisjon kavatseb tunnustada FARC-EPi konflikti osapoolena, kustutada selle terroristlike organisatsioonide mustast nimekirjast ja selle nimekirja üldlõpetuse kehtetuks tunnistada?

Vastus

Vastavalt ühisele seisukohale 2001/931/ÜVJP ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 2580/2001 lisas nõukogu Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia (FARC ehk Kolumbia Revolutsioonilised Relvajõud) ELi terroristide nimekirja 2002. aasta juunis ja seda otsust on korduvalt kinnitatud, viimati 15. juulil 2008. Kõnealune isik ei ole selles nimekirjas.

Määrus nõuab nimekirja kantud rühmituste, üksuste ja üksikisikute rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamist. Lisaks keelab määrus kõigil ELi jurisdiktsiooni alla kuuluvatel isikutel rahaliste vahendite ja majandusressursside otsese ja kaudse andmise selliste rühmituste, üksuste ja üksikisikute kasutusse. Kui on piisavaid tõendeid selle kohta, et seda keeldu on rikutud, siis peaksid liikmesriikide ametiasutused võtma asjakohaseid korrakaitsemeetmeid.

ELi terroristide nimekirja avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas. Nõukogu edastab oma otsuse põhjendused nimekirja kantud rühmitusele, üksusele või üksikisikule ilma neid avalikustamata. Vastavalt määruse 2580/2001 artikli 2 lõikele 3 vaatab nõukogu oma otsuse FARCi suhtes läbi, kui asjaolud on oluliselt muutunud.

Üldteada tõik on, et FARC on pannud toime kuritegusid, sealhulgas võtnud pantvange – see kuritegu on lisatud ELi „terroriakti“ definitsiooni –, kellest ligikaudu 700 on jätkuvalt FARCi võimuses ka pärast pr Betancourti ja veel 14 pantvangi vabastamist. Nad on pannud toime ka muid inimõiguste ja rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumisi, näiteks värvanud lapsi ja kasutanud maamiine. See tegevus jätkub ja seda ei saa mingil juhul lugeda vastuvõetavaks opositsiooniliikumise või partei poliitiliseks tegevuseks.

*
* *

Küsimus nr 89 Jana Hybáškovált (H-0698/08)

Teema: keeld propageerida feminismi Tšehhi Vabariigi töö- ja sotsiaalministeeriumi poolt väljastatud taotluste esitamise kutses seoses Euroopa Sotsiaalfondi vahenditega

Seoses rakenduskavaga „Inimressurss ja tööhõive“ avaldas Tšehhi Vabariigi töö- ja sotsiaalministeerium kutse nr 26 toetusprojektide esitamiseks toetusvaldkonnas 3.4 (naiste ja meeste võrdsed võimalused tööturul – töö ühildamine pereeluga). Teatega kaasnes järgmine avaldus: „Projektid ei tohi olla poliitilist laadi ega püüda edendada mingit poliitilist või ideoloogilist eesmärki, sealhulgas feminismi või maskulismi ideoloogiaid.“

Kas selline tingimus ei lähe vastuollu Euroopa Sotsiaalfondi vahendite saamise eeskirjadega? Kas sellise piirava tingimuse kehtestamine on Tšehhi organi pädevuses seoses ESFIGa? Kui jah, siis kas see tingimus ei ole mitte liiga rangelt sõnastatud? Kas see ei ole mitte vastuolus proportsionaalsuse põhimõttega või koguni liiga diskrimineeriv?

Feminism ei ole radikaalne ideoloogia, vaid pigem seaduslik ühiskondlik põhimõte. Feministlike vaadetega liikumised ja mittetulundusühingud propageerivad ja rakendavad samal ajal ka projekte, mis aitavad tagada võrdsed võimalusi meestele ja naistele; käesoleva küsimuse autor kardab, et see rangelt sõnastatud tingimus võib olla ettekäändeks nende kui taotlejate automaatseks välistamiseks.

Vastus

Tšehhi Vabariigi konkursikutsed ja selle suhtes kohaldatavad üksikasjalikud tingimused koostab pädev korraldusamet (antud juhul Tšehhi töö- ja sotsiaalministeerium). Komisjon ei ole selle protsessiga vähimalgi määral seotud, sest valikumenetlus on liikmesriigi enese ülesanne.

Asjaolu, et lugupeetud saadiku poolt viidatud konkursikutse sisaldab avaldust selle kohta, et esitatud projektid ei tohi edendada feminismi või maskulismi ideoloogiaid, ei ole vastuolus programmdokumendiga ega Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) puudutavate asjaomaste õigusaktidega. Taolised avaldused on liigsed, sest feminismi ja maskulismi (kuidas neid mõisteid ka ei sisustataks) toetamine ei kuulu ESFi määruises sätestatud abikõlblike tegevuste hulka.⁽⁴⁸⁾

Konkursikutse tingimust võidakse seaduslikult kohaldada esitatud projekti liigi ja sellega seotud tegevuste suhtes, ent mitte projekti rakendava organisatsiooni suhtes. Feministliku suunitlusega organisatsioon võib esitada projekti konkursikutse raames ja seda ei saa välistada pelgalt põhjusel, et tegu on feministliku suunitlusega organisatsiooniga.

*
* *

Küsimus nr 90 Georgios Toussaselt (H-0699/08)

Teema: merekabotaaži piirangute vähendamine, mis toob kaasa laevaomanike kasumi kiire kasvu

Sel aastal kasutavad rannasõidulaevade omanikud taas kord õigusnormi, mis on vastuolus inimeste huvidega – ühenduse määrust (EMÜ) 3577/92⁽⁴⁹⁾ teenuste osutamise vabaduse põhimõtte kohaldamise kohta merevedudel liikmesriikides (merekabotaaž) ning turismihooaja lõppedes kõrvaldavad laevu kasutusest ja vallandavad sadu laevandustöötajaid, suurendades seeläbi tööliste ja saareelanike probleeme. Olles teeninud suurt kasumit piletihindade ja prahiraha kiirest tõusust ning nautinud ulatuslikku, enam kui 225 miljoni euro suurust riigiabi seoses „mittetasuvate liinide“ avamisega viimasel kaheksal aastal, on laevaomanikud

⁽⁴⁸⁾ Määrus (EÜ) nr 1081/2006.

⁽⁴⁹⁾ EÜT L 364, 12.12.1992, lk 7.

asunud nüüd laevu kasutusest kõrvaldama, jättes transpordita tuhanded saareelanikud, eeskätt just äärepoolsematel aladel. Uskumatu nahaalsusega kasutavad nad nüüd oma kontrolli all olevaid vabaihendusi, et nõuda täiendavat riigiabi.

Kas komisjoni arvates tuleks määrus (EMÜ) 3577/92 kehtetuks tunnistada? Mis meetmeid kavatseb komisjon välja pakkuda, tagamaks laevandustöötajate püsiva ja stabiilse tööhõive ja kõigi saarte vajaduste täieliku rahuldamise aastaringselt ohutute ja tänapäevaste laevade ning odavate piletite abil?

Vastus

Kabotaažimäärus⁽⁵⁰⁾ liberaliseeris sisemaise meretranspordi, võttes seejuures arvesse ühistranspordivajadusi saarte vahel ja jättes liikmesriikidele valiku, kas ja mis ulatuses tuleks pakkuda avalikke teenuseid. Ühenduse õiguse põhimõtted ja normid avalike teenuste osutamise eest makstava hüvitise osas sätestavad, et hüvitis ei tohi olla suurem summast, mis on vajalik avaliku teenuse osutamise kulude katmiseks, võttes arvesse operaatori sissetulekut ja mõistlikku kasumit.

Selle valguses ei näe komisjon seost lugupeetud saadiku poolt viidatud laevaomanike väidetavate tegude ja kabotaažimääruse vahel. Kõnealune praktika – kui see tööpoolest sellisena kinnitust leidma peaks – oleks pigem vastuolus kui kooskõlas määrusega, mida komisjonil ei ole kavas kehtetuks tunnistada.

Võttes arvesse Euroopa meresõitjate suurt osakaalu ühendusesiste meretransporditeenuste osutamisel ja seega ka vajadust edendada tööhõivet ja vältida potentsiaalseid vajakajäämisi antud valdkonnas, käivitas komisjon ulatusliku uuringu antud sektori täiendavaks tundmaõppimiseks.⁽⁵¹⁾ Selle uuringu eesmärgiks on kajastada nii sektori majanduslikke kui ka sotsiaalseid aspekte. Selle põhjal kaalutakse võimalike tulevaste meetmete sobivust tööhõive edendamiseks antud valdkonnas.

Nagu eespool mainitud, kuulub avalike teenuste osutamise ulatus ja kvaliteet kabotaažimääruse kohaselt liikmesriikide ametiasutuste pädevusse.

*
* *

Küsimus nr 91 Proinsias De Rossalt (H-0701/08)

Teema: erakorraline üleviimine

Mis samme on komisjon astunud, et täita kõiki Euroopa Parlamendi 14. veebruari 2007. aasta resolutsioonis komisjonile esitatud soovitusi LKA poolt kinnipeetavate transpordiks ja ebaseaduslikuks kinnipidamiseks Euroopa riikide väidetava kasutamise kohta (P6_TA(2007)0032), eeskätt punkti 193, kus paluti komisjonil „võtta ette kõigi liikmesriikides kehtivate terrorismivastaste õigusaktide ning liikmesriikide ja kolmandate riikide luureteenistuste vaheliste nii ametlike kui ka mitteametlike kokkulepete hindamine inimõiguste seisukohast, vaadata läbi õigusaktid juhul, kui rahvusvahelised või Euroopa inimõiguste asutused on seisukohal, et kõnealuste õigusaktide tulemus võib olla inimõiguste rikkumine, ja teha ettepanekud meetmete kohta, vältimaks ajutise komisjoni pädevuses olevate juhtumite kordumist“?

Vastus

Komisjon peab 14. veebruari 2007. aasta resolutsiooni LKA poolt kinnipeetavate transpordiks ja ebaseaduslikuks kinnipidamiseks Euroopa riikide väidetava kasutamise kohta (P6_TA(2007)0032) ja selle soovitusi väga tähtsaks.

Komisjon on astunud mitmeid samme parlamendi resolutsiooni järgides. Nagu öeldud vastuses kirjalikule küsimusele P-2601/08, saatis komisjon kirjad Poola ja Rumeenia võimudele, et tuletada meelde kohustust viia läbi tõhusad uurimised seoses väidetega salajaste kinnipidamiskohtade olemasolust nimetatud riikides. 5. augustil 2008. aastal teatasid Poola võimud komisjonile kriminaalasja algatamisest. 24. juunil 2008. aastal edastasid Rumeenia võimud Rumeenia Senati uurimiskomisjoni aruande. Komisjon peab sidet Rumeenia võimudega täpsustuste ja selgituste saamiseks.

⁽⁵⁰⁾ Nõukogu 7. detsembri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 3577/92 teenuste osutamise vabaduse põhimõtte kohaldamise kohta merevedudel liikmesriikides (merekabotaaž), Euroopa Ühenduste Teataja L 364, 12.12.1992.

⁽⁵¹⁾ Peaks valmima enne aasta lõppu.

Mis puutub lennuliiklusse, siis võttis komisjon 2008. aasta jaanuaris vastu teatise „Üld- ja teenistusliku lennunduse säästvat tulevikku hõlmav kava“, kus täpsustatakse tsiviilõhusõiduki ja riikliku õhusõiduki mõisteid, viidates otseselt parlamendi 14. veebruari 2007. aasta resolutsioonile. Seoses lennujuhtimisega jõustuvad 1. jaanuaril 2009 komisjoni ühtse Euroopa taeva rakenduseeskirjad, millega kehtestatakse ühtsed nõuded lendude kavandamisele.

See on täiendavaks vahendiks Euroopa õhuruumis viibivate õhusõidukite tegeliku liikumise jälgimiseks ja pakub lahendusi olukordadeks, kus Euroopa õhuruumi siseneval õhusõidukil puudub lennuplaan.

Mis puutub lugupeetud saadiku poolt tõstatatud konkreetsesse küsimusse terrorismivastaste õigusaktide hindamise kohta, siis komisjon tegeleb praegu liikmesriikides valitseva olukorra üldise hindamisega seoses „kriminaalõiguse, haldus-/menetlusõiguse ja põhiõigustega terrorismivastases võitluses“ ja selleks saadeti 18. detsembril 2007. aastal kõikidele liikmesriikidele vastav küsimustik.⁽⁵²⁾ Kõik liikmesriigid on nüüdseks saatnud oma vastused ja nende analüüs on pooleli.

*

* *

⁽⁵²⁾ Küsimustik on saadaval õigus-, vabadus- ja turvalisusküsimuste peadirektoraadi koduleheküljel:
http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/terrorism/fsj_terrorism_intro_en.htm.